



การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทย

เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

นางสาวชุนเยียน หลี่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

พ.ศ. 2568

KBU. LB. 2568-601684-RP-01

การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทย

เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

นางสาวชุนเยียน หลี่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

พ.ศ. 2568

KBU. LB. 2568-601684-RP-01

Literature Transmutation from a Chinese Boys' Love Novel into a Thai
Boys' Love Series: MY STAND-IN

Miss Chunyan Li

A Research Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Thai Language to Modern Communication
Faculty of Liberal Arts Kasem Bundit University

2025

KBU. LB. 2568-601684-RP-01

| | |
|------------------|---|
| หัวข้อ | การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน |
| นักศึกษา | นางสาวชุนเยียน หลี่ |
| อาจารย์ที่ปรึกษา | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา กาญจนะคุหะ |
| หลักสูตร | ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต |
| สาขาวิชา | ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่ |
| ปีการศึกษา | 2568 |

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนมีวัตถุประสงค์ศึกษาการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนซึ่งออกอากาศทาง แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ iQIYI ปี พ.ศ. 2567 โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผ่านการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) จากโครงสร้างของนวนิยายต้นฉบับและบทซีรีส์ ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายและบทซีรีส์ MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน ในบทซีรีส์ไทยมีการปรับแก้เรื่องจากความรักเพศเดียวกันที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมจีน มาเป็นความรักที่ได้รับการยอมรับในบริบทไทย มีปรับองค์ประกอบของโครงเรื่องทั้งการเปิดเรื่อง การผูกปม จุดสุดยอด และการปิดเรื่อง จัดการตัวละครโดยการตั้งชื่อใหม่ ปรับภูมิหลังของตัวละครเอก และปรับบทบาทของตัวละครรอง ปรับฉากเหตุการณ์สำคัญ เพิ่มฉากใหม่ และปรับบริบทสถานที่และภูมิอากาศ รวมถึงแต่งบทสนทนาใหม่และบทบรรยายทั้งหมด โดยใช้เทคนิคการแปรรูป 3 รูปแบบ ได้แก่ การขยายความ การตัดทอน และการดัดแปลง อีกทั้งยังคำนึงถึงปัจจัยภายนอกด้านผู้แสดง ผู้ชม และเวลาในการนำเสนอ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการปรับเนื้อหาอย่างชัดเจน

คำสำคัญ: การแปรรูปวรรณกรรม, นวนิยายวาย, ซีรีส์วาย

| | |
|---------------|---|
| Title | Literature Transmutation from a Chinese Boys' Love Novel into a Thai Boys' Love Series: MY STAND-IN |
| Student | Miss Chunyan Li |
| Advisor | Asst. Prof. Wasana kanchanakhaha, Ph.D. |
| Degree | Master of Arts |
| Program | Thai Language to Modern Communication |
| Academic Year | 2025 |

Abstract

The research titled “Literature Transmutation from a Chinese Boys’ Love Novel into a Thai Boys’ Love Series: MY STAND-IN” aims to study the Literature Transmutation of a Chinese Boys’ Love novel into the Thai Boys’ Love series ‘MY STAND-IN’, which was released on the online video platform iQIYI in 2024. This study employs qualitative research methods, specifically documentary analysis, by examining the structure of both the original novel and the adapted series script. The findings reveal that the novel and the Thai series ‘MY STAND-IN’ share similar fundamental structures. In the Thai adaptation, the core theme is modified from a same-sex romance that remains socially unaccepted in the Chinese context to a love story that is more widely accepted within the Thai cultural setting. The plot structure is adjusted in terms of the introduction, conflict development, climax, and resolution. Character management includes renaming characters, revising the protagonists’ backgrounds, and modifying the roles of supporting characters. Major scenes are altered, new scenes are added, and the setting—both location and climate—is adapted. All dialogues and narrative descriptions are rewritten. Three adaptation techniques are employed: expansion, omission, and modification. Additionally, external factors such as cast selection, audience expectations, and screen time constraints significantly influence the content adaptation.

Keywords: Literature Transmutation, Boys’ Love Novel, Boys’ Love Series

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา กาญจนะคุหะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งได้ให้ความรู้การชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย งานวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร.สุภาวรรณ แก้วป๋องปก ดร.ชัลมาณ ดาราฉาย และรองศาสตราจารย์ ดร.ชลอ รอดลอย ผู้ให้คำชี้แนะตลอดการศึกษาปริญญาโทระดับบัณฑิต ผู้วิจัยซาบซึ้งในความปรารถนาดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดา มารดาของผู้วิจัยสำหรับการสนับสนุนและให้ความเข้าใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของผู้วิจัย

ชุนเยี่ยน หลี่

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

สารบัญ

| | หน้า |
|--|------|
| บทคัดย่อภาษาไทย | (1) |
| บทคัดย่อภาษาอังกฤษ | (2) |
| กิตติกรรมประกาศ | (3) |
| สารบัญ | (4) |
| บทที่ | |
| 1 บทนำ | 1 |
| 1.1 ความสำคัญของการวิจัย | 1 |
| 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย | 6 |
| 1.3 ขอบเขตของการวิจัย | 6 |
| 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย | 6 |
| 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ | 6 |
| 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง | 8 |
| 2.1 แนวคิดเรื่องนวนิยายและโครงสร้างนวนิยาย | 8 |
| 2.2 แนวคิดเรื่องการแปรรูปนวนิยายสู่ซีรีส์ | 12 |
| 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง | 17 |
| 3 วิธีดำเนินการวิจัย | 19 |
| 3.1 การรวบรวมข้อมูล | 19 |
| 3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล | 20 |
| 3.3 การนำเสนอผลการวิจัย | 21 |
| 4 การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายเงินสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน | 22 |
| 4.1 โครงสร้างของนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน | 22 |

สารบัญ (ต่อ)

| บทที่ | หน้า |
|---|------|
| 4.2 กลวิธีการแปรรูปนวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนาย ตัวแทน สู้บทซีรีส์วายไทย | 105 |
| 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ | 135 |
| 5.1 สรุปผลการวิจัย | 135 |
| 5.2 อภิปรายผลการวิจัย | 138 |
| 5.3 ข้อเสนอแนะ | 139 |
| บรรณานุกรม | 140 |
| ภาคผนวก | 143 |
| ภาคผนวก ก เนื้อเรื่องย่อรายตอนนวนิยาย MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน | 144 |
| ภาคผนวก ข เนื้อเรื่องย่อรายตอนบทซีรีส์ MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน | 165 |
| ภาคผนวก ค ภาพแผนผังตัวละครนวนิยายและบทซีรีส์ MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน | 181 |
| ประวัติผู้เขียน | 183 |

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการวิจัย

นวนิยาย ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 608) หมายถึง บันเทิงคดีร้อยแก้วขนาดยาวรูปแบบหนึ่ง มีตัวละคร โครงเรื่อง เหตุการณ์ในเรื่อง และสถานที่ ที่ทำให้ เนื้อเรื่องมีความสมจริง นวนิยายในฐานะวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี จึงมิได้จำกัดเพียงแค่การให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเท่านั้น หากยังทำหน้าที่สะท้อนแนวคิดค่านิยม และบริบททางสังคมในแต่ละยุคสมัยอีกด้วย ดังที่ภาวิณี พนมวัน ณ อยุธยา (2564 : 79) กล่าวว่าวรรณกรรมกับสังคมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก โดยวรรณกรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสะท้อนมุมมองความคิด ความเชื่อ วิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมที่คนในสังคมแต่ละยุคสมัย ได้แสดงออกมา

ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะในสังคมไทยร่วมสมัยที่เริ่มเปิดรับความหลากหลายทางเพศมากขึ้นทั้งในระดับวัฒนธรรมและกฎหมาย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือการรายงานข่าวของ BBC NEWS ไทย (2568) ที่ระบุว่า 23 ม.ค. 2568 เป็นวันที่กฎหมายสมรสเท่าเทียมหรือ พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2567 มีผลใช้บังคับอย่างเป็นทางการ มอบสิทธิให้กับบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศไม่ว่าเพศใดสามารถจดทะเบียนสมรสได้อย่างเท่าเทียมภายใต้กฎหมาย ซึ่งสะท้อนถึงการยอมรับความหลากหลายทางเพศในระดับโครงสร้างของสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อวงการวรรณกรรมอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในมิติของนวนิยายที่มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนไปจากอดีตอย่างชัดเจน จากเดิมที่มักมุ่งเน้นการนำเสนอเรื่องราวความรักหรือชีวิตของชายหญิงเพียงรูปแบบเดียว มาสู่การขยายขอบเขตของเนื้อหาและประเด็นที่สะท้อนถึงความหลากหลายของอัตลักษณ์ทางเพศและรูปแบบความสัมพันธ์ ดังที่อนัญญา วารีสะอาด (2565 : 53) กล่าวว่าปัจจุบันเรื่องเล่าแนววาย (Boy's love หรือ Yaoi) ที่นำเสนอความรักของตัวละครชายรักชายเป็นแนวทางการประพันธ์ที่ได้รับการยอมรับจากแวดวงวรรณกรรมร่วมสมัยในฐานะวรรณกรรม (genre) ประเภทหนึ่ง ต่างจากในอดีตที่วรรณกรรมแนวนี้มีจำนวนน้อยและถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรมแนวสะท้อนชีวิตครอบครัว การยอมรับดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของนวนิยายที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในยุคปัจจุบัน อันเป็นผลจากการเปิดพื้นที่ให้ความหลากหลายทางเพศได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการมากขึ้น

จากพัฒนาการดังกล่าว จึงนำไปสู่การเกิดขึ้นและเติบโตของ “นวนิยายวาย” ในฐานะวรรณกรรมร่วมสมัยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว นวนิยายวาย หมายถึง เรื่องเล่าที่แต่งขึ้นเพื่อมอบความบันเทิงแก่ผู้อ่าน โดยมีเนื้อหาที่มุ่งเน้นความรักและความสัมพันธ์เชิงคู่สวาระหว่างตัวละครเอกชายกับ

ชาย โดยนักเขียนและผู้อ่านส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิง ดังที่นัทนัย ประสานนาม (2565 : 139) อธิบายว่าสื่อในรูปแบบนวนิยายวายของไทย พัฒนามาจากวัฒนธรรมยาโออิหรือบอยส์เลิฟที่กำเนิดเกิดขึ้นในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในระยะแรกความรักโรแมนติก ระหว่างชายหนุ่มในงานแนวยาโออิ เป็นจินตนาการของผู้เขียนหญิงเพื่อกลุ่มผู้อ่านหญิง ต่อมากลุ่มผู้เขียนและผู้อ่านมิได้จำกัดอยู่ในวงผู้หญิงเท่านั้น แต่ชนบทการประพันธ์เดิมยังคงมีความสำคัญอยู่ในทำนองเดียวกัน บุชบา ทองอุประการ (2566 : 724) ได้อธิบายรากฐานของคำว่า "วาย" มีที่มาจากคำว่ายาโออิ (Yaoi) ซึ่งเป็นการ์ตูนผู้หญิงที่มีเรื่องราวของชายรักชายปรากฏขึ้นในราวปี ค.ศ. 1980 และจูน (JUNE) นิตยสารตีพิมพ์เรื่องโรแมนซ์ของชายรักชายในระหว่างปี ค.ศ. 1978-1996

ทักษณา หมอกบัว (2563 : 17) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมวายได้แพร่ขยายมายังไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปี ผ่านนวนิยายแปลและหนังสือการ์ตูนอยู่ในกลุ่มจำกัดเฉพาะผู้หญิง แม้ว่ามีช่วงเวลาหนึ่งต้องเผชิญกับการเข้ามาควบคุมโดยกฎหมาย เนื่องจากมีเนื้อหาบางส่วนบางฉากที่เกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศ จึงทำให้นวนิยายของกลุ่มนี้ถูกตีวงแคบให้อยู่ภายในสมาชิกกลุ่มเรื่อบอร์ดเท่านั้น จากการศึกษาพัฒนาการของวัฒนธรรมวายในประเทศไทย ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้วัฒนธรรมวายกลับมาแพร่หลายและขยายความนิยมสู่มหาชนวงกว้าง เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์หลายช่วงต่อเนื่องกัน ดังที่วุฒิพงษ์ ทรัพย์มาก และ ลักษณะ คล้ายแก้ว (2563 : 30) อธิบายว่าสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 นำ "Love Sick : ชุลมุนรุ่นรักหนุ่มกางเกงน้ำเงิน" จากเว็บไซต์เด็กดีสร้างเป็นซีรีส์ Love Sick: The Series ออกอากาศในปี พ.ศ. 2557 เป็นซีรีส์วายเรื่องแรกที่ออกอากาศผ่านช่องฟรีทีวี และประสบความสำเร็จในระดับสูง มียอดเข้าชมกว่า 15 ล้านครั้งบน YouTube ถัดมาในปี พ.ศ. 2559 ซีรีส์ SOTUS The Series ที่ว่ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ที่แปรรูปจาก นวนิยายของ Bittersweet ก็ได้รับความนิยมในวงกว้างทั้งในและต่างประเทศ โดยมียอดเข้าชมจาก LINE TV รวมกว่า 76 ล้านครั้ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการขยายตัวของฐานผู้ชมวายที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกัน บุชบา ทองอุประการ (2566 : 725) อธิบายว่านวนิยายเรื่อง "เดือนเกี้ยวเดือน" มียอดอ่านออนไลน์กว่า 2 ล้านวิว Two Moon The Series ออกอากาศในปี พ.ศ. 2560 ทางช่อง ONE 31 ยอดผู้ชมซีรีส์ดังกล่าวสูงถึง 20 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2563 ปรากฏการณ์วายในเมืองไทยได้สร้างความตื่นตะลึงขึ้นในโลกของสื่อ ความโด่งดังชั่วข้ามคืนนั้นนำกระแสสายไทยแพร่กระจายสู่เอเชียและยุโรป ด้วยซีรีส์ที่มีชื่อเดียวกับนวนิยาย "เพราะเราคู่กัน" ออกอากาศทางช่องจีเอ็มเอ็ม 25 ระหว่างออกอากาศแฮชแท็ก (hashtag) #คั่นกู: เพราะเราคู่กัน ขึ้นติดอันดับหนึ่งเทรนด์ทวีตเตอร์ไทยและต่างประเทศเกือบทุกสัปดาห์และขึ้นเป็นแฮชแท็กอันดับหนึ่งของโลก ต่อมาจึงได้ผลิตซ้ำ (Remake) เป็นภาพยนตร์เพราะเราคู่กัน เดอะ มูฟวี่ รวมทั้งแปรรูปเป็นมังงะ (Manga) ที่เป็นหนังสือการ์ตูนช่องอีกด้วย

จากความสำเร็จของซีรีส์วายไทยที่กล่าวมา ส่งผลให้อุตสาหกรรมบันเทิงไทยหันมาให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ชม “สาววาย” มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในยุคที่แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น YouTube, Netflix, VIU, WeTV หรือ iQIYI กลายเป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่ซีรีส์ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้รวดเร็วและตรงจุด ทำให้ผู้ผลิตจำนวนมากมองเห็นศักยภาพทางเศรษฐกิจของตลาดวาย และเริ่มสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องจากนวนิยาย ดังที่ภูวีน บุญยะเวชชีวิน และ นายณัฐธนนท์ ศุภฤกษ์ทอง (2562 : 14) ได้กล่าวว่า นวนิยายวายออนไลน์ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การตีพิมพ์เป็นหนังสือเล่ม และต่อมาได้รับการซื้อลิขสิทธิ์เพื่อแปรรูปเป็นซีรีส์สำหรับวัยรุ่น ซึ่งออกฉายทั้งทางโทรทัศน์และแพลตฟอร์มออนไลน์ นอกจากนี้ จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาอุตสาหกรรมวายไทยมีแนวโน้มผลิตซีรีส์วายเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยมีปริมาณการผลิตสูงกว่าละครชาย-หญิงทั่วไป ทั้งยังกลายเป็นกลุ่มเนื้อหาที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจสามารถสร้างรายได้ให้แก่ทั้งผู้ผลิต แพลตฟอร์มสตรีมมิง และอุตสาหกรรมบันเทิงไทยโดยรวม อันเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้ผลิตยังคงลงทุนผลิตผลงานวายอย่างต่อเนื่อง ความนิยมอย่างแพร่หลายของสื่อวายไทย หรือกระบวนการ popularization นี้ จึงมิได้เป็นเพียงความบันเทิงรูปแบบใหม่เท่านั้น หากยังเป็นส่วนหนึ่งของ "การแปรรูปวรรณกรรม" (Literature Transmutation) ซึ่งจักรกฤษณ์ ดวงพัตรา (2563 : 1) ได้นิยามความหมายของการแปรรูปวรรณกรรมว่าหมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบวิธีการนำเสนอวรรณกรรมจากรูปแบบเดิมให้มีรูปแบบใหม่ที่เป็นสื่อคนละประเภทกัน การแปรรูปวรรณกรรมสามารถเกิดขึ้นได้หลากหลายลักษณะ เช่น การแปรรูปเรื่องสั้นเป็นละครโทรทัศน์ การแปรรูปนวนิยายเป็นละครโทรทัศน์หรือซีรีส์ และการแปรรูปการ์ตูนเป็นซีรีส์ เป็นต้น กระบวนการแปรรูปวรรณกรรมดังกล่าวอาจดำเนินการผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น เดิม-ตัด ทวี -ทอน ขยาย-ยุบ หรือสลับลำดับฉาก นาฏการ ตัวละคร ฉากสถานที่ และ บทสนทนา เป็นต้น

ในกระบวนการแปรรูปนวนิยายเป็นบทซีรีส์หรือสื่อประเภทอื่นนั้น “โครงสร้างของนวนิยายต้นฉบับ” ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกำหนดลำดับเหตุการณ์ การพัฒนาตัวละคร ความขัดแย้ง และจุดไคลแมกซ์ของเรื่อง โครงสร้างเหล่านี้ไม่เพียงเป็นรากฐานของการเล่าเรื่องเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้แปรรูปสามารถตีความสาระสำคัญของเรื่องราวต้นฉบับได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง การแปรรูปที่ประสบความสำเร็จจึงต้องอาศัยความเข้าใจเชิงลึกต่อโครงสร้างของนวนิยาย เพื่อสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทใหม่โดยไม่ทำลายสาระสำคัญของต้นฉบับ ดังที่ จิรมน สังข์ชัย (2560 : 6) ได้อธิบายถึงคำกล่าวของคทาห์สต์ บุชปะเกศเกี่ยวกับการแปรรูปนวนิยายเป็นบทละครโทรทัศน์ไว้ว่า “การนำนวนิยายมาสร้างเป็นบทละครโทรทัศน์นั้น ผู้เขียนบทจะต้องตีความ หาแก่นเรื่องของนวนิยายเรื่องนั้น ซึ่งนวนิยายเรื่องเดียวกัน เมื่อเวลาผ่านไป การตีความย่อมแตกต่างกัน จากนั้นก็จะมีภารกิจสภาพเดิม เพิ่มเติม ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการนำมาเขียนบท บทสนทนาในนวนิยายที่คมคายก็สามารถเก็บไว้ใช้ในบทละครได้”

แม้ว่ากระบวนการแปรรูปวรรณกรรมที่ปรากฏในสื่อวายไทยจะดูเป็นปรากฏการณ์ร่วมสมัย แต่ในความเป็นจริง การแปรรูปวรรณกรรมจากวรรณกรรมต่างประเทศให้เป็นสื่อไทยมีรากฐานมาอย่างยาวนาน ดังที่ จักรกฤษณ์ ดวงพัตรา (2563 : 5-6) ได้กล่าวว่า ครั้งแรกของการแปรรูปวรรณกรรมที่เป็นการดัดแปลงเนื้อเรื่องของวรรณกรรมต่างประเทศให้เป็นไทยเกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ได้ทรงนิพนธ์บทละครเรื่อง สาวเครือฟ้า สำหรับคณะละครปริดาลัยของพระองค์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากมหาอุปรากรฝรั่งเศสเรื่อง มาตามบัตเตอร์ฟลาย ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยทอดพระเนตรและทรงเล่าไว้ในพระราชนิพนธ์ ไกลบ้าน

การแปรรูปวรรณกรรมยังคงปรากฏชัดในปัจจุบัน โดยเฉพาะในวงการซีรีส์วาย ที่มีการนำผลงานจากต่างประเทศมาแปรรูปเป็นฉบับไทยมากขึ้น เช่น Cherry Magic 30 ยังซิง ที่มาจากมังงะแนววายโออีของ Yuu Toyota และ MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ที่แปรรูปจากนวนิยายวายจีน เป็นต้น ดังนั้น การผลิตซีรีส์วายในปัจจุบันจึงไม่ได้เป็นเพียงการแปรรูปจากวรรณกรรมไทยเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่งานแปลหรืองานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมอื่น ซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ไทยที่กำลังเปิดกว้างต่อความหลากหลายทางเพศ และวัฒนธรรม

ในบรรดาผลงานจากต่างประเทศที่ได้รับความนิยมสูงและถูกนำมาแปรรูป นวนิยายวายจีน ถือเป็นหนึ่งในแหล่งวรรณกรรมสำคัญที่มีบทบาทอย่างมากในตลาดวายระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาถึงประวัติและพัฒนาการของนวนิยายวายจีนเอง ซึ่งสะท้อนภาพรวมของการเติบโตและการขยายตัวของวัฒนธรรมวายในภูมิภาคนี้ Aiqing Wang (2021 : 128-129) ได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของนวนิยายวายจีนเริ่มก่อตัวขึ้นในช่วงต้นทศวรรษ 1990 จากตลาดเฉพาะกลุ่มที่ถูกมองว่าเป็นชายขอบและได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมญี่ปุ่น เช่นเดียวกับประเทศไทย ประมาณตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา วัฒนธรรมวายของจีนเข้าสู่ช่วงพัฒนารวดเร็ว โดยได้รับการสนับสนุนจากแพลตฟอร์มสื่อ เช่น เว็บไซต์วรรณกรรมและเว็บบอร์ดต่าง ๆ จำนวนผู้สร้างสรรค์และผู้อ่านเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยกลุ่มผู้อ่านหลักคือผู้หญิงวัยรุ่น นวนิยายวายส่วนใหญ่ถูกเผยแพร่บนเว็บไซต์วรรณกรรมชั้นนำอย่าง “Jinjiang Wenxuecheng”

กรณีของนวนิยายวายจีน MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนที่แต่งโดย “ส่วยเซียนเฉิง” (Shui Qiancheng) ถือเป็นหนึ่งในนวนิยายวายจีนที่ได้รับความนิยมสูง ดังที่เว็บไซต์ข่าวคมชัดลึก (2566) รายงานว่า เป็นครั้งแรกของไทยที่มีการนำนวนิยายจีนยอดฮิตหลักพันล้านวิวมาสร้างสรรค์เป็นซีรีส์ไทย โดยต้นฉบับมาจากนวนิยายวายยอดฮิตตลอดกาลของนักเขียนชื่อดังชาวจีน “ส่วยเซียนเฉิง” (Shui Qiancheng) ซึ่งมียอดผู้อ่านมากกว่า 4,450 ล้านครั้งบนแพลตฟอร์ม Jinjiang Wenxuecheng และได้รับคะแนนความนิยมจากผู้อ่านรวมกว่าหมื่นล้านคะแนน อีกทั้งยังเป็นนวนิยายฮิตบนแพลตฟอร์ม

iQIYI Read และในขณะเดียวกัน การนำนวนิยายวายจีนเรื่องนี้มาสร้างสรรค์เป็นซีรีส์วายไทยถือเป็นตัวอย่างสำคัญของการแปรรูปนวนิยายวายจากประเทศจีนสู่บริบทของสื่อซีรีส์วายไทยที่ประสบความสำเร็จในระดับสูง ดังที่เว็บไซต์ข่าว theheadline (2567) รายงานว่าซีรีส์ “MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน” ได้รับกระแสตอบรับอย่างกว้างขวางตลอดการออกอากาศทั้ง 12 ตอน ทั้งในไทยและต่างประเทศ โดยสามารถสะท้อนความนิยมผ่านสถิติจากหลากหลายแพลตฟอร์ม ไม่ว่าจะเป็นการครองอันดับ 1 ของซีรีส์ไทยที่มียอดรับชมสูงสุดบนแอปพลิเคชัน iQIYI อย่างต่อเนื่องในทุกสัปดาห์ นับตั้งแต่ตอนแรกออกอากาศ มียอดรับชมรวมกว่า 400 ล้านวิวบนแพลตฟอร์ม TikTok และยังมีการพูดถึงอย่างแพร่หลายภายใต้แฮชแท็ก #MyStandin จนติดเทรนด์ X (แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียที่เปลี่ยนชื่อจาก Twitter) ทั้งในประเทศไทย ต่างประเทศ และระดับโลก (Worldwide) เป็นระยะเวลาหลายสัปดาห์ ความสำเร็จดังกล่าวไม่เพียงชี้ให้เห็นถึงพลังของเนื้อหาเชิงบันเทิงเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการเปิดกว้างและการยอมรับเรื่องราวความรักหลากหลายรูปแบบในสังคมไทยปัจจุบัน โดยตัวซีรีส์มีการปรับบริบทจากนวนิยายต้นฉบับให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ทั้งในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต และวิถีคิดของคนไทย ดังที่ผู้กำกับ เป็ปซี่ บัญชร วรสารีได้ให้สัมภาษณ์ในเว็บไซต์แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ iQiyi (2567) ว่า ซีรีส์กับนวนิยายโครงสร้างคล้ายกัน แต่เราได้ทำการเปลี่ยนแปลงบริบทเพื่อให้เหมาะกับผู้ชมชาวไทยมากขึ้น ไม่ใช่แค่การผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมไทยเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิถีชีวิตหรือวิถีคิดและการดำเนินชีวิตของคนไทยด้วย เพราะทำที่สุดแล้ว นี่ก็คือซีรีส์ไทยที่มีโครงเรื่องมุ่งสู่ผู้ชมชาวไทย เราจึงเชื่อว่าผู้ชมส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทย แต่เรายังเชื่อมั่นว่ามุมมองของคนไทยจะสะท้อนไปทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงสามารถเกิดขึ้นได้ แต่เรามุ่งมั่นที่จะรักษาแง่มุมทางวัฒนธรรมพื้นฐานของประเทศไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สืบค้นและพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปวรรณกรรมพบว่าม้งงานศึกษาที่เกี่ยวข้องในหลากหลายมิติ เช่น เพ็ญญา ศรีบรรจง (2563) ได้ศึกษาวิจัยการดัดแปลงนวนิยายเรื่อง เพลิงบุญ สุละครโทรทัศน์ ซึ่งนวนิยายเรื่อง “เพลิงบุญ” ไม่ใช่นวนิยายวาย ขณะที่ณัฐคนินธุ์ นิจรมย์ และวิริษา อัครวัฒน์ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกลวิธีการดัดแปลงตัวละครนวนิยายเรื่องซ่งอิน 上瘾 Addiction สุละครออนไลน์ของจีนเรื่องเดียวกัน โดยมีขอบเขตการวิจัยเฉพาะการดัดแปลงนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์จีน และพรทิพย์ อิกำพร และฉล่องรัฐ เณอมาลัยชลมารค (2568) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการดัดแปลงนวนิยายวัยรุ่น เป็นภาพยนตร์สำหรับโทรทัศน์ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในศึกษาเรื่อง “เปิดตำรับรักนายหน้าหวาน” และ “วัยร้ายคว่ำใจพิชิตฝัน” ล้วนเป็นนวนิยายวายไทย อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่มุ่งศึกษาการแปรรูปนวนิยายวายจีนเป็นซีรีส์วายไทยโดยเฉพาะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า กลวิธีของนักเขียนบทซีรีส์วายไทยในการแปรรูปนวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน เป็นบทซีรีส์วายไทยนั้น ดำเนินไปอย่างไรโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนวนิยายมาวิเคราะห์นวนิยายแปลและบทซีรีส์ และนำทฤษฎี

การแปรรูปนวนิยายสู่ซีรีส์มาเป็นหลักในการทำวิจัย เพื่อวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายเงินสู่บทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการแปรรูปวรรณกรรมโดยพิจารณาจากโครงสร้างของนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทยและกลวิธีการแปรรูปนวนิยายวายเงินเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลงานของ Shui Qiancheng ที่แปลโดย YYDS Entertainment ปี พ.ศ. 2567 มีความยาวทั้งสิ้น 1,883 หน้า จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ YYDS Entertainment กับบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ที่เขียนบทโดย ปี พงศ์เศรษฐ์ ลักษณ์มีพงศ์ และออกอากาศทาง แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ iQIYI ปี พ.ศ. 2567

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ผลการวิจัยจะทำให้ทราบโครงสร้างของนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

1.4.2 ผลการวิจัยจะทำให้ทราบกลวิธีการแปรรูปนวนิยายวายเงินเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สู่บทซีรีส์วายไทย

1.4.3 ผลการวิจัยจะทำให้ทราบพัฒนาการทางด้านภาษา ค่านิยมและวัฒนธรรมข้ามชาติ ที่ปรากฏระหว่างต้นฉบับนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 นวนิยายวาย หมายถึง งานเขียนประเภทนวนิยายที่เนื้อหามุ่งเกี่ยวข้องกับความรักและความสัมพันธ์เชิงคู่สวาระหว่างตัวละครเอกชายกับชาย

1.5.2 ซีรีส์วาย หมายถึง สื่อบันเทิงประเภทละครชุดหรือซีรีส์โทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องราวความรักระหว่างตัวละครชายกับชาย โดยแปรรูปจากนวนิยายวาย เพื่อเผยแพร่ในช่องทางต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หรือแพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์

1.5.3 การแปรรูปวรรณกรรม หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอวรรณกรรมจากรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง โดยอาศัยกลวิธีต่าง ๆ ได้แก่ การปรับโครงสร้าง การ

จัดการตัวละคร การปรับฉาก เวลาและสถานที่ การเขียนบทสนทนาและบทบรรยาย การใช้เทคนิคการตัดแปลง และการคำนึงถึงปัจจัยภายนอก

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน โดยใช้แนวคิดที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องนวนิยายและโครงสร้างนวนิยาย
- 2.2 แนวคิดเรื่องการแปรรูปนวนิยายสู่ซีรีส์
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเรื่องนวนิยายและโครงสร้างนวนิยาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 608) อธิบายความหมายว่า นวนิยาย เป็นบันเทิงคดีร้อยแก้ว ขนาดยาวรูปแบบหนึ่ง มีตัวละคร โครงเรื่อง เหตุการณ์ในเรื่อง และสถานที่ที่ทำให้เนื้อเรื่องมีความสมจริง

การจำแนกประเภทของนวนิยาย เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เราเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาของวรรณกรรมได้ง่ายขึ้น โดยการศึกษาประเภทจะเปิดมุมมองหลากหลายเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ ซึ่งไม่เพียงช่วยให้เข้าใจลักษณะของวรรณกรรม แต่ยังทำให้เราตระหนักถึงธรรมเนียมการประพันธ์และบริบทเบื้องหลังของเรื่อง ช่วยส่งเสริมการวิเคราะห์วรรณกรรมให้ลึกซึ้งและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2522: 35-39) ได้แบ่งประเภทของนวนิยายโดยอาศัยเนื้อเรื่องและกลวิธีการแต่งเป็นหลัก ดังนี้ 1) นวนิยายประเภทตัวเอกเป็นผู้ร้ายที่ทำความดีหรือผู้ร้ายผู้ดี (Picaresque Novel) 2) นวนิยายประเภทจดหมาย (Epistolary Novel) 3) นวนิยายประเภทพัฒนาการอันเกิดจากการศึกษาชีวิต (Maturing Novel) 4) นวนิยายประเภทจิตวิทยา (Psychological Novel) 5) นวนิยายแนวสังคม (Sociological Novel) 6) นวนิยายแสดงข้อคิด (Novel of Ideas) 7) นวนิยายประเภทมีบุคลิกจริงเป็นหุ่น (Novel's Clef) 8) นวนิยายการเมือง (Politics Novel) 9) นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Novel) 10) นวนิยายประเภทนักสืบ (Detective Novel) 11) นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Scientific Novel) 12) นวนิยายลูกทุ่ง (Novel of the Soil) 13) นวนิยายประเภทสงคราม (War Novel) 14) นวนิยายประเภทขบขัน (Humour Novel) 15) นวนิยายผจญภัย (Adventure Novel) และ 16) นวนิยายประเภทความรัก (Romantic Novel)

จากการจำแนกประเภทดังกล่าว จะเห็นได้ว่านวนิยายแต่ละประเภทยุคสมัยและความสนใจของสังคมในแต่ละยุคสมัย และเมื่อสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องเพศและอัตลักษณ์ การแบ่งประเภทของนวนิยายก็มีการพัฒนาและขยายขอบเขตตามไปด้วย ดังที่

อนัญญา วาริสะอาด (2565 : 53) กล่าวว่าปัจจุบันเรื่องเล่าแนววาย (Boy's Love หรือ Yaoi) ที่นำเสนอความรักของตัวละครชายรักชาย ได้รับการยอมรับจากแวดวงวรรณกรรมร่วมสมัยในฐานะวรรณกรรมประเภทหนึ่ง (genre) ซึ่งแตกแขนงออกจากนวนิยายแนวความรัก (Romantic Novel) ในรูปแบบที่สะท้อนมุมมองใหม่ต่อความสัมพันธ์และอัตลักษณ์ทางเพศ การยอมรับดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของนวนิยายที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในยุคปัจจุบัน และเป็นหลักฐานทางวรรณกรรมที่แสดงให้เห็นว่าความหลากหลายทางเพศได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการมากขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์โครงสร้างของนวนิยายวายจีนและซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน เพื่อทำความเข้าใจว่าโครงสร้างของนวนิยายและบทซีรีส์มีการดำเนินเรื่องอย่างไร และบทซีรีส์สะท้อนหรือปรับเปลี่ยนจากต้นฉบับนวนิยายในลักษณะใดบ้าง จึงได้มีการศึกษาแนวคิดเรื่องโครงสร้างนวนิยาย ดังนี้

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543: 100-112) กล่าวถึงโครงสร้างองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายได้ 6 ประการคือ

1. แก่นเรื่อง คือทศนะที่ผู้แต่งมีต่อชีวิต หรือสารที่ผู้แต่งต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ
2. โครงเรื่อง คือ เหตุการณ์ชุดหนึ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน กล่าวโดยสรุปคือกลวิธีการเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องให้ดำเนินต่อเนื่องกันเป็นเรื่องราวอย่างมีเหตุมีผล ตั้งแต่ต้นไปจนถึงจุดจบของเรื่องและให้เกิดผลตามมาความมุ่งหวังของผู้แต่งจะมีส่วนประกอบ ดังนี้

2.1 การเปิดเรื่อง (The opening) คือ การเริ่มต้นเรื่อง ถือกันว่าเป็นตอนที่มีความสำคัญมากตอนหนึ่ง เพราะเป็นตอนที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความอยากรู้อยากเห็นและสนใจอยากติดตามอ่านเรื่องราวตอนต่อไป ผู้แต่งแต่ละคนย่อมคิดหากลวิธีต่างๆ มาใช้ในตอนเปิดเรื่อง เพื่อให้เรื่องของตนน่าสนใจและชวนให้อยากติดตามอ่านได้ต่างกัน การเปิดเรื่องแบ่งได้ 2 ลักษณะคือ เริ่มเรื่องแบบดำเนินตามปฏิทินกับเริ่มเรื่องโดยย้อนเหตุการณ์กลับไปมา

2.2 การผูกปม (Complication) คือการสร้างข้อขัดแย้ง (Conflict) ให้เกิดขึ้นกับตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่องเพื่อทำให้เกิดการต่อสู้ (Struggle) ระหว่างสองฝ่ายขึ้นไป เช่น การต่อสู้ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน การต่อสู้ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ การต่อสู้ระหว่างมนุษย์กับสังคมแวดล้อม หรือระหว่างมนุษย์กับความรู้สึกในใจของมนุษย์เอง เป็นต้น

2.3 การหน่วงเรื่อง (Suspense) หมายถึงก่อนที่จะให้เรื่องเปลี่ยนทิศทางใหม่ ผู้แต่งมักจะกำหนดให้มีอุปสรรค (Obstacles) มาขัดขวางเพื่อมิให้เรื่องดำเนินไปอย่างราบรื่น อุปสรรคนี้จะเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนุก เพราะสนใจอยากรู้อยากเห็นว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป

2.4 จุดสุดยอด (Climax) คือหลังจากที่ผู้แต่งได้สร้างปมปัญหา ซึ่งประกอบด้วยข้อขัดแย้ง การต่อสู้และอุปสรรคให้เป็นหัวใจของโครงเรื่องได้แล้ว ผู้แต่งก็จะกำหนดให้เรื่องดำเนินต่อไป

และให้เรื่องค่อยๆ ทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ จนถึงขีดสุดเพื่อทำให้ผู้อ่านกระหายใคร่รู้เรื่องราวต่างๆ ไปจนตลอดเรื่อง

2.5 การคลายปม (Denouement) เป็นตอนที่ผู้แต่งขยายความลับหรือปัญหาต่างๆ ของเรื่องให้ผู้อ่านได้เข้าใจก่อนปิดเรื่อง

2.5 การปิดเรื่อง (Close หรือ Conclusion) ก็คือการจบเรื่องนั่นเอง วิธีการจบเรื่องมีมากมายหลายแบบ ได้แก่ วิธีจบแบบหักมุมหรือพลิกความคาดหมายของผู้อ่าน หรือจบแบบทิ้งทายหรือทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด หรือจบแบบสุชานาฏกรรม และจบแบบโศกนาฏกรรม เป็นต้น

3. ตัวละคร ตัวละครคือบุคคลที่ผู้แต่งสมมติขึ้นมาเพื่อให้กระทำพฤติกรรมในเรื่อง คือผู้มีบทบาทในเรื่อง หรือผู้ทำให้เรื่องเคลื่อนไหวดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทาง การแบ่งประเภทของตัวละครแบ่งตามลักษณะบทบาทและความสำคัญของตัวละครที่ปรากฏในเรื่องนั้น ๆ แบ่งออกได้เป็น ตัวละครเอก คือตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง หรือคือตัวละครที่เป็นศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด และ ตัวละครประกอบ คือตัวละครที่มีบทบาทรองลงไปจากตัวละครเอก เป็นตัวละครที่ทำให้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกเคลื่อนไหวไปสู่จุดหมายปลายทาง และลักษณะนิสัยของตัวละครสามารถแบ่งได้ 2 แบบ ได้แก่ ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character) คือตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้เป็นตัวแทนความคิด หรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว และตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) คือตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีลักษณะนิสัยหลากหลายคล้ายกับปุถุชนทั่วไป

4. บทสนทนา คือคำพูดของตัวละครที่ใช้โต้ตอบกันในเรื่อง บทสนทนาที่ดีควรมีความสมจริง หมายถึงถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดโต้ตอบกันควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติคล้ายคลึงกับบุคคลในชีวิตจริง ๆ พูดคุยกัน นอกจากนี้ก็ควรคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย ต้องเป็นคำพูดที่เหมาะสมแก่ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของตัวละคร

5. ฉาก คือสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมทุกอย่างที่ปรากฏในเรื่องด้วยเพื่อบอกให้ทราบว่าตัวละครกำลังแสดงบทบาทในชีวิตของเขาในสิ่งแวดล้อมอย่างไร

6. บรรยากาศ คือ ที่ทำหรือทัศนคติของผู้อ่านที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามผู้แต่งจะชักพาไป เช่น เศร้าหมอง กราดเกรี้ยว ขมขื่น เยาะหยัน หรือขบขัน เป็นต้น

วนิดา บำรุงไทย (2544:106-157) ได้จำแนกโครงสร้างของนวนิยายออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. เนื้อเรื่อง (Story) เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นแกนหลักของนวนิยาย ประกอบด้วยโครงเรื่อง เหตุการณ์ ตัวละคร ผู้เล่าเรื่อง ฯลฯ เป็นเรื่องราวที่มีเหตุมีผลต่อเนื่องกัน และสร้างความน่าสนใจให้ผู้อ่าน

2. กลวิธีเกี่ยวกับโครงเรื่อง (Technique) หมายถึงวิธีที่ผู้แต่งเลือกใช้ในการเล่าเรื่อง เช่น การเล่าผ่านตัวละครมุมมองใด การใช้เหตุการณ์ย้อนหลัง หรือการเล่าแบบลำดับเวลา ทั้งนี้เพื่อให้เรื่องราวน่าสนใจและมีศิลปะในการนำเสนอ

3. ตัวละคร (Character) ตัวละครคือบุคคลที่ผู้แต่งกำหนดขึ้นในเรื่องเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ และสร้างสีสัน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยสร้างความสมจริง ความรู้สึก และแรงดึงดูดให้กับผู้อ่าน ตัวละครแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

3.1 ตัวละครเอก (Major Character) มีบทบาทสำคัญต่อเรื่อง เป็นแกนหลักของโครงเรื่อง

3.2 ตัวละครรอง (Minor Character) มีบทบาทเสริมหรือส่งเสริมตัวละครเอก ให้เรื่องดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์

4. บทสนทนา (Dialogue) คือคำพูดระหว่างตัวละคร ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบุคลิกและความคิดของตัวละคร ทำให้เรื่องราวมีชีวิตชีวา การเขียนบทสนทนาที่ดีจะต้องเป็นธรรมชาติ มีความสั้นไหล ไม่ฝืน และแฝงความหมายหรืออารมณ์ของตัวละครในแต่ละสถานการณ์

5. ฉาก (Setting) คือสถานที่ เวลา และบรรยากาศที่เรื่องราวเกิดขึ้น มีบทบาทสำคัญในการเสริมเนื้อเรื่อง ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบริบท และส่งเสริมอารมณ์ร่วมของเรื่องราวให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

สำหรับ จรรยาบรรณ เทพศรีเมือง (2560:65-68) ได้กำหนดโครงสร้างของนวนิยายว่ามีองค์ประกอบอยู่ 4 ส่วน ได้แก่

1. โครงเรื่อง (Plot) หมายถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเป็นเหตุผลต่อกัน โดยมีความขัดแย้งที่ก่อให้เกิดการต่อสู้ทำให้เกิดเรื่องดำเนินไปอย่างน่าสนใจ และโครงเรื่องในนวนิยายแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ โครงเรื่องหลัก (Main Plot) ที่เป็นการดำเนินเรื่องที่เกี่ยวพันกับปัญหาความขัดแย้งเป็นจุดสำคัญของเรื่อง และโครงเรื่องรอง (Sub-Plot) ที่เป็นความขัดแย้งย่อยๆ ที่แทรกอยู่เป็นตอนๆ ในโครงเรื่องใหญ่ และมีผลกระทบต่อตัวละครและเนื้อเรื่องสำคัญให้ดำเนินต่อเนื่องไปตามเรื่องใหญ่ที่วางไว้

2. ตัวละคร (characters) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งควบคู่ไปกับการดำเนินเรื่อง เนื่องจากถ้าไม่มีตัวละครหรือผู้กระทำแล้วการเล่าเรื่องก็เกิดขึ้นไม่ได้ โดยตัวละครในนวนิยายสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวละครเอกที่เป็นตัวละครผู้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องโดยตลอด และตัวละครย่อยที่เป็นตัวละครผู้มีส่วนประกอบในการดำเนินเรื่องแต่ก็มีส่วนช่วยเสริมเนื้อเรื่องและตัวละครสำคัญให้เด่นชัดขึ้นด้วย

3. ฉาก (Setting) ฉากในนวนิยายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนนวนิยาย ซึ่งจะมี ส่วนช่วยให้นวนิยายดำเนินเรื่องไปได้อย่างมีรสชาติเห็นจริงเห็นจัง โดยทั่วไปการบรรยายฉากจะต้อง ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

3.1 สภาพทางภูมิศาสตร์ที่เรื่องนั้นเกิดขึ้นอย่างละเอียด

3.2 การประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวันของสมาชิกในสังคมตัวละครมี ชีวิตอยู่

3.3 ระยะเวลาที่เกิดขึ้น โดยอ้างอิงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ฤดูกาลประจำปี

3.4 สภาพแวดล้อมทางสังคมเกี่ยวกับการนับถือศาสนา ศีลธรรมจรรยา ปัญญาและ สภาพทางปัญญาและสภาพทางอารมณ์โดยทั่วไป

4. บทสนทนา (Dialogue) เป็นถ้อยคำในการพูดคุยกันระหว่างตัวละครในนวนิยายที่ ขาดไม่ได้ โดยทั่วไปบทสนทนาที่มีควรมีลักษณะสำคัญอย่างมีความเป็นธรรมชาติ การเลือกสรร ความ คงที่ และความเหมาะสม

จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายจากนักวิชาการหลายๆ ท่าน ผู้วิจัยพบว่าการวิเคราะห์ โครงสร้างนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน จะต้องให้ความสำคัญ กับองค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. แก่นเรื่อง (Theme) ที่เป็นสารหรือทัศนคติที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังเรื่องราว

2. เนื้อเรื่อง (Story) หรือโครงเรื่อง (Plot) ที่เป็นเหตุการณ์และเรื่องราวที่ดำเนินต่อเนื่อง มีความขัดแย้งและการแก้ปัญหา สร้างความน่าสนใจ

3. ตัวละคร (Characters) ซึ่งหมายถึงบุคคลที่มีบทบาทสำคัญ (ตัวละครเอก) และ บทบาทเสริม (ตัวละครรอง) ที่ช่วยขับเคลื่อนเรื่อง และลักษณะนิสัยของตัวละครสามารถแบ่งออกเป็น สองชนิดได้แก่ ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character) และ ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character)

4. บทสนทนา (Dialogue) เป็นการสื่อสารผ่านคำพูดของตัวละครที่เป็นธรรมชาติ สื่อ อารมณ์และบุคลิก

5. ฉาก (Setting) และ บรรยากาศ (Mood) คือองค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันในการ กำหนดสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมของเรื่อง ตลอดจนถ่ายทอดทัศนคติหรืออารมณ์ความรู้สึกไป ยังผู้รับสาร ช่วยเสริมสร้างปริบท อารมณ์ และความลึกซึ้งให้กับการเล่าเรื่อง

2.2 แนวคิดเรื่องการแปรรูปนวนิยายสู่ซีรีส์

การแปรรูปวรรณกรรม เป็นการเปลี่ยนรูปแบบวิธีการนำเสนอวรรณกรรมจากรูปแบบเดิมให้ มีรูปแบบใหม่ที่เป็นสื่อคนละประเภทกัน จักรกฤษณ์ ดวงพัตรา (2563:99-102) ได้เสนอขั้นตอนการ

แปรรูปวรรณกรรมเพื่อการอ่านเป็นวรรณกรรมเพื่อการแสดงเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การจับหัวใจของเรื่อง ผู้จัดทำบทต้องเข้าใจผู้เขียนต้นฉบับอย่างลึกซึ้ง และอ่านวรรณกรรมอย่างละเอียดเพื่อจับ “หัวใจของเรื่อง” หรือ “สารสำคัญ” ซึ่งไม่ได้อยู่ที่เรื่องราวเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงโครงเรื่อง การพัฒนาตัวละคร และแนวคิดหลัก เมื่อเข้าใจหัวใจของเรื่องแล้ว ต้องพยายามรักษาแก่นนั้นไว้ในการแปรรูป

2. การเลือกรูปแบบการนำเสนอ เมื่อ “จับหัวใจ” ของเรื่องแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเลือกรูปแบบการนำเสนอหรือ “ร่างใหม่” ให้เหมาะสมกับสารสำคัญของวรรณกรรม โดยคำนึงถึงประเภทของตัวบท วิธีการนำเสนอ และเวลาของการแสดงแต่ละประเภท

3. การเลือกใช้ - เลือกทึ่ง และลงมือเขียน เมื่อกำหนดรูปแบบและเวลาในการแสดงได้แล้ว ผู้จัดทำบทต้องเลือกตัวละคร ฉาก และบทสนทนาอย่างเหมาะสม โดยทั้งสามองค์ประกอบนี้ต้องสัมพันธ์กัน เพื่อสร้าง “ฉากนาฏการ” ที่สมบูรณ์ ซึ่งอาจมีการตัด เพิ่ม หรือปรับบทบาทของตัวละครให้เหมาะกับการแสดง พร้อมทั้งเลือกฉากจากวรรณกรรมต้นเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้สัมพันธ์กัน โดยยังรักษาหัวใจของเรื่องไว้ ส่วนบทสนทนา ควรปรับให้เข้ากับภาษาพูดและสถานการณ์ในการแสดง เพื่อให้สื่อสารกับผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การตรวจแก้ แม้การแปรรูปวรรณกรรมจะดำเนินครบทุกขั้นตอนแล้ว ก็ยังไม่ถือว่าสมบูรณ์ เพราะยังต้องผ่านกระบวนการ “ตรวจแก้” ซึ่งอาจต้องแก้หลายครั้ง

การแปรรูปวรรณกรรมเพื่อการอ่านเป็นวรรณกรรมเพื่อการแสดงนั้น เป็นแนวคิดในภาพรวมที่กล่าวถึงการเปลี่ยนรูปแบบของงานเขียนให้เหมาะสมกับการนำเสนอผ่านสื่อประเภทอื่น เช่น การละคร หรือการแสดงในรูปแบบต่าง ๆ โดยการแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์ถือเป็นรูปแบบหนึ่งในกระบวนการแปรรูปวรรณกรรมดังกล่าว ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้แนวคิดเดียวกัน แต่เจาะจงลงในบริบทของการผลิตสื่อโทรทัศน์หรือสื่อภาพและเสียงที่มีข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะของตนเอง

การแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์หรือบทละครโทรทัศน์ถือเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่ต้องอาศัยทั้งความเข้าใจในสาระของต้นฉบับ และทักษะการเล่าเรื่องในรูปแบบใหม่ที่ตอบโจทย์ข้อจำกัดของสื่อภาพและเสียง ในการถ่ายทอดเนื้อหานั้น ผู้เขียนบทจำเป็นต้องพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของนวนิยาย อาทิ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และฉาก รวมถึงการตีความและเลือกนำเสนอผ่านมุมมองใหม่โดยไม่ทิ้งแก่นสารหลักของเรื่องเดิม ดังที่จิมมอน สังก์ซีย์ (2560, น. 26-29) ได้ศึกษาและสรุปแนวคิดและขั้นตอนสำคัญของกระบวนการดัดแปลงนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้

การสร้างโครงเรื่อง การนำบทประพันธ์มาสร้างเป็นบทละครโทรทัศน์ ผู้เขียนบทจะต้องอ่านและทำความเข้าใจกับบทประพันธ์หรือนวนิยายเรื่องนั้นที่ได้รับมา โดยมีการอ่านมากกว่า 1 รอบ หลังจากที่ย่านจบแล้ว ผู้เขียนบทจะวิเคราะห์โครงเรื่องของบทประพันธ์ ว่ามีส่วนไหนของการ นำมาใช้ได้มากนักน้อยเพียงใด จากนั้นจึงลงมือเขียนเรื่องย่อจากบทประพันธ์นั้น โดยเป็นการเล่า เรื่องใหม่ใน

มุมมองของผู้เขียนบท ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากแนวคิดของบทประพันธ์เดิม แต่สิ่งที่สำคัญคือ แก่นของเรื่องหรือความคิดหลักของเรื่อง ซึ่งผู้เขียนบทจะคงไว้ไม่เปลี่ยนแปลง โดยผู้เขียนบทจะมีการเพิ่มเติมรายละเอียดในกรณีที่เนื้อหาของนวนิยายหรือบทประพันธ์ไม่เพียงพอสำหรับการผลิตเป็นละครโทรทัศน์ ตัดเนื้อหาในส่วนที่เป็นบทบรรยายหรือบทพรรณนาออกแล้วเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นการกระทำของตัวละคร

การสร้างตัวละคร ผู้เขียนบทมีวิธีการนำตัวละครจากบทประพันธ์มาไว้ในบทละครโทรทัศน์ ดังนี้ การนำตัวละครในบทประพันธ์มาใช้ส่วนใหญ่จะเป็นการนำตัวละครเอก หรือตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องมาใช้ในละคร การสร้างตัวละครเพิ่มขึ้นจากบทประพันธ์ เพื่อให้มีตัวละครนี้ก่อให้เกิดผลกระทบกับเนื้อเรื่องหรือตัวละครเอกก็สามารถทำได้ ส่วนการตัดตัวละครทิ้ง คือมีตัวละครมากเกินไป และไม่มีบทบาทสำคัญต่อโครงเรื่อง และการรวมตัวละคร คือการที่ผู้เขียนบทโทรทัศน์นำบุคลิกลักษณะของตัวละครมากกว่าหนึ่งตัว มารวมกันให้เป็นตัวละครเดียว และสร้างให้มีผลหรือมีความสำคัญต่อเรื่อง แทนที่จะตัดตัวละครตัวนั้นทิ้งไปทั้งหมด ซึ่งตัวละครจะต้องมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่อง หรือการกระทำในเรื่องเสมอ

การกำหนดเวลา ฉาก สถานที่ ผู้เขียนบทสามารถคงฉาก เวลา สถานที่เดิมไว้ได้หากไม่มีปัญหาในการผลิต แต่หากไม่สามารถถ่ายทำในสถานที่ที่ระบุไว้ในบทประพันธ์ได้ บทก็จะปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการผลิต ดังนั้นการกำหนดเวลา ฉาก สถานที่จึงมักจะมีข้อจำกัด และ จะต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

การดำเนินเรื่อง บทละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงมาจากบทประพันธ์ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการเล่าเรื่องในนวนิยายส่วนใหญ่มักจะเล่าตามลำดับ แต่การนำมาเขียนเป็นบทละคร อาจจะนำตรรกกลางเรื่องหรือปมสำคัญของเรื่องมาเล่าก่อนแล้วค่อยเล่าย้อนกลับไป การเขียนลักษณะนี้ก็เพื่อต้องการดึงดูดผู้ชมให้สนใจที่จะชมละคร ในส่วนของการเปิดเรื่องจะมีไม่มากนัก แล้วจะเข้าสู่ประเด็นสำคัญของเรื่องเลย การเล่าเรื่องในละครที่สร้างมาจากนวนิยาย ผู้เขียนมักจะใช้วิธีการเล่าใหม่เพราะสัดส่วนของละครกับนวนิยายต่างกัน การเขียนบทละครในปัจจุบัน จำเป็นต้องมีเหตุการณ์สำคัญในทุกตอน ในขณะที่นวนิยายนั้นจะมีเหตุการณ์ไม่กี่เหตุการณ์ก่อนจะเข้าสู่จุดวิกฤต จุดสูงสุดของอารมณ์และจบเรื่อง

การเขียนบทบรรยายและบทสนทนา ผู้เขียนบทมีสองแนวทางในการปฏิบัติ คือการนำบทบรรยายและบทสนทนาจากนวนิยายมาใช้ในการเขียนบทละคร ซึ่งมักจะเป็นนวนิยายที่ทรงคุณค่าทางวรรณศิลป์ มีคำสำคัญหรือข้อความสำคัญที่จะตัดทอนออกไปไม่ได้ โดยผู้เขียนบทจะอ่านนวนิยายอย่างละเอียดและทำสัญลักษณ์ในข้อความสำคัญที่จะนำมาใช้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อดึงมาใช้ในเวลาที่ยังมือเขียนบทจริง กับอีกแนวทางหนึ่งคือ ไม่ได้ใช้คำหรือข้อความจากนวนิยายนั้นเลย เนื่องจากคำเหล่านั้นเป็นคำพื้นฐานซึ่งผู้เขียนสามารถคิดเองใหม่ได้เลย

การดัดแปลงบทอาจะมีความสัมพันธ์กับบทต้นทาง หรือ นวนิยายที่ถูกดัดแปลงมาว่ามีอะไรที่หายไปบ้างจากนวนิยาย มีอะไรที่เพิ่มเติมเข้ามาในละครแต่ในนวนิยายกลับไม่มี หรือมีอะไรบ้างในนวนิยายที่ถูกดัดแปลงไป เพราะอะไร ทำไม อย่างไร สามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การขยายความ (Extension) ในบทละครมีการเพิ่มเติมเนื้อหาอะไรที่ในนวนิยายไม่มี มีเหตุผลอะไรในการเพิ่มเติม และส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่นี้เข้ามาเชื่อมโยงสัมพันธ์กับนวนิยายที่มีอยู่แล้วอย่างไร หรือเข้ามาเพื่อทำหน้าที่อะไร การขยายความมีผลทำให้ความหมายทั้งหมด เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

2. การตัดทอน (Reduction) หมายความว่า ในบทละครโทรทัศน์มีการตัดทอนเนื้อหาอะไรจากนวนิยายไปบ้าง มีเหตุผลอะไรของการตัดทอนและการตัดทอนนี้ส่งผลถึงเรื่องความหมายของนวนิยายและบทละครหรือไม่

3. การดัดแปลง (Modification) หมายความว่า ในตัวบทละครโทรทัศน์มีการดัดแปลงเนื้อหาอะไร จนทำให้บทละครโทรทัศน์มีรูปลักษณ์ไม่เหมือนเดิม หรือแตกต่างไปจากนวนิยายต้นฉบับ

บทละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงจากนวนิยายมีความแตกต่างจากนวนิยายโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนแรก คือ โครงเรื่อง มีกลวิธีในการนำเสนอโดยยึดโครงเรื่องตามบทประพันธ์เป็นหลัก และเพิ่มเติมเนื้อหาในบางส่วน เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความยาวเหมาะสมกับการแสดง โดยเปิดเรื่อง และจบเรื่องตามที่บทประพันธ์กำหนด

ส่วนที่สอง คือ ตัวละคร และลักษณะนิสัยตัวละคร มีกลวิธีในการนำเสนอโดยการเพิ่มเติมตัวละครประกอบให้เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน และเพิ่มเติมบทบาทให้ตัวละครนำด้วย การเน้นให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของตัวละครนั้นๆ ให้ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย

ส่วนที่สาม คือ ฉาก มีกลวิธีในการนำเสนอด้วยการดัดแปลงสถานที่ตามที่บทประพันธ์กำหนดให้เป็นสถานที่ที่สามารถสื่อให้เห็นถึงเนื้อหาที่นำเสนอได้โดยไม่ทำให้บทประพันธ์เปลี่ยน

ปัจจัยที่ทำให้บทละครโทรทัศน์มีความแตกต่างจากนวนิยายมาจาก 3 ประการ ได้แก่ ผู้แสดง ผู้ชม และระยะเวลาในการนำเสนอ กล่าวคือ บทละครโทรทัศน์บางเรื่องถูกดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับตัวนักแสดงเป็นหลัก ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากเป็นนักแสดงที่ได้รับความนิยม โดยมีผู้ชมให้ความสนใจและติดตาม ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จึงจำเป็นต้องดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับการแสดง นักแสดง และระยะเวลาในการนำเสนอ โดยไม่สั้นหรือยาวจนเกินไป

บทละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงจากนวนิยาย ส่วนใหญ่มีแนวคิดเดียวกับนวนิยาย แต่บทละครโทรทัศน์สามารถนำเสนอและสะท้อนสภาพสังคมปัจจุบันได้ชัดเจน และเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายกว่านวนิยาย

จากแนวคิดของจิรมน สังข์ชัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปกลวิธีการแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์ได้เป็น 6 ข้อ ดังนี้

1 การปรับโครงเรื่อง

1.1 วิเคราะห์โครงสร้างเรื่องต้นฉบับ แล้วเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะกับรูปแบบการเล่าเรื่องของซีรีส์

1.2 อาจเปลี่ยนลำดับเหตุการณ์ เช่น เริ่มจากจุดไคลแมกซ์ก่อนแล้วค่อยย้อนกลับ

1.3 เพิ่มฉากหรือเหตุการณ์ที่ช่วยให้เรื่องมีความสมบูรณ์และน่าติดตาม

2 การจัดการตัวละคร

2.1 คัดเลือกตัวละครหลักจากนวนิยาย

2.2 เพิ่มตัวละครใหม่หรือรวมบทบาทของตัวละครหลายตัวให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อสร้างแรงขับเคลื่อนเรื่องราว

2.3 ตัดตัวละครที่ไม่จำเป็นออก

3 การปรับฉาก เวลา และสถานที่

3.1 คงฉากดั้งเดิมหากสามารถถ่ายทำได้

3.2 หากไม่เหมาะสมต้องดัดแปลงให้เข้ากับบริบทการผลิต แต่ยังคงรักษาบรรยากาศตามเจตนารมณ์เดิม

4 การเขียนบทสนทนาและบทบรรยาย

4.1 ดึงข้อความสำคัญจากนวนิยายมาใช้ในบทพูด

4.2 หากไม่มีเนื้อหาสำคัญเฉพาะ ผู้เขียนสามารถแต่งบทสนทนาใหม่ให้เหมาะกับตัวละครและบริบทของฉาก

5 เทคนิคการดัดแปลง แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ

5.1 การขยายความ (Extension): เพิ่มเนื้อหาใหม่เพื่อเติมเต็มหรือเชื่อมโยงประเด็น

5.2 การตัดทอน (Reduction): ลดทอนเนื้อหาที่ไม่จำเป็นต่อการดำเนินเรื่อง

5.3 การดัดแปลง (Modification): ปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือองค์ประกอบบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอ

6 การคำนึงถึงปัจจัยภายนอก เช่น นักแสดงที่ได้รับความนิยม ความคาดหวังของผู้ชม และระยะเวลาในการนำเสนอ ซึ่งล้วนมีผลต่อการปรับบท

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องก่อนหน้านี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการค้นคว้าและพัฒนาองค์ความรู้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังรายงานวิจัยต่อไปนี้

เพ็ญภา ศรีบรรจง (2563) ศึกษาวิจัย“การดัดแปลงนวนิยายเรื่อง เพ็ญบุญ สู่ละครโทรทัศน์”โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดัดแปลงนวนิยายเรื่องเพ็ญบุญสู่ละครโทรทัศน์ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดัดแปลงนวนิยายเรื่องเพ็ญบุญสู่ละครโทรทัศน์ ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2560 ผลการวิจัยพบว่า การดัดแปลงนวนิยายเรื่องเพ็ญบุญสู่ละครโทรทัศน์มีกลวิธีที่สำคัญ คือ การปรับเปลี่ยนตัวเรื่อง การปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของนวนิยาย และการปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดัดแปลงนวนิยายเรื่องเพ็ญบุญสู่ละครโทรทัศน์ประกอบด้วย ปัจจัยด้านยุคสมัย ปัจจัยด้านเนื้อเรื่อง ปัจจัยด้านผู้ชมละครโทรทัศน์ ปัจจัยด้านความยาวสื่อ และปัจจัยด้านผู้ผลิตหรือผู้สร้างสรรค์

ชมพูนิศ โปธิโรจน์ และคณะ (2564) ศึกษาวิจัย“การศึกษากลวิธีการแปรรูปนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์ เรื่อง นาคี”โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของนวนิยาย นาคี ในด้านของเนื้อเรื่อง แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา การดำเนินเรื่อง และศึกษากลวิธีการแปรรูปนวนิยาย นาคี สู่บทละครโทรทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า การแบ่งตอนมีความแตกต่างกัน โดยนวนิยายมี 57 ตอน แต่บทละครโทรทัศน์ถูกย่อเหลือ 11 ตอน กลวิธีการแปรรูปเนื้อหามีดังนี้ การคงเนื้อหา ยังคงโครงเรื่องหลักและแก่นเรื่องเดิม การตัดเนื้อหาบางส่วน โดยตัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นเพื่อให้เรื่องกระชับ การเปลี่ยนเนื้อหาบางจุด ซึ่งมีการขยายลักษณะนิสัยตัวละครเพื่อให้มีบทบาทมากขึ้น การเพิ่มเนื้อหา มีการเพิ่มฉากอารมณ์เพื่อดึงดูดผู้ชม การเพิ่มตัวละคร การดำเนินเรื่องและบทสนทนา มีการใช้บทสนทนาเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจอารมณ์ตัวละคร

ทัตพิชา สกุลสืบ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่อง“วนิดา : การดัดแปลงนวนิยายสู่ละครโทรทัศน์”โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดัดแปลง วนิดา จากนวนิยายเป็นละครโทรทัศน์ปี พ.ศ. 2553 วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างในด้านโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และฉาก และศึกษากลวิธีการขยายความ ดัดแปลง ตัดทอน และการคงเดิมของเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า ยังคงโครงเรื่องหลักไว้ แต่ใช้การขยายความมากที่สุด เช่น เพิ่มเหตุการณ์ระหว่างตัวละครเอกชายหญิงให้มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น เพื่อให้ความรักของทั้งสองพัฒนาขึ้นอย่างสมเหตุสมผล ส่วนแก่นเรื่องยังคงแก่นเรื่องหลักจากนวนิยายไว้ แต่เพิ่มแนวคิดใหม่ "รักแท้แพ้ใกล้ซิด" เพื่อให้เหมาะสมกับผู้ชมยุคใหม่ ในด้านตัวละคร มีเพิ่มบทบาทของตัวละครบางตัวให้มีมิติยิ่งขึ้น เช่น เพิ่มบทบาทของ "นายดาว" พ่อของวนิดา ให้เป็นพ่อที่รักและห่วงใยลูกสาวมากขึ้น ในขณะที่นวนิยายเขาเคยเย้ยหยันและบังคับลูกแต่งงาน และในด้านฉาก

ใช้สถานที่ถ่ายทำที่ดูทรูหรากว่าที่ระบุในนวนิยาย เช่น บ้านมหศักดิ์ ซึ่งในนวนิยายบรรยายว่าเก่าและทรุดโทรม แต่ในละครกลับดูทรูหราสวยงาม

ณัฐคนินธุ์ นิจรมย์ และวริษา อัครวัฒน์ (2565) ศึกษาวิจัยเรื่อง“กลวิธีการดัดแปลงตัวละครนวนิยายเรื่องซิ่งอิน 上瘾 Addiction สู่ละครออนไลน์เรื่องซิ่งอิน 上瘾 Addiction”โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการดัดแปลงและปัจจัยที่ส่งผลต่อการดัดแปลงตัวละครจากนวนิยายเรื่องซิ่งอิน 上瘾 Addiction สู่ละครออนไลน์เรื่องซิ่งอิน 上瘾 Addiction ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการดัดแปลงตัวละครจากนวนิยายสู่ละครออนไลน์ประกอบด้วย กลวิธีการดัดแปลงประเภทการคงเดิมในตัวละครเอก จำนวน 4 ตัวละคร และไม่พบกลวิธีการดัดแปลงอื่นในประเภทตัวละครเอก นอกจากนี้ยังพบกลวิธีการดัดแปลงประเภทการคงเดิมในตัวละครประกอบจำนวน 13 ตัวละคร ประเภทการดัดแปลงในตัวละครประกอบ จำนวน 2 ตัวละคร และประเภทการตัดทอนในตัวละครประกอบ จำนวน 5 ตัวละคร และ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการดัดแปลงตัวละครคือ ปัจจัยด้านฉากและปัจจัยด้านบทบาทของตัวละคร

พรทิพย์ อิกำพร และฉลองรัฐ เหมอมาลัยชลมารค (2568) ศึกษาวิจัยเรื่อง“การดัดแปลงนวนิยายวัยรุ่น เป็นภาพยนตร์สำหรับโทรทัศน์”โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องในสื่อนวนิยายและภาพยนตร์โทรทัศน์ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดัดแปลงนวนิยายไปเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ในเรื่องเปิดตำรับรักนายหน้าหวาน และเรื่องวัยร้ายคว่ำใจพิชิตฝัน ผลการศึกษาพบว่า การดัดแปลงนวนิยายเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ ปรับเปลี่ยนตัวละคร เช่น บุคลิกหรือพื้นเพของตัวละครให้เหมาะสมกับสื่อภาพยนตร์ ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของเรื่อง เช่น ปรับฉากและโครงเรื่องบางส่วนให้เหมาะสมกับการนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์ พัฒนาเส้นเรื่องใหม่ เช่น การเพิ่มเส้นเรื่องรองหรือการตัดบางเหตุการณ์ออก เพื่อให้เรื่องราวกระชับขึ้น และยังได้พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการดัดแปลงนวนิยายไปเป็นภาพยนตร์ ได้แก่ ปัจจัยด้านยุคสมัยที่ต้องปรับบทให้เข้ากับบริบทปัจจุบันและแนวโน้มของสังคม และปัจจัยด้านเนื้อเรื่องที่ต้องรักษาแก่นเรื่องหลักไว้ในขณะที่ทำการปรับเปลี่ยนรายละเอียดบางส่วน ข้อจำกัดด้านเวลา เนื่องจากภาพยนตร์มีระยะเวลาในการนำเสนอที่จำกัด จึงต้องปรับเนื้อหาให้กระชับและเหมาะสม และปัจจัยด้านผู้ผลิต ปัจจัยด้านงบประมาณและแนวทางของบริษัทผู้ผลิตมีผลต่อการดัดแปลง

งานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางและกระบวนการแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์มากขึ้น ช่วยให้เข้าใจลักษณะเฉพาะของการแปรรูปวรรณกรรมให้เหมาะสมกับสื่อภาพและเสียง ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์การแปรรูปนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) และใช้วิธีการนำเสนอโดยการวิจัยเชิงพรรณนา(Descriptive Research) มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิจัย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ทบทวนวรรณกรรม

1) ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายจากหนังสือ เอกสาร ตำรา งานวิจัย ต่าง ๆ

2) ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์จากหนังสือ เอกสาร ตำรา งานวิจัยต่างๆ

การทบทวนวรรณกรรมทั้งสองประเด็นเพื่อให้ผู้วิจัยเกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่อง โครงสร้างนวนิยายและการแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์ อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป

3.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมประเภทนวนิยายแปลจากภาษาจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลงานของ Shui Qiancheng ที่แปลโดย YYDS Entertainment ปี พ.ศ. 2567 มีความยาวทั้งสิ้น 1,883 หน้า จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ YYDS Entertainment และบทซีรีส์ วายในชื่อเดียวกันที่เขียนบทซีรีส์โดย ปี พงศ์เศรษฐ์ ลักษมีพงศ์ และออกอากาศทางแพลตฟอร์มวิดีโอ ออนไลน์ iQIYI โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ดังนี้

1) การรวบรวมข้อมูลจากต้นฉบับนวนิยายแปล

ผู้วิจัยอ่านและวิเคราะห์เนื้อหาของนวนิยายแปลอย่างละเอียด โดยศึกษาตั้งแต่บท แรกจนจบบทสุดท้าย จัดบันทึกข้อมูลตามองค์ประกอบหลักของโครงสร้างนวนิยาย ได้แก่ แก่นเรื่อง เนื้อเรื่องหรือโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และบรรยากาศ

2) การรวบรวมข้อมูลจากบทซีรีส์

ผู้วิจัยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากการรับชมและถอดความเนื้อหาจากคลิป ซีรีส์เป็นบทซีรีส์ โดยเน้นองค์ประกอบที่สอดคล้องกับโครงสร้างนวนิยายข้างต้น รวมถึงตรวจสอบการ ปรับเปลี่ยนโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ เพื่อสังเกตเทคนิคการดัดแปลง เช่น

การขยายความ ตัดทอน และดัดแปลงที่ปรากฏในบท โดยจัดบันทึกและถอดความเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมจากต้นฉบับ

3) การจัดระบบข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์

ผู้วิจัยจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้จากทั้งนวนิยายและบทซีรีส์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีการแปรรูปวรรณกรรม ใช้แนวคิดและทฤษฎีโครงสร้างนวนิยาย และทฤษฎีการแปรรูปวรรณกรรม เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.2.1 การวิเคราะห์โครงสร้างของนวนิยายและบทซีรีส์ มีแนวคิดใช้เป็นพื้นฐานที่สรุปมาจากนักวิชาการหลายๆ ท่าน ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลัก ดังนี้

- 1) แก่นเรื่อง (Theme) สารหรือทัศนคติที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังเรื่องราว
- 2) เนื้อเรื่อง (Story) หรือโครงเรื่อง (Plot) ที่เป็นเหตุการณ์และเรื่องราวที่ดำเนินต่อเนื่อง มีความขัดแย้งและการแก้ปัญหา สร้างความน่าสนใจ
- 3) ตัวละคร (Characters) ซึ่งหมายถึงบุคคลที่มีบทบาทสำคัญ (ตัวละครเอก) และบทบาทเสริม (ตัวละครรอง) ที่ช่วยขับเคลื่อนเรื่อง และลักษณะนิสัยของตัวละครสามารถแบ่งออกเป็นสองชนิดได้แก่ ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character) และ ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character)
- 4) บทสนทนา (Dialogue) เป็นการสื่อสารผ่านคำพูดของตัวละครที่เป็นธรรมชาติ สื่ออารมณ์และบุคลิก
- 5) ฉาก (Setting) และ บรรยากาศ (Mood) คือองค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันในการกำหนดสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมของเรื่อง ตลอดจนถ่ายทอดทัศนคติหรืออารมณ์ความรู้สึกไปยังผู้รับสาร ช่วยเสริมสร้างบริบท อารมณ์ และความลึกซึ้งให้กับการเล่าเรื่อง

3.2.2 การวิเคราะห์กลวิธีการแปรรูปนวนิยายสู่บทซีรีส์มีแนวคิดใช้เป็นพื้นฐานที่เป็นแนวคิดของจิรมน สังข์ชัย (2560) ซึ่งมีประเด็นดังนี้

- 1) การปรับโครงเรื่อง
- 2) การจัดการตัวละคร
- 3) การปรับฉาก เวลา และสถานที่
- 4) การเขียนบทสนทนาและบทบรรยาย
- 5) เทคนิคการดัดแปลง แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การขยายความ (Extension) การตัดทอน (Reduction) และการดัดแปลง (Modification)

6) การคำนึงถึงปัจจัยภายนอก

3.3 การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN

ตัวนายตัวแทน

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

บทที่ 4

การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

สารนิพนธ์เรื่อง “การแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่บทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน จากการศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำเสนอใน 2 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

4.1 โครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

4.2 กลวิธีการแปรรูปนวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สู่บทซีรีส์วายไทย

โดยมีสาระสำคัญดังนี้

4.1 โครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สามารถวิเคราะห์และนำเสนอได้เป็นสองประเด็นสำคัญ ดังนี้

4.1.1 โครงสร้างของนวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

4.1.2 โครงสร้างของบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 โครงสร้างของนวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

นวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผู้แต่งตั้งชื่อภาษาจีนว่า “**职业替身**” ซึ่งแปลตรงตัวได้ว่า “ตัวแทนอาชีพ” หรือ “นักแสดงตัวแทนอาชีพ” โดยคำว่า “**职业**” หมายถึง “อาชีพ” และ “**替身**” หมายถึง “ผู้ที่ทำหน้าที่แทนผู้อื่น” โดยเฉพาะในบริบทของการแสดงหรือการรับบทบาทแทนบุคคลอื่นทั้งในเชิงรูปลักษณ์และหน้าที่ ชื่อภาษาจีนดังกล่าวมีความหมายที่สอดคล้องและสื่อสารในทิศทางเดียวกับชื่อภาษาอังกฤษ “MY STAND-IN” ซึ่งแปลได้ว่า “คนที่มาทำหน้าที่แทนฉัน” และชื่อภาษาไทย “ตัวนายตัวแทน” ที่สะท้อนแนวคิดหลักของเรื่องเกี่ยวกับตัวละครตัวหนึ่งที่ต้องรับบทบาทแทนบุคคลอีกคน ทั้งในแง่ของภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์ส่วนตัว

4.1.1.1 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องเป็นสารหรือทัศนคติที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังเรื่องราว จากการศึกษานวนิยาย วายจิ้นเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนพบแก่นเรื่องดังนี้

1) ความรักชายรักชายในสังคมจีนที่ยังไม่ถูกยอมรับ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกที่เป็นชายรักชายต้องเผชิญกับอุปสรรคจากสังคมและครอบครัว โดยเฉพาะการต่อต้านจากตระกูลเยียนที่มั่งคั่งและมีอิทธิพล ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

แม้ธรรมชาติเขาจะเป็นเกย์ แต่ในช่วงเวลาที่เขาโตเป็นผู้ใหญ่ไม่เคยมีใครห้ามหรือตำหนิหรือนิยามทางเพศของเขา เพราะเขาไม่มีผู้ปกครอง ถึงแม้เขินอิงจะเคยบอกล่วงหน้าแล้วว่า เธอเข้าใจเขา แต่การที่ถูกผู้ใหญ่จับได้ค่างานเขาแบบนี้ทำให้ใจเสียดายมาก เขาคิดว่า ถ้าพ่อแม่ของเขายังมีชีวิตอยู่ เวลาเขาเผชิญหน้ากับพวกเขา เกรงว่าน่าจะเป็นความรู้สึกแบบนี้แหละ

(ตอนที่ 28 หน้า 26)

ตัวอย่างที่ 2

เขาคิดมาโดยตลอดว่าเยียนหมิงชีวิตต้องข้ามอุปสรรคทางบ้านไม่ได้แน่ ๆ อันที่จริง จนถึงตอนนี้ เขายังคิดว่าเยียนหมิงชีวิตจะข้ามอุปสรรคนั้นไม่ได้เหมือนกัน แต่เยียนหมิงชีวิตถ้าจะทำ ไกลจะทำให้เส้นกำแพงที่กั้นเขาไว้ในใจทลายลงแล้ว

ตอนเขาอายุยังน้อย ตั้งแต่เขารู้ว่าตัวเองเป็นเกย์ เคยคิดไว้ว่า ถ้ามีใครสักคนยอมรับสภาพความจริงกับพ่อแม่เพื่อเขา แม้ต้องแบกรับความกดดันจากสังคมและครอบครัว เพื่ออยู่ข้างกายเขา เขาจะไม่มีวันทำให้คนคนนั้นผิดหวังไปชั่วชีวิตแน่นอน

(ตอนที่ 30 หน้า 27-28)

2) อุปสรรคของความรัก ความรักที่ไม่เท่าเทียมระหว่างตัวละครเอกสองคน ทั้งการถูกใช้เป็นตัวแทน และการขังเขาไว้ ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

เขายอมรับได้ที่เยียนหมิงชีวิตไม่ชอบเขา ต่อให้ไม่ชอบเขาตลอดชีวิตก็ตาม และไม่ใช่ว่าความผิดของใคร แต่ว่า เห็นเขาเป็น...ตัวแทนเนี่ยนะ

โจวเสียงไม่เพียงแต่เศร้าใจ แต่ยังได้ล้มรสความอภัยศอดสูที่ไม่เคยพบเจอมาก่อนด้วย

เขาสู้วังอวี่ตงไม่ได้ในทุกด้าน ถูกคนคนนั้นประชดประชันก็ทำได้แค่ต้องทนกล้ำกลืน เขาไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องทนเพื่อทำมาหากิน ตอนถ่ายหนังเขาเป็นตัวแสดงแทนของวังอวี่ตง แล้วทำไมนอกรการถ่ายทำเขายังต้องเป็นตัวแทนอีกล่ะ เขาติดค้างอะไรวังอวี่ตงกันแน่ทำไมเขาถึงโดนดูถูกถึงขั้นนี้

(ตอนที่ 11 หน้า 48)

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงถูกมัดเอาไว้จึงไม่สามารถขยับได้ ทำได้เพียงมองเยียนหมิงชีวิตด้วยสายตาเยือกเย็น

เยียนหมิงชีวไม่สนใจสายตาของเขา หลังจากถอดเสื้อผ้าของโจวเสียงออกจนเหลือแต่กางเกงในแล้วก็ยึดเขาเข้าไปใต้ผ้าห่มก่อนจะบอกว่า “สองวันนี้นายก็อยู่ไปแบบนี้ละ อย่าคิดจะออกไปไหน ฉันจับตาดูนายอยู่”

(ตอนที่ 13 หน้า 1)

ตัวอย่างที่ 3

วังอวี่ตง โจวเสียงสองคน ตัวแทน ตัวแทน ใครคือตัวแทนของใคร ใครคือตัวแทน แล้วใครตัวแสดงหลัก ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงตอนนี้ โครงเรื่องทั้งหมดเป็นเหมือนเรื่องตลกที่พระเจ้าจงใจจัดเตรียมไว้ให้จุดประสงค์เพียงเพราะต้องการผลักพวกเขาเข้าสู่ความสิ้นหวังที่เจ็บปวด แล้วเสพสุขจากการมองดูพวกเขาเจ็บปวดอย่างไร้เขลา

(ตอนที่ 27 หน้า 31-32)

3) การเผชิญหน้ากับอดีตและการเริ่มต้นใหม่ ตัวละครเอกทั้งสองต่างต้องเผชิญหน้ากับอดีตที่ผิดพลาดไปและเริ่มต้นใหม่ที่เกิดจากความเข้าใจผิดและการสูญเสีย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

เมื่อเขาสัมผัสถึงสายตาที่ไม่กักกันความรู้สึกของเยียนหมิงชีว เขา รู้สึกเอ็นวาบที่กระดูกสันหลัง เขาไม่เชื่อคำพูดของเยียนหมิงชีวแม้แต่น้อย เพราะเขามีความรู้สึกเหมือนกำลังจะถูกกลืนกิน เขาพูดอย่าง

เหน็บแนม “เยียนหมิงซิว ถ้าเป็นอย่างที่นายพูด นายคิดถึงฉันมาตลอด แล้วข้อตกลงของเรานั้นมาได้ยังไงกัน นายเสียเงินสองล้านหยวนกับบ้านหนึ่งหลัง เพื่อเป็นเสี้ยเลี้ยงของฉัน แต่ที่นายเลี้ยง ไม่ใช่ฉัน แต่เป็นร่างกายนี้ อันที่จริงนี่ก็ไม่ใช่ไร ใครไม่มีความต้องการทางร่างกายกันล่ะ แต่ว่า ตอนที่นายชอบวังอวีตง นายเอาฉันมาเป็นตัวแทน ตอนนี้ นายบอกว่าคุณชอบฉันแล้ว ก็หาตัวแทนมาอีก ที่จริงนายก็แค่ขาดใครสักคนที่จะมาอยู่ด้วย แล้วใครกันที่มี...”

โจวเสียงยังพูดไม่จบ สีหน้าของเยียนหมิงซิวก็แยงจนถึงขีดสุด เขาคัดโจวเสียงไปที่กำแพงอย่างหุนหัน เสียงที่แหลมขึ้นด้วยเจ็บปวดอย่างผิดปกติ “โจวเสียง ตอนแรกที่เอาพี่มาเป็นตัวแทนของวังอวีตง คือผมทำผิดต่อพี่ แต่พี่...ตั้งแต่ที่ผมเจอพี่ที่หน้าลิฟต์ ถึงต่อให้พี่จะเปลี่ยนไป ผมก็ยังหวั่นไหวอย่างอธิบายไม่ได้ ความคิดเดียวของผมในตอนนั้นคือ ไม่อยากให้พี่จากไป ผมใช้วิธีนั้นได้พี่มา หรืออาจพูดได้ว่าเป็นเพราะ...”

เยียนหมิงซิวสะอึกสะอื้นพูดว่า “เป็นเพราะผมคิดถึงพี่จนแทบจะเป็นบ้า ความรู้สึกคุ้นเคยที่ได้รับจากร่างกายพี่ เป็นสิ่งเดียวในตอนนั้นที่สามารถช่วยชีวิตผมได้ พี่ไม่เข้าใจหรอก...พี่ไม่เข้าใจว่าผมคิดถึงพี่ขนาดไหน พี่ไม่รู้หรอกว่าผมผ่านแต่ละวันมาได้ยังไง ทั้งที่เป็นพี่แท้ ๆ แต่พี่ก็ปิดบังผมมานานขนาดนี้ พี่บอกกับชายเว่ย บอกหลานซีหรง แต่ไม่บอกผมเพียงคนเดียว การแก้แค้นแบบนี้พี่พอใจไหม พี่คงพอใจ ผมเจ็บปวดมากกว่าที่พี่คิด” เยียนหมิงซิวกอดเขาไว้แน่น เสียงของเขาเต็มไปด้วยความสิ้นหวัง “โจวเสียง ถือว่าทั้งหมดนี้มันสมควรกับผมแล้ว แต่ผมไม่เคยคิดที่จะทรยศพี่แม้แต่หน่อย ผมแค่คิดว่า...พวกพี่เหมือนกันมาก พวกพี่คือคน ๆ เดียวกัน โจวเสียง พี่เข้าใจไหม สามปีแล้ว ผมทนต่อไปไม่ไหวแล้ว”

(ตอนที่ 27 หน้า 30-31)

4.1.1.2 โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่องคือเหตุการณ์และเรื่องราวที่ดำเนินต่อเนื่อง มีความขัดแย้งและการแก้ปัญหาที่ช่วยสร้างความน่าสนใจ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ การเปิดเรื่อง การผูกปม การทวนเรื่อง จุดสุดยอด การคลายปม การปิดเรื่อง จากการศึกษานวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวแทนพบองค์ประกอบสำคัญของโครงเรื่องดังนี้

1) การเปิดเรื่อง (The opening)

การเปิดเรื่องแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ เริ่มเรื่องแบบดำเนินตามปฏิทินกับเริ่มเรื่องโดยย้อนเหตุการณ์สลับไปมา จากการศึกษานวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนพบว่าผู้แต่งใช้การเปิดเรื่องแบบดำเนินตามปฏิทิน เริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ที่ตัวละครเอกโจวเสียงตื่นขึ้นมาในร่างใหม่หลังเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ต้องปรับตัวกับชีวิตที่แตกต่างทั้งหน้าตา ฐานะ และครอบครัว เขาตัดสินใจใช้ชีวิตใหม่ให้มีค่าเพื่อชดเชยสิ่งที่สูญเสียไปในอดีต ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงแย้งกระจกมา ใบหน้าหล่อเหลาอ่อนเยาว์สะท้อนอยู่ในกระจกชัดเจนอยู่ตรงหน้า ดูแล้วอายุราวๆ 25-26 ปี ดวงตาไม่ใหญ่แต่ก็มีชีวิตชีวา มาก ยังดูเป็นหนุ่มแน่นแม้ใบหน้าจะซีดเผือกก็ตามที่

แต่นี้ไม่ใช่โจวเสียง ไม่ใช่ตัวเขา

มิน่าล่ะ น้ำคนนั้นถึงได้เรียกเขาว่า “ลูกชาย” จริงๆ แล้วเธอไม่ได้เข้าใจผิด เพียงแต่ตอนนี้เธอไม่รู้ว่ามีวิญญาณเร่ร่อนของใครบางคนกำลังอาศัยอยู่ในร่างลูกชายของเธอ

ถ้าเป็นแบบนี้ ก็แปลว่าเขาตายไปแล้วสิ อย่างน้อยร่างกายของเขาตกจากหน้าผาสูงแบบนั้น มันจะไม่ถูกบดเป็นชิ้นๆ ได้อย่างไร แต่จิตวิญญาณของเขาเกิดใหม่ในร่างกายของคนอื่น แล้วชายหนุ่มคนนี้ก็ชื่อ โจวเสียงเหมือนกัน

(ตอนที่ 1 หน้า 7-8)

ตัวอย่างที่ 2

เป็นแบบนี้ก็ดี เขารอดชีวิตมาได้ เกิดในร่างใหม่ นี่เป็นโอกาสที่พระเจ้ามอบให้เขา ให้เขากลับมาใช้ชีวิตอีกครั้ง เขาสามารถทิ้งอดีตและใช้ชีวิตที่ดีได้

ทั้งพวก... อดีตที่เขารู้สึกล้มเหลวและอดีตที่เขาไม่เต็มใจที่จะหวนคิดถึงไปให้หมด

(ตอนที่ 1 หน้า 9-10)

2) การผูกปม (Complication)

การผูกปมคือการสร้างข้อขัดแย้งให้เกิดขึ้นกับตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่องเพื่อทำให้เกิดการต่อสู้ระหว่างสองฝ่ายขึ้นไป จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งผูกปมผ่านตัวละครเอก โจวเสียงเริ่มงานใหม่อีกครั้งในวงการบันเทิง ด้วยความช่วยเหลือของชายเวย ซึ่งเป็นเพื่อนเก่าที่ไม่รู้ว่าเขาคือคนเดิม ขณะเดียวกันเยียนหมิงชีวพบโจวเสียงในร่างใหม่โดยบังเอิญ และรู้สึกคุ้นเคยอย่างไม่มีเหตุผล ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงก็พยักหน้า “พี่เวยครับ ผมไม่อยากเป็นดารา ผมก็รู้ว่าคุณสมบัติของตัวเองไม่ไหว และผมรู้ว่าพี่อยู่บริษัทการแสดง ถ้าพี่อยากช่วยผมจริงก็ช่วยแนะนำงานเล็กๆน้อยๆ ของบริษัทพี่ให้ผมก็พอ พวกงานในกองหรือผู้ช่วยอะไรแบบนี้ ผมทำได้หมดเลยนะ”

ชายเวยพยักหน้า “เรื่องนี้ไม่มีปัญหา เมื่อไม่นานมานี้เจ้านายของฉันทซื้อบริษัทโมเดลลิงมาที่หนึ่งตรงวงแหวนที่หก แล้วก็สร้างสตูดิโอที่มีพื้นที่พื่นกว่าตाराางเมตร มีงานเยอะแยะ ขอแค่นายไม่กลัวเหนื่อย ก็เลี้ยงนายกับแม่ของนายได้สบายๆ เลย”

(ตอนที่ 2 หน้า 14)

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงยืนอยู่ตรงกับลิฟต์ เยียนหมิงชีวที่ถูกกลุ่มคนรุมล้อมเดินออกจากลิฟต์ มองมาเห็นเขาตั้งแต่แรก

เดิมทีเป็นเพียงคนแปลกหน้าที่เขาคงไม่มองแน่นอน แต่เมื่อเขาเห็นสายตาของโจวเสียงที่ลึกซึ้งและซับซ้อนจนอธิบายไม่ได้ ร่างกายของเขาราวกับว่าถูกดูดเข้าไป หัวใจของเขาก็เต้นเร็วขึ้นอย่างรุนแรง

ทำไมสายตาคุณถึงได้คุ้นเคยแบบนี้

เยียนหมิงชีวก็ตัวลงเล็กน้อย เขาไม่สามารถหยุดการสันสะท้านอย่างบ้าคลั่งจากหัวใจของเขาได้ เขาไม่เข้าใจเลยว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา ทำไมคนแปลกหน้าคนนี้ถึงทำให้เขาประหลาดใจได้มากขนาดนี้

(ตอนที่ 3 หน้า 17-18)

3) การหน่วงเรื่อง (Suspense)

การหน่วงเรื่องคือช่วงที่ผู้แต่งสร้างอุปสรรคมาขัดขวางไม่ให้เหตุการณ์ดำเนินไปอย่างราบรื่น เพื่อถ่วงจังหวะเรื่องและเพิ่มความตึงเครียด ทำให้ผู้อ่านสนใจติดตามว่าเรื่องราวจะเปลี่ยนไปในทิศทางใดต่อไป จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งใช้เทคนิคการหน่วงเรื่องผ่านปมความรู้สึกรู้สึกของตัวละครเอกโจวเสียง ซึ่งในอดีตรู้สึกเจ็บปวดที่ถูกเยียนหมิงซิวมองเป็น "ตัวแทน" ของวังอวีตง และในปัจจุบันเยียนหมิงซิวยังคงหลงอยู่ในความทรงจำเก่า มองโจวเสียงร่างใหม่เป็น "ตัวแทน" ของโจวเสียงร่างเดิม และไม่ยอมรับความจริงว่าตนเองรักโจวเสียงจริงๆ ส่วนวังอวีตงพยายามกีดกันความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

เขาชอบเยียนหมิงซิวจริงๆ แต่เยียนหมิงซิวกลับเห็นเขาเป็นคนอื่น ทั้งในชีวิตประจำวันและทุกครั้งที่มีอะไรกัน แล้วยังเป็นคนที่เขาเกลียดด้วย เมื่อนึกถึงเรื่องพวกนี้ เขาโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ รู้สึกหัวใจและปอดของเขากำลังจะระเบิด

(ตอนที่ 11 หน้า 50)

ตัวอย่างที่ 2

สองชาติ เขาคิดว่าเขาได้รับชีวิตใหม่แล้ว แต่คิดไม่ถึงเลยว่าเขาแค่เปลี่ยนร่างกายเท่านั้น แต่ยังคงเจอกับความทุกข์ทรมานแบบเดียวกันอีก

ตอนนี้เขามั่นใจได้ว่าพระเจ้าเล่นตลกกับเขา ทุกสิ่งที่อยู่ในร่างกายนี้ถูกสาป สิบให้เขาเป็นได้แค่สแตนด์อิน (ตัวแทน) ของคนอื่นไปชั่วชีวิต จึงจะสามารถแสดงคุณค่าของเขาได้ ไม่ว่าจะเขาจะตายไปกี่ครั้ง ไม่ว่าจะเขาจะเกิดใหม่ในร่างกายไหน วกไปวนมาอย่างไร โขชะตาที่ไม่เคยเปลี่ยน เพียงแค่อ้อมไปเล็กน้อยเท่านั้น แต่สุดท้ายเขาก็ต้องถูกดึงกลับมาเดินบนเส้นทางเดิมอีกครั้ง

เขาคิดว่าความตายสามารถเปลี่ยนโชชะตาของเขาได้ แต่เขาคิดผิด ตั้งแต่วินาทีที่เขาฟื้นขึ้นมาจนได้พบกับชายเว่ยเป็นต้นมา เขาก็ถูกควบคุมไว้แล้ว ต่อให้ตัวเองต้องล้มลุกคลุกคลานจนมีบาดแผลเต็มตัว ก็ยังคงหาเส้นทางใหม่ไม่ได้ เขายังคงต้องยุ่งเกี่ยวกับเยียนหมิงซิว ยังต้องถูกเยียนหมิงซิวมองว่าเป็นสแตนด์อิน (ตัวแทน) ของวังอวีตงอยู่ดี

(ตอนที่ 19 หน้า 17-18)

ตัวอย่างที่ 3

ถ้าเขียนหมิงชีวิตเป็นคนหนุนหลังให้เขาจริง ๆ ก็คงดีสิ เขาจะ
ได้ทำให้วังอวี๋ตงและถานอินขายหน้าต่อหน้าทุกคน แต่เขาไม่กล้า
เขียนหมิงชีวิตไม่เพียงแต่จะไม่ใช้คนหนุนหลังของเขา ในใจของ
เขียนหมิงชีวิตคิดถึงแต่วังอวี๋ตงมาโดยตลอด โจวเสียงในสายตาของ
เขานั้นไร้ค่ามาก แม้เขาจะไม่เข้าใจว่าทำไมจู่ ๆ วังอวี๋ตงถึงหาเรื่อง
ใส่ร้ายเขา แต่ไม่ว่าวังอวี๋ตงจะอยากทำอะไรกับเขา เขาล้วนแต่ไม่มี
แรงตอบโต้กลับ ทำได้แต่อดทนเท่านั้น

(ตอนที่ 22 หน้า 51)

4) จุดสุดยอด (Climax)

จุดสุดยอดคือช่วงที่เรื่องราวทวีความเข้มข้นถึงขีดสุด หลังจากผู้แต่งวาง
ปม ความขัดแย้ง และอุปสรรคต่าง ๆ ไว้แล้ว ทำให้ผู้อ่านรู้สึกลุ้นและอยากรู้อยากเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไป
จากการศึกษาพบว่าจุดสุดยอดในเรื่องเกิดขึ้นเมื่อตัวละครเอกเขียนหมิงชีวิตค้นพบว่าภาพแผ่นหลังที่
เขาเคยหลงรักจริงๆ แล้วเป็นของโจวเสียงในฐานะสแตนด์อินให้วังอวี๋ตง เพิ่งรู้ว่าคนที่ตนเองรักคือโจ
วเสียงมาตลอด และยังพบว่าโจวเสียงในร่างใหม่คือคนเดิม หลังสังเกตพฤติกรรมและร่องรอยจากอดีต
โจวเสียงพบศพตัวเองในหมู่บ้านห่างไกล และรู้ว่าเขียนหมิงชีวิตยังคลั่งไคล้เขามาตลอด ซึ่งสามารถเห็น
ได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ตอนที่เขาอายุ 16 ปี เขายืนมองตัวอย่างหนึ่งเจ็ดแปดรอบที่
หน้าโรงหนัง ภาพด้านหลังของคน ๆ นั้นทำให้เขารู้สึกประหลาดใจ
และหวั่นไหวเผื่อจะนิ่งหา คิดไม่ถึงว่าจะเป็นโจวเสียง นั่นเป็น
โจวเสียง

ไม่ใช่วังอวี๋ตง ไม่ใช่คนอื่น เป็นโจวเสียง เป็นโจวเสียงช่างน่า
ตกที่เขาคิดว่าโจวเสียงเป็นสแตนด์อินของวังอวี๋ตง ตกลงแมงใคร
เป็นสแตนด์อินของใครกันแน่

เขาเดินก้าวนี้ผิดมาตั้งแต่แรก เดินตามทางที่ผิดมาโดยตลอด
สุดท้ายผิดจนยากที่จะกลับไป ทำให้เขาสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง
แม้กระทั่งโอกาสชดเชยสักครั้งก็ร้องขอไม่ได้

โจวเสียงหายตัวไปแบบนี้ เขาอยากพูดอะไรมากมายกับ
โจวเสียงเขายังมีหลาย ๆ เรื่องที่อยากจะทำกับโจวเสียง เขาอยาก

แบ่งปันช่วงชีวิตที่ยาวนานกับโจวเสียง แต่โจวเสียงกลับหายตัวไปแบบนี้ เพราะความผิดพลาดของเขา เขาเป็นคนที่ค่อย ๆ ผลักดันให้โจวเสียงไปสู่เส้นทางที่ต้องจากลาจากเขา

เขาทำร้ายคนที่เขารักมากที่สุด สุดท้ายทุกอย่างกลับมามีคำตอบสนองตัวเขาเอง

(ตอนที่ 23 หน้า 10-11)

ตัวอย่างที่ 2

ไม่มีใครเข้าใจความรู้สึกของเขาในยามที่เขารู้โจวเสียงเกิดอุบัติเหตุเขาแทบอยากตาย

แต่โชคดี สวรรค์ไม่ทอดทิ้งเขาจริง ๆ โจวเสียงกลับมาแล้วจริง ๆ อยู่ข้างกายเขามาตลอดหนึ่งปีแท้ ๆ แต่กลับไม่บอกอะไรเขาเลย

ทำอย่างนี้เพื่อที่จะทรมานเขาหรือ

ถ้าไม่ใช่เพราะเห็นเบาะแสร่องรอยเยอะขนาดนี้ ถ้าไม่ใช่เพราะเหตุการณ์นี้ทำให้โจวเสียงต้องเปิดเผยออกมา เขาจะปิดบังตัวเองไปอีกนานแค่ไหน บางทีถึงวันที่เยียนหมิงชีวิตตาย ก็อาจจะยังไม่รู้ว่าคนที่เขาคอยคิดถึงนั้นอยู่ข้าง ๆ กายเขาตัวเอง

(ตอนที่ 26 หน้า 26)

ตัวอย่างที่ 3

ซากกระดูกที่น้ำสยดสยองนั้นถูกราดจริงไว้ในหัวของเขาอย่างชัดเจนในเวลานี้ ทุกประโยคที่เยียนหมิงชีวิตพูดออกไปกลายเป็นคำพูดที่ประชดประชันอย่างมาก

โจวเสียงรู้ว่าไม่ได้เป็นคนใจกว้างขนาดนั้น เขาไม่มีทางให้อภัยเยียนหมิงชีวิต ถึงแม้เรื่องที่เขาตายจะไม่ใช่ความผิดของเยียนหมิงชีวิตทั้งหมด แต่ถ้าไม่ใช่เพราะเยียนหมิงชีวิตเขาก็จะไม่มีวันที่จนตรอกจนต้องไปรับงานสารคดีนั้น เขาไม่มีทาง เขาไม่มีทางที่หลังจากเห็นตัวเองกลายเป็นกระดูกแล้วยังสามารถกลับไปคืนดีกับเยียนหมิงชีวิตได้ แค่เพียงเพราะคำพูดประโยคเดียวของเยียนหมิงชีวิตว่า “ผมรักพี่”

(ตอนที่ 26 หน้า 32-33)

5) การคลายปม (Denouement)

การคลายปมเป็นตอนที่ผู้แต่งขยายความลับหรือปัญหาต่างๆ ของเรื่องให้ผู้อ่านได้เข้าใจก่อนปิดเรื่อง จากการศึกษาพบว่า การคลายปมในเรื่องเกิดขึ้นเมื่อตัวละครเอกเยียนหมิงซิวแสดงความสำนึกผิดด้วยการกล่าวขอโทษโจวเสียงต่อสิ่งที่เคยกระทำผิดในอดีต และพยายามทุกวิถีทางเพื่อขอการให้อภัยจากเขา รวมถึงยังกล้าที่จะยอมรับกับครอบครัวของตนเองว่าเขามีความรักต่อโจวเสียงอย่างแท้จริง

ด้านโจวเสียง เมื่อได้เห็นความจริงใจของเยียนหมิงซิว จึงตัดสินใจเผชิญหน้ากับครอบครัวเยียนอย่างกล้าหาญ ทั้งสองร่วมกันต่อสู้เพื่อพิสูจน์ความรักของตนต่อหน้าครอบครัว ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

เยียนหมิงซิวก้มหน้าลง พูดด้วยเสียงต่ำ “พี่เสียง ผมขอโทษ” ไม่ว่าจะความรู้สึกผิด รู้สึกเสียใจมากแค่ไหน เรื่องที่เกิดขึ้นไปแล้วก็ไม่อาจกลับไปแก้ไขได้อีก ถ้าพูดถึงเมื่อก่อน ความสัมพันธ์ระหว่างเขาสองคน โจวเสียงเป็นฝ่ายดึงเขา แยกเขาขึ้นหลังก้าวไปข้างหน้าทีละก้าว เขาอยู่อย่างสบาย ๆ แต่ถ้าสำหรับตอนนี้ คนที่ต้องดิ้นรนกลับกลายเป็นเขา

ทุกครั้งที่เขาก้าวไปข้างหน้าล้วนต้องการพลังใจอันแรงกล้า เขาต้องคอยให้กำลังใจตัวเองถึงจะสามารถห้ามไม่ให้ตัวเองถอยหลังจากความเย็นชาของโจวเสียงได้ เขาอดกลั้นความเจ็บปวด อดกลั้นความเสียใจ อดกลั้นที่จะตำหนิตัวเอง ทุกก้าวที่เข้าใกล้โจวเสียง แต่เพราะโจว เสียงอยากหนีไปให้ไกลจากเขา เขาจึงต้องก้าวตามติดไม่ยอมแพ้สักนาทีเดียว จนกว่าจะเดินไปถึงข้าง ๆ โจวเสียงใหม่อีกครั้ง

(ตอนที่ 28 หน้า 53-54)

ตัวอย่างที่ 2

เขาไม่เคยคิดเลยว่า เยียนหมิงซิวจะเปิดตัวเป็นเกย์กับที่บ้านจริง ๆ ครอบครัวอย่างตระกูลเยียน เยียนหมิงซิวต้องแบกรับความกดดันไว้สักเท่าไร จึงกล้าบอกทุกคนว่า ตัวเองชอบผู้ชาย ถ้าเยียนหมิงซิวทำเพื่อเขาถึงขั้นนี้...

(ตอนที่ 30 หน้า 25-26)

ตัวอย่างที่ 3

โจวเสียงพูดอย่างเย็นชา “พวกผมก็เหมือนคนธรรมดาทั่วไป
หาคนรัก คบกันเป็นแฟน”

“เหลวไหล ผู้ชายสองคนคบกันอย่างนั้นหรือ แล้วจะคบกับ
เป็นแฟนหรือ ถ้ามันได้จริงๆ มนุษย์คงสูญพันธุ์กันไปตั้งนานแล้ว
แหละ”

เสียงของเยียนเพยไม่ดัง แต่ทรงพลังเป็นอย่างมาก เหมือน
ผสมไปด้วยพลังของการข่มขู่แบบไร้รูปแบบ ไม่กี่ประโยค ก็ทำให้
โจวเสียงซาไปหมดทั้งตัว

เขาผินยืม “คุณลุง...คุณลุงเยียนครับ ต่อให้ในสายตาของท่าน
เห็นว่ามันเป็นเรื่องผิดศีลธรรม แต่มันก็คือทางเลือกที่พวกผมเลือก
แล้วที่จะแบกรับไว้ ผมไม่เชื่อว่าในสายตาของท่าน จะรู้สึกว่าคุณ
ผมทำไปเพราะตามเทรน หรือเพื่อความตื่นเต้นเร้าใจหรอก ท่านรู้
ว่าหมิงชิวจริงจังกับเรื่องนี้ ผม...ผมเองก็เหมือนกัน”

(ตอนที่ 32 หน้า 31-32)

6) การปิดเรื่อง (Close หรือ Conclusion)

วิธีการปิดเรื่องมีมากมายหลายแบบ จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งเลือกใช้
การปิดเรื่องในรูปแบบจบแบบสุขนานกรรม โดยมีลักษณะที่ให้ความหวังและสะท้อนถึงพัฒนาการของ
ตัวละครเอกโจวเสียงและเยียนหมิงชิว โดยทั้งสองเริ่มชีวิตใหม่ด้วยความเข้าใจกันมากขึ้น โจวเสียง
ก้าวข้ามความเจ็บปวดในอดีต และมุ่งมั่นกับการแสดง เยียนต่อเจียง ผู้เป็นปู่ของเยียนหมิงชิวยอมรับ
ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ทั้งสองใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบ แม้สังคมและวงการบันเทิงยังเต็มไปด้วยอคติ
ส่วนโจวเสียงไม่ต้องเป็น "ตัวแทน" ของใครอีกต่อไป ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ปฏิบัติการตอบสนองของเยียนหมิงชิวก็คือการกอดโจวเสียง
ไว้ทันที เขาพูดอย่างตื่นตื้นนิดหน่อย “พี่เสียง เราเป็นอิสระได้
ชั่วคราวแล้ว”

“จริงหรือ”

“จริงสิ วันนี้เป็นอาหารค่ำของครอบครัว คุณปู่ผมเรียกพี่มา พี่
ยังไม่เข้าใจอีกหรือ”

โจวเสียงหันกลับมา เขาคิดแล้วคิดอีก “ไม่นะ ปู่ของนายก็ไม่ได้พูดดี ๆ กับฉันนี่”

“ปู่ผมมองเห็นแต่เรื่องใหญ่ ๆ เรื่องของเรามันเป็นเรื่องเล็ก ท่านซีเกียจยุ่ง แต่ตั้งแต่เด็กท่านรักพี่สาวผมมาก วันนี้ที่ท่านทำแบบนี้ เพราะท่านยอมถอยให้เราหนึ่งก้าวแทนพ่อผม ท่านไม่ยุ่งเรื่องของเรา แต่ผมต้องช่วยวังอวีตุงก้าวผ่านด่านที่ยากนี้”

(ตอนที่ 34 หน้า 27)

ตัวอย่างที่ 2

บ้านปรับปรุงเสร็จแล้ว หนึ่งของโจวเสียงเพิ่งถ่ายไปหนึ่งในสามส่วน หลังจากเข้าหน้าร้อน ฉากนอกสถานที่เริ่มเยอะขึ้น โจวเสียงมักจะต้องยืนข้างนอกสลิปกว่านาที่ เหงื่อบนตัวไหลเหมือนหยดน้ำฝน ทั้งกองถ่ายเหนียวกันมาก รวมถึงโจวเสียงด้วย

เยียนหมิงซิวเคยมาเยี่ยมที่กองถ่ายสองครั้ง ทุกครั้งที่เขามาก็ไม่ได้หลบสายตาคอนอื่น ทักทายคนในกองถ่ายตามปกติความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาสองคนไม่ใช่ความลับอะไรอีกแล้ว ถึงแม้ไม่มีใครล้าหน้าตาต่อหน้าพวกเขา

(ตอนที่ 34 หน้า 55-56)

ตัวอย่างที่ 3

เขาคิดในใจว่าทุกคนที่อยากเห็นพวกเขาเดินถึงครึ่งทางแล้ว ยอมแพ้ เดินด้วยกันต่อไปไม่ไหว สุดท้ายพวกเขาเหล่านั้นต่างหากต้องยอมแพ้

เพราะในใจของเขา ไม่มีความรักแบบใดที่สามารถก้าวข้ามอุปสรรคจากความเป็นความตายได้ แล้วเปลี่ยนสิ่งเป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ ยังคงดื้อรั้น ยังคงกอดกันราวกับปาฏิหาริย์ สะดากกรรมระหว่างเขากับเยียนหมิงซิว ที่แม้การตายของเขายังตัดไม่ขาด เขาคิดไม่ออกว่ายังมีเรื่องอะไรที่พวกเขาเอาชนะไม่ได้

(ตอนที่ 34 หน้า 57)

4.1.1.3 ตัวละคร (Character)

ประเภทของตัวละคร

ตัวละครแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวละครเอก (Major Character) ผู้มีบทบาทสำคัญต่อเรื่อง เป็นแกนหลักของโครงเรื่อง และตัวละครรอง (Minor Character) ผู้มีบทบาทเสริมหรือส่งเสริมตัวละครเอก ให้เรื่องดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า นวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนมีทั้งตัวละครเอกและตัวละครรองดังนี้

1) ตัวละครเอก (Major Character)

จากการศึกษาพบตัวละครเอกมี 2 ตัวละคร คือโจวเสียง และเยียนหมิงชิวดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

ตัวละครเอกตัวที่ 1 ชื่อว่า โจวเสียง

ตัวละครเอกโจวเสียงทำงานเป็นสตี้นด์แมน เป็นเด็กกำพร้า ตั้งแต่ยังเด็ก หลังจากที่วิญญานได้เข้ามาอยู่ในร่างใหม่ก็มีแม่หนึ่งคน

ก่อนที่โจวเสียงจะเสียชีวิต โจวเสียงรักเยียนหมิงชิวตั้งแต่ได้เจอกันครั้งแรก หลังจากที่รู้จักกันแล้ว เขาก็เริ่มรักจีบอย่างหนัก เขาดูแลเรื่องต่างๆ ในชีวิตประจำวันของเยียนหมิงชิวเป็นอย่างดี แถมยังยอมรับข้อเสียทุกอย่างของชายคนนี้ได้ด้วย แต่แล้ววันหนึ่งเขาก็กลับพบว่าไม่ว่าจะอยู่ในละครหรือชีวิตจริง เขาก็เป็นได้แค่ตัวแทนของวังอวีตง เขาเสียใจมาก และตัดสินใจจะตัดขาดกับเยียนหมิงชิว

หลังจากที่วิญญานของโจวเสียงได้เข้ามาอยู่ในร่างใหม่ ก็พบว่าร่างใหม่ของเขามีฐานะยากจน เป็นหนี้มาก จึงตัดสินใจไปทำงานเป็นสตี้นด์ของวังอวีตงอีกครั้ง ซึ่งทำให้เขารู้สึกอับอายขายหน้าและรู้สึกจนปัญญา ขณะเดียวกัน เพราะแม่ของร่างใหม่ป่วยหนัก จึงทำให้เขาต้องเข้าไปพัวพันกับเยียนหมิงชิวอีกครั้ง ทั้งคู่มีเหตุให้กลับมาพัวพันกันตลอด ในที่สุดพวกเขาก็ให้อภัยซึ่งกันและกัน และสุดท้ายก็ครองรักกันอย่างมีความสุข ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในใจของเขาค่อยๆ ยอมรับความจริงว่าเงินอิงเป็นคุณแม่ของเขาแล้ว เขารู้สึกว่าตัวเองโชคดี เขาอยากมีแม่สักคนมากแล้วพอตื่นขึ้นมา ก็สมปรารถนา เขามีแม่แล้ว พระเจ้าช่างเอ็นดูเขาเหลือเกิน ไม่เพียงแต่มอบชีวิตครั้งที่สองให้เขา แต่ยังให้เขามีแม่ด้วย

(ตอนที่ 1 หน้า 13)

ตัวอย่างที่ 2

เขาถูกหลอกโดนสิ้นเชิง ไม่ว่าจะพยายามอย่างไรเยียนหมิงชิวก็ไม่มีทางชอบเขา ดวงตาของเยียนหมิงชิวมองหาเงาของวังอวี๋ต่งผ่านเขามาตลอด โจวเสียงไม่สะท้อนอยู่ในสายตาของเยียนหมิงชิว และยังไม่สะท้อนอยู่ในใจของเขาด้วยเขาไม่มีโอกาสมาตั้งแต่ต้น แต่ยังไม่สิ้นอย่างโง่เขลามมาเป็นเวลาหนึ่งปีเต็มๆ

(ตอนที่ 11 หน้า 49-50)

ตัวอย่างที่ 3

แม่เคยตายไปคนหนึ่ง แม่เคยเกิดใหม่อีกครั้งอย่างประหลาดใจ แม้ตลอดเส้นทางจะขรุขระยากเย็นแสนเข็ญ ในก้นบึ้งลึกของหัวใจเขายังคงใฝ่ฝันหาเด็กหนุ่มที่เคยทำให้เขาใจเต้นอย่างน่าทึ่ง ซึ่งจุดนี้มันไม่เคยเปลี่ยนแปลงไปเลย

(ตอนที่ 34 หน้า 58)

ตัวละครเอกตัวที่ 2 ชื่อว่า เยียนหมิงชิว

ตัวละครเอกเยียนหมิงชิวเกิดในครอบครัวทหาร เขาถูกครอบครัวส่งไปเรียนต่อต่างประเทศ เนื่องจากสังเกตเห็นรสนิยมทางเพศที่ผิดปกติของเขา หลังกลับมาที่จีน จึงหันไปคบกับ สตันด์แมนของวังอวี๋ต่ง ซึ่งก็คือโจวเสียงตอนที่ยังไม่เสียชีวิต จนกระทั่งโจวเสียงเสียชีวิตไปเยียนหมิงชิวถึงได้รู้ว่าตัวเองตกหลุมรักเขาไปแล้ว แต่เขาก็ยังเชื่อมั่นว่า โจวเสียงยังมีชีวิตอยู่และเก็บทุกอย่างไว้เหมือนเดิม จากนั้นตัวเองก็ไปเป็นนักแสดงเพื่อให้เขาได้มองเห็น

ต่อมา เมื่อเยียนหมิงชิวรู้ว่าแผ่นหลังที่เขาหลงรักตอนเด็กนั้นไม่ใช่วังอวี๋ต่ง แต่กลับเป็นโจวเสียง หัวใจของเขาจึงแตกสลาย

วันหนึ่งมีคนพบซากกระดูกของโจวเสียง เนื่องจากเกิดแผ่นดินไหว เยียนหมิงชิวตัดสินใจจัดการทรัพย์สินทั้งหมดของโจวเสียง โจวเสียงไม่พอใจกับการกระทำของเขาอย่างมาก เป็นเหตุให้เปิดเผยเรื่องวิญญานของตัวเองที่เข้ามาอยู่ในร่างของคนอื่นโดยไม่ตั้งใจ เมื่อเยียนหมิงชิวรู้ว่าคนรักของตัวเองกลับมามีชีวิตอีกครั้งก็ดีใจจนแทบคลั่งจึงตัดสินใจเริ่มตามจับเขาอีกครั้ง ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ตอนที่เขายอายุ 16 ปี เขายืนมองตัวอย่างหนังเจ็ดแปดรอบ ที่หน้าโรงหนัง ภาพด้านหลังของคน ๆ นั้นทำให้เขารู้สึก ประหลาดใจและหวั่นไหวเผ้าคะเนิงหา คิดไม่ถึงว่าจะเป็น โจอเสียง นั้นเป็นโจเสียง

ไม่ใช่วังอวีตง ไม่ใช่คนอื่น เป็นโจเสียง เป็นโจเสียง

ช่างน่าตลกที่เขาคิดว่าโจเสียงเป็นสแตนด์อินของ วังอวีตง ตกลงเม้งใครเป็น สแตนด์อินของใครกันแน

เขาเดินก้าวนี้ผิดมาตั้งแต่แรก เดินตามทางที่ผิดมาโดย ตลอด สุดท้ายผิดจนยากที่จะกลับไป ทำให้เขาสูญเสียทุกสิ่ง ทุกอย่าง แม้กระทั่งโอกาสชดเชยสักครั้งก็ร้องขอไม่ได้

โจเสียงหายตัวไปแบบนี้ เขายอยากพูดอะไรมากมายกับ โจอเสียง เขายังมี หลาย ๆ เรื่องที่อยากจะทำกับโจเสียง เขายอยากแบ่งปันช่วงชีวิตที่ยาวนานกับโจเสียง แต่โจเสียงกลับ หายตัวไปแบบนี้ เพราะความผิดพลาดของเขา เขาเป็นคนที่ ค่อย ๆ ผลักดันให้โจเสียงไปสู่อันตางที่ต้องจากลากับเขา

(ตอนที่ 23 หน้า 10-11)

ตัวอย่างที่ 2

น้ำตาของเยียนหมิงชิวไหลพรากออกมา เขายจับโจเสียง ไว้ เหมือนกำลังเกาะกับต้นไม้กลางน้ำท่วม ที่พอปล่อยมือ เขา จะพลัดตกไปในน้ำลึกอีกครั้ง สามปีมานี้ เขาผ่านมาได้ยังไง เขาไม่สามารถที่จะสรรหาคำมาบรรยายได้ เขายหลอกตัวเองใน ทุก ๆ วันว่าโจเสียงยังไม่ตาย โจอเสียงจะกลับมา ดังนั้นเขา เลยไปเป็นดารา เขาคิดว่าโจเสียงจะต้องโกรธเขายอยู่แน ๆ เลยไม่ยอมกลับมาเจอเขา เขายต้องการให้โจเสียงเห็นเขาได้ ทุกเวลา บางทีสักวันหนึ่งโจเสียงจะกลับมา เขายรอแล้วรอเล่า ความหวังและความสิ้นหวังทรมานเขาทุก ๆ วัน ความเสียใจที่ ผังลึกและความคิดถึงอย่างสุดซึ้งมันทำให้เขาไม่ยอกคิดถึง อนาคต มีเสียงหนึ่งในใจคอยบอกเขายตลอดว่าโจเสียงได้ตาย ไปแล้ว แต่ทุกครั้งมันจะถูกเขายดระงับไว้ เขายยังไม่เจอศพของ

โจวเสียง เขาไม่สามารถที่จะหมดหวังเรื่องที่ว่าโจวเสียงยังมีชีวิตอยู่ได้ ไม่เช่นนั้น เขาจะอดทนอยู่ต่อไปได้อีกได้อย่างไร

เขาจะทนอยู่ได้อย่างไร บนโลกที่ไม่มีโจวเสียง หลังจากคนคนนี้ได้มอบความรู้สึกที่ดีที่สุดให้กับเขาแล้ว แล้วก็หายจากไป จะให้เขาอดทนใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างไร

เขาใช้ชีวิตอย่างนี้มาเกือบสามปี เวลาสามปี วันคืนนับพัน ความคิดถึงและความเจ็บปวดในทุกวินาที เขาผ่านมันมาได้ได้อย่างไร

เขาไม่เคยคบกับใครอย่างจริงจัง แถมยังมอบความรักอันไร้เดียงสาให้ผิดคน แต่เขาใกล้จะรู้สึกตัวแล้ว ตอนนั้นเขาไม่อยากจะแยกจากโจวเสียงแล้ว เพียงแค่ให้เวลาเขาสักหน่อย เขาก็จะรู้ว่าแท้จริงแล้วตัวเขานั้นรักใคร แต่ทำไมแค่โอกาสที่วานี้ก็ไม่ยอมให้เขา แล้วก็ตัดความหวังทุกอย่างทิ้งหมด

ไม่มีใครเข้าใจความรู้สึกของเขาในยามที่เขาารู้โจวเสียงเกิดอุบัติเหตุ

เขาแทบอยากตาย

แต่โชคดี สวรรค์ไม่ทอดทิ้งเขาจริง ๆ โจวเสียงกลับมาแล้วจริง ๆ อยู่ข้างกายเขามาตลอดหนึ่งปีแท้ ๆ แต่กลับไม่บอกอะไรเขาเลย

(ตอนที่ 26 หน้า 24-26)

2) ตัวละครรอง(Minor Character)

จากการศึกษาพบว่าในเรื่องมีตัวละครรองหลายตัว ผู้วิจัยคัดเลือกตัวละครรองจำนวน 3 ตัวที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและการสร้างเงื่อนไขของปมปัญหาตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อนำมาวิเคราะห์

ตัวละครรองตัวที่ 1 ชื่อว่า วังอวีตง

วังอวีตงเป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและการพัฒนาตัวละครเอก โดยเขาเป็นพี่ชายของเยียนหมิงฉิว ลูกหลานของตระกูลร่ำรวย วังอวีตงแต่งงานกับ เยียนหมิงเม่ย เพื่อยกระดับสถานะทางสังคมของตนเอง แม้เขาารู้ดีว่าเยียนหมิงฉิวมีความรู้สึกดี ๆ ต่อเขา แต่เพราะต้องการอำนาจของตระกูลเยียน เขาจึงไม่ปฏิเสธความรักของเยียนหมิงฉิว และใช้ความรู้สึกพิเศษของเยียนหมิงฉิวเพื่อให้ตัวเองบรรลุเป้าหมายอยู่หลายครั้ง วังอวีตงมักใช้

อิทธิพลและสถานะทางสังคมกดดันโจวเสียง เช่น การตัดบทบาทของโจวเสียงในหนัง หรือการดูถูกว่าโจวเสียงเป็นเพียง "ตัวแทน" ของตัวเอง

ตัวอย่างที่ 1

พอวังอวี๋ตงเห็นโจวเสียง เขาก็พูดขึ้นด้วยความโมโห “นายมานี้”

โจวเสียงรู้สึกหนักใจ เขารู้แล้วว่าเกิดอะไรขึ้น ถานอินเป็นคนของบริษัทวังอวี๋ตง วังอวี๋ตงหาโอกาสหาเรื่องเขา แต่เขาไม่เข้าใจ เมื่อวานวังอวี๋ตงยังดี ๆ อยู่เลย ทำไมวันนี้ถึงอารมณ์เหวี่ยงกะทันหัน หรือว่าเขาเดาผิด เพียงแค่ถานอินสร้างเรื่องวุ่นวายแค่นั้นเองหรือ

(ตอนที่ 22 หน้า 45-46)

ตัวอย่างที่ 2

ชวนเขาไปถ่ายหนัง แต่สุดท้ายกลับตัดออกแม้แต่ฉากเดียวก็ไม่เหลือ เรื่องแบบนี้ถ้าเกิดขึ้นกับใคร ก็ต้องรู้สึกเหมือนกำลังโดนตบหน้าอย่างจัง โจวเสียงคิดไม่ถึงเลยจริง ๆ ว่าวังอวี๋ตงจะทำถึงขนาดนี้ เขาแน่ใจว่านี่ต้องเป็นการสั่งการของวังอวี๋ตงแน่ ๆ เพราะยังงี้เยียนหมิงชิวก็เป็นคนแนะนำให้เขาไปถ่าย ถ้าคิดว่าเป็นคนอื่น จะมีใครกันที่กล้าไม่ไว้หน้าเยียนหมิงชิวอย่างนี้

(ตอนที่ 29 หน้า 28)

ตัวละครรองตัวที่ 2 ชื่อว่า หลานซีหรง

หลานซีหรงเป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทั้งการดำเนินเรื่องและการพัฒนาตัวละครเอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นด้านความสัมพันธ์ ความเข้าใจผิด และการเปิดเผยความลับของร่างใหม่

หลานซีหรงเป็นเพื่อนของโจวเสียงทั้งสองร่าง ก่อนมีชื่อเสียง หลานซีหรงได้รับการดูแลอย่างดีจากโจวเสียงก่อนที่จะเสียชีวิต แต่เขาเข้าใจผิดว่าโจวเสียงเข้าหาตัวเองเพราะผลประโยชน์จึงแตกคอกัน หลังจากที่ชื่อเสียง หลานซีหรงถึงได้รู้จักวงการบันเทิงอย่างทะลุปรุโปร่ง จึงเข้าใจว่าโจวเสียงจริงใจกับเขา จากนั้นก็พยายามขอคืนดีและสารภาพรักกับโจวเสียง

แม้ว่าก่อนที่ โจวเสียงจะเสียชีวิต โจวเสียงจะปฏิเสธคำสารภาพรักของเขาไปแล้ว แต่เขาก็ยังคงตามจับโจวเสียงอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ทว่าเยียนหมิงซิวก็ขัดแย้งขัดขาเขาอยู่ตลอด

ทุกครั้งที่หลานซีหรงเข้ามาใกล้โจวเสียง เยียนหมิงซิวจะแสดงอาการขาดเหตุผลและหวงเกินกว่าเหตุ ซึ่งเผยให้เห็นความไม่มั่นคงในความรักของเขาทั้งสองคน หลานซีหรงเป็นหนึ่งในคนแรกๆ ที่สงสัยว่าโจวเสียงคนใหม่คือโจวเสียงเดิม เพราะเขาจำท่าทางและพฤติกรรมของโจวเสียงได้ดี การที่เขาตามโจวเสียงไปที่หลุมศพพ่อแม่ทำให้ ซ่ายเวยและเขารู้ความจริงว่าโจวเสียงกลับมาเกิดในร่างใหม่

ตัวอย่างที่ 1

พี่เสียงมีแฟนแล้ว... ไข่ ทำไมจะมีไม่ได้ล่ะ พี่เสียงจะไม่มีแฟนได้อย่างไร หรือจะให้พี่เสียงรอเขาตลอดขั้นนหรือ

หลานซีหรงรู้สึกเจ็บปวดใจ ไม่แน่ใจว่าตัวเองกำลังคิดอะไรอยู่กันแน่ เขารู้แค่ว่าเขาเกลียดชายที่ยืนอยู่ตรงหน้ามาก ทำไมผู้ชายคนนี้ถึงยืนอยู่ในห้องนั่งเล่นนี้ นี่คือพื้นที่ที่เขากับพี่เสียงอยู่ด้วยกัน

เดิมทีเยียนหมิงซิวก็เป็นคนอารมณ์ไม่ตืออยู่แล้ว ตอนนี่เขายังโกรธจนอยากจะใช้ไม้กวาดไล่หลานซีหรงออกไป เขาเข้าไปรับโจวเสียงมาด้วยอาการไม่สบอารมณ์ “ส่งคนถึงบ้านแล้ว แก่ไสหัวไปได้เลย”

หลานซีหรงไม่ยอมปล่อยมือ ทั้งสองคนยื้อยุดกันอยู่พักหนึ่ง จนโจวเสียงตัวเอียงแล้วล้มลงบนพื้น

เยียนหมิงซิวรับเขาไว้ได้ทันท่วงที

หลานซีหรงมองมือที่ว่างเปล่าของตัวเอง รู้สึกกรวดร้าวยิ่งอย่างมา

เยียนหมิงซิวเหลือบมองเขาอย่างเย็นชา “จะไปไหนก็ไป โจวเสียงมีเจ้าของแล้ว ต่อไปแกก็เลิกคิดไปได้เลย”

หลานซีหรงถลึงตาใส่เขาอย่างเกลียดชัง หันหลังปิดประตูกระแทกแล้วเดินออกไป

(ตอนที่ 8 หน้า 14-15)

ตัวอย่างที่ 2

ที่แรก เขายังคิดว่าเป็นเพราะรูปร่างของโจวเสียงคนนี้ คล้าย ๆ กับพี่เสียงคนนั้น ดังนั้นภาพแผ่นหลังจึงคล้ายกันนิด หน่อย ภาพหลังคล้ายกันไม่ใช่เรื่องที่ทำไต่ยาก แต่ที่ภาพนี้ทำ ให้หลานซีหวังรู้สึกคุ้นเคย ไม่ใช่เพียงแค่ภาพแผ่นหลังเท่านั้น ยังมีท่าทางที่เขาวิ้งด้วย

เขาเคยเจอที่ไหนมาก่อนนะ ทำไมเขาถึงสนใจภาพนี้ ขนาดนี้ เขาพยายามนึกออกให้ได้ มันน่าแปลกมาก เขาเจอ ภาพแผ่นหลังที่วิ้งแบบนี้ที่ไหนมาก่อนกันแน่

ทันใดนั้นหลานซีหวังก็นึกออกแล้ว สีหน้าเปลี่ยนไปอย่าง กะทันหัน

จู่ ๆ เขาก็นึกถึงโจวคนนั้นที่เขาเจอในบ้านของโจวเสียงใน วันนั้น โจวคนนั้นวิ้งหนืออย่างลุกลี้ลุกลน ภาพแผ่นหลังนั้นกับ ภาพแผ่นหลังที่วิ้งอยู่ในจอของคนคนนี้ทับซ้อนอยู่ในสมองของ เขา

(ตอนที่ 21 หน้า 14-15)

ตัวละครรองตัวที่ 3 ชื่อว่า ซ่ายเวย

ซ่ายเวยเป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง และการพัฒนาตัวละครเอก โดยเขาเป็นพี่ที่สนิทของโจวเสียงทั้งสองร่าง และใจดีกับโจวเสียงมาก ซ่ายเวยเชื่อว่าเพราะเขาแนะนำงานให้โจวเสียง จึงทำให้โจวเสียงเสียชีวิต เขามักจะรู้สึกเศร้าใจและรู้สึกผิด อยู่บ่อยครั้ง จึงให้ความช่วยเหลือโจวเสียงที่มาอยู่ในร่างใหม่ ซึ่งมีชื่อเดียวกับโจวเสียงคนเก่า มากมาย เป็นเหมือนพี่ใหญ่ของโจวเสียงคนหนึ่ง ซ่ายเวยเป็นตัวละครรองที่ขับเคลื่อนเรื่อง มักเป็นผู้ มอบข้อมูล โอกาส หรือเส้นทางให้โจวเสียง ทำให้เรื่องเดินหน้าได้อย่างเป็นธรรมชาติ เช่น การแนะนำ งาน การช่วยแก้ปัญหา หรือการเชื่อมโยงไปหาตัวละครอื่น ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

“โจวเสียง” ซ่ายเวยเรียกชื่อเขา น้ำเสียงเหมือนตอนเรียก เขาเมื่อก่อนเลย หัวใจของโจวเสียงสั่นสะท้าน “คุณรู้ไหม เมื่อก่อนผมก็มีเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อโจวเสียงเหมือนกัน ถ้าเขา ยังมีชีวิตอยู่ ปีนี้ น่าจะอายุ 35 แล้ว... ยังเป็นหนุ่มอยู่เลย และเป็นเพื่อนที่ดีมาก ๆ” สีหน้าของซ่ายเวยเหมือนยิ้มแต่ก็เหมือน

ร้องไห้ เสียงสะอื้นเล็กน้อย “ได้ยินแม่ของคุณแล้วว่า คุณเกิดอุบัติเหตุเมื่อสองปีก่อนใช่ไหม เพื่อนรักของผมก็เกิดอุบัติเหตุเมื่อสองปีก่อนเหมือนกัน เพียงแต่คุณตื่นขึ้นมาได้แล้ว ส่วนเพื่อนของผมขนาดศพยังไม่เจอเลย อีกอย่างผมเป็นคนแนะนำงานนั้นให้เขาด้วย” ชายเวยสูดจมูก “ถ้าไม่ใช่เพราะผม....”

(ตอนที่ 2 หน้า 5)

ตัวอย่างที่ 2

สองปีก่อน ไมลี สำหรับโจวเสียงเป็นเพียงเดือนที่แล้ว เขาก็เป็นส่วนหนึ่งของบริษัทนี้ เมื่อก่อนงานที่ชายเวยแนะนำมาให้เขานั้น ชายเวยกินเปอร์เซ็นต์น้อยที่สุด แล้วก็ดีกับเขามาก เขาทำงานในบริษัทนี้มาเป็นเวลานาน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในบริษัทดังนั้น เขาจึงชอบบริษัทนี้มาก การที่เขาสามารถกลับมาทำงานที่นี่ได้อีกครั้ง เขาจึงรู้สึกว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี

(ตอนที่ 3 หน้า 1-2)

ลักษณะนิสัยของตัวละคร

ลักษณะนิสัยของตัวละครสามารถแบ่งออกเป็นสองชนิดได้แก่ ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) และ ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character) จากการศึกษาพบว่าตัวละครเอกในเรื่องมีลักษณะนิสัยเป็นตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อโจวเสียง

1) โจวเสียงเป็นคนคิดบวกและร่าเริง แม้จะเผชิญกับความยากลำบาก เช่น การเป็นเด็กกำพร้า หรือการต้องใช้ชีวิตในร่างใหม่ที่ยากจน แต่โจวเสียงยังคงมองโลกในแง่ดีและมีทัศนคติที่เข้มแข็ง สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

เป็นแบบนี้ก็ดี เขารอดชีวิตมาได้ เกิดในร่างใหม่นี้เป็นโอกาสที่พระเจ้ามอบให้เขา ให้เขากลับมาใช้ชีวิตอีกครั้ง เขาสามารถทั้งอดีตและใช้ชีวิตที่ดีได้

ทั้งพวก... อดีตที่เขารู้สึกล้มเหลวและอดีตที่เขาไม่เต็ม
ใจที่จะหวนคิดถึงไปให้หมด

(ตอนที่ 1 หน้า 9-10)

ตัวอย่างที่ 2

ในใจของเขาค่อยๆ ยอมรับความจริงว่าเงินอิงเป็นคุณแม่
ของเขาแล้ว เขารู้สึกว่าตัวเองโชคดี เขาอยากมีแม่สักคนมาก
แล้วพอตื่นขึ้นมา ก็สมปรารถนา เขามีแม่แล้ว พระเจ้าช่าง
เอ็นดูเขาเหลือเกิน ไม่เพียงแต่มอบชีวิตครั้งที่สองให้เขา แต่
ยังให้เขามีแม่ด้วย

(ตอนที่ 1 หน้า 13)

ตัวอย่างที่ 3

แม้ว่าโจวเสียงจะตัวคนเดียว แต่เขามองโลกในแง่ดี ชอบ
เที่ยว เที่ยวเก่ง สามารถหาความสุขให้กับตัวเองได้ นิศัยใช้
ชีวิตแบบนี้ของเขาแพร่กระจายไปยังคนอื่นได้ง่ายมาก คนรอบ
ข้างต่างชอบเขามากโดยทั่วไปพวกเด็กใหม่ที่เพิ่งเข้าวงการมา
ก็มักจะนับถือเขาเป็นพี่ใหญ่โจวเสียงมีเสน่ห์โดยกำเนิด ซึ่ง
สามารถทำให้คนอยากใกล้ชิดและสามารถทำให้คนอื่น
ไว้วางใจได้

(ตอนที่ 4 หน้า 5)

2) โจวเสียงเป็นคนที่กตัญญู มีความเป็นผู้ใหญ่และมีความ
รับผิดชอบ เขาตัดสินใจทำงานหนักเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินและดูแลแม่ป่วย แสดงถึงความรับผิดชอบ
สูง สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงมองเธอแวบหนึ่ง แม้ว่าผู้หญิงคนนี้ไม่ใช่แม่ของ
เขา แต่เขาคิดว่าเขามีหน้าที่ดูแลเธอในชีวิตที่เหลือของเธอ เพราะเขาใช้ร่างกายลูกชายของเธออยู่ ซึ่ง
ทำให้เธอสูญเสียลูกชายของเธอไปตลอดกาล ส่วนเขาได้รับชีวิตใหม่ที่ล้ำค่า เขาไม่ควรเอาแต่รับ ต้อง
รับผิดชอบต่อสิ่งที่ร่างกายนี้ควรรับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ที่ควรทำด้วย

(ตอนที่ 3 หน้า 25)

3) โจวเสียงเป็นคนที่ตรงไปตรงมา เกลียดอย่างเปิดเผย ไม่แคร์ความรู้สึกของฝ่ายตรงข้าม หลังการเกิดใหม่ เขาไม่แสรังทำดีกับวังอวีตงอีกต่อไป แสดงท่าทีเย็นชา สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

“ผมลืมแล้วจริง ๆ ครับ” ในเวลานี้โจวเสียงไม่เข้าใจว่าวังอวีตงจะเล่นบทไหนกันแน่ แต่เขารู้สึกไม่พอใจวังอวีตงเป็นอย่างมาก อย่างน้อยจากประสบการณ์ของเขาในชาติก่อน เรื่องไหนที่เกี่ยวกับวังอวีตง เรื่องนั้นไม่มีทางเป็นเรื่องดีแน่นอน

(ตอนที่ 22 หน้า 45)

4) ด้านความรัก โจวเสียงเป็นผู้ชายที่อบอุ่น ผู้ให้และเสียสละรักอย่างสุดหัวใจแต่มีศักดิ์ศรี สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงโบกมือของเขา แล้วพูดด้วยเสียงต่ำว่า “คืนวันนี้นั้นนายเม่า นายมากอดคอฉัน จูบฉัน แต่ปากของนายเรียก “พีตง” ฉันเป็นสตันท์แมนที่ด้อยความสามารถก็จริง สู้อู “พีตง” ของนายไม่ได้เลยสักนิด แต่ฉันก็ยังมีศักดิ์ศรี ตอนนายมีเซ็กซ์กับฉัน คนที่นายคิดถึงก็คือ “พีตง” ของนาย ฉันทนไม่ได้ คนปกติก็ทนไม่ได้หรอก ฉันพูดได้ชัดเจนพอแล้ว กรุณาย้ายออกไป แล้วเชิญไปหา “พีตง” ของนายซะ”

(ตอนที่ 12 หน้า 25)

ตัวอย่างที่ 2

ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาสองคน โจวเสียงเป็นคนทุ่มเทฝ่ายเดียวมาโดยตลอด เยี่ยมหมิงชีวิตไม่เคยตอบแทนเขาเลยแม้แต่นิดเดียว โจวเสียงไม่ได้ดีกับเขาเพราะอยากได้รับการตอบแทนจากเขา เขาถึงขนาดเชื่อว่า ที่เมื่อก่อนเยี่ยมหมิงชีวิตไม่เคยช่วยเขา ไม่ใช่เพราะเขาไม่อยากลงทุนให้ เพียงแต่โจวเสียงซึ่เกียจเอาใจเขา เพราะแม้ว่าเยี่ยมหมิงชีวิตจะไม่ได้ลงทุนอะไรกับความสัมพันธ์ แต่เพื่อหน้าหล่อเหลาของเยี่ยม

หมิงซิว โจวเสียงก็ยอมทุ่มเทด้วยความจริงใจอย่างสุดพลัง แล้วทำไมเยียนหมิงซิวจะต้องเหนื่อยกายเหนื่อยใจล่ะ

(ตอนที่ 12 หน้า 39-40)

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อเยียนหมิงซิว

1) เยียนหมิงซิวเป็นบุคคลที่มีความหยิ่งและเห็นแก่ตัว มีความอดทนต่ำ มักเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองตัดสินใจไปแล้ว ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ลมหายใจของโจวเสียงไม่สม่ำเสมอ หน้าอกของเขาสั้นอย่างรุนแรง เขามองชายที่อยู่ตรงหน้าเขา รู้สึกเหมือนคนไม่เคยรู้จัก ดวงตาของเขาฉายแววผิดหวังอย่างลึกๆ เขาค่อยๆ เอ่ยปากขึ้น “เยียนหมิงซิว นายรู้ไหม สำหรับฉันแล้ว บทนี้มีความหมายอะไรกับฉัน ฉันผิดใจกับวังอวีตง แล้วในวงการนี้ไม่มีที่ไหนที่จะให้ฉันพักพิงแล้ว ฉันเลยเดิมพันกับบทนี้ ฉันต้องสร้างอนาคตด้วยตัวเองให้ได้ ถึงจะสามารถตั้งหลักได้”

เยียนหมิงซิวไม่ได้สนใจความกังวลของเขา เขาอยากให้โจวเสียงออกจากวงการบันเทิงจะตาย การหายไปของบทบาทเล็ก ๆ อย่างโจวเสียง สำหรับใครๆก็ไม่ได้มีความเสียหายอะไร แต่สำหรับเขา มันช่วยให้มั่นใจว่าโจวเสียงจะไม่คบกับหลานซีหรงอีกต่อไป สำหรับเขา การเลี้ยงโจวเสียงเป็นเรื่องจี้บๆ

(ตอนที่ 12 หน้า 37)

ตัวอย่างที่ 2

สีหน้าที่ดูประหลาดใจ โดนต่อยจนล้มลงไปกับพื้น เขาไม่ได้ลุกขึ้นมาตอบโต้ในทันที เพียงแค่มองโจวเสียงอย่างเยียนชา เขาคิดว่าโจวเสียงคงรู้สึกถูกเหยียบย่ำศักดิ์ศรีอย่างรุนแรง การกระทำของโจวเสียงดูตลกมากในสายตาเขา เขามีวิธีมากมายที่จะทำให้โจวเสียงยอมแพ้ เขาไม่ใช่คุณชายเยียนในอดีตอีกแล้ว เด็กหนุ่มคนที่ไม่รู้จักตัวเองและทำแต่เรื่องโง่ ๆ คนนั้นได้ตายไปแล้ว

ตัวของโจวเสียงสั่นเทาด้วยความโกรธ เขาหันหลังและ
เดินไปทางประตูด้วยฝีเท้าที่หนักอึ้ง

เสียงเย็นซาของเยียนหมิงชิวดังขึ้นจากด้านหลังของเขา
“คุณสามารถเลือกตอบตกลงด้วยตัวเอง หรือจะให้ผมหาวิธี
อื่นมาบังคับคุณให้ตอบตกลง ไม่ว่าอย่างไร ของที่ผมอยากได้ ผม
ต้องได้แน่นอน”

(ตอนที่ 19 หน้า 20-21)

2) ในด้านความรัก เยียนหมิงชิวเป็นคนขี้หึง ขี้ระแวง และ
เผด็จการขั้นสุด เมื่อคบกันแล้วจะแสดงความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ และขี้อ้อนเป็นบางครั้ง ส่วนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับความรักนั้น เขามักไม่แยแสและเย็นซาใส่ผู้คนรอบข้างเสมอ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่าง
ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ปกติเยียนหมิงชิวเป็นคนที่เข้ากับคนอื่นได้ยากมาก เขามี
เพื่อนน้อย เพราะไม่ค่อยมีคนที่ยินยอมให้เขาเข้าใกล้ได้
ร้ายของ เขาได้ แต่โจวเสียงทำได้ ไม่ใช่แค่ทำได้เท่านั้น โจวเสียงยังสามารถเกลี้ย
กล่อมเยียนหมิงชิวให้สบายใจขึ้นได้อีกด้วย เยียนหมิงชิวทำอะไร
ตัวเหมือนเด็กน้อย เขาทำได้ เยียนหมิงชิวจะเผด็จการไม่ฟัง
คนอื่น เขาก็ทำได้ เพราะสำหรับโจวเสียง นี่ไม่ใช่เรื่องยาก
อะไร ผู้ชายมักจะใจเย็นกับสิ่งมีชีวิตที่สวยงามเสมอ นอกจากนี้
เดิมทีโจวเสียงก็เป็นคนที่มีความอดทนมากอยู่แล้ว และยังเป็น
คนใจกว้างด้วย เยียนหมิงชิวอาจจะเอาแต่ใจไปบ้าง ใจเบาบ้าง
โจวเสียงถือว่าเขากำลังอ่อนอยู่ เลยปล่อยเขา ไม่เคยคิดเล็ก
คินน้อยกับเขาเลย

ดังนั้น เมื่ออยู่ข้างกายโจวเสียง เยียนหมิงชิวจึงรู้สึกผ่อนคลายและสบายใจมากขึ้นเรื่อยๆ

พวกเขาเหมือนคู่รักที่อยู่ด้วยกันมานาน ใช้ชีวิตราวกับว่ามีเพียงกันและกัน

ยิ่งอยู่ด้วยกันนานเท่าไร โจวเสียงก็ยิ่งรู้สึกว่ายเยียนหมิงชิวเหมือนเด็กน้อยคนหนึ่ง ขอแค่ตามใจเขา เขาก็ได้อยู่ด้วยกันไม่

ยาก เขาไม่ได้คิดจะแต่งงานกับเยียนหมิงชิวสักหน่อย ดังนั้น
ทำไมต้องสนใจว่านิสัยของอีกฝ่ายจะดีหรือไม่

(ตอนที่ 7 หน้า 6-7)

ตัวอย่างที่ 2

เยียนหมิงชิวพูดอย่างโกรธเกรี้ยวว่า “นายพูดน้อยสิ นายสัญญากับฉันว่าจะไม่ติดต่อกับเขายกเว้นตอนนายเจอเขา ที่บริษัท แล้วนี่มันเรื่องบ้าบออะไรกัน นายยังไปบ้านเขามา ด้วยเนี่ยนะ เขาเป็นดาราดัง ใครจะไปส่งก็ได้ ทำไมต้องให้นาย ไปส่งด้วย” ตอนนี้อยู่แค่เรื่องหลานซีหรง อย่างเดียวแล้ว เยียนหมิงชิวก็แค่ต้องการหาที่ระบายอารมณ์ฉุนเฉียวของตัวเองเท่านั้น

โจวเสียงเงยหน้าขึ้น ใบหน้าไม่มีรอยยิ้มอย่างเช่นเคย เพียงแค่พูดเบาๆว่า “หมิงชิว หยุดโวยวายแล้วฟังฉันได้ไหม ฉันแค่ส่งคนซื้อเมากลับบ้าน นายจำเป็นต้องทำถึงขนาดนี้เลย เหรอ” น้ำเสียงของเขาเต็มไปด้วยความเหนื่อยล้า เพียงแค่ ต้องระงับความไม่พอใจไว้ในใจ แค่นั้นก็ทำให้เขาใช้พลัง ทั้งหมดของเขาไปแล้ว

(ตอนที่ 10 หน้า 3)

3) เยียนหมิงชิวเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ และฉลาดในการใช้
กลยุทธ์ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงมีอารมณ์มาสนใจเรื่องกินข้าวเช้าชะที่ไหน เขา
มองเยียนหมิงชิวอย่างประหลาดใจ “นายปล่อยข้าวออกมา
ทำไมหรอ”

เยียนหมิงชิวตักข้าวต้มให้โจวเสียงโดยไม่สนว่าเขาจะมี
อารมณ์กินหรือไม่ “เพื่อคุณล้วน ๆ”

“นายพูดให้ชัดเจนหน่อย”

“ที่จริงเรื่องมันไม่ร้ายแรงขนาดนั้น พูดง่าย ๆ ก็คือผม
สามารถทำให้มันร้ายแรงกว่าเดิมได้ ทำให้พ่อของวังอวี๋ตั้งใช้

บ้านปลายชีวิตในคุก แล้วก็สามารถแก้ปัญหานี้ได้ด้วย”
 เยียนหมิงชิงเงยหน้าขึ้น หรีต้ายิ้ม “ถึงแม้ว่าพ่อผมจะไม่ค่อย
 ชอบพ่อของวังอวีตง แต่ถ้าพ่อตาของลูกสาวเข้าไปในนั้น เขา
 จะเสียหน้า”

“นาย...นายวางแผนเรื่องแบบนี้หรือ”

“ผมแค่ใช้ผลประโยชน์จากเรื่องนี้ เรื่องระดมเงินทุนแบบ
 ผิดกฎหมายผมไม่ได้บังคับเขาสักหน่อย” เยียนหมิงชิงจั่ววาง
 ข้าวต้มและเครื่องเคียงเสร็จแล้ว “รีบกินข้าวเถอะ ตั้งแต่เมื่อ
 คืนจนถึงตอนนี้ที่ต้องยังไม่ได้อะไรแน่ ๆ”

(ตอนที่ 33 หน้า 21-22)

ลักษณะนิสัยตัวละครรองที่คัดเลือกมาศึกษาในข้างต้นนี้
 สามารถจำแนกได้ว่าเป็นตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) เช่นกัน ดังจะเห็นได้จาก
 ตัวอย่างดังนี้

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อวังอวีตง

วังอวีตงเป็นคนรอบคอบ เข้าได้กับทุกฝ่าย มีทักษะการแสดงที่
 ยอดเยี่ยม มีภาพลักษณ์ดี แต่เป็นคนใจแคบ วิสัยทัศน์แคบ มีความทะเยอทะยานและเจ้าคิดเจ้าแค้น
 ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

วังอวีตงยังคงทำอะไรรอบคอบเหมือนเดิม ให้เกียรติ
 โจวเสียงถึงขนาดค่อนข้างจะเป็นกันเองด้วย ถ้าเพิ่งรู้จักเขา
 คงรู้สึกว่าคุณกับเขาแล้วมีความสุขมาก เขาเป็นคุณชายท่าทาง
 มีเสน่ห์ อ่อนโยนและมีมารยาทขนาดนี้ คงทำให้คนอื่นรู้สึกดี
 ใจเพราะถูกชื่นชม

(ตอนที่ 19 หน้า 44)

ตัวอย่างที่ 2

ชวนเขาไปถ่ายหนัง แต่สุดท้ายกลับตัดออกแม้แต่ฉาก
 เดียวก็ไม่เหลือ เรื่องแบบนี้ถ้าเกิดขึ้นกับใคร ก็ต้องรู้สึกเหมือน
 กำลังโดนตบหน้าอย่างจัง โจวเสียงคิดไม่ถึงเลยจริง ๆ ว่าวังอวี
 ตงจะทำถึงขนาดนี้ เขาแน่ใจว่านี่ต้องเป็นการสั่งการของวัง

อวีตงแน่ ๆ เพราะยังงใจเยียนหมิงซิวก็เป็นคนแนะนำให้เขาไป
ถ่าย ถ้าคิดว่าเป็นคนอื่น จะมีใครกันที่กล้าไม่ไว้หน้าเยียนหมิง
ซิวอย่างนี้

(ตอนที่ 29 หน้า 28)

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อหลานซีหรง

หลานซีหรงนิสัยน่ารักและกล้ารักกล้าเกลียด รักอย่างเปิดเผย
ไม่ปิดบัง ซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกตัวเอง พร้อมช่วยเหลือคนที่รัก แต่ก็เป็นคนทีเกลียดอย่างเปิดเผย ทำ
อะไรโดยไม่คิดผลกระทบ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

หลานซีหรงคว้าแขนเขาอย่างกะทันหัน แล้วพลิกตัวกด
เขาเข้ากับผนัง ใบหน้าที่มักจะยิ้มอย่างน่ารักสนิทสนมอยู่ใน
โทรทัศน์ แต่ตอนนี้กลับบิดเบี้ยวเพราะความขุ่นเคือง “พี่เสียง
ผมเสียใจจริงๆที่ไม่ได้กลับมาให้เร็วกว่านี้ พี่เคยชอบผมไม่ใช่
หรือ ผมมันเป็นคนโง่ กลัวจนหนีจากพี่ไป แฟนของพี่ดีกว่าผม
ตรงไหนพี่บอกผมมา เรื่องของเรายังเป็นไปได้ไหม ผมอยาก
เริ่มใหม่กับพี่อีกครั้ง ไม่ใช่แค่เพื่อน ไม่ใช่พี่น้อง ผมอยากเป็น
แฟนของพี่” โจวเสียงเบิกตากว้าง

(ตอนที่ 8 หน้า 41)

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงลุกขึ้นมาดู เห็นหลานซีหรงที่ไม่รู้ว่าพุ่งเข้ามา
เมื่อไหร่ มองเยียนหมิงซิวด้วยความโกรธ

เยียนหมิงซิวกระโดดขึ้นจากพื้น กระโจนเข้าไปหลาน
ซีหรงโดยไม่ลังเล ดวงตาของเขาแดงก่ำ ท่าทางของเขาราวกับ
อยากจะกัดหลานซีหรงให้ตายทั้งเป็น

สองคนต่อสู้อย่างดุเดือดในทางเดินแคบๆ พนักงานของบริษัทรีบวิ่งเข้า
มากันไว้ โจวเสียงก็พุ่งเข้าไปด้วย อยากดึงพวกเขาออก แต่
กลับโดนลูกหลงหลายหมัดจากสองคนนั้นโดยไม่ได้ตั้งใจ

ทุกคนพยายามแยกสองคนนั้นออกจากกัน กลัวว่าคนที่
คิดร้ายจะเห็นเข้า พวกเขาไม่ได้ดาทอกัน เอาแต่ต่อสู้กันอย่าง

เดี่ยว คนที่ไปแยกพวกเขาออกจากกันก็โดนลูกหลงอยู่หลายครั้ง

(ตอนที่ 12 หน้า 11-12)

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อชายเวย

ชายเวยเป็นคนที่ระเบียบจัดกับคนนอก เป็นมิตรกับคนใน มีความเป็นผู้ใหญ่และมั่นคงทั้งด้านงานและชีวิต มีน้ำใจและจริงใจกับเพื่อน เป็นเพื่อนที่ภักดีและไม่ทอดทิ้ง ชายเวยคอยช่วยเหลือโจวเสียงอย่างเต็มที่ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

เสียงของเขาเต็มไปด้วยความหตู่และความเหน็ดเหนื่อย ทำให้โจวเสียงรู้สึกไม่ดีเอามากๆ ในวงการชายเวยถือว่าเป็นคนทำงานได้ดี งานของเขาค่อนข้างเบ็ดเตล็ด สามารถจัดการได้ทุกอย่าง คนรู้จักกว้างขวาง เด็กหน้าใหม่หลายคนต้องเอาใจเขา เพราะฉะนั้นรายได้ของชายเวยก็ถือว่าดีอยู่ แต่ในขณะที่ต้องเลี้ยงดูภรรยากับลูก แล้วยังต้องมาดูแลคุณพ่อด้วย ค่ารักษาพยาบาลในทุกๆ วันถือว่าเป็นภาระหนัก ตอนนั้นเวลาผ่านไปแค่สองปี โจวเสียงรู้สึกชายเวยแก่ขึ้นกว่าเดิมตั้งเยอะ

(ตอนที่ 2 หน้า 4)

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงอยากชดชายเวยเข้าสักหมัดมากๆ และด่าเขาว่าพูดจาเหลวไหล ผมตายเกี่ยวอะไรกับพี่ละ ตอนนั้นเขาล่วงเกินวังอวีตง และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่สามารถอยู่ในวงการบันเทิงได้แล้ว มีแต่ชายเวยที่คิดหาหนทางเพื่อเขา แนะนำเขาเข้ากองถ่าย ไปถ่ายทำสารคดีที่ภูเขาสีอ้วน แต่เขาดันโชคร้ายที่เจอสภาพอากาศแบบนั้น ถ้าเขาตายจริงๆ ก็แล้วไป ได้กลับมามีชีวิตอีกครั้งแต่กลับทำให้เขารู้ว่าชายเวยโทษตัวเองเรื่องที่ทำให้เขาตายมาตลอด เขารู้สึกแย่ยิ่งกว่าชายเวยเสียอีก

(ตอนที่ 2 หน้า 6)

4.1.1.4 บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาคือถ้อยคำที่ตัวละครใช้ได้ต่อกันในเรื่อง บทสนทนาที่ดีควรมีความสมจริง ต้องสอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และระดับการศึกษาของตัวละครด้วย การเลือกระดับภาษาและรูปแบบถ้อยคำที่เหมาะสมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่อง ด้วยเหตุนี้ การวิจัยครั้งนี้จึงให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อสองประเด็น ได้แก่ ระดับภาษาที่ใช้ในบทสนทนา และความเหมาะสมของถ้อยคำบทสนทนาที่ตัวละครใช้สื่อสาร

1) ระดับภาษา

ระดับภาษาคือการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาทางการหรือภาษาแบบแผน ภาษากึ่งทางการหรือภาษากึ่งแบบแผน และภาษาไม่เป็นทางการหรือภาษาปาก จากการวิเคราะห์นวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าภาษาที่ใช้ในบทสนทนาปรากฏอยู่ 2 ระดับ ดังนี้

การใช้บทสนทนาในภาษาระดับปาก

ภาษาระดับปากเป็นภาษาที่ใช้สนทนากันในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพ การติดต่อซื้อขายทั่วไป ภาษาระดับนี้ไม่เคร่งครัดในกฎเกณฑ์ของภาษามากนัก ภาษาระดับปากจึงเป็นภาษาที่ใช้สนทนากับบุคคลที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า นวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าบทสนทนาส่วนใหญ่ใช้ภาษาระดับปาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“มา ต้มซุปรูก่อน ต้มซุปลแล้วค่อยกินข้าว บำรุงกระเพาะ **นะ**” ฉินอิงมอง โจวเสียงด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความสงสาร ความรักในสายตาของเธอทำให้โจวเสียงเศร้าใจเขาไม่สามารถอ้าปากบอกคุณแม่คนหนึ่งได้ว่า ลูกชายที่เธอเลี้ยงมาอย่างเหน็ดเหนื่อย มีวิญญาณอีกดวงหนึ่งอาศัยอยู่ในร่างกายลูกชายของเธอ

“ต้มสิ เหมือนทำไม ถึงลูกจะจำแม่ไม่ได้ แต่ลูกคงจำรสชาตินี้ได้ เพราะลูกชอบต้มซุปรูกี่แม่ทำมาตั้งแต่เด็กๆเลย ต้มสิ”

โจวเสียงรับถ้วยมาจากฉินอิง เอาช้อนตักซุปรูขึ้นมา ต้มไปช้อนหนึ่ง ซุปก็กลิ่นหอมน่ากิน เขาอดไม่ได้ที่จะต้มอีกหลายคำ

“ใจเย็น ๆ เดี่ยวก็โดนลวกเอา**ทรอก**”

(ตอนที่ 1 หน้า 10-11)

จากตัวอย่างที่ 1 เห็นได้ว่าบทสนทนาใช้น้ำเสียงแบบภาษาระดับปาก โดยมีคำลงท้ายอย่าง “นะ” “สิ” และ “หรือ” ที่ทำให้ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึกอ่อนโยน แสดงความห่วงใยของตัวละคร ซึ่งช่วยให้ประโยคฟังดูเป็นกันเองและเป็นธรรมชาติ

ตัวอย่างที่ 2

ชายเวยมองเขาแปลกๆ และพูดว่า “คุณ คุณเป็นอะไรไป ไม่สบายตรงไหนหรือเปล่า ให้ผมช่วยเรียกหมอให้ไหม”

“ไม่...ไม่ต้องครับ คือ...คุณ...คุณอย่ายอมแพ้นะ สักวันนึงพ่อของคุณอาจจะดีขึ้นมากก็ได้”

(ตอนที่ 2 หน้า 3-4)

จากตัวอย่างที่ 2 เห็นได้ว่าบทสนทนาใช้น้ำเสียงแบบภาษาระดับปาก โดยมีคำลงท้ายอย่าง “หรือเปล่า” ที่ใช้ถามอย่างเป็นกันเอง และ “นะ” ใช้ปลอบและให้กำลังใจ ทำให้น้ำเสียงอ่อนโยน ช่วยให้บทสนทนาฟังดูเป็นธรรมชาติ

ตัวอย่างที่ 3

โจวเสียงหัวเราะ “เวลานี้นายเรียกรถไม่ได้หรือ นายดูอากาศหน่อยสิ ฝนใกล้จะตกแล้ว เลิกงานแล้วฉันไม่มีธุระอะไรต่อไปส่งนายแล้วกัน” โจวเสียงเห็นความลั้งเลของเขายิ้มแล้วพูดต่อ “นายกลัวอะไรเนี่ย รถฉันกินคนได้หรือไง ”

เยี่ยนหมิงชีวหาเหตุผลปฏิเสธไม่ได้ในชั่วขณะ จึงพยักหน้าเล็กน้อย “ถ้าฉันก็ขอขอบคุณนะ”

(ตอนที่ 4 หน้า 21)

จากตัวอย่างที่ 3 เห็นได้ว่าบทสนทนาใช้คำลงท้ายแบบภาษาระดับปาก ได้แก่ “สิ” “เนี่ย” “หรือไง” และ “นะ” ซึ่งสะท้อนลักษณะของภาษาระดับปากชัดเจน

การใช้บทสนทนาในภาษากึ่งแบบแผน

ภาษากึ่งแบบแผนเป็นภาษาที่ใช้ในการพูดและการเขียนที่ไม่เป็นทางการมากนัก มีความสุภาพแต่ไม่ต้องระมัดระวังเท่าภาษาระดับแบบแผน จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า นวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน การใช้ภาษาในบทสนทนาส่วนน้อยเป็นภาษากึ่งแบบแผน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงยิ้มและพูดว่า “ขอบคุณมากครับ เรื่องเล็กๆน้อยๆ แบบนี้ยังอุตส่าห์มาบอกผม ผมเกรงใจแยะเลย ตัวผมงานไม่ยุ่งมาก หรรอครับ ผมเป็นแค่ตัวประกอบเล็กๆ เท่านั้นเอง งั้นผมขอไปคุยกับพี่เจิงนะครับ ต่อไปถ้ามีโอกาสแบบนี้ก็หวังว่าผู้กำกับหวังจะยังมีถึงผมนะครับ”

(ตอนที่ 4 หน้า 12)

จากตัวอย่างที่ 1 เห็นได้ว่าบทสนทนาใช้คำลงท้ายอย่าง “ครับ” “หรรอครับ” และ “นะครับ” ซึ่งเป็นลักษณะของภาษาถิ่นแบบแผน คำเหล่านี้สะท้อนว่าสถานการณ์การสนทนามีความสุภาพพอสมควร

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงทักทายเขาอย่างสง่าผ่าเผย “ซีหรง พี่เสียงขอแสดงความยินดีกับนายด้วยนะ” แล้วส่งยิ้มให้ประธานหวังของพวกเขา “ประธานหวัง ท่านกลับมาแล้วหรรอครับ” พูดจบก็ยื่นข้างๆ ประธานหวังอย่างรู้ตัว พร้อมทักทายแขกที่รู้จักเขา ไม่ได้ให้เวลากับหลานซีหรงมากนัก

แววตาของหลานซีหรงฉายแววมืดหวัง แต่คนรอบตัวเขาพยายามจะคุยกับเขา เขาแยกประสาทไม่ได้ เพียงแต่แอบมองมาที่โจวเสียงเป็นระยะๆ

โจวเสียงกระซิบกับประธานหวัง ที่แต่เดิมเขามีผิวสีขาวและตัวอวบอ้วน “ประธานหวัง ท่านตากแดดจนคล้ำแล้วเนี่ย”

(ตอนที่ 8 หน้า 3-4)

จากตัวอย่างที่ 2 เห็นได้ว่าบทสนทนาใช้คำที่มีความสุภาพแต่ยังเป็นกันเอง โดยเฉพาะคำว่า “ท่าน” “ครับ” และ “เนี่ย” คำเหล่านี้สะท้อนความสัมพันธ์ที่ต้องรักษามารยาท แต่ยังคงความเป็นธรรมชาติของการสนทนาในระดับกึ่งแบบแผน

ตัวอย่างที่ 3

เขาผินยิ้ม “คุณลุง...คุณลุงเขียนครับ ต่อให้ในสายตา

ของท่านเห็นว่ามันเป็นเรื่องผิดศีลธรรม แต่มันก็คือทางเลือกที่พวกผมเลือกแล้วที่จะแบกรับไว้ ผมไม่เชื่อว่าในสายตาของท่าน จะรู้สึกว่าคุณผมทำไปเพราะตามเทรน หรือเพื่อความตื่นเต้นเร้าใจหรรอกท่านรู้ว่าหมิงฉิวจริงจังกับเรื่องนี้ ผม...ผมเองก็เหมือนกัน”

(ตอนที่ 32 หน้า 32)

จากตัวอย่างที่ 3 เห็นได้ว่าบทสนทนาใช้คำที่สะท้อนความสุภาพและมารยาท โดยเฉพาะคำว่า “ครับ” “ท่าน” แต่ยังไม่เป็นทางการเต็มรูปแบบ เนื่องจากไม่ได้มีใช้คำลงท้ายแสดงความสุภาพทุกประโยค และมีการใช้คำว่า “หรรอก” ที่เป็นคำภาษาพูด บทสนทนานี้สะท้อนความพยายามของตัวละครในการสื่อสารอย่างมีมารยาทกับ “คุณลุงเยียน” จึงใช้ภาษาที่สุภาพ แต่ยังคงความเป็นธรรมชาติของการพูดคุย

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ผู้วิจัยไม่พบการใช้บทสนทนาในภาษาระดับแบบแผน ภายในนวนิยายเรื่องนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของโครงเรื่องและบรรยากาศในงานเขียนที่มุ่งเน้นความเป็นกันเองและการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มากกว่าการใช้ภาษาที่เคร่งครัดตามหลักเกณฑ์ของภาษามาตรฐาน ทั้งนี้ การขาดภาษาระดับแบบแผนเป็นกลวิธีหนึ่งของผู้แต่งในการสร้างความสมจริงให้กับตัวละครและเหตุการณ์ ตลอดจนทำให้ผู้อ่านรู้สึกเชื่อมโยงกับเรื่องราวได้ง่ายขึ้น

2) ความเหมาะสมของบทสนทนาที่ตัวละครใช้สื่อสาร

จากการศึกษาพบว่าบทสนทนามีความเหมาะสมสอดคล้องกับตัวละครในการสนทนา พูดคุยสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร สถานที่ที่ใช้ภาษา และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

บทสนทนาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร

จากการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาของตัวละครมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“โจวเสียง” ผู้หญิงคนนั้นรีบมากอดเขา แล้วลูบใบหน้าของเขาเบาๆ และร้องไห้ “แม่รู้ว่าลูกจะต้องตื่นขึ้นมาแน่นอน ในที่สุดลูกก็ตื่นสักที แม่เกือบจะทนไม่ไหวอยู่แล้วเชียว” ...

“คุณ...คุณน้ำ...คุณน้ำครับ....ผมไม่รู้จักคุณนะครับ” โจวเสียงพยายามพูดประโยคเต็มๆ หนึ่งประโยคออกมา

(ตอนที่ 1 หน้า 4-5)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ภาษาที่แม่ใช้การเรียกขาน ใช้คำว่า "ลูก" ตลอด แสดงให้เห็นถึงความผูกพันและบทบาทความเป็นแม่อย่างชัดเจน ในขณะที่ “โจวเสียง” เลือกใช้คำว่า “คุณน้ำ” แทนที่จะเป็น “แม่” ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกมีระยะห่างและไม่คุ้นเคย เนื่องจากโจวเสียงเพิ่งฟื้นขึ้นมาในร่างใหม่ จึงไม่รู้จักแม่ของร่างนี้ และยังคงใช้ภาษาที่แบบแผนในการสนทนา

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงพยักหน้า “แม่ครับ เล่าเรื่องบ้านของเราให้ผมฟังหน่อยสิ คุณหมอบอกแล้วว่าให้แม่เล่าให้ผมฟังบ้าง ไม่แน่ว่าวันไหนผมอาจจะจำได้ขึ้นมาก็ได้ล่ะ” ทุกครั้งที่เรียก “แม่” โจวเสียงจะรู้สึกหัวใจเต้นแรงมาก ไม่รู้เพราะปลื้มใจหรือเป็นเพราะใจฝ่อกันแน่

(ตอนที่ 1 หน้า 14)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ต่อมาเมื่อโจวเสียงเริ่มยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นได้ และตระหนักถึงความผูกพันทางความรู้สึกที่อีกฝ่ายมอบให้ เขาจึงเริ่มเปลี่ยนมาใช้คำว่า “แม่” ในการเรียกขานแทน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของความสัมพันธ์ผ่านการเปลี่ยนแปลงระดับภาษาที่ใช้ในการสนทนา ซึ่งเป็นตัวอย่างของบทสนทนาที่สะท้อนบุคลิก ความรู้สึก และความเปลี่ยนแปลงของตัวละครได้อย่างชัดเจน

บทสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ใช้ภาษา

จากการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาของตัวละครมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานที่ที่ใช้ภาษาอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงหัวเราะเบาๆและพูดว่า “เฮ้ พอแล้ว ถ้ายังลูบอีก ฉันไปไม่ได้แล้วนะ นายก็ไปไม่ได้ด้วย”

“งั้นก็ไม่ต้องไป ข้างนอกฝนยังตกอยู่”

“ไม่ได้หรอก ทำงานเป็นเรื่องที่จริงจังนะ” โจวเสียงยิ้ม “ไม่อยากจะไปหรอก ถ้าไม่อยากจะออกไป งั้นนายก็ไม่ต้องกลับ รอฉันกลับมาให้รางวัลนายก่อนสิ”

เยียนหมิงชีวบิ๊บเอวของเขาทีหนึ่ง “ฉันต้องกลับบ้านก่อน วัน
หลังค่อยมาใหม่”

“โอเค นายอยากมาเมื่อไรก็ยินดีต้อนรับเสมอ” โจวเสียงเลียหู
ของเขาและพูดอย่างคลุมเครือว่า “ฉันจะคิดถึงนายนะ”

(ตอนที่ 7 หน้า 8)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า เป็นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทของ
บ้านพักส่วนตัว ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวของตัวละคร ภาษาที่ใช้เป็นภาษาระดับปาก มีลักษณะผ่อนคลาย
สบายๆ และเป็นกันเอง แสดงถึงความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างตัวละคร ถ้อยคำที่ใช้เต็มไปด้วย
น้ำเสียงหยอกล้อ แฝงความนัยเชิงอารมณ์ และมีลักษณะกึ่งเล่นกึ่งจริง ทำให้บรรยากาศของบท
สนทนาีความเป็นธรรมชาติและสะท้อนความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของตัวละครได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 2

ผู้กำกับหวังพูดขึ้นว่า “ฉันว่าโจวเสียงก็ไม่เลว นายเป็น**สตั้นท์**
แมนให้วังอวี๋ตงมาตลอด และรู้ว่าจะต้องแสดงยังไง คราวนี้นาย
มา **แสดงบท**ของวังอวี๋ตงเถอะ ไม่ใช่**สตั้นท์แมน** ฉันให้นายเป็น
พระเอก”

(ตอนที่ 11 หน้า 31)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า เป็นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทของ
สถานที่ทำงาน โดยเฉพาะในวงการบันเทิง ซึ่งมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ได้แก่คำ
ว่า “สตั้นท์แมน” ที่หมายถึงผู้แสดงแทนในฉากเสี่ยงอันตราย คำว่า “แสดงบท” ที่สื่อถึงการรับและ
ถ่ายทอดบทบาทตัวละคร และคำว่า “พระเอก” ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกตัวละครชายหลักในเรื่อง

บทสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

จากการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาของตัวละครมีความเหมาะสม
และสอดคล้องกับบริบทและลักษณะของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจวเสียงจิบสาเกและกระซิบว่า “ทำไมจู่ๆนายถึงเป็นห่วงฉัน
ขนาดนี้ล่ะ”

เยียนหมิงชีวค้อนใส่เขา “นายต้องแข็งแรงสิ เพราะฉันชอบอยู่
กับนายมากกว่าไง”

โจวเสียงรู้สึกได้ว่าพวงแก้มร้อนผ่าว ใจเต้นแรง พุดโดยไม่คิด
ออกมาว่า “ไม๊จั้นนายย้ายมาอยู่กับฉันสิ”

(ตอนที่ 7 หน้า 28)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า โจวเสียงใช้ถ้อยคำที่เป็นกันเองและมีความละมุน ซึ่งแสดงออกถึงความสงสัยผสมกับความรู้สึกประหลาดใจและอบอุ่นในเวลาเดียวกัน ส่วนเยียนหมิงชิวตอบโต้ด้วยคำพูดที่สั้นกระชับแต่แฝงความจริงใจและความผูกพันอย่างลึกซึ้ง แสดงถึงความใส่ใจที่จริงใจ และการตอบกลับของโจวเสียงแม้จะเป็นคำพูดที่ดูเรียบง่าย แต่สะท้อนความรู้สึกใจเต้นแรงและสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่กำลังพัฒนาได้อย่างชัดเจนและเป็นธรรมชาติ

ตัวอย่างที่ 2

โจวเสียงพยายามสงบอารมณ์ “เยียนหมิงชิว ฉันจริงใจกับนาย
ทุกอย่าง นายคิดว่าฉันเป็นอะไร นายรู้ที่อยู่แกใจ ย้ายออกจากบ้าน
ฉันเถอะ เอาเป็นว่าทุกอย่างฉันเป็นคนผิด เราจากกันด้วยดีเถอะ”

เยียนหมิงชิวโกรธจนควบคุมไม่อยู่ “นายกำลังพูดเรื่องอะไร
นายแม่งพูดให้รู้เรื่องดิอะ”

(ตอนที่ 12 หน้า 3-4)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ตัวละครเอกมีการใช้ภาษาที่สะท้อนอารมณ์ตึงเครียดและความขัดแย้งอย่างชัดเจน โจวเสียงพยายามควบคุมสติด้วยการใช้ถ้อยคำสุภาพ กิ่งอธิบาย แสดงถึงความตั้งใจที่จะยุติความสัมพันธ์อย่างสงบ แม้ภายในจะมีความเจ็บปวดอยู่ก็ตาม ภาษาที่ใช้เน้นการวางเหตุผลและยอมรับความผิดของตน เพื่อให้สถานการณ์จบลงโดยไม่เกิดความรุนแรงทางอารมณ์มากเกินไป ในทางกลับกัน เยียนหมิงชิวแสดงออกด้วยคำพูดสั้น กระแทก และมีการใช้คำหยาบ “แม่ง” ซึ่งสะท้อนถึงความโกรธ ความไม่เข้าใจ และการปฏิเสธที่จะยอมรับการตัดสัมพันธ์อย่างกะทันหัน ภาษาที่ใช้ของเขามีจังหวะและน้ำเสียงที่รุนแรงกว่าโจวเสียงอย่างเห็นได้ชัด แสดงถึงความไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในขณะนั้น

4.1.1.5 ฉาก (Setting) และบรรยากาศ (Mood)

ฉากและบรรยากาศคือองค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันในการกำหนดสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมของเรื่อง ตลอดจนถ่ายทอดทัศนคติหรืออารมณ์ความรู้สึกไปยังผู้รับสาร ช่วยเสริมสร้างบริบท อารมณ์ และความลึกซึ้งให้กับการเล่าเรื่อง จากการศึกษานวนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าฉากมีความหลากหลาย สมจริงกับชีวิตจริง ฉากสำคัญในเรื่องนี้จะมีหลายฉาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ฉากบ้านเช่าของแม่โจวเสียงในร่างใหม่

ตัวอย่างที่ 1

บ้านหลังเล็กๆ ที่ฉินอิงเช่ามา มีพื้นที่ 40 กว่าตารางเมตร มีห้องนอนเพียงห้องเดียว เธอพยายามทำความสะอาดบ้านให้สะอาด แต่ก็ไม่สามารถปิดบังความอึดอัดของเจ้าของได้

(ตอนที่ 2 หน้า 20)

จากตัวอย่างข้างต้น สามารถเห็นได้ถึงความจริงของฉาก ผู้แต่งให้ข้อมูลเชิงกายภาพอย่างชัดเจน เช่น ขนาดพื้นที่กว่า 40 ตารางเมตร และมีห้องนอนเพียงหนึ่งห้อง ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการขนาดและลักษณะของบ้านได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การบรรยายว่า “พยายามทำความสะอาดบ้านให้สะอาด” ยังสะท้อนให้เห็นว่าบ้านได้รับการดูแลเอาใจใส่ แม้จะไม่อาจปกปิดสภาพความเป็นอยู่ที่ขาดแคลนได้ ฉากนี้มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบริบทของครอบครัวโจวเสียงร่างใหม่ รวมถึงความยากลำบากทางเศรษฐกิจที่ตัวละครต้องเผชิญ

2) ฉากบนรถของโจวเสียง

ตัวอย่างที่ 1

รถได้ขับเข้าสู่วงแหวนที่ห้าแล้ว กำลังเคลื่อนตัวไปข้างหน้าด้วยความเร็วเหมือนเต่ากำลังปีนปาย วันนี้เป็นวันศุกร์ แดดฝนยังตกหนักด้วย สามารถจินตนาการได้เลยว่ารถจะติดถึงขนาดไหน ฝนเม็ดใหญ่เหมือนเม็ดถั่วเหลืองที่ตกลงมากระทบ ทำให้ตัวรถมีเสียงดัง “เปาะแปะๆ” ในรถเปิดเพลงภาษาอังกฤษเบาๆ ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย เสียงเพลงสะท้อนในรถที่ปิดสนิทอย่างเงียบๆ ภายในและภายนอกของรถบรรยากาศแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พวกเขา รู้สึกได้อย่างชัดเจนว่าในโลกนี้มีเพียงพวกเขาสองคนเท่านั้น ความรู้สึกนี้น่าพิศวงมาก เย็นหมิงชีวิตไม่ได้ที่จะหันหน้าไปมอง โจวเสียง โจวเสียงกำลังจับพวงมาลัยด้วยมือข้างหนึ่ง มืออีกข้างหนึ่งจับคางไว้ ข้อศอกยันไว้ที่ขอบหน้าต่าง เหมือนมองหมอกฝนหนาๆ ที่อยู่ด้านหน้าอย่างเบื่อหน่าย แวตตาไม่มีระยะโฟกัส ดูไม่รู้ว่ากำลังคิดอะไรอยู่

(ตอนที่ 4 หน้า 27)

จากตัวอย่างข้างต้น สามารถสังเกตได้ว่าผู้แต่งสร้างความสมจริงของฉากผ่านการบรรยายองค์ประกอบทางกายภาพและสภาพแวดล้อมอย่างละเอียด เช่น การระบุวงแหวนที่ห้า ที่เป็นชื่อถนนของเมืองปักกิ่ง การใช้อุปมาเปรียบเทียบฝนเม็ดใหญ่ดุจเม็ดถั่วเหลือง และ

การถ่ายทอดเสียงฝน “เปาะแปะๆ” บนตัวรถ รายละเอียดเหล่านี้ช่วยให้ผู้อ่านรับรู้ภาพ เสียง และความรู้สึกจากบรรยากาศได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เป็นเรื่องปกติในเมืองใหญ่ เช่น การจราจรติดขัดในวันศุกร์และฝนตก ยังช่วยสร้างความเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงของผู้อ่าน

ในด้านการสร้างบรรยากาศ ผู้แต่งใช้การเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงระหว่างบรรยากาศภายในรถที่เงียบสงบและเป็นส่วนตัว กับบรรยากาศภายนอกที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายและอึดอัด การตอกย้ำความแตกต่างนี้ทำให้พื้นที่ภายในรถถูกสื่อความหมายในฐานะโลกส่วนตัวของตัวละคร ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาอารมณ์และความสัมพันธ์ในเรื่อง

3) ฉากบ้านเดิมของโจวเสียงในร่างเดิม

ตัวอย่างที่ 1

พ่อแม่ของโจวเสียงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ตอนที่เขารเรียนอยู่ชั้นประถม เดิมทีพ่อของเขาเป็นรองผู้อำนวยการของโรงงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ในเวลานั้นโรงงานมีกำไรดี พ่อจึงแบ่งบ้านที่อยู่ทางด้านทิศเหนือของวงแหวนที่สองให้กับเขา บ้านหลังนี้มีพื้นที่มากกว่า 70 ตารางเมตร ตอนนั้นทุกคนคิดว่าทำเลตรงนั้นก็ไม่ได้ทำอะไรไม่ได้รู้สึกว่าได้ตรงไหน แต่ตอนนี้ทำเลของบ้านในแถบนี้ เพิ่มมูลค่าขึ้นมากกว่า 20,000 หยวนต่อตารางเมตรแล้ว ถึงบ้านอาจจะเก่าไปหน่อย แต่การที่เขามีที่อยู่ตั้งรกรากในเมืองปักกิ่งได้ โจวเสียงก็พอใจมากอยู่แล้ว

ฝนตกปรอยๆ รถเข้ามาจอดที่ชั้นล่าง โจวเสียงเปิดท้ายรถอย่างรวดเร็ว เยียนหมิงฉิวเพิ่งได้ก้าวขาลงจากรถ แต่เขากลับถือกระเป๋าของเยียนหมิงฉิววิ่งเข้าไปในประตูแล้ว เขาสะบัดน้ำบนผมเล็กน้อย "ไฟของชั้นสองเสีย นายเดินระวังด้วย"

เยียนหมิงฉิวกวาดตามองบันได กำแพงเพิงทาสีใหม่ แต่ดูทาสีแบบหยาบ ๆ บ้านเก่าแบบนี้ส่วนใหญ่แค่เอาผางฉาบมาปิดทับไว้เพื่อปกปิดริ้วรอยอายุ ทำให้ยิ่งปิดยิ่งหนาขึ้น เขามองไปที่กระเป๋าเดินทางของเขา “ฉันจะถือเอง”

(ตอนที่ 4 หน้า 30-31)

ตัวอย่างที่ 2

บ้านหลังนี้มีพื้นที่ขนาด 70 ตารางเมตร สองห้องนอนและสองห้องน้ำ รูปแบบแผนผังดูไม่ค่อยสมเหตุสมผลเท่าไร ดูแล้วอึดอัดไปเล็กน้อย แม้ว่าบ้านหลังนี้จะเก่ามากแล้ว แต่ของตกแต่งภายในห้องยังคงมีกลิ่นอายของยุคสมัย ทุกพื้นที่เผยให้เห็นได้ชัดว่า เจ้าของบ้านตั้งใจดูแลทำความสะอาดและบำรุงรักษาไว้อย่างดี บ้านของโจวเสียงแตกต่างกับบ้านของชายโสดทั่วไปอย่างสิ้นเชิง ที่นี่สะอาด สดชื่นอบอุ่น สอดคล้องกับโจวเสียงที่ให้ความรู้สึกแบบเดียวกันมาก

(ตอนที่ 5 หน้า 7)

จากตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 พบว่าผู้แต่งใช้การบรรยายอย่างละเอียดเพื่อสร้างภาพของสถานที่และบรรยากาศ มีความสมจริงของฉาก ทั้งสองตัวอย่างให้ข้อมูลเชิงกายภาพของบ้าน เช่น พื้นที่ 70 ตารางเมตร สองห้องนอนสองห้องน้ำ ตำแหน่งที่ตั้งในเมืองปักกิ่ง และ มูลค่าตลาดที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา การบรรยายละเอียดด้านสภาพแวดล้อม เช่น ฝนตกปรอย ๆ กำแพงเพิงทาสีใหม่แต่หยาบ การใช้ผงฉาบปิดรอย ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจนและเชื่อมโยงกับความจริงได้

การบรรยายรายละเอียดบ้านเก่า ทำเล พื้นที่ และมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ในปัจจุบัน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของโจวเสียง และความ เป็นมาของครอบครัว ผู้อ่านรับรู้ที่บ้านหลังนี้มีคุณค่าทางจิตใจและเป็นหลักยึดของตัวละคร แม้สภาพจะไม่หรู

4) ฉากกองถ่ายสารคดีมณฑลกว่างซี

ตัวอย่างที่ 1

ตอนแรกทุกอย่างเป็นไปอย่างราบรื่น พวกเขาค่อย ๆ เดินตามไถด์ห้องถิ่น ในที่สุดพวกเขาก็เข้าไปใกล้จุดศูนย์กลางของทิวเขา ที่นี่ห่างไกลจากความวุ่นวายและความคึกคักของเมืองใหญ่ ทิวทัศน์สวยงาม อากาศบริสุทธิ์ ทำให้พนักงานหลายคนที่โตในเมืองต่างตกตะลึง

ตอนพวกเขาอยู่ห่างจากปลายทาง 100 กว่ากิโลเมตร พวกเขายังพอขอพักนอนในหมู่บ้านได้ หมู่บ้านนี้ยังรับสัญญาณโทรศัพท์ได้ แต่ถ้าเดินลึกเข้าไปข้างในไม่เกินสองวัน ไม่ต้องพูดถึงสัญญาณโทรศัพท์เลย ขนาดไถด์ตัวเดียวก็หาไม่เจออีกต่อไป ถึงเวลานั้นพวกเขาต้องเริ่มใช้ชีวิต

แบบนอนกลางดินกินกลางทรายแล้ว แต่ในเวลานั้นทุกคนยังมีความสุขกับงานนี้ แล้วพวกเขายังยอมอุทิศตนเพื่อวิทยาศาสตร์มนุษย์ ทุกคนเข้ากันได้ดี ในป่าดงพงไพรที่ไม่คุ้นเคยนี้ พวกเขาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามัคคีกัน บรรยากาศแบบนี้ทำให้โจวเสียงรู้สึกดีกว่าอยู่กองถ่ายในวงการบันเทิงมาก อย่างน้อยที่นี่ก็ไม่มีกรำห้ำหั่นกันด้วยกลอุบายไม่ว่าจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่หมกมุ่นอยู่กับธรรมชาติหรือนักผจญภัยที่เลือดร้อน จิตใจของพวกเขาต่างก็บริสุทธิ์กว่า

(ตอนที่ 13 หน้า 26-27)

ตัวอย่างที่ 2

วันที่สี่หลังจากพวกเขาเดินเข้าไปในป่า ฝนตกหนักจนทำให้ถนนเป็นดินโคลน พวกเขาเดินทางอย่างยากลำบาก ทุกคนก้าวไปข้างหน้าทีละก้าวด้วยจิตใจแน่วแน่ เพราะที่นี่ไม่มีสถานที่ที่จะให้พวกเขาหยุดพักได้เลย แม้ผู้นำทางก็จนปัญญา

กลางดึกในคืนนั้น พวกเขาประสบกับเหตุการณ์ดินโคลนถล่มที่นำกล้ว ดินโคลนถล่มในครั้งนี้นำให้ทีมของพวกเขาแตกกลุ่ม ถนนถูกปิดกั้นเส้นทาง ในกลางคืนที่มีมืดมิด ทุกคนต่างหลงทาง รวมถึงโจวเสียงด้วย

โจวเสียงอยู่ตำแหน่งหลังสุดของทีม เมื่อโคลนถล่มลงมา ทุกคนต่างพากันหนีเอาชีวิตรอดไปคนละทิศละทาง โจวเสียงเองก็วิ่งเข้าไปในป่าลึก สุดท้ายหลังจากปลอดภัยแล้ว เขาสังเกตได้ว่าเขาหลงกับทุกคน ตอนนี้เขาไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ที่ไหน

(ตอนที่ 13 หน้า 36)

จากตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 สามารถสังเกตได้ถึงความจริงของฉากอย่างชัดเจน ตัวอย่างที่ 1 ผู้แต่งบรรยายสภาพภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมอย่างละเอียด เช่น ทิวเขาอันห่างไกล ความบริสุทธิ์ของอากาศ หมู่บ้านที่ยังรับสัญญาณโทรศัพท์ได้ในระยะทาง 100 กิโลเมตร รายละเอียดเหล่านี้ช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพภูมิทัศน์จริงและเข้าใจความยากง่ายของการดำเนินชีวิตในพื้นที่ห่างไกล ส่วนตัวอย่างที่ 2 แสดงความจริงผ่านสภาพอากาศและอุปสรรคทางธรรมชาติ เช่น ฝนตกหนัก ถนนเป็นดินโคลน ดินโคลนถล่ม และทีมหลงทางในป่ามืด ทำให้ผู้อ่านรับรู้ถึงอันตรายและความยากลำบากของการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย

5) ฉากบ้านใหม่ที่เยียนหมิงชีวให้โจวเสียงในร่างใหม่อาศัยอยู่

ตัวอย่างที่ 1

ไม่ต่างจากที่คิด ไม่ว่าจะเป็นอย่างที่ตัวเอง หรือของที่มอบให้คนอื่น ล้วนเป็นของดีทั้งนั้น คอนโดสองชั้นห้องนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ราคาตลาดของห้องเปล่าไม่ต่ำกว่าห้าร้อยล้านหยวนแน่นอน โจวเสียงคิดไม่ถึงเลยว่าเขาจะใจกว้างขนาดนี้ หรือว่าในสายตาของเยียนหมิงชีวของแค่นี้ไม่สำคัญเลย

ในคอนโดนี้มีของใช้ในชีวิตประจำวันครบทุกอย่าง มาแต่ตัวก็เข้าพักได้เลย

เจียงห้วนอธิบายให้เขาฟัง “คอนโดชุดนี้เดิมทีหมิงชีวเตรียมไว้ให้พี่ชายของเขา ดังนั้นจึงจัดเตรียมทุกอย่างครบครัน ช่วงนี้ คุณชายใหญ่เยียนต้องย้ายตำแหน่งงานกลับมาที่ปักกิ่ง หมิงชีวตั้งใจซื้อบ้านใกล้ ๆ ที่ทำงานให้เขา แต่ยกให้คุณกะทันหัน หมิงชีวดีกับคุณจริง ๆ นะ”

(ตอนที่ 19 หน้า 35)

ตัวอย่างข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงความสมจริงของฉากผ่านรายละเอียดเชิงกายภาพและสภาพแวดล้อม เช่น คอนโดสองชั้นในใจกลางเมือง ราคาตลาดสูงถึงห้าร้อยล้านหยวน และการจัดเตรียมของใช้ในชีวิตประจำวันครบครัน รายละเอียดเหล่านี้ช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพคอนโดรู้อย่างชัดเจนและเข้าใจสถานะทางสังคมและความร่ำรวยของเยียนหมิงชีว

6) ฉากสภาพอากาศ

ตัวอย่างที่ 1

ข้างนอกหิมะกำลังตก

โจวเสียงใส่แค่เสื้อคาร์ดิแกนบาง ๆ เขาไม่รู้สึกรหนาว เมื่อเห็นเยียนหมิงชิวยืนพิงอยู่ข้างรถ บนตัวปกคลุมไปด้วยหิมะบาง ๆ สมองของเขาก็รู้สึกว่างเปล่า

(ตอนที่ 31 หน้า 31)

ตัวอย่างที่ 2

ลมหนาวพัดผ่าน โจวเสียงหนาวจนสั่น หิมะที่กองบนพื้นถูกเหยียบจนมีเสียงดังกรอบแกรบ หลังจากนั้น เขาก็ถูกโอบกอดแน่นด้วยอ้อมกอดที่อบอุ่น เยียนหมิงชีวใช้เสื้อกันหนาวห่อตัวเขาไว้ และเสียงร้องให้

ก็ดังก้องขึ้นที่ข้างหูของเขา “พีเสียง พีเสียง เราเริ่มต้นกันใหม่นะ ลืมเรื่องในอดีตไปให้หมด เราเริ่มต้นกันใหม่”

(ตอนที่ 31 หน้า 32)

จากตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 แสดงให้เห็นถึงการใช้สภาพอากาศและบรรยากาศในการสร้างความสมจริงของฉาก ผ่านรายละเอียดเชิงกายภาพ เช่น หิมะที่ตก เสื้อผ้าที่ตัวละครสวมใส่ หิมะบนพื้นและเสียงกรอบแกรบ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมจริงและความรู้สึกของตัวละคร

ทั้งนี้ ฉากและบรรยากาศในเรื่อง ผู้วิจัยพบว่าผู้แต่งสามารถใช้ภาษาบรรยายได้อย่างมีประสิทธิภาพจนผู้อ่านมองเห็นภาพได้อย่างเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอรายละเอียดเชิงกายภาพของสถานที่ รวมถึงการบรรยายสภาพอากาศและเหตุการณ์ตามธรรมชาติ ซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศสมจริงและกระตุ้นอารมณ์ร่วมของผู้อ่านได้อย่างลึกซึ้ง ฉากเหล่านี้ไม่เพียงทำหน้าที่เป็นฉากหลังของเหตุการณ์ แต่ยังเสริมให้ผู้อ่านเข้าใจบริบทชีวิตของตัวละคร ความสัมพันธ์ระหว่างกัน และความรู้สึกภายในได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่งผลให้เรื่องราวมีความสมจริงและน่าเชื่อถือมากขึ้น

4.1.2 โครงสร้างของบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน

ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผู้แต่งตั้งชื่อภาษาไทยว่า “MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน” ซึ่งเป็นชื่อเดียวกันกับนวนิยายวายฉบับแปล การใช้ชื่อเดียวกันดังกล่าวส่งผลให้ผู้อ่านสามารถรับรู้และเชื่อมโยงที่มาของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน อันเป็นการสร้างความต่อเนื่องระหว่างวรรณกรรมต้นฉบับกับบทแปลรูปเป็นซีรีส์ ขณะเดียวกันชื่อเรื่องยังสะท้อนโครงเรื่องหลักที่เกี่ยวข้องกับการแทนที่ และความซับซ้อนของความสัมพันธ์ จึงเป็นชื่อที่มีความหมายตรงกับเนื้อหาอย่างชัดเจน

4.1.2.1 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องเป็นสารหรือทัศนคติที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังเรื่องราว จากการศึกษาบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนพบแก่นเรื่องดังนี้

1) ความรักชายรักชายในสังคมไทยที่ถูกยอมรับได้ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกชายรักชาย ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อน และคนรอบข้าง ถือว่าเป็นเรื่องปกติในสายตาพวกเขา แม้จะมีแรงกดดันจากครอบครัว แต่ไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นความรักเพศเดียวกัน ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที 10 ฉากที่ 11 แม่ของโจรับรู้และยอมรับความสัมพันธ์ของโจกับหมิง พร้อมทั้งให้การสนับสนุนลูกชายอย่างเต็มที่ ดังข้อความที่ว่า

แม่อิง โจ แม่ก็ได้โง้ นะ ถ้าเค้าไม่ต้องการอะไร จะมาทำ
คะเนนกับคนแก่อย่างแม่ทำไม แคเห็นสายตาที่เค้า
มองลูก แม่ก็รู้แล้ว

- โจอั้งที่แม่รู้ความสัมพันธ์ของเค้ากับหมิง

โจ (เฉไฉ) แม่ครับ เราไม่ได้เป็นอย่างที่แม่คิดนะครับ

แม่อิง แล้วเป็นแบบไหน

- โจอั้ง ตอนนีตัวเองก็สับสน นิยามไม่ถูกเหมือนกัน

โจ ผมก็... ไม่รู้เหมือนกัน

แม่อิง วันนี้แม่แกล้งลองใจเค้า ใช้งานเค้าทั้งวัน แต่เค้า
ก็ไม่บ่นอะไรเลย รุ่งาน ที่สำคัญหล่อด้วย

โจ แม่!

แม่อิง เอาเป็นว่าถ้าลูกตัดสินใจยังงี้ แม่ก็สนับสนุน
เต็มที่

(ตอนที่ 10 ฉากที่ 11)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที 11 ฉากที่ 5 หมิงกล้าที่จะบอกความจริงกับพ่อว่ากำลังคบกับโจ และที่บ้านหมิงก็พอรู้เรื่องส่วนตัวของหมิง ดังข้อความที่ว่า

ไมค์ เรื่องนั้นพี่รู้ ตอนนี้หมิงโดนขังอยู่ที่บ้าน เพราะไปบอก
พ่อ ว่าคบกับนายอยู่

- โจตกใจ ไม่คิดว่าหมิงจะกล้าทำแบบนี้

ไมค์ จริงๆ เรื่องส่วนตัวของหมิง ที่บ้านก็พอจะรู้อ้างแหละ
แต่นี้เป็นครั้งแรก ที่หมิงกล้าบอกกับพ่อตรงๆ

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 5)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนที 12 ฉากที่ 12 พ่อหมิงยอมรับโจและไว้วางใจโจอย่างแท้จริง หลังจากได้เห็นความจริงใจและคำสัญญาของเขา ดังข้อความที่ว่า

พ่อ ผมไม่อยากให้ลูกชายผมต้องเสียใจแบบนี้ได้อีกแล้ว
สัญญากับผมได้มั๊ย ว่าคุณจะไม่หายไปไหน ให้เค้า
ต้องเสียใจอีก

โจ ผมขอสัญญา ด้วยชีวิตของผมครับ

- โจมองตาพ่อจริงจัง พ่อรู้ว่าเชื่อใจโจได้

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 12)

2) อุปสรรคของความรัก ความรักระหว่างตัวละครเอกสองคนไม่เท่าเทียม
กัน ทั้งในแง่ที่ถูกมองเป็นตัวแทน และการขังเขาไว้ ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 3 ฉากที่ 30 โจรู้ความจริงว่าหมิงเห็นเขาเป็นตัวแทนของ
ตง ดั่งข้อความที่ว่า

- โจเข้าใจหมดแล้วว่า หมิงชอบตงและเห็นเค้าเป็นตัวแทนมา
ตลอด

- โจช็อกจนทำแก้วคู่ที่เขียนว่า Me หล่นแตก เหมือนหัวใจ
ของโจที่แตกสลาย

- Flashback (การตัดกลับไปเล่าเหตุการณ์ในอดีต) ตอน 2
ฉาก 21 หมิงบอกว่า “อย่าหลงตัวเองให้มากนักเลย พี่มันก็แค่
แสบตูดอื่น”

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 30)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 4 ฉากที่ 10 หมิงพยายามย้อโจไว้ด้วยอำนาจและการ
ควบคุม ขณะที่โจรู้สึกว่ามันถูกทำลายชีวิต ดั่งข้อความที่ว่า

โจ นายกำลังทำลายชีวิตพี่ ทำลายทุกอย่างที่พี่ทำมา

หมิง แล้วไง ผมจะลงทุนทำหนังให้พี่เป็นพระเอกอีกก็เรื่อง
เลยก็ได้ ขอแค่พี่ยอมอยู่กับผม

โจ ที ไซลี ขอแต่พี่ตงของนายได้บทกลับไป นายก็ยอมได้
ทุกอย่าง

หมิง พี่แม่งไม่เข้าใจอะไรเลย

โจ ไครบอก ที่ผ่านมา พี่ไม่เคยเข้าใจอะไรเลยต่างหาก พี่น่าจะฟังตอนที่ซอลมันเตือนพี่

หมิง อ๋ออยากไปเจอมันมากใช้มั้ย ผมจะให้พี่หมดอนาคตอยู่กับผมนี้แหละ

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 10)

3) การเผชิญหน้ากับอดีตและการเริ่มต้นใหม่ ตัวละครเอกทั้งสองต่างต้องเผชิญหน้ากับอดีตที่ผิดพลาดไปและเริ่มต้นใหม่ที่เกิดจากความเข้าใจผิดและการสูญเสีย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 7 ฉากที่ 32 หมิงพบความผิดพลาดของตนในอดีตได้ จึงแสดงความอ่อนแอและความโหยหาต่อหน้าโจคนใหม่ราวกับเป็นตัวแทนของโจคนเดิม ดังข้อความที่ว่า

- หมิงรู้สึกผิดกับโจคนเดิมจนควบคุมตัวเองไม่ได้ เข้าไปโหมกอดโจคนใหม่ราวกับเป็นตัวแทนของคนเก่า
- หมิง พี่โจ ...ผมขอโทษ ...ที่แท้มันก็เป็นของพี่นี่เอง ...เป็นพี่มาตลอด ...ผมขอโทษ ...พี่กลับมาหาผมได้มั๊ย ...
- ผมขอโทษ
- หมิงร้องไห้ ทุกคนงงว่าหมิงเป็นอะไร

(ตอนที่ 7 ฉากที่ 32)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 9 ฉากที่ 20 หมิงสารภาพรักและขอโอกาสเริ่มต้นใหม่กับโจ แต่โจยังสับสนและเจ็บปวดจากอดีต ดังข้อความที่ว่า

- หมิง พี่โจ ผมขอโทษที่เคยทำร้ายพี่ แต่ตอนนี้คนเดียวที่ผมคิดถึงก็คือพี่ 3 ปีที่ผ่านมา ไม่มีวันไหนเลย ที่ผมไม่คิดถึงพี่
- โจเหวอ เพิ่งรู้ว่าหมิงก็รู้สึกดีกับเค้า

โจ ไม่จริง ตอนเราเอากันนายก็คิดถึงแต่ไอตง เพราะมันไม่ใช่เธอ นายถึงได้ขังพีไว้ในห้อง ที่พีต้องตายก็เพราะนายรักมันไม่ใช่เธอ

- หมิงโผกอดโจ

หมิง ไม่ใช่!!! คนที่ผมรัก ก็คือพี...

- โจงง

หมิง ให้โอกาสผมนะ เรามาเริ่มต้นกันใหม่ ผมสัญญา จะไม่ทำให้พีต้องเสียใจอีก

- หมิงกอดโจแน่น โจอับสนหนัก

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 20)

4.1.2.2 โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่องคือเหตุการณ์และเรื่องราวที่ดำเนินต่อเนื่อง มีความขัดแย้งและการแก้ปัญหาที่ช่วยสร้างความน่าสนใจ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ การเปิดเรื่อง การผูกปม การทวนเรื่อง จุดสุดยอด การคลายปม การปิดเรื่อง จากการศึกษาบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนพอบองค์ประกอบสำคัญของโครงเรื่องดังนี้

1) การเปิดเรื่อง (The opening)

การเปิดเรื่องแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ เริ่มเรื่องแบบดำเนินตามปฏิทินกับเริ่มเรื่องโดยย้อนเหตุการณ์กลับไปมา จากการศึกษาพบว่าบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนเป็นการเปิดเรื่องโดยย้อนเหตุการณ์กลับไปมา โดยเริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ที่ตัวละครเอกโจ ซึ่งเป็นสตันท์แมน ประสบอุบัติเหตุตกทะเล จากนั้นเนื้อเรื่องตัดข้ามเวลามา 2 ปีต่อมา โจฟื้นขึ้นมาในร่างใหม่และพยายามใช้ชีวิต ปกปิดตัวตน และทำงานในบริษัทที่มีความเชื่อมโยงกับอดีต ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 1 ฉากที่ 3 โจต้องแสดงสตันท์เสี่ยงตายริมทะเล แม้ทำสำเร็จแต่เกิดอุบัติเหตุจนตกลงไปกลางทะเล ดั่งข้อความที่ว่า

- ทีมงานประกอบอุปกรณ์เซฟตี้ให้โจที่จุดสตนด์บาย ฉากที่ต้องเล่นสตันท์เสี่ยงตายริมทะเล
- ผู้กำกับ พร้อมนะ
- โจทำสมาธิ ทุกคนลุ่มๆ

โจVO และงานนี้ กำลังจะเปลี่ยนชีวิตของผม
ไปตลอดกาล...

ผู้กำกับ แอนด์ ...แอกซ์

- โจสุดทายเป็นใจ แล้ววิ่งออกไปแสดงฉากเสียงตาย ทุกคน
กลั่นหายใจลึ้น

- แม้จะหวาดเสียวแต่สุดท้ายโจก็แสดงได้สำเร็จ ทุกคนโล่ง
อก

- แต่แล้วอุปกรณ์ก็มีปัญหา จนทำให้โจตกลงไปกลาง
ทะเล

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 3)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 1 ฉากที่ 5 หลังกลับไปสองปี โจฟื้นขึ้นมาในโรงร่าง
ใหม่ ไม่รู้จักแม่อิงที่เป็นแม่ของร่างนี้ ดังข้อความที่ว่า

โจ เอ่อ... คุณป้าครับ คุณป้าเป็นใครเหรอครับ

แม่อิง โจ จำแม่ไม่ได้เหรอลูก

โจ แม่ผมตายไปนานแล้ว คุณป้าเข้าใจอะไรผิดรีเปล่า
ครับ

- หมอ พยาบาลเข้ามาได้ยินโจคุยกับแม่อิงพอดี ก็ช่วยอธิบาย

หมอ คนไข้กลับไป 2 ปี ช่วงแรกๆ อาจจะมีอาการ
สับสน ต้องให้เวลาปรับตัว

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 5)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนที่ 1 ฉากที่ 10 โจตัดสินใจเริ่มต้นชีวิตใหม่ในร่างคนอื่น
ดังข้อความที่ว่า

โจ ขอขอบคุณนะแม่ ที่ช่วยให้ผมกลับมา หลังจากนั้น ตามผม
ช่วยแม่บ้างนะ

- แม่อิงดีใจเฝือกอดโจ โจอึ้งๆ แล้วค่อยๆ กอดตอบแม่อิง

- โจมองไปที่รูปถ่ายคุณแม่ลูก ในรูปเป็นโจร่างใหม่ โจตัดสินใจ
เริ่มชีวิตใหม่ในร่างคนอื่น
- โจVO ...ได้ ผมจะเป็นตัวแทนให้เค้าเอง

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 10)

2) การผูกปม (Complication)

การผูกปมคือการสร้างข้อขัดแย้ง (Conflict) ให้เกิดขึ้นกับตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่องเพื่อทำให้เกิดการต่อสู้ (Struggle) ระหว่างสองฝ่ายขึ้นไป จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งผูกปมผ่านตัวละครเอกใจได้หวนคืนสู่วงการบันเทิงอีกครั้ง พร้อมกับการกลับมาพบหมีงคนรักเก่าที่เคยมีอดีตร่วมกัน ทำให้นึกถึงการเจอกันครั้งแรกในเมื่อสามปีก่อน ที่เกิดเส้นเรื่องความรักที่เต็มไปด้วยความเข้าใจผิด โดยหมีงเห็นโจเป็นตัวแทนของตง และโจค้นพบความจริงว่าหมีงชอบตงและเห็นตนเป็นแค่ตัวแทน ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 1 ฉากที่ 14 การพบกันโดยบังเอิญระหว่างโจและหมีงปลุกความทรงจำเมื่อสามปีก่อนให้หมีงกลับมา ดังข้อความที่ว่า

- โจจะลงลิฟต์กลับบ้าน แต่ลิฟต์เปิดออกมา ช่างในดินเป็นหมีง
- หมีงเดินออกมาผ่านโจ ทั้งคู่เปรยตามองกัน หมีงรู้สึกสะดุดตา
- โจจะเดินเข้าลิฟต์ แต่หมีงคาใจหันกลับมาทำให้เห็นแผ่นหลังโจ ก็รู้สึกคุ้นมาก
- หมีงตัดสินใจหันกลับมาคว้าแขนโจไว้
- โจโดนดึงไว้ ทำให้คิดถึงภาพเหตุการณ์ฉาก 15

โจVO ความรู้สึกนี้ ช่างเหมือนกับเหตุการณ์วันนั้น เมื่อ 3 ปีก่อน ที่ผมเจอกับเค้าครั้งแรก...

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 14)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 3 ฉากที่ 30 โจค้นพบความจริงว่าหมีงชอบตงและเห็นตนเป็นแค่ตัวแทน ดังข้อความที่ว่า

- โจเข้าใจหมดแล้ว ว่าหมีงชอบตงและเห็นเค้าเป็นตัว
ตัวแทนมาตลอด

- โจ้ช็อกจนทำแก้วคู่ที่เขียนว่า Me หล่นแตกเหมือน
หัวใจของโจ้ที่แตกสลาย

Flashback ตอน 2 ฉาก 21 หมิงบอกว่า “อย่าหลงตัวเอง
ให้มากนักเลย พี่มันก็แค่แสดนค์อื่น”

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 30)

3) การหน่วงเรื่อง (Suspense)

การหน่วงเรื่องคือช่วงที่ผู้แต่งสร้างอุปสรรคมาขัดขวางไม่ให้เหตุการณ์
ดำเนินไปอย่างราบรื่น เพื่อถ่วงจังหวะเรื่องและเพิ่มความตึงเครียด ทำให้ผู้อ่านสนใจติดตามว่า
เรื่องราวจะเปลี่ยนไปในทิศทางใดต่อไป จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งใช้เทคนิคการหน่วงเรื่องผ่านปม
หลายประการ ทั้งความรักเชิงครอบครองของหมิงซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การตายของโจ้ในร่าง
เดิม ความกดดันที่เกิดขึ้นเมื่อโจ้ในร่างใหม่ต้องกลับมาทำงานสตันท์แทนตง การต้องรับบทบาทเป็น
ตัวแทนของโจ้ในร่างเดิมในสายตาของหมิงเพื่อชดใช้หนี้สินของครอบครัว ตลอดจนการที่หมิงเริ่มสงสัย
ตัวตนของโจ้ในร่างใหม่ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 4 ฉากที่ 19 โจ้เจ็บปวดและโกรธแค้นที่ต้องอยู่ใน
ร่างใหม่เพราะหมิง ดังข้อความที่ว่า

- โจ้ตากฝนด้วยความรู้สึกโกรธแค้น

โจ้VO “ทำไมเราจะไม่เคยเจอกัน ก็เพราะนายไง ทำให้
พี่ต้องมาอยู่ในร่างนี้...

- ภาพสะท้อนโจ้ในน้ำขัง เป็นหน้าของโจ้คนใหม่ ที่เจ็บปวด
รวดร้าว

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 19)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 6 ฉากที่ 7A โจ้ในร่างใหม่ต้องกลับมาทำงานสตันท์
แทนตง ดังข้อความที่ว่า

- กอง (กองถ่าย6) โจ้แต่งตัวเป็นตง ทำสมาธิเตรียมเล่น มอง
ตง พลังคิดในใจ

โจ้VO ไม่คิดว่าชีวิตนี้ จะต้องมาเป็นตัวแทนมันอีก

- ตงตื่นเต้นที่จะได้ดูโจเล่น ขณะทีผู้กำกับไม่ค่อยพอใจนัก

(ตอนที่ 6 ฉากที่ 7A)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนที 6 ฉากที่ 24 หมิงอยากให้โจคนใหม่มาเป็นตัวแทนโจคนเก่า จนโจรู้สึกเจ็บใจ ดั่งข้อความทีว่า

หมิง คุณเหมือนคนคนนึ่งทีผมรู้จัก ผมอยากให้คุณมาเป็นตัวแทนเค้า

- โจได้ยินคำวาทัวแทน ความรู้สึกเก๊าๆ ก็กลับมา
- Flashback (การตัดกลับไปเล่าเหตุการณ์ในอดีต) ตอน 5 ฉาก 13 พ็จอยบอกว่าหลังโจคนใหม่ เหมือนตง
- Flashback ตอน 3 ฉาก 30 หมิงร้องให้กอดหลังโจเข้าใจว้าเป็นตง
- Flashback ตอน 3 ฉาก 5 ตง “ฝากด้วยนะโจ”
- Flashback ตอน 2 ฉาก 21 หมิงบอกว่า “อย่าหลงตัวเองให้มากนักละย พ็มันก็แคแสตนต์อิน”
- โจรู้สึกเจ็บใจจะต้อยหมิง แต่ยังมีตัวเองไว้ ก่อนทีจะโดนหน้าหมิงได้ทัน

(ตอนที่ 6 ฉากที่ 24)

4) จุดสุดยอด (Climax)

จุดสุดยอดคือช่วงทีเรื่องราวทวีความเข้มข้นถึงขีดสุด หลังจากผู้แต่งวางปม ความขัดแย้ง และอุปสรรคต่าง ๆ ไว้แล้ว ทำให้ผู้อ่านรู้สึกลุ้นและอยากรู้ว้าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป จากการศึกษาพบว่าจุดสุดยอดในเรื่องเกิดขึ้นเมื่อตัวละครเอกหมิงได้เห็นฉากทีโจในร่างใหม่กระโดดน้ำ ซึ่งเป็นฉากเดียวกับทีเคยทำให้หมิงตกหลุมรักแผ่นหลังของตงมาก่อน ทำให้หมิงรู้ความจริงว้าแผ่นหลังทีเขาหลงรักมาตลอดคือโจ ไม่ใช่ของตง และหมิงรู้ความจริงว้าวิญญาณโจคนเดิมมาอยู่ในร่างโจคนใหม่ หมิงพยายามขอโอกาสอีกครั้ง ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที 7 ฉากที่ 31 หมิงเห็นโจในร่างใหม่กระโดดน้ำ ทำให้ตระหนักว้าแผ่นหลังทีเขาหลงรักมาตลอดคือโจ ไม่ใช่ตง ดั่งข้อความทีว่า

- หมิงดูมอนิเตอร์ เห็นแผ่นหลังโจตอนลงน้ำ ทำให้คิดถึงแผ่นหลังที่เคยหลงรักในภาคแรก
- หมิงซ็อกที่ได้รับความจริงว่าแผ่นหลังที่เค้ายกหลุมรักมาตลอด ก็คือโจคนเดิม

(ตอนที่ 7 ฉากที่ 31)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 9 ฉากที่ 20 หมิงสารภาพรักและขอโอกาสเริ่มต้นใหม่กับโจ แต่โจยังสับสนและเจ็บปวดจากอดีต ดังข้อความที่ว่า

หมิง พี่โจ ผมขอโทษที่เคยทำร้ายพี่ แต่ตอนนี้คนเดียวที่ผมคิดถึงก็คือพี่ 3 ปีที่ผ่านมา ไม่มีวันไหนเลย ที่ผมไม่คิดถึงพี่

- โจเหวอ เพิ่งรู้ว่าหมิงก็รู้สึกดีกับเค้า

โจ ไม่จริง ตอนเราเจอกันนายก็คิดถึงแต่ไอ้ตง เพราะมันไม่ใช่เธอ นายถึงได้ขังพี่ไว้ในห้องที่พี่ต้องตายก็เพราะนายรักมันไม่ใช่เธอ

- หมิงโผกอดโจ

หมิง ไม่ใช่!!! คนที่ผมรัก ก็คือพี่...

- โจงง

หมิง ให้โอกาสผมนะ เรามาเริ่มต้นกันใหม่ ผมสัญญา จะไม่ทำให้พี่ต้องเสียใจอีก

- หมิงกอดโจแน่น โจสับสนหนัก

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 20)

5) การคลายปม (Denouement)

การคลายปมเป็นตอนที่ผู้แต่งขยายความลับหรือปัญหาต่างๆ ของเรื่องให้ผู้อ่านได้เข้าใจก่อนปิดเรื่อง จากการศึกษาพบว่าการคลายปมในเรื่องเกิดขึ้นเมื่อตัวละครเอกหมิงพยายามจ้อและแสดงความจริงใจต่อโจ แม้ตั้งจะพยายามก็ดกกันและสร้างสถานการณ์ให้นำไปสู่การปะทะกับครอบครัวหมิง แต่หมิงก็เลือกเผชิญหน้ากับความจริง กล่าวประกาศบอโจ แม้จะถูกครอบครัวกดดันก็ตาม หมิงและโจเผชิญหน้ากับครอบครัวและพิสูจนรักแท้ของเขาทั้งสองคน ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 11 ฉากที่ 5 หมิงกล้าที่จะบอกความจริงกับพ่อว่า กำลังคบกับโจ และที่บ้านหมิงก็พอรู้เรื่องส่วนตัวของหมิง ดังข้อความที่ว่า

ไมค์ เรื่องนั้นพี่รู้ ตอนนี่หมิงโดนขังอยู่ที่บ้าน เพราะไปบอก
พ่อ ว่าคบกับนายอยู่

- โจตกใจ ไม่คิดว่าหมิงจะกล้าทำแบบนี้

ไมค์ จริงๆ เรื่องส่วนตัวของหมิง ที่บ้านก็พอจะรู้อ่างแหละ
แต่นี้เป็นครั้งแรกที่หมิงกล้าบอกกับพ่อตรงๆ

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 5)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 11 ฉากที่ 27 โจยอมรับความรู้สึกตัวเองและเลือก
อยู่กับหมิง หมิงดีใจที่ได้เจอโจฟื้นขึ้นมา ดังข้อความที่ว่า

- โจกลับมาที่หน้าปากประตูห้องไอซียู โจน้ำตาไหล
รู้ใจตัวเอง

โจ ต่อให้ต้องเลือกอีกครั้ง มันก็ยังเหมือนเดิม
มีคนรอผมอยู่

อาจารย์ หี ว่าแล้วเซียว

- โจที่นอนอยู่ค่อยๆ ลืมตาฟื้นขึ้นมา หมิงดีใจ

หมิง พี่โจ!

โจ ...พี่กลับมาแล้ว

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 27)

6) การปิดเรื่อง (Close หรือ Conclusion)

วิธีการปิดเรื่องมีมากมายหลายแบบ จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งเลือกใช้
การปิดเรื่องในรูปแบบจบแบบสุขนานุกรม โดยสะท้อนให้เห็นถึงการคลี่คลายปมขัดแย้งที่ดำเนินมา
อย่างยาวนานทั้งในด้านความรัก ครอบครัว และอาชีพ กล่าวคือ ครอบครัวหมิง โดยเฉพาะพ่อหมิงได้
ยอมรับใจในฐานะคู่รักของหมิง ขณะเดียวกันโจเองก็ตัดสินใจเลือกเส้นทางการแสดงที่เหมาะสมกับ
ตัวตน แม้ไม่ใช่บทบาทแต่กลับสะท้อนการยอมรับคุณค่าของตนอย่างแท้จริง และในมิติของความรัก โจ
และหมิงได้หวนกลับมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในบ้านเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยความอบอุ่นและความจริงใจ โจไม่
จำเป็นต้องดำรงอยู่ในฐานะ “ตัวแทน” ของใครอีกต่อไป ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 12 ฉากที่ 12 พ่อหมิงยอมรับใจและไว้วางใจโจอย่างแท้จริง หลังจากได้เห็นความจริงใจและคำสัญญาของเขา ดังข้อความที่ว่า

พ่อ ผมไม่ยอมให้ลูกชายผมต้องเสียใจแบบนี้ซักแล้ว
สัญญากับผมได้มั๊ย ว่าคุณจะไม่หายไปไหน ให้เค้า
ต้องเสียใจอีก

โจ ผมขอสัญญา ด้วยชีวิตของผมครับ

- โจมองตาพ่อจริงจัง พ่อรู้ว่าเชื่อใจโจได้

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 12)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 12 ฉากที่ 30 โจตัดสินใจเดิมพันกับหมิงอีกครั้ง ทั้งคู่เริ่มต้นความสัมพันธ์ใหม่ด้วยความเข้าใจกัน ดังข้อความที่ว่า

หมิง พี่โจ ตอนนี่ไม่มีสัญญาผูกมัดกันแล้ว พี่ยังอยากอยู่กับ
ผมอีกมั๊ย

- โจลุกไป หมิงใจเสียนึกว่าโดนปฏิเสธ แต่กลายเป็นว่าโจเดิน
ไปมองห้องฟ้า

โจ พี่คิดมาตลอด ว่ามันคงมีเหตุผลอะไรให้พี่ได้กลับมา
แถมโลกตั้งกว้าง ก็ยังอุตส่าห์กลับมาได้เจอพี่วุฒิ
อะไรมันจะบังเอิญขนาดนั้น

หมิง พี่ว่ามันเพราะอะไร

โจ พี่ก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่ไม่ว่ามันคืออะไร พี่จะลองเดิม
พันกับหมิงอีกครั้ง ถ้าครั้งนี้พี่แพ้ก็ พี่ไม่รู้จะพูดว่า
อะไรแล้ว

- หมิงเดินมาข้างหลังโจ

หมิง พี่โจ!

- โจหันกลับมาหาหมิง หมิงเผลออดใจจากข้างหน้า

หมิง เรามาเริ่มต้นกันใหม่นะ วันนี้ผมกอดถูกคนแล้ว

โจ อ้อ มาเริ่มกันใหม่นะ

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 30)

4.1.2.3 ตัวละคร (Character)

ประเภทของตัวละคร

ตัวละครแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวละครเอก (Major Character) ผู้มีบทบาทสำคัญต่อเรื่อง เป็นแกนหลักของโครงเรื่อง และตัวละครรอง (Minor Character) ผู้มีบทบาทเสริมหรือส่งเสริมตัวละครเอก ให้เรื่องดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า บทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนมีทั้งตัวละครเอกและตัวละครรองดังนี้

1) ตัวละครเอก (Major Character)

จากการศึกษาพบตัวละครเอกมี 2 ตัวละคร คือโจ และหมิงเป็นตัวละครผู้ดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

ตัวละครเอกตัวที่ 1 ชื่อว่า โจ

ตัวละคร โจ เป็นตัวละครเอกที่มีพัฒนาการและบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยมีลักษณะดังนี้

ตัวละครเอกโจเป็นเด็กวัด พ่อแม่ตายตั้งแต่เด็ก ชีวิตอดอยาก เป็นสตันท์แมนให้กับนักแสดงผู้มีนิสัยเอาแต่ใจอย่างตง ภายหลังเมื่อได้คบหากับ หมิง ในฐานะคนรัก กลับถูกหมิงมองว่าเป็นเพียง “ตัวแทน” ของบุคคลอื่น เมื่อโจล่วงรู้ความจริงจึงตัดสินใจเลิกกราและหนีห่างไปทำงานในกองถ่ายต่างถิ่น แต่กลับประสบอุบัติเหตุตกทะเลและหายสาบสูญ

เมื่อโจฟื้นขึ้นมาในร่างใหม่ของนายแบบหนุ่มผู้มีชื่อว่า “โจ” เช่นเดียวกัน แม้พยายามหลีกเลี่ยงชีวิตเดิม แต่เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็นำพาให้เขากลับมาอยู่ในสถานะ “ตัวแทน” ของโจคนเดิมอีกครั้ง กระทั่งในช่วงท้ายเรื่อง โจและหมิงสามารถปรับความเข้าใจซึ่งกันและกันได้สำเร็จ ทำให้โจไม่จำเป็นต้องดำรงอยู่ในฐานะ ตัวแทนของใครอีกต่อไป และได้เลือกใช้ชีวิตคู่กับหมิง อย่างมีความสุข ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 2 ฉากที่ 36 โจเป็นเด็กวัด พ่อแม่ตายตั้งแต่เด็ก

โจ รู้ปะ พ่อแม่พี่ตายตั้งแต่ยังเด็ก พี่โตมาแบบเด็กวัด ความฝันของพี่ คือการกลับบ้าน แล้วเจอว่าไฟเปิด อยู่ มีกลิ่นกับข้าวหอมๆ ลอยมา มีคนบอกเราว่ากลับมาแล้วเหอ ขอบใจนะที่ทำให้ฝันของพี่เป็นจริง

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 36)

ตัวอย่างที่ 2 ในตอนที่ 4 ฉากที่ 16 โจหนี่ไปทำงานกับกองหนังสือเล่มที่ไม่ได้ขออนุญาต ดังข้อความที่ว่า

- ภาพตัดไปที่โจ เดินแบกกระเป๋า คุยกับโปรดิวิเซอร์กองหนังสือ

โปรดิวิซ์ เราเป็นกองหนังสือก็จริง แต่ผู้กำกับก็มีแต่ลูกครึ่งไทย ก็เลยเลือกถ่ายที่ไทย ทีมงานก็คนไทยกันเองนี่แหละ

- โจมองทะเลรอบตัวอย่างตื่นเต้น

โจ ครับ โลสวยดีนะครับ ขอเค้าถ่ายยากมั๊ยครับเนี่ย

โปรดิวิซ์ ระดับกองพี ไม่ต้องขอหรอก อยากถ่ายตรงไหนก็ถ่ายเลย

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 16)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนที่ 12 ฉากที่ 28 โจระลึกความทรงจำและความพยายามที่ผ่านมาในขณะที่ดูหนังที่ตนเองแสดง และดีใจที่หลุดจากการเป็นแสดนต์อิน ดังข้อความที่ว่า

โจ (คิด) “ตลอดเวลาที่ผมนั่งดู ผมไม่ได้เห็นภาพหนังเหมือนคนอื่น ๆ ผมเห็นแต่ภาพเก่าๆ ในวันที่แสงยังไม่ส่องมาทางผม...”

- ภาพFlashback ที่โจฝึกสตันท์อย่างหนัก

- ภาพFlashback เล่นฉากเสียงตาย

- ภาพFlashback โดนตงดูถูก

โจ (คิด) ขอบคุณนะ ที่วันนั้น ไม่ยอมแพ้ไปซะก่อน

- โจมีความสุขจนน้ำตาไหล

- ภาพสุดท้ายเฟดดำ ขึ้นชื่อที่เข้าผู้กำกับ “ปรปักษ์ รัมย์รังสรรค์”

- หนังจบคนดูถูกปรบมือให้ ทั้งหมิง / แมโจ ป่านวล / พีวุฒิ ยิมส์ / ตง พีเมย์ /

- ภาพแคบตงปรบมือยิ้มให้ใจ ใจดีใจ ที่หลุดจากการเป็น
แสดงอื่นอย่างเต็มตัว

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 28)

ตัวละครเอกตัวที่ 2 ชื่อว่า หมิง

ตัวละคร หมิง เป็นตัวละครเอกอีกหนึ่งคนที่มีบทบาทสำคัญใน
การขับเคลื่อนเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ โดยมีลักษณะดังนี้

หมิงเป็นลูกชายจากครอบครัวฐานะดี หลงรักตงผู้ที่เป็น
นักแสดงชื่อดัง ทว่าตงกลับกลายเป็นคู่รักของพี่สาวตนเอง ด้วยเหตุนี้หมิงจึงเลือกใช้ โจ ผู้ซึ่งเป็น
สตันท์แมนของตงมาเป็น “ตัวแทน” ของความรักที่ตนไม่อาจเอื้อมถึง อย่างไรก็ตาม ด้วยความอบอุ่น
และความจริงใจของโจ ทำให้หัวใจของหมิงค่อย ๆ เปิดรับและแปรเปลี่ยนเป็นความรักที่แท้จริง ทว่า
เมื่อโจกลับมารู้ว่าตัวเองถูกใช้เป็นตัวแทน เลยหนีไปจนหายสาบสูญ

หมิงหัวใจสลาย พยายามตามหาจนได้เจอกับคน ๆ หนึ่งที่ให้
ความรู้สึกเหมือนกับอดีตคนรัก จนได้รู้ว่าเขาคือโจที่กลับมาใช้ชีวิตในร่างใหม่ หมิงทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้
เขาหายไปอีก แม้จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคจากครอบครัว จนในที่สุดก็ได้ครองคู่กันอย่างมีความสุข ซึ่ง
เห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 3 ฉากที่ 16 ตงบอกกับโจว่าหมิงเป็นทายาท
แลนด์แอนด์โฮม ดังข้อความที่ว่า

ตง อย่าบอกว่าคุณไม่รู้ว่าคุณหมิงเค้าเป็นทายาท
 แลนด์แอนด์โฮม ก็รู้ว่าคุณนี่จะเป็นแล
 ตนด์อินแล้ว แต่ก็ไม่นึกว่าจะหวังทางลัด
 ขนาดนี้

- โจอึ้ง คิดถึงหมิงตอนที่ดูโบรชัวร์แลนด์แอนด์โฮมใน
ฉาก 2

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 16)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 4 ฉากที่ 17A หมิงขอเริ่มต้นความสัมพันธ์ใหม่
กับโจและสัญญาจะให้ทุกอย่างที่โจต้องการ ดังข้อความที่ว่า

โจ ปล่อยพี่ไปเถอะ

หมิง ไม่ ผมอยากอยู่กับพี
 โจ หมิง
 หมิง เรามาเริ่มต้นกันใหม่นะ พี่อยากได้อะไร ผมจะให้
 พี่ทุกอย่างเลย

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 17A)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนที่ 9 ฉากที่ 29 หมิงสารภาพกับโจว่ารักแรกและ
 รักเดียวของเขาคือโจ ไม่ใช่ตง ดังข้อความที่ว่า

หมิง ...สิ่งที่ผมรักพี่ตง ก็คือแผ่นหลังของเค้าที่อยู่ใน
 หนัง แผ่นหลังที่จริงๆ แล้วมันเป็นของพี่
 - โจอึ้ง

หมิง ...เข้าใจรึยัง รักแรก แล้วก็รักเดียวของผมมา
 ตลอดก็คือพี่

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 29)

2) ตัวละครรอง (Minor Character)

จากการศึกษาพบว่าในเรื่องมีตัวละครรองหลายตัว ผู้วิจัยคัดเลือก
 ตัวละครรองจำนวน 3 ตัวที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและการสร้างเงื่อนไขของปมปัญหา
 ตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อนำมาวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ตัวละครรองตัวที่ 1 ชื่อว่า ตง

ตงเป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง
 และการพัฒนาตัวละครเอก โดยตงเป็นซุปรตารักนักร้องชื่อดัง เดบิวต์ในครอบครัวชนชั้นกลาง ใช้หน้าตา
 และเสน่ห์ที่มี บวกกับความสามารถในการทำทุกอย่าง เพื่อให้ตัวเองสูงขึ้น ถึงขั้นแต่งงานกับพี่สาว
 ของหมิง เพื่อหวังใช้อำนาจตระกูลหมิงในการถีบตัวเอง ตงเป็นตัวต้นเหตุของความเข้าใจผิดใน
 ความสัมพันธ์ระหว่างโจกับหมิง กล่าวคือหมิงหลงรักตง แต่ใช้โจเป็นตัวแทนของตง เพราะแผ่นหลัง
 คล้ายกัน ตงเกลียดโจ ที่พยายามขึ้นมาทาบทามรักกับเขา ก่อนจะได้เรียนรู้ว่า ชื่อเสียง เงินทอง อะไรก็
 ไม่สำคัญเท่ากับครอบครัว ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 3 ฉากที่ 16 ตงเตือนโจให้หยุดยุ่งกับหมิง
 พร้อมย้ำว่าโจเป็นได้แค่แอสตันดีอินและบ้านหมิงไม่มีวันยอมรับ ดังข้อความที่ว่า

ตง อย่าบอกว่านายไม่รู้ว่ามีเง้าเป็นทายาท
แลนดี้แอนดริโอม ก็รู้ว่านายเป็องจะเป็นแสดนดอินแล้ว แต่ก็ไม่นี้กว่าจะหวังทางลัดขนาดนี้

- โจอั้ง คิดถึงหมิงตอนที่ดูโบรชัวร์แลนดี้แอนดริโอม
 ในฉาก 2

ตง พี่เตือนด้วยความหวังดี หยุดชะตอนนี้
 ก่อนที่บ้านเค้าจะรู้เรื่อง ทำตัวดีๆ แล้วพี่จะ
 ให้นายเป็นแสดนดอินให้พี่ตลอดไป

- โจสับสน รู้ว่าบ้านหมิงไม่ต้อนรับ

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 16)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนทึ 11 ฉากที่ 13 ตงจนมุมจึงเอาลูกในท้องของ
เมย์มาเป็นเครื่องมือปกป้องตัวเอง ดังข้อความที่ว่า

ตง หมิงคิดดีๆ ถ้าหมิงทำแบบนั้น พี่ก็จะไม่เหลือ
 ที่ยืนในวงการ

หมิง พี่ทำตัวเอง จะให้ผมสงสารเธอ

ตง นายจะไม่สงสารพี่ก็ได้ แต่นายควรสงสาร
 หลานนายบ้างนะ

- หมิง กับ โจ อั้ง ทุกคนตกใจ

ตง เมย์เค้าท้องได้ 4 เดือนแล้ว ผมกะจะบอก
 ทุกคน ตอนวันเกิดแม่เดือนหน้า

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 13)

ตัวละครรองตัวที่ 2 ชื่อว่า ซอล

ซอลเป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทั้ง
การดำเนินเรื่องและการพัฒนาตัวละครเอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นด้านความสัมพันธ์ ซอลเคย
มีปมกับใจในอดีต เพราะตอนนั้นใจมีความรู้สึกดีกับซอล แต่ซอลเข้าใจผิดว่าถูกลวงลาม จนหนีไป
เกาหลี การที่ซอลกลับมา เป็นสร้างความขัดแย้งด้านความรัก เพราะซอลรู้สึกผิดต่อใจ และสารภาพ
รักและพยายามตามจีบใจ ทำให้หมิงหึง แต่ใจเห็นซอลเป็นแค่น้องชาย ซอลเลยคอยช่วยเหลือใจอยู่
ห่าง ๆ อย่างมีความหวัง

ซอลยังเป็นหนึ่งในคนแรกๆ ที่สงสัยว่าโจคนใหม่คือโจคนเดิม การที่เขาตามโจไปที่หลุมศพพ่อแม่ทำให้ พี่วุฒิและเขาารู้ความจริงว่าโจกลับมาเกิดในร่างใหม่ ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 2 ฉากที่ 21 ซอลเคลียร์ใจกับโจเรื่องปมอดีต ดังข้อความที่ว่า

ซอล พี่ยังโกรธผมอยู่อีกเหรอ
 โจ โอ้ย เรื่องมันผ่านมามาตั้งนานแล้ว พี่ลืมไปหมดแล้ว
 ซอล แต่ผมยังจำได้ ทุกอย่างที่พี่ทำให้ผม แต่ตอนนั้นผมยังเด็ก เลยคิดว่าพี่...
 โจ คิดว่าพี่เข้าหานายเพราะหวังจะเคลมใช้มัยหรือนายไม่ผิดหรอก ก๊วการนี้มันเต็มไปด้วยพวกฉวยโอกาส
 ซอล แต่ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าพี่ไม่ใช่คนแบบนั้น
 โจ ซอล พี่ไม่เคยโกรธนายเลยนะ นายคือความภูมิใจของทีมเรา พี่ดู MV นายทุกเพลง ให้เต็มให้ดูก็ได้

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 21)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 8 ฉากที่ 17 ซอลแอบได้ยินคำสารภาพของโจที่หน้าหลุมศพพ่อแม่ จึงรู้ความจริงว่าโจกลับมาเกิดใหม่ในร่างโจอีกคน ดังข้อความที่ว่า

โจ จำไม่ได้ใช้มัย นี้อ้อโจ ลูกพอกับแม่เง โจอขโทษนะ ที่ดูแลร่างกายที่พ่อแม่อุตสาหให้มาไม่ได้
 - ภาพสะท้อนน้ำขังที่พื้น สะท้อนให้เห็นภาพโจคนใหม่ อยู่หน้าอัฐิพ่อแม่
 โจ จริงๆ โจควรต้องไปหาพ่อแม่ได้แล้ว แต่ไม่รู้ทำไมถึงมาอยู่ในร่างโจอีกคนนี้ได้ ในเมื่อยังมีชีวิตอยู่ มีคนต้องให้รับผิดชอบ ก็คงได้แต่ทำให้ดีที่สุด พอกับแม่ร่อนอ่อนนะ สักวันโจจะไปหาแน่นอน
 วุฒิ เป็นมึงจริงๆ ด้วย...

- โจตกใจหันไป เห็นว่าวุฒิกับซอลอยู่ข้างหลัง

(ตอนที่ 8 ฉากที่ 17)

ตัวละครรองตัวที่ 3 ชื่อว่า พี่วุฒิ

พี่วุฒิเป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและการพัฒนาตัวละครเอก โดยเขาเป็นพี่ในวงการที่โจนับถือเหมือนพี่ชายแท้ ๆ พี่วุฒิรักและเอ็นดูโจเหมือนน้องชายแท้ ๆ คอยเป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลืออย่างสุดความสามารถ ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะเส้นทางอาชีพของโจ เป็นคนกลางที่เชื่อมโยงระหว่างโจ ตง ซอล และหมิง ทำให้ความสัมพันธ์ยังเวียนมาบรรจบ ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

วุฒิห้ามโจรับงานกับหมิงเพราะโทษหมิงเป็นต้นเหตุการตายของโจคนเก่า แต่โจยืนยันเพราะครอบครัวต้องใช้เงิน สุดท้ายวุฒิจึงยอม ดังข้อความที่ว่า

วุฒิ เมื่อตอนเย็น เลขาของหมิง โทรมาชวนนาย
 ไปเล่นโฆษณากับเค้า แต่พี่ปฏิเสธไปแล้ว
 นายไม่ควรไปยุ่งกับมัน หมิงมันเป็นคนทำ
 ให้อั้วใจตาย

- โจได้ยืนยันว่าหมิงชวน ก็ Flashback คิดถึงตอนดูสมุด
 บัญชี กับ บ้านเก่าตัวเอง

โจ พี่วุฒิครับ งานนี้...

วุฒิ เออ พี่รู่ว่างงานนี้มันเป็นโอกาสดี แต่พี่มีน้อง
 คนนึง มันเป็นไอ้ดอลอยู่เกาหลี ถ้ามัน
 กลับมาเมื่อไหร่ เดี่ยวพี่ฝากนายไปทำงานกับ
 มันให้

โจ แต่ผมอยากรับงานนี้นะครับ ครอบครัวผม
 ตอนนี้ต้องรีบใช้เงิน ผมสัญญา จะทำงานกับ
 เค้าแค่งานนี้งานเดียว

- พี่วุฒิโยนบุหรืลงพื้นอย่างหัวเสีย

วุฒิ พี่ให้แค่งานเดียวนะ

(ตอนที่ 5 ฉากที่ 16)

ตัวอย่างที่ 2
 ในตอนที่ 6 ฉากที่ 19 วุฒิจะช่วยโจทั้งเรื่องเงินและเรื่องงานพร้อมให้คำแนะนำ ดังข้อความที่ว่า

วุฒิ พี่พอจะมีเงินเก็บก้อนนึง นายเอาไปหมุนก่อน ช่วงระหว่างรอเงินหนึ่งออก
 โจ ผม... รับไว้ไม่ได้หรอกพี่ ผมแค่อยากมาบอกพี่เรื่องหนังพี่ตง กับถ้าพี่มีงานอะไรที่คิดว่าผมพอทำได้...
 วุฒิ ไม่ต้องห่วง พี่จะพยายามดันให้เอ็งได้เล่น MV ของไอ้ซอลให้ได้ ระหว่างรอ ถ้าไม่ไหวต้องยอมให้พี่ช่วยนะ
 โจ ครับ ขอบคุณมากนะครับพี่
 วุฒิ ไปทำงานกับไอ้ตง ระวังตัวให้ดี มันเป็นคนเหี้ย อย่าไว้ใจมันเด็ดขาด

(ตอนที่ 6 ฉากที่ 19)

ลักษณะนิสัยของตัวละคร

ลักษณะนิสัยของตัวละครสามารถแบ่งออกเป็นสองชนิดได้แก่ ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) และ ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character) จากการศึกษาพบว่าตัวละครเอกในเรื่องมีลักษณะนิสัยเป็นตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อโจ

1) ตัวละครเอกโจเป็นคนชื่อ อ่อนโยน จิตใจดี เจียมเนื้อเจียมตัว ขยัน อดทน สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 2 ฉากที่ 16 โจสอนน้องๆ ว่าการทำงานต้องไม่กลัว และต้องรับความกดดันให้ได้ ดังข้อความที่ว่า

- ตัดสลับกับที่โจกลับมาซ่อมกับน้อง ๆ

โจ งานของเราห้ามกลัว ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ก็ต้องรับความกดดันให้ได้

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 16)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 11 ฉากที่ 17 โจช่วยตงจากลูกน้องเจ้าหนึ่
ต๋อยพวกนั้นแล้วลากตงหนีออกไป ดังข้อความที่ว่า

ตง โจ มันมาแล้ว ช่วยพีด้วย

ลูกน้อง1 (กับโจ) ส่งตัวมันมา แล้วเราต่างคน
ต่างไป

ตง โจ ช่วยพีด้วย พี่ยงอยากเห็นหน้าลูก โจ

- ลูกน้องลากตงไป โจมองเป็นห้วง สุดท้ายก็

ตัดสินใจต๋อยลูกพวกเจ้าหนึ่ช่วยตง

- โจลากมือตง แล้วพาวิ่งหนีออกไป

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 17)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนี่ 12 ฉากที่ 16 โจตัดสินใจเล่นหนัง ขอเลือกผู้
กำกับเอง และขออดิชั่นโดยไม่ให้ใครรู้ว่าเขามีส่วนลงทุน ดังข้อความที่ว่า

โจ ผมตัดสินใจแล้ว ผมอยากเล่นหนังเรื่อง
นี้ประธาน ถ้างั้น เรามาคุยไลน์กัน
เลย

โจ แต่ผมมีข้อแม้ 2 ข้อ ข้อแรก ผมอยาก
เลือกผู้กำกับเอง เดี่ยวผมจะส่งโปรไฟล์
ให้ รับรองว่าเค้าเหมาะกับโปรเจคนึ่
แน่นอน

หมีง แล้วเงื่อนไซที่ 2 ละ

โจ พี่ยากอดิชั่นเหมือนนักแสดงคนอื่น
โดยไม่ให้ผู้กำกับรู้ว่าพีเกี่ยวข้องกับการ
ลงทุนทำเรื่องนี้

หมีง อ้าว แล้วถ้าเค้าไม่เลือกพีละ

โจ พีก็คงอดเล่นเรื่องนี้ แต่ไม่ต้องห่วง พีจะ
ทำให้เค้าเลือกพีให้ได้

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 16)

2) ตัวละครเอกใจเป็นกตัญญู มีความเป็นผู้ใหญ่และมีความรับผิดชอบ สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 5 ฉากที่ 4 ใจรับปากจัดการหนี้แทนแม่ ด้วยวิธีที่ตัวเองถนัดที่สุด ดั่งข้อความที่ว่า

ใจ ไม่เป็นไรครับแม่ แม่เหนื่อยมาเยอะแล้ว
เรื่องนี้ให้ใจจัดการเอง

แม่ ใจเพิ่งเริ่มทำงาน จะเอาที่ไหนมาใช้หนี้
ได้

- ใจมองมือตัวเอง คิดถึงอย่างเดียวที่ตัวเองถนัด

ใจ แม่ไม่ต้องห่วง ผมมีวิธี ...วิธีที่ผมถนัด
ที่สุด

(ตอนที่ 5 ฉากที่ 4)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 6 ฉากที่ 20 ใจปลอบแม่และสัญญาว่าจะดูแลรักษาแม่เอง ดั่งข้อความที่ว่า

แม่อิง เรื่องเดียวที่แม่เสียใจ คือต้องเป็นภาระ
ให้ใจแม่อายุมากแล้ว ลูกควรเอาเงินไป
สร้างเนื้อสร้างตัว ไม่ต้องรักษาแม่
หรือ

ใจ แม่จะทิ้งผมไว้คนเดียวไม่ได้ นะครับ ที่
แม่เป็นแบบนี้ ก็เพราะโหมงานหนักเพื่อ
รักษาผม

แม่อิง (ร้องไห้) แม่ขอโทษนะ...

- ใจกอดปลอบแม่

ใจ แม่ไม่ต้องขอโทษ ผมสัญญาแล้วไง ว่า
ต่อจากนี้ไป ผมจะดูแลแม่เอง

(ตอนที่ 6 ฉากที่ 20)

3) ตัวละครเอกโจเป็นคนที่ตรงไปตรงมา รักอย่างสุดหัวใจ เกลียดอย่างเปิดเผย สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 9 ฉากที่ 28 โจไม่ให้โอกาสหมิง

ไถโทษอีกทั้งยังบอกว่า หมิงคือความผิดพลาดของตน ดังข้อความที่ว่า

หมิง พีโจ... เค้าอุตส่าห์ส่งพีกลับมาหาผมแล้ว
ให้ผมได้ไถ่บาปให้พีเถอะนะ

โจ เค้าไม่ได้ให้โอกาสนาย แค่มั่นเป็น
โอกาสของพี ที่จะได้แก้ไขความผิดพลาดที่
เคยทำ และนาย ...ก็คือความผิดพลาดของพี

หมิง พีโจ...

โจ ถ้านายไม่ไปจากชีวิตพี ั้งพีก็จะไปเอง

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 28)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 10 ฉากที่ 6 โจรับสายแทนหมิง และตัด

สายตงอย่างสะใจ ดังข้อความที่ว่า

- ตงโทรหาหมิงจากห้องทำงานตัวเอง

ตง นายยุ่งอยู่หรือ

โจ หมิงเค้าไม่อยู่

ตง นายเป็นใคร ไปตามหมิงมาคุยกับผมเดี๋ยวนี

โจ ผมไม่ใช่ลูกน้องคุณ แค่นั้นนะ

- โจกดตัดสาย รู้สึกสะใจ

(ตอนที่ 10 ฉากที่ 6)

4) ด้านความรัก ตัวละครโจเป็นผู้ชายที่อบอุ่น ผู้ให้และเสียสละ รักอย่างสุดหัวใจแต่มีศักดิ์ศรี รักเดียวใจเดียวกับหมิง สามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 4 ฉากที่ 7 โจบอกกับหมิงว่าตนมีศักดิ์ศรี

ไม่ยอมเป็น แสตนด์อินใคร ดังข้อความที่ว่า

โจ ถึงพี่จะไม่มีอะไรเทียบกับพี่ตงได้ แต่พี่ก็มี
ศักดิ์ศรี พี่ไม่อยากเป็น แสตนด์อินใคร ทั้งใน
จอ และนอกจอ

หมิง พี่โจ...

โจ ปล่อยพี่ไปเถอะ ให้พี่เหลือความทรงจำดีๆ
ไว้คิดถึงบ้าง

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 7)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 11 ฉากที่ 27 โจยอมรับความรู้สึกตัวเอง

และเลือกอยู่กับหมิง

- โจกลับมาที่หน้าปากประตูห้องไอชียู โจน้ำตา
ไหล รู้ใจตัวเอง

โจ ต่อให้ต้องเลือกอีกครั้ง มันก็ยัง
เหมือนเดิม มีคนรอผมอยู่

อาจารย์ หี ว่าแล้วเชียว

- โจที่นอนอยู่ค่อยๆ ลืมตาฟื้นขึ้นมา หมิงดีใจ

หมิง พี่โจ!

โจ ...พี่กลับมาแล้ว

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 27)

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อหมิง

1) ตัวละครเอกหมิงเป็นคนที่เยอหยิ่งเอาแต่ใจ มั่นใจ
ในตัวเอง ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 4 ฉากที่ 11 โจบอกหมิงว่ากำลังทำลายชีวิต
เขา แต่หมิงไม่ฟังและยืนยันอยากให้โจอยู่กับเขา ดังข้อความที่ว่า

โจ นายกำลังทำลายชีวิตพี่ ทำลายทุกอย่างที่พี่
ทำมา

หมิง แล้วไง ผมจะลงทุนทำหนังให้พี่เป็นพระเอก
อีกก็เรื่องเลยก็ได้ ขอแค่พี่ยอมอยู่กับผม

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 11)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนต้นที่ 6 ฉากที่ 24 หมิงยื่นข้อเสนอให้โจมาอยู่กับ
เขาในฐานะตัวแทนของโจคนเก่า ดังข้อความที่ว่า

หมิง คุณอยากเล่นบไทหน อยู่ในโปรเจอะไร ผม
จะให้คุณทุกอย่าง ขอแค่คุณมาอยู่กับผม

โจ คุณช่วยผมทำไม

หมิง คุณเหมือนคนคนหนึ่งที่ผมรู้จัก ผมอยากให้
คุณมาเป็นตัวแทนเค้า

(ตอนที่ 6 ฉากที่ 24)

2) ตัวละครเอกหมิงภายนอกดูเย็นชา แต่มีความ
อ่อนไหวและความสับสนเรื่องความรัก ความสัมพันธ์กับโจเต็มไปด้วยความลังเล ระหว่างรักจริงหรือ
เพียงใช้เป็นตัวแทนคนอื่น ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนต้นที่ 7 ฉากที่ 31 หมิงซ็อกเมื่อรู้ว่าแผ่นหลังที่เขา
ตกหลุมรักมาตลอดคือโจคนเดิม ดังข้อความที่ว่า

- หมิงดูมอโหด เห็นแผ่นหลังโจตอนลงน้ำ ทำ

ให้คิดถึงแผ่นหลังที่เคยหลงรักในภาคแรก

- หมิงซ็อกที่ได้รู้ความจริงว่าแผ่นหลังที่เค้าตก

หลุมรักมาตลอดก็คือโจคนเดิม

(ตอนที่ 7 ฉากที่ 31)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนต้นที่ 9 ฉากที่ 20 หมิงขอโทษโจที่เคยทำร้ายโจ
ยอมรับว่ารักโจมาตลอด 3 ปีและขอเริ่มต้นใหม่ โดยสัญญาจะไม่ทำให้โจเสียใจอีก ดังข้อความที่ว่า

หมิง พี่โจ ผมขอโทษที่เคยทำร้ายพี่ แต่ตอนนี้
คนเดียวที่ผมคิดถึงก็คือพี่ 3 ปีที่ผ่านมา
ไม่มีวันไหนเลย ที่ผมไม่คิดถึงพี่

- โจเหวอ เพิ่งรู้ว่าหมิงก็รู้สึกดีกับเค้า

โจ ไม่จริง ตอนเราเจอกันนายก็คิดถึงแต่ไอ้
ตง เพราะมันไม่ใช่เธอ นายถึงได้ซังพี่

ไว้ในห้อง ที่พี่ต้องตายก็เพราะนายรัก

มันไม่ใช่เหรอ

- หมิงโผกอดโจ

หมิง ไม่ใช่!!! คนที่ผมรัก ก็คือพี่...

- โจงง

หมิง ให้โอกาสผมนะ เรามาเริ่มต้นกันใหม่ ผมสัญญา จะไม่ทำให้พี่ต้องเสียใจอีก

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 20)

3) ตัวละครเอกหมิงเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ และฉลาดในการใช้กลยุทธ์ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 11 ฉากที่ 10 หมิงแกล้งอ้วกเพื่อให้ไมค์เข้ามาช่วยหมิงและโจ ดั่งข้อความที่ว่า

มาช่วยหมิงและโจ ดั่งข้อความที่ว่า

โจ นี่หมิงแกล้งอ้วกเหรอ

หมิง ถ้าไม่ทำแบบนี้ เราจะได้ออกมาตั้งหลักที่นี่เหรอ

ไมค์ ว่าแล้วว่านายตั้งใจให้พ่อซัง ทั้งที่รู้ว่ายังไม่พอก็ไม่ใจอ่อนหรอก

หมิง ทางเดียวที่ดั่งให้พี่มาอยู่ได้ ก็มีแต่วิธีนี้เท่านั้น

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 10)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 11 ฉากที่ 24 หมิงยื่นกระเป่าเงิน 10 ล้านให้เสียเป็นค่าขอเปลี่ยนตัว พร้อมบอกว่าถ้าอยากได้เงินที่เหลือ ต้องใช้เขาเป็นตัวประกัน ดั่งข้อความที่ว่า

- หมิงส่งกระเป่าเงินให้เสีย เสียจับกระเป่าดูก็รู้สึกแปลกใจ ก่อนที่จะเปิดดูแล้วโมโห

เสีย นี่มันอะไร

หมิง 10 ล้าน เป็นค่าขอเปลี่ยนตัวผมกับเค้า

โจ หมิง!!
 หมิง ถ้าอยากได้เงินที่เหลือ ก็ต้องใช้ผม
 รับรองแม่ผมให้คุณมากกว่า 500 ล้าน
 อีก

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 24)

ลักษณะนิสัยตัวละครรองที่คัดเลือกมาศึกษาในข้างต้นนี้ สามารถจำแนกได้ว่าเป็นตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างตั่งนี้

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อตง

ตัวละครตงเป็นคนที่รอบคอบ เข้าได้กับทุกฝ่าย มีทักษะการแสดงที่ยอดเยี่ยม มีภาพลักษณ์ดี แต่เป็นผู้หลงในชื่อเสียง มั่นใจในตัวเอง มีความทะเยอทะยานและมีความเห็นแก่ตัว ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างตั่งนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 1 ฉากที่ 17 ตงทักทายทีมงานและผู้กำกับ เข้าได้กับทุกฝ่าย ดังข้อความที่ว่า

- ตงเดินเข้ามาอย่างยิ้มแย้ม ไหล่ทักทายทีมงานอย่าง อารมณ์ดี

ตง สวัสดีครับ สวัสดีครับ โทษที ผมแวะไป

รับฟู้ดซัพ พอร์ตมาให้ ตามสบายนะครับ ไม่อ้อมมี ฟู้ดทาร์กอยู่ ข้างนอกอีก 2 คัน

- ผู้กำกับมองตงเอือมๆ ตงเข้ามาทักทายผู้กำกับ

ตง พี่เป่าผมลงปะเนี่ย

ผู้กำกับเป่า เออ รีบไปแต่งตัวไป

ตง ครับโหม

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 17)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 10 ฉากที่ 25 ในสายตาโจและหมิง ตงเป็น คนหน้าไหว้หลังหลอก ทำได้ทุกอย่างเพื่อชื่อเสียงของตัวเอง ดังข้อความที่ว่า

- โจคิดถึงสิ่งที่ตงทำร้ายโจมาตลอด

โจ รู้มึ้ย ความจริงที่เกลียดเค้ามาตลอด ตั้งแต่ก่อนจะเจอหมิงอีก เค้าเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก ทำได้ทุกอย่างเพื่อชื่อเสียงของตัวเอง

หมิง สมัยก่อนผมไม่เคยสังเกตเห็นเลย จนที่หายไป ผมถึงได้ตาสว่าง ตอนนี้ผมก็รู้สึกกับเค้าไม่ต่างจากพี

(ตอนที่ 10 ฉากที่ 25)

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อซอล

ตัวละครซอลเป็นคนร่าเริง อารมณ์ดี ยิ้มเก่ง มีความเป็นเด็ก จริงใจ รู้สึกยังไงก็แสดงออกมา กล้ารักกล้าเกลียด รักอย่างเปิดเผย ไม่ปิดบัง ซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกตัวเอง พร้อมช่วยเหลือคนที่รัก แต่ก็ก็เป็นคนที่เกลียดอย่างเปิดเผย ทำอะไรโดยไม่คิดผลกระทบ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 2 ฉากที่ 21 ซอลเคลียร์ใจกับโจเรื่องปม

อดีตอย่างจริงจัง ดังข้อความที่ว่า

ซอล พี่ยังโกรธผมอยู่อีกหรือ

โจ โอ๊ย เรื่องมันผ่านมาตั้งนานแล้ว พี่ลืมไปหมดแล้ว

ซอล แต่ผมยังจำได้ ทุกอย่างที่พี่ทำให้ผม แต่ตอนนั้นผมยังเด็ก เลยคิดว่าพี่...

โจ คิดว่าพี่เข้าหานายเพราะหวังจะเคลมโซ่มัยฮี นายไม่ผิดหรอก กังการนี้มันเต็มไปด้วยพวกฉวยโอกาส

ซอล แต่ตอนนี้ผมรู้แล้ว ว่าพี่ไม่ใช่คนแบบนั้น

โจ ซอล พี่ไม่เคยโกรธนายเลยนะ นายคือความภูมิใจของทีมเรา พี่ดู MV นายทุกเพลง ให้เด่นให้ดูก็ได้

ซอล พี่โจ ที่ผมกลับมาไม่ใช่แค่เรื่องงานหรอก ... ผมคิดถึงพี่

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 21)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 7 ฉากที่ 10A ซอลแย่งมือถือโจมาเพราะไม่พอใจหมิงที่มาขัดจังหวะ ดังข้อความที่ว่า

- ซอลรู้สึกไม่พอใจที่หมิงมาขัดจังหวะ เลแย่งมือถือโจกลับมา

ซอล ฮัลโหล คุณชายหมิงเธอครับ

หมิง นั่นใคร

ซอล คุณจริงๆ ด้วย นี่ผมเอง โจเค้าถ่าย MV กับผมอยู่ ว่างแล้ว เตียวให้เค้าโทรกลับนะ

หมิง มึงเสือกอะไรด้วย

- โจตกใจ รีบดึงมือถือกลับมาจากซอล

(ตอนที่ 7 ฉากที่ 10A)

ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ชื่อพีวูฉี

ตัวละครพีวูฉีเป็นคนใจนักเลง พุดจาโผงผาง ตรงไปตรงมา มีคุณธรรม น้ำใจไมตรี เป็นเพื่อนที่รักดีและไม่ทอดทิ้ง มีความห่วงใยทั้งครอบครัวและน้อง ๆ ในวงการ ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนที่ 4 ฉากที่ 13 พีวูฉีพยายามห้ามโจไปทำงานที่กองหนังนอกด้วยความหวังดี ดังข้อความที่ว่า

โจ ไม่เป็นไร ถ้าผมทำที่นี่ไม่ได้ ผมก็จะไปทำที่อื่นกองหนังนอก เค้าหาสตั้นท์อยู่ไซ้มี๊พี

วูฉี มึงบ้าเรเปล่า มึงก็รู้ กองพวกนี้มาเพี้ยเค้าเอาไว้พอกเงิน

จ๋า โจ สมัยก่อนพีก็เคยไปเล่นสตั้นท์กองพวกนี้ เครื่องไม้เครื่องมือก็ได้มาตรฐาน ผิดพลาดอะไรขึ้นมา มันก็ปิดข่าว เอาผิดอะไรมันไม่ได้

โจ แต่อยู่ต่อไป ผมก็ไม่ต่างอะไรกับตายแล้ว
อยู่ดี

วุฒิ นี่กูเตือนมึงด้วยความหวังดีนะ

โจ ไม่เป็นไร ถ้าพี่ไม่ช่วย ผมไปหาคอนแทกจาก
คนอื่นก็ได้

วุฒิ ไอ้โจ!!!

- พี่วุฒิกระชากคอเสื้อโจ พี่จ่ารีบเข้ามาห้าม พี่วุฒิ
ยอมปล่อยมือ

วุฒิ ถ้ามึงรับงานนี้ มึงไม่ต้องมาเรียกกูว่าพี่อีก

- โจล้างเลว่าเอาไงดี พี่วุฒิลุ้นๆ

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 13)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนที่ 8 ฉากที่ 17A พี่วุฒิตีใจที่โจยังมีชีวิตอยู่

กอดโจอย่างปลื้มใจ ดั่งข้อความที่ว่า

วุฒิ ทำไมมึงไม่บอกกูเร็วกว่านี้ มึงรู้มั๊ย พวกกู
คิดถึงมึงทุกวันเลย

โจ ผมขอโทษ

วุฒิ ไอ้เหี้ยโจ มึงกลับมาแล้ว

- พี่วุฒิเข้าไปกอดตีใจที่โจยังมีชีวิตอยู่ สุดท้ายความ
เป็นพี่น้องก็ตัดกันไม่ขาด

(ตอนที่ 8 ฉากที่ 17A)

4.1.2.4 บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาคือถ้อยคำที่ตัวละครใช้ได้ตอบกันในเรื่อง บทสนทนาที่ดีควรมีความ
สมจริง ต้องสอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และระดับการศึกษาของตัวละครด้วย การเลือก
ระดับภาษาและรูปแบบถ้อยคำที่เหมาะสมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ตัว
ละครและเหตุการณ์ในเรื่อง ด้วยเหตุนี้ การวิจัยครั้งนี้จึงให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อสองประเด็น
ได้แก่ ระดับภาษาที่ใช้ในบทสนทนา และความเหมาะสมของถ้อยคำบทสนทนาที่ตัวละครใช้สื่อสาร

1) ระดับภาษา

ระดับภาษาคือการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาทางการหรือภาษาแบบแผน ภาษากึ่งทางการหรือภาษากึ่งแบบแผน และภาษาไม่เป็นทางการหรือภาษาปาก จากการวิเคราะห์บทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าภาษาที่ใช้ในบทสนทนาปรากฏอยู่ 2 ระดับ ดังนี้

การใช้บทสนทนาในภาษาระดับปาก

ภาษาระดับปากเป็นภาษาที่ใช้สนทนากันในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพ การติดต่อซื้อขายทั่วไป ภาษาระดับนี้ไม่เคร่งครัดในกฎเกณฑ์ของภาษามากนัก ภาษาระดับปากจึงเป็นภาษาที่ใช้สนทนากับบุคคลที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน จากการศึกษวิเคราะห์พบว่า บทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าบทสนทนาส่วนใหญ่ใช้ภาษาระดับปาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนต้นที่ 1 ฉากที่ 12 โจ้ใจพูดกับโจ้ใจมีการใช้คำสแลงคำว่า “ห้า” “ซิบหาย” และมีการใช้คำหยาบคำว่า “กู” “แม่่ง” ที่เป็นภาษาระดับปากเพื่อสร้างความสมจริง ถ่ายทอดบุคลิกตัวละครอย่างโจ้ใจที่พูดตรง และสะท้อนความเป็นกันเองของบรรยากาศในกองถ่าย ดังข้อความที่ว่า

โจ้ใจ ห้า ชื่อซ้ำกูอีกแล้ว เมื่อก่อนก็มีน้องสตันท์คนหนึ่งชื่อนี้
จนกูต้องหนีมาเป็นโจ้ใจ เคยทำที่ไหนมาก่อนละ

โจ เอ่อ เมื่อก่อนผมเป็นนายแบบ

โจ้ใจ ซิบหาย พี่ดูแม่่งเล่นกูแล้วไง ส่งอะไรมาให้วะ

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 12)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนต้นที่ 2 ฉากที่ 35 หมิงคุยกับโจ้ใจเป็นการใช้คำพูดเป็นกันเอง มี คำลดระดับทางการ เช่น “ไง” “ปะ” ที่เป็นภาษาระดับปากภาษาระดับปากช่วยให้บทสนทนาดูเป็นธรรมชาติ สื่อถึงความสนิทและบรรยากาศสบาย ๆ ระหว่างโจ้ใจและหมิง ดังข้อความที่ว่า

โจ นายเข้ามาได้ไง

หมิง กูแจใต้กระถางไง

โจ กลิ่นอะไร

หมิง ผมลองทำดู อาจจะอร่อยสู้พี่ไม่ได้นะ

โจ เปล่า พี่หมายถึง มีอะไรใหม่ปะ

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 35)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนี่ 4 ฉากที่ 10 โจทะเลาะกับหมิง มีการใช้ภาษาระดับปาก“หี”ที่เป็นเสียงอุทานแสดงอารมณ์ไม่เป็นทางการ และการใช้“แม่ง” เป็นคำหยาบที่ใช้ในภาษาพูดเพื่อเน้นความรู้สึกไม่พอใจ ทำให้ฉากทะเลาะดูเป็นธรรมชาติและเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างชัดเจน ดังข้อความที่ว่า

โจ หี ใช้สิ ขอแต่พี่ตงของนายได้บทกลับไป นายก็ยอมได้
ทุกอย่าง

หมิง พี่แม่งไม่เข้าใจอะไรเลย

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 10)

การใช้บทสนทนาในภาษาถิ่นแบบแผน

ภาษาถิ่นแบบแผนเป็นภาษาที่ใช้ในการพูดและการเขียนที่ไม่เป็นทางการมากนัก มีความสุภาพแต่ไม่ต้องระมัดระวังเท่าภาษาระดับแบบแผน จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า บทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน การใช้ภาษาในบทสนทนาส่วนน้อยเป็นภาษาถิ่นแบบแผน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในตอนี่ 1 ฉากที่ 5 โจถามแม่เรื่องที่บ้าน มีการใช้คำลงท้ายสุภาพ “ครับ” ที่เป็นภาษาถิ่นแบบแผนแสดงความเคารพแม่ ทำให้บทสนทนามีความสุภาพ อ่อนโยน และเหมาะสมกับบริบทครอบครัวดังข้อความที่ว่า

โจ แม่ครับ แล้วพ่อละครับ

แม่อิง พ่อเค้าเสียไปตั้งแต่โจยังเด็กแล้ว เราเหลือกัน 2 คนนี้
แหละ

โจ แล้ว... ทำไม 2 ปีก่อน ผมถึงเข้าโรงพยาบาลเธอ
ครับ

แม่อิง (อึกอัก) ก็ลูกเจออุบัติเหตุไง

โจ ยังไงเธอครับ

แม่อิง เรื่องมันผ่านไปแล้ว หิวรียัง เตียวแม่อ่อนแกงจืด
แป็บนี้ชนะ

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 5)

ตัวอย่างที่ 2

ในตอนี่ 5 ฉากที่ 11 บทสนทนาระหว่างโจและหมิงแสดงลักษณะการใช้ภาษากึ่งแบบแผนอย่างชัดเจน โดยโจในร่างใหม่ใช้คำลงท้ายสุภาพ “ครับ” โครงสร้างประโยคที่เรียบง่าย และคำเรียกขานให้เกียรติ ทำให้บทสนทนาที่มีความสุภาพเหมาะสมกับความสัมพันธ์ของตัวละครในตอนี่โจคนใหม่เจอกับหมิงในช่วงแรกๆ ดังข้อความที่ว่า

โจ เอ่อ เจอกันอีกแล้วนะครับ มาถ่ายเรื่องนี้เหออครับ
คุณหมิง

หมิง ผมมาถ่ายโฆษณาสตูดิโอๆ รู้จักผมด้วยเหออ

โจ ต้องรู้จักสิครับ ก็คุณดังจะตายไป ฉันไม่กวนแล้ว
ขอตัวนะครับ

(ตอนที่ 5 ฉากที่ 11)

ตัวอย่างที่ 3

ในตอนี่ 12 ฉากที่ 9 โจคุยกับบุรุษพยาบาล มีการเลือกใช้สรรพนาม “คุณหมิง” และ “พวกคุณ” ที่เป็นภาษากึ่งแบบแผนแสดงการให้เกียรติและความเป็นทางการ ช่วยให้บทสนทนาเหมาะสมกับสถานการณ์ในโรงพยาบาล ดังข้อความที่ว่า

โจ คุณหมิงเคำบอกให้พวกคุณมารับผมเหออครับ

บุรุษพยาบาล ใช่ครับ

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 9)

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ผู้วิจัยไม่พบการใช้บทสนทนาในภาษาระดับแบบแผน ภายในซีรีส์เรื่องนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของโครงเรื่องและบรรยากาศในงานเขียนที่มุ่งเน้นความเป็นกันเองและการสื่อสารที่ใกล้ชิดเคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มากกว่าการใช้ภาษาที่เคร่งครัดตามหลักเกณฑ์ของภาษามาตรฐาน ทั้งนี้ การขาดภาษาระดับแบบแผนเป็นกลวิธีหนึ่งของผู้แต่งในการสร้างความสมจริงให้กับตัวละครและเหตุการณ์ ตลอดจนทำให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อมโยงกับเรื่องราวได้ง่ายขึ้น

2) ความเหมาะสมของบทสนทนาที่ตัวละครใช้สื่อสาร

จากการศึกษาพบว่าบทสนทนาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับตัวละครในการสนทนา พูดคุยสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร สถานที่ที่ใช้ภาษา และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

บทสนทนาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร

จากการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาของตัวละครมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

แม่อิง โจ พี่นแล้วเหอลูก (ตะโกนเรียกพยาบาล) มึน โจ พี่นแล้ว ไปตามคุณหมอมาให้หน่อย

- พยาบาลรีบไปตามหมอ แม่อิงเข้ามาลูบหน้าโจอย่างคิดถึง
- แม่อิง โจ แม่ขอโทษ อย่าทิ้งแม่ไปแบบนี้อีกนะ
- โจมองแม่อิงอย่างแปลกใจ

โจ เอ่อ... คุณป้าครับ คุณป้าเป็นใครเหอครับ

แม่อิง โจ จำแม่ไม่ได้เหอลูก

โจ แม่ผมตายไปนานแล้ว คุณป้าเข้าโจอะไรผิดรีเปล่าครับ

- หมอ พยาบาลเข้ามาได้ยินโจคุยกับแม่อิงพอดี ก็ช่วยอธิบาย
- หมอ คนไข้หลับไป 2 ปี ช่วงแรกๆ อาจจะยังมีอาการสับสน ต้องใช้เวลาปรับตัว

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 5)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ภาษาที่แม่ใช้การเรียกขาน ใช้คำว่า "ลูก" ตลอด แสดงให้เห็นถึงความผูกพันและบทบาทความเป็นแม่อย่างชัดเจน ในขณะที่โจเลือกใช้คำว่า "คุณป้า" แทนที่จะเป็น "แม่" ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกมีระยะห่างและไม่คุ้นเคย เนื่องจากโจเพิ่งฟื้นขึ้นมาในร่างใหม่ จึงไม่รู้จักแม่ของร่างนี้ และยังคงใช้ภาษากึ่งแบบแผนในการสนทนา

ตัวอย่างที่ 2

แม่อิง แม่ตุนซูปไก่อมาให้

โจ ขอขอบคุณครับ จริงๆ แม่มานอนในห้องดีกว่า เดี่ยวผมนอนโซฟาเอง

แม่อิง ไม่เป็นไร โจเพิ่งหายกลับมา ต้องพักผ่อนเยอะๆ ค่อยๆ กิน ระวังร้อนนะลูก

- แม่อิงป้อนซูปให้โจ โจรู้สึกถึงความอบอุ่นของแม่ ที่โหยหานานาน

แม่อิง ความจริงไม่ต้องรีบหางานก็ได้นะลูก แม่อยากให้โจ
หายดีก่อน

โจ แม่ 2 ปีที่ผ่านมา หมดเงินกับผมไปเยอะเลยใช่ไหม

- แม่อิงนิ่งไป โจเดาคำตอบได้ทันที

แม่อิง เมื่อก่อน เราเคยอยู่กันดีกว่านี้ แม่เกษียณแล้ว แต่ก็
พอมีเงินเก็บอยู่บ้าง แต่ถ้ามันแลกกับได้โจกลับมา แม่
ว่าคุ้มแล้ว แม่ไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว

- แม่อิงลูบหน้าโจอย่างมีความสุข โจรับรู้ได้ถึงความอบอุ่น

โจ ขอขอบคุณแม่ ที่ช่วยให้ผมกลับมา หลังจากนั้น ตามผม
ช่วยแม่บ้างนะ

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 10)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ต่อมาเมื่อโจเริ่มยอมรับความจริงที่
เกิดขึ้นได้ และตระหนักถึงความผูกพันทางความรู้สึกที่อีกฝ่ายมอบให้ เขาจึงเริ่มเปลี่ยนมาใช้คำว่า
“แม่” ในการเรียกขานแทน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของความสัมพันธ์ผ่านการเปลี่ยนแปลงระดับ
ภาษาที่ใช้ในการสนทนา ซึ่งเป็นตัวอย่างของบทสนทนาที่สะท้อนบุคลิก ความรู้สึก และความ
เปลี่ยนแปลงของตัวละครได้อย่างชัดเจน

บทสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ใช้ภาษา

จากการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาของตัวละครมีความ
เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานที่ที่ใช้ภาษาอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ฉากที่ 5 ภายนอก / กองถ่าย 2 - ฉากแอคชั่น

- น้องนางเอกไม่เห็นพี่ตง ก็ใจเสีย

นางเอก พี่ตงล่ะ

โจ พี่ตงเค้าส่งพี่มาแทน แล้วไปให้กำลังใจอยู่หลัง

มอนิเตอร์ เราจะได้ไม่เกร็งไง ไม่ต้องห่วงนะ ฉาก
แบบนี้ พี่ถนัดมาก เด็กๆ พี่ชอบเล่นเป็นนางเงือกกับ
เพื่อน คิดซะว่าเราถ่ายฉากนางเงือกช่วยเจ้าชายละ
กัน

- นางเอกขำ ดูคล้ายกังวลขึ้น ทีมงานให้สัญญาณ

ผู้ช่วย พี่อ้อมนะ

- โจตั้งสมาธิ เพื่อให้ชินนี้ผ่านเร็วๆ ทุกคนลึนๆ

พี่เป่า ...แอกชั่น

- โจโดดลงไปช่วยน้องนางเอกขึ้นมาบนน้ำได้อย่างสวยงาม

พี่เป่า คัท!!!

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 5)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า เป็นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทของสถานที่ทำงาน โดยเฉพาะในวงการบันเทิง ซึ่งมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ได้แก่คำว่า “มอนิเตอร์” ที่เป็นจอสำหรับผู้กำกับใช้ตรวจสอบภาพที่กำลังถ่ายทำ “แอกชั่น” ที่เป็นคำสั่งเริ่มถ่ายทำ และคำว่า “คัท” ที่เป็นคำสั่งหยุดการถ่ายทำของผู้กำกับ

ตัวอย่างที่ 2

ฉากที่ 9 ภายใน / บ้านโจ-โต๊ะกินข้าว

โจ กี่ว่าจั้นแหละ เออ เสาร์นี้ มีงานเลี้ยงปิดกล่องหนัง พี่วุฒิเค้าให้มาชวนหมิงด้วย

หมิง พี่อยากให้ผมไปเหรอ

โจ อ้อ แต่ถ้าหมิงไม่ออกไป ก็ไม่เป็นไรนะ

หมิง อ้อ ไปสิ

โจ จริงเหรอ ขอบใจนะ รักนายจ้ง

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 9)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า เป็นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทของ บ้านพักส่วนตัว ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวของตัวละคร ภาษาที่ใช้เป็นภาษาระดับปาก บทสนทนาเป็นบทโต้ตอบที่เป็นธรรมชาติ แสดงถึงความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างตัวละคร เช่น การที่ตัวละครโจพูดว่า “รักนายจ้ง” สะท้อนความรักใคร่ ความสัมพันธ์สนิทสนมของตัวละครเอกสองคน

บทสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

จากการศึกษาพบว่าการใช้ภาษาของตัวละครมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทและลักษณะของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

โจ นายกำลังทำลายชีวิตพี่ ทำลายทุกอย่างที่พี่ทำ

มา

- หมิง แล้วไง ผมจะลงทุนทำหนังให้พี่เป็นพระเอกอีกก็
เรื่องเดียวกันได้ ขอแค่พี่ยอมอยู่กับผม
- โจ หึ ใช้สิ ขอแต่พี่ตงของนายได้บทยกลับไป นายก็
ยอมได้ทุกอย่าง
- หมิง พี่แม่งไม่เข้าใจอะไรเลย

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 10)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ตัวละครเอกมีการใช้ภาษาที่สะท้อนอารมณ์ตึงเครียดและความขัดแย้งอย่างชัดเจน เช่น ที่โจพูดว่า “นายกำลังทำลายชีวิตพี่ ทำลายทุกอย่างที่พี่ทำมา” และที่หมิงพูดว่า “พี่แม่งไม่เข้าใจอะไรเลย” แสดงถึงความหงุดหงิดและความไม่พอใจของตัวละคร บทสนทนาผสมผสานการเถียงและความขัดแย้งภายในความสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 2

- โจ พี่โจเค้าตายไปแล้ว คุณเป็นคนเผาศพเค้าเอง คุณ
ลืมไปแล้วหรือ
- หมิง ถึงร่างกายจะเป็นของพี่ แต่ผมรู้ว่าจริงๆ แล้วพี่ยังอยู่
นี่ ยิ่งได้เห็นตอนที่พี่ไกรรที่ ร่างกายตัวเองตายไป ผม
ก็ยิ่งมั่นใจ
- โจไม่รู้จะปฏิเสธยังไง ที่ตกหลุมพรางทั้งหมดของหมิง
- โจ ...ที่นายบอกว่าจะทิ้งของทุกอย่าง ก็เพื่อล่อให้พี่
ออกมา
- หมิง ทำไมพี่ไม่บอกผมว่าพี่กลับมาแล้ว ทั้งๆ ที่พี่อยู่ข้างผม
มาตลอด ทำไม
- โจ (นิ่ง) ...ถ้าพี่บอกไป นายก็คงเอาพี่เป็นตัวแทนพี่ตงไป
จนวันตาย
- หมิง พี่โจ ผมขอโทษที่เคยทำร้ายพี่ แต่ตอนนี้คนเดียวที่
ผมคิดถึงก็คือพี่ 3 ปีที่ผ่านมา ไม่มีวันไหนเลย ที่
ผมไม่คิดถึงพี่
- โจเหวอ เพิ่งรู้ว่าหมิงก็รู้สึกดีกับเค้า
- โจ ไม่จริง ตอนเราเอากันนายก็คิดถึงแต่ไอตง เพราะมัน
ไม่ใช่หรือ นายถึงได้ขังพี่ไว้ในห้อง ที่พี่ต้องตายก็
เพราะนายรักมันไม่ใช่หรือ

- หมิงโหมกอดใจ

หมิง ไม่ใช่!!! คนที่ผมรัก ก็คือพี่...

- โจงง

หมิง ให้โอกาสผมนะ เรามาเริ่มต้นกันใหม่ ผมสัญญา จะไม่ทำให้พี่ต้องเสียใจอีก

- หมิงกอดโจงแน่น โจงสับสนหนัก ทันใดนั้นก็มึมือกระซอก

หมิงออกมา

- หมิงหันไปเห็นว่าเป็นซอล ซอลต๋อยหมิงจนล้มลงไป

ซอล วันนี้กูไม่ยอมให้หมิง ทำร้ายพี่เค้าอีกแล้ว

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 20)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ตัวละครมีการใช้ภาษาที่สะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก และความตึงเครียดของสถานการณ์ ได้อย่างชัดเจน ตัวละครโหมกใช้คำพูดที่สะท้อนความเจ็บปวดจากอดีต เช่น “พี่โจ้เค้าตายไปแล้ว คุณเป็นคนเผาศพเค้าเอง” ซึ่งทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงความทรงจำและความเจ็บปวดที่ซ่อนอยู่ ส่วนตัวละครหมิงใช้ภาษาที่เปิดเผยความรู้สึกผิดและความรักของตนเองอย่างตรงไปตรงมา เช่น “พี่โจ้ ผมขอโทษที่เคยทำร้ายพี่ แต่ตอนนี้คนเดียวที่ผมคิดถึงก็คือพี่ 3 ปีที่ผ่านมา ไม่มีวันไหนเลย ที่ผมไม่คิดถึงพี่” “คนที่ผมรัก ก็คือพี่...” และตัวละครซอลใช้ภาษาที่กระชับ แข็งแรง และรุนแรง เช่น “วันนี้กูไม่ยอมให้หมิงทำร้ายพี่เค้าอีกแล้ว” สะท้อนความโกรธ ความเด็ดขาดของตัวละคร ทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงความตึงเครียดที่เพิ่มขึ้นทันทีในฉาก

4.1.2.5 ฉาก (Setting) และบรรยากาศ (Mood)

ฉากและบรรยากาศคือองค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันในการกำหนดสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมของเรื่อง ตลอดจนถ่ายทอดทัศนคติหรืออารมณ์ความรู้สึกไปยังผู้รับสาร ช่วยเสริมสร้างบริบท อารมณ์ และความลึกซึ้งให้กับการเล่าเรื่อง จากการศึกษาบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าฉากมีความหลากหลาย สมจริงกับชีวิตจริง ฉากสำคัญในเรื่องนี้จะมีหลายฉาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ฉากอพาร์ทเมนต์ของแม่อิงและโจ้ในร่างใหม่อาศัยอยู่

ตัวอย่างที่ 1

ฉากที่ 9 ภายใน / อพาร์ทเมนต์แม่อิง – ห้องรับแขก

- วุฒิออกไป โจ้สำรวจสภาพบ้าน เห็นว่าบ้านเก่าโทรมมาก ตู้นี้นมีบิลค่าใช้จ่ายแปะเต็ม

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 9)

ตัวอย่างที่ 2

ฉากที่ 10 ภายใน / อพาร์ทเมนต์แม่อิง - ห้องโจ

- ทันใดนั้นแม่อิงก็เอาซูปไก่เข้ามาให้ก่อน

แม่อิง แม่ตุนซูปไก่มาให้

โจ ขอขอบคุณครับ จริงๆ แม่มานอนในห้องดีกว่า เตียวผมนอนโซฟาเอง

แม่อิง ไม่เป็นไร โจเพิ่งหายกลับมา ต้องพักผ่อนเยอะๆ ค่อยๆ กิน
ระวังร้อนนะลูก

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 10)

จากตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เขียนสร้างความสมจริงของฉากผ่านการให้ข้อมูลเชิงกายภาพอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น การบรรยายว่า "บ้านเก่าโทรมมาก ตู้เย็นมีบิลค่าใช้จ่ายแปะเต็ม" ไม่เพียงสร้างภาพที่จับต้องได้เท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพความยากจนของครอบครัวโจในร่างใหม่ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การที่โจกล่าวกับแม่อิงว่า "ขอขอบคุณครับ จริงๆ แม่มานอนในห้องดีกว่า เตียวผมนอนโซฟาเอง" ยังช่วยให้ผู้ชมสามารถจินตนาการภาพของ อพาร์ทเมนต์ได้ว่ามีเพียงหนึ่งห้องนอนและหนึ่งห้องรับแขก สองฉากนี้จึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้ชมเข้าใจบริบทของครอบครัวโจร่างใหม่ รวมถึงความยากลำบากทางเศรษฐกิจที่ตัวละครต้องเผชิญอย่างเป็นรูปธรรม

2) ฉากบ้านเดิมของโจในร่างเดิม

ตัวอย่างที่ 1

ฉากที่ 22 ภายนอก / หน้าตึกบ้านโจ

- โจขับรถพาหมิงมาจอดที่หน้าตึกแถวที่บ้านตัวเองอยู่ตาดฟ้า

โจ บ้านพี่อยู่ตาดฟ้าตึกนี้ แน่ใจนะว่าอยากขึ้นไป...

หมิง ทำไม ...พี่ไม่ "อยาก" เหรอ

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 22)

ตัวอย่างที่ 2

ฉากที่ 23 ภายใน / ชั้นบันได

- โจแบกกระเป๋า พาหมิงขึ้นบันไดไปบนบ้าน บันไดแคบ ไฟไม่ค่อยมี

โจ มีดหน่อยนะ เดินระวังๆ

- พุดจบกกลายเป็นโจที่เป็นฝ่ายลั่นลัมลงมาให้หมิงประคอง
- ทั้งคู่สบตากัน หมิงมองตาโจ ก่อนจะเป็นฝ่ายเลื่อนปากมาจูบ
- หมิงผละปากออก โจอึ้งๆ

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 23)

จากตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เขียนสร้างความสมจริงของฉากผ่านการให้ข้อมูลเชิงกายภาพอย่างชัดเจน เริ่มจากการที่โจบอกว่า "บ้านพี่อยู่ติดฟ้าตึกนี้" ซึ่งสะท้อนลักษณะการอยู่อาศัยแบบเรียบง่าย การจอตลอดหน้าตึกแถวก็ช่วยสร้างบรรยากาศชุมชนเมืองที่พบเห็นทั่วไป นอกจากนี้ การบรรยายสภาพแวดล้อมว่า "บันไดแคบ ไฟไม่ค่อยมี" ยังสร้างภาพสมจริงผ่านองค์ประกอบของแสงสัวและพื้นที่จำกัดที่ช่วยเพิ่มความใกล้ชิดระหว่างตัวละคร เหตุการณ์ลั่นลัมและการประคองกันที่เกิดขึ้นต่อมาจึงดูเป็นเหตุการณ์ธรรมดาที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน และนำไปสู่การจูบอย่างกะทันหันแต่เป็นธรรมชาติที่สะท้อนอารมณ์ที่เกิดขึ้นจริงในขณะ

3) ฉากกองถ่ายภาพยนตร์ที่ไม่ได้รับอนุญาต

ตัวอย่างที่ 1

ฉากที่ 1 ภายนอก / กองถ่าย1 กลางทะเล

- บรรยากาศทีมงานกองถ่ายหนัง เช็กความเรียบร้อยของฉากสตั้นท์สำคัญกันอย่างรวดเร็ว เครื่องเครียด

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 1)

ตัวอย่างที่ 2

ฉากที่ 3 ภายนอก / กองถ่าย1 ริมทะเล

- ทีมงานประกอบอุปกรณ์เซฟตี้ให้โจที่จุดแสดงต้นบาย ฉากที่ต้องเล่นสตั้นท์เสี่ยงตายริมทะเล

ผู้กำกับ พร้อมนะ

- โจทำสมาธิ ทุกคนลึนๆ

โจVO และงานนี้ กำลังจะเปลี่ยนชีวิตของผม ไปตลอดกาล...

ผู้กำกับ แอนด์ ...แอคชั่น

- โจสุดหายใจ แล้ววิ่งออกไปแสดงฉากเสี่ยงตาย ทุกคนกลั่นหายใจลึน
- แม้จะหวาดเสียวแต่สุดท้ายโจก็แสดงได้สำเร็จ ทุกคนโล่งอก
- แต่แล้วอุปกรณ์ก็มีปัญหา จนทำให้โจตกลงไปกลางทะเล

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3

ฉากที่ 4 ภายนอก / ใต้น้ำ

- โจพยายามตะกายเอาชีวิต แต่สู้แรงน้ำไม่ไหว

โจVO นี่แหละชีวิตผม ทุกครั้งที่ใกล้จะพ่นน้ำ ก็ต้องมีบางอย่างจูดดม
ลงมา...- โจสติพรวดเลื่อน พยายามใช้แรงเฮือกสุดท้าย ยื่นมือไปคว้าแสงสว่าง
บนผิวน้ำ

โจVO แต่นี่คงจะเป็นครั้งสุดท้าย ที่ผมจะพยายามแล้ว...

- แสงสว่างบนผิวน้ำสว่างจ้าขึ้นเรื่อยๆ จนมองไม่เห็นอะไรอีก

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 4)

ตัวอย่างที่ 4

ฉากที่ 16 ภายนอก / ริมหทะเล

- ภาพตัดไปที่โจ เดินแบกกระเป๋า คุยกับโปรดิวิเซอร์กองหนังเถื่อน
โปรดิวิซ์ เราเป็นกองหนังนอกก็จริง แต่ผู้กำกับก็ลูกครึ่งไทยก็เลย
เลือกถ่ายที่ไทย ทีมงานก็มีแต่คนไทยกันเองนี่แหละ

- โจมองทะเลรอบตัวอย่างตื่นเต้น

โจ ครับ โลสวยดีนะครับ ขอเค้าถ่ายยากมั้ยครับเนี่ย โปรดิวิซ์
ระดับกองพี ไม่ต้องขอหอรอกอยากถ่ายตรงไหนก็ถ่ายเลย

โจ ไม่เป็นไรเหอะครับ

โปรดิวิซ์ ไม่ต้องห่วง กองพีเค้าแบ็คดี

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 16)

จากตัวอย่างทั้งสี่ฉากข้างต้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างความสมจริงได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะผ่านการนำเสนอบรรยากาศการทำงานของทีมงานกองถ่ายที่กำลังตรวจสอบความเรียบร้อยของฉากสตั้นท์ ซึ่งเต็มไปด้วยความวุ่นวายและความเคร่งเครียด อันเป็นภาพแทนที่สอดคล้องกับสภาพจริงของการถ่ายทำภาพยนตร์ ต่อมา การเกิดปัญหาของอุปกรณ์ที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่ตัวละครโจพลัดตกลงไปกลางทะเล ยิ่งทำให้ฉากดังกล่าวมีความสมจริงมากยิ่งขึ้น เพราะแสดงให้เห็นถึงความไม่คาดฝันที่อาจเกิดขึ้นได้จริงในการถ่ายทำ ขณะเดียวกัน ภาพการดิ้นรนเอาชีวิต

รอดของโจได้น้ำยังเป็นการนำเสนอที่สมจริงในเชิงกายภาพ สร้างความรู้สึกร่วมแก่ผู้ชมให้สัมผัสถึงความกดดันและอันตรายของสถานการณ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม เมื่อเรื่องราวพัฒนามาถึงตอนที่ 4 ฉากที่ 16 การเปิดเผยเบื้องหลังของกองถ่ายภาพยนตร์ที่ไม่ได้รับอนุญาต ยังทำให้เห็นว่าความเสี่ยงและอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับโจในตอนแรก ๆ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่เป็นผลมาจากระบบการทำงานที่ไม่เป็นมาตรฐาน

4) ฉากบ้านใหม่ที่หึงให้โจในร่างใหม่อาศัยอยู่

ตัวอย่างที่ 1

ฉากที่ 1 ภายใน / บ้านแม่อิง(ใหม่) - ในบ้าน

- ภาพบรรยากาศห้องต่างๆ ในบ้าน สลับกับเสียงบรรยายโจ

โจ VO ที่นี้มี 2 ชั้น 3 ห้องนอน แม่ไม่ต้องนอนโซฟาแล้วนะ...

- โจพาแม่มาดูบ้านใหม่

โจ ที่สำคัญมีครัวใหญ่ๆ ให้แม่ทำอาหารด้วย ชอบมั๊ย

แม่ โห ไม่ใหญ่ไปหรอลูก

- โจงๆ มีเสียงข้อความเข้า

โจ แป๊บนึงนะครับ

- โจกดดู เป็นหึงส่งมา เขียนว่า “คืนนี้นะ” โจเครียด

(ตอนที่ 7 ฉากที่ 1)

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างความสมจริงของฉากผ่านการบรรยายรายละเอียดเชิงกายภาพของสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นการระบุ ว่า บ้านมี 2 ชั้น 3 ห้องนอน และครัวขนาดใหญ่ รวมทั้งการที่ตัวละครเดินสำรวจพื้นที่ภายในบ้านและพูดคุยถึง “ครัวใหญ่” และ “3 ห้องนอน” ล้วนช่วยทำให้ผู้ชมรับรู้และจินตนาการภาพบ้านหลังนี้ได้อย่างสมจริงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การปรากฏของ “ข้อความจากหึง” ในตอนท้ายยังทำหน้าที่เปิดเผยข้อมูลเชิงโครงเรื่องที่สำคัญ เพราะทำให้ผู้ชมตระหนักว่าบ้านหลังนี้แท้จริงแล้วเป็นสิ่งที่หึงมอบให้โจ ซึ่งไม่เพียงสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร แต่ยังบ่งชี้ถึงสถานะทางสังคมและความมั่งคั่งของหึง

5) ฉากวัดที่จัดงานศพโจในร่างเดิม

ตัวอย่างที่ 1

พีวุฒิ ก่อนจะไปคุยเรื่องนั้น หึงเค้าจัดงานศพให้นาย ที่วัดใกล้ๆ นี้

ชอล เฮ้ย ทำไมไม่ไปจัดดีๆ ในกรุงเทพ

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 12A)

ตัวอย่างที่ 2

ฉากที่ 13A ภายใน / ศาลาวัด

- หมิงนั่งอยู่ในศาลา ช่างหน้ามีโลงศพ กับดอกไม้วางประดับ
- หมิงหยิบรูปโพลาลอยด์ที่ใจเคยถ่ายเล่นๆ กับหมิงที่พกติดตัว มาวางหน้าโลง แทนรูปงานศพ
- สักพักพี่วุฒิกับซอลก็เข้ามาในงาน หมิงมองแต่ไม่ว่าอะไร
- พี่วุฒิกับซอลจูดรูปให้

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 13A)

จากตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ข้างต้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างความสมจริงของฉากผ่านการบรรยายรายละเอียดเชิงกายภาพของสถานที่และเหตุการณ์ โดยมีการกล่าวถึงการจัดงานศพที่ “วัดใกล้ ๆ” ซึ่งสะท้อนถึงข้อถกเถียงเรื่องความเหมาะสมของสถานที่ระหว่างตัวละคร เช่น ซอลตั้งคำถามว่าเหตุใดจึงไม่จัดพิธีในกรุงเทพฯ ขณะเดียวกัน การบรรยายงานศพที่จัดขึ้นภายในศาลาวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในสังคมไทยจริงๆ พร้อมด้วยองค์ประกอบเช่น “โลงศพ” “ดอกไม้ประดับ” และ “การจูดรูป” ล้วนเป็นรายละเอียดที่สอดคล้องกับแบบแผนและขนบธรรมเนียมที่ผู้ชมคุ้นเคย อันช่วยเสริมสร้างความสมจริงทางวัฒนธรรมและสังคม ตลอดจนทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกเชื่อมโยงกับบริบทของเรื่องราวได้อย่างเป็นธรรมชาติ

6) ฉากสภาพอากาศ

ฉากที่ 15 ภายใน / กองถ่าย - มุมกินข้าว

โจโจ้อ้าวน้องตง มาหาพี่วุฒิหรอ

ตง ครับ เอากระเข้ามาให้ นำกินจ้ง ขอนั่งกินด้วยคนสิ

โจโจ้ พี่จะเติมข้าว มีใครจะเติมบ้าง

- โจโจ้ ยิมส์ จะลูกหนี แต่โจห้ามไว้

โจ ออย่าเลย ตรงนี้ร้อน เตียวผมพาพี่ตงไปห้องแอร์เย็นๆ ดีกว่า

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 15)

จากตัวอย่างที่ข้างต้น การบรรยายอุณหภูมิและความร้อนสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมจริง ตัวละครโจกล่าวหาว่า “ตรงนี้ร้อน เตียวผมพาพี่ตงไปห้องแอร์เย็นๆ ดีกว่า” ซึ่งสะท้อนสภาพกองถ่ายในช่วงกลางวันที่มีอุณหภูมิสูงและพื้นที่เปิดโล่งหรือไม่มีเครื่องปรับอากาศ

เพียงพอ รายละเอียดเชิงกายภาพนี้ช่วยเสริมความสมจริง ทำให้ผู้ชมสามารถจินตนาการถึงความร้อนขึ้นและความไม่สะดวกสบายได้ทันที นอกจากนี้ การใส่รายละเอียดเรื่องอากาศร้อนยังช่วยสร้างบริบทของสภาพแวดล้อมพื้นหลังของซีรีส์ไทยเรื่องนี้ให้มีความน่าเชื่อถือและสมจริงมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าผู้แต่งสามารถใช้ภาษาบรรยายฉากและบรรยากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ชมมองเห็นภาพของเรื่องราวได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอรายละเอียดเชิงกายภาพของสถานที่ การบรรยายสภาพอากาศ เหตุการณ์ตามธรรมชาติ หรือการถ่ายทอดผ่านบทสนทนาของตัวละคร โดยสรุปแล้ว ฉากและบรรยากาศในซีรีส์เรื่องนี้มีบทบาทสำคัญในการเสริมเนื้อเรื่อง ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจบริบทของตัวละครและเรื่องราวอย่างเป็นรูปธรรม เพิ่มความเชื่อมโยงทางอารมณ์ และสร้างความสมจริงทั้งในด้านกายภาพและด้านสังคมวัฒนธรรมอย่างชัดเจน

4.2 กลวิธีการแปรรูบวนิยายวายเงินเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สู้บทซีรีส์วายไทย

กลวิธีการแปรรูบวนิยายวายเงิน หมายถึง แนวทางหรือวิธีการในการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการนำเสนอจากวรรณกรรมต้นฉบับไปสู่อีกสื่อหนึ่งที่มีลักษณะและวิธีการสื่อสารแตกต่างกัน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ จิรมน สังข์ชัย มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์กลวิธีการแปรรูบวนิยายวายเงินเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สู้บทซีรีส์วายไทย ดังต่อไปนี้

4.2.1 การปรับโครงเรื่อง

กลวิธีการปรับโครงเรื่องได้แก่วิเคราะห์โครงสร้างเรื่องต้นฉบับ แล้วเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะสมกับรูปแบบการเล่าเรื่องของซีรีส์ จากการศึกษาโครงเรื่องของนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่ามีการปรับโครงเรื่องในประเด็นดังต่อไปนี้

4.2.1.1 แก่นเรื่อง (Theme)

จากการศึกษาแก่นเรื่องของนวนิยายและบทซีรีส์ พบว่ามีการแปรรูปแก่นเรื่องในประเด็นต่อไปนี้

1) จากการศึกษาพบว่า นวนิยายวายเงินสะท้อนความรักชายรักชายที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกที่เป็นชายรักชายต้องเผชิญอุปสรรคจากครอบครัวและสังคม โดยเฉพาะการต่อต้านจากครอบครัว ขณะที่บทซีรีส์วายไทยแสดงให้เห็นว่าความรักชายรักชายได้รับการยอมรับ อุปสรรคที่เกิดขึ้นมิได้เกี่ยวข้องกับการเป็นความรักเพศเดียวกัน แต่เป็นแรงกดดันด้านความหวังของครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายเงิน

เขาคิดมาโดยตลอดว่าเยียนหมิงชีวิตต้องข้ามอุปสรรคทางบ้านไม่ได้แน่ ๆ อันที่จริง จนถึงตอนนี้ เขายังคิดว่าเยียนหมิงชีวิตจะข้ามอุปสรรคนั้นไม่ได้เหมือนกันแต่

เยียนหมิงซิวกล้าที่จะทำ ไกลจะทำให้เส้นกำแพงที่กั้นเขาไว้ในใจทลายลงแล้ว

ตอนเขาอายุยังน้อย ตั้งแต่เขารู้ว่าตัวเองเป็นเกย์ เคยคิดไว้ว่า ถ้ามีใครสักคนยอมรับสภาพความจริงกับพ่อแม่เพื่อเขา แม้ต้องแบกรับความกดดันจากสังคมและครอบครัว เพื่ออยู่ข้างกายเขา เขาจะไม่มีวันทำให้คนคนนั้นผิดหวังไปชั่วชีวิตแน่นอน

(ตอนที่ 30 หน้า 27-28)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์ไทย ในตอนที่ 12 ฉากที่ 11 เหตุผลที่ พ่อหมิงไม่ชอบใจ ไม่ใช่เพราะใจเป็นผู้ชาย ดังข้อความที่ว่า

พ่อ รู้มั้ยทำไมผมถึงไม่ชอบคุณ

- โจงที่พ่อทำแบบนี้

พ่อ ...ไม่ใช่เพราะคุณจน ไม่ใช่เพราะเป็นผู้ชาย แต่เพราะความรักบ้าง เนี่ย มันเกือบทำให้ผมต้องเสียลูกชายไป

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 11)

ทั้งนี้ บริบททางสังคมที่ปรากฏใน นวนิยายวายจีน ยังคงสะท้อนความเป็นจริงทางสังคมว่า ความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายยังมิได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้ตัวละครต้องเผชิญกับแรงกดดันและอุปสรรคจากครอบครัวและสังคมโดยตรง ความรักเพศเดียวกันจึงถูกนำเสนอในฐานะอุปสรรคหลักที่ต้องฟันฝ่า ในขณะที่บทซีรีส์วายไทยสะท้อนให้เห็นบริบททางสังคมที่แตกต่างออกไป กล่าวคือ แม้ว่าครอบครัวยังคงมีบทบาทในการกดดันความสัมพันธ์ของตัวละคร แต่ประเด็นที่เป็นอุปสรรคมิได้อยู่ที่การเป็นคู่รักเพศเดียวกัน หากเป็นปัญหาในเชิงความห่วงใยของครอบครัวแทน อันสะท้อนให้เห็นว่า ความรักชายรักชายได้รับการยอมรับมากขึ้นในสังคมไทยเมื่อเปรียบเทียบกับบริบทสังคมจีน

4.2.1.2 โครงเรื่อง (Plot)

จากการศึกษาโครงเรื่องของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผู้วิจัยพบว่าการแปรรูปในส่วนของโครงเรื่องดังประเด็นต่อไปนี้

1) การเปิดเรื่อง (The opening)

จากการศึกษาพบว่า นวนิยายวายจีนใช้การเปิดเรื่องแบบดำเนินตามปฏิทิน โดยนำเสนอเหตุการณ์ที่ตัวละครเอกเจอเสียงพึมพำขึ้นมาในร่างใหม่หลังประสบอุบัติเหตุ และต้องปรับตัวกับชีวิตที่เปลี่ยนไป ในขณะที่บทซีรีส์วายไทยใช้การเปิดเรื่องแบบสลับเวลา โดยเริ่มจากเหตุการณ์ที่โจประสบอุบัติเหตุตกทะเล ก่อนจะตัดข้ามเวลาไปสองปีต่อมา ซึ่งเขาฟื้นขึ้นมาในร่างใหม่และดำเนินชีวิตภายใต้การปกปิดตัวตน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

เป็นแบบนี้ก็ดี เขารอดชีวิตมาได้ เกิดในร่างใหม่ นี่เป็นโอกาสที่พระเจ้ามอบให้เขา ให้เขากลับมาใช้ชีวิตอีกครั้ง เขาสามารถทิ้งอดีตและใช้ชีวิตที่ดีได้

ทั้งพวก... อดีตที่เขารู้สึกล้มเหลวและอดีตที่เขาไม่เต็มใจที่จะหวนคิดถึงไปให้หมด

(ตอนที่ 1 หน้า 9-10)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์ไทย ในตอนที่ 1 ฉากที่ 3 โจต้องแสดงสตันท์เสียงต่ายริมทะเล แม้ทำสำเร็จแต่เกิดอุบัติเหตุจนตกลงไปกลางทะเล ดังข้อความที่ว่า

- ทีมงานประกอบอุปกรณ์เซฟตี้ให้โจที่จุดแสดงสตันท์บาย

ฉากที่ต้องเล่นสตันท์เสียงต่ายริมทะเล

ผู้กำกับ พร้อมนะ

- โจทำสมาธิ ทุกคนลุ่นๆ

โจVO และงานนี้ กำลังจะเปลี่ยนชีวิตของผม ไปตลอดกาล...

ผู้กำกับ แอนด์ ...แอคชั่น

- โจสุดหายใจ แล้ววิ่งออกไปแสดงฉากเสียงต่าย ทุกคนกลับหายใจลุ่น

- แม้จะหวาดเสียวแต่สุดท้ายโจก็แสดงได้สำเร็จ ทุกคนโล่งอก

- แต่แล้วอุปกรณ์ก็มีปัญหา จนทำให้โจตกลงไปกลางทะเล

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 3)

2) การผูกปม (Complication)

จากการศึกษาพบว่า นวนิยายวายจีนค่อยๆ ปูมโดยเริ่มจากโจวเสียงพ่นในร่างใหม่และกลับมาพบเยียนหมิงชิวโดยบังเอิญ ขณะที่บทซีรีส์วายไทยมีหลายปมพร้อมกัน ทั้งการหวนคืนสู่วงการบันเทิงของโจและการพบหมิงจนรักเก่าที่เกี่ยวข้องกับอดีต ความรักเต็มไปด้วยความเข้าใจผิด โดยหมิงเห็นโจเป็นตัวแทนของตง และโจค้นพบความจริงว่าหมิงชอบตงและเห็น

ตนเป็นแค่ตัวแทน ทั้งนี้เนื่องจากบทซีรีส์วายไทยมีเพียง 12 ตอน การดำเนินเรื่องจึงกระชับและกะทัดรัด อันสะท้อนกลวิธีการเล่าเรื่องที่แตกต่างระหว่างนวนิยายและบทซีรีส์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

โจวเสียงยืนอยู่ตรงกับลิปต์ เยียนหมิงชีวิตที่ถูกกลุ่มคนรุมล้อมเดินออกจากลิปต์ มองมาเห็นเขาตั้งแต่แรก

เดิมทีเป็นเพียงคนแปลกหน้าที่เขาคงไม่มองแน่นอน แต่เมื่อเขาเห็นสายตาของโจวเสียงที่ลึกซึ้งและซับซ้อนจนอธิบายไม่ได้ร่างกายของเขารวกับว่าถูกดูดเข้าไป หัวใจของเขาก็เต้นเร็วขึ้นอย่างรุนแรง

ทำไมสายตาคุณถึงได้ค้นเคยแบบนี้

(ตอนที่ 3 หน้า 17)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 3 ฉากที่ 30 โจคั้นพบความจริงว่าหมิงชอบตงและเห็นตนเป็นแค่ตัวแทน ดังข้อความที่ว่า

- โจเข้าใจหมดแล้วว่าหมิงชอบตงและเห็นเค้าเป็นตัวแทนมาตลอด

- โจซ็อกจนทำแก้วคู่ที่เขียนว่า Me หล่นแตก เหมือนหัวใจของโจที่แตกสลาย

Flashback ตอน 2 ฉาก 21 หมิงบอกว่า “อย่าหลงตัวเองให้มากนักเลย พี่มันก็แค่แสดนดอิน”

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 30)

3) จุดสุดยอด (Climax)

จากการศึกษาพบว่า นวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยมีการปรับจุดสุดยอดเล็กน้อย โดยในนวนิยายเยียนหมิงชีวิตค้นพบว่าภาพแผ่นหลังที่เขาหลงรักจริง ๆ เป็นของโจวเสียงในฐานะแสดนดอินให้วังอวีตง ทั้งคู่ได้ดูหนังที่วังอวีตงแสดงด้วยกัน และโจวเสียงเป็นผู้บอกเยียนหมิงชีวิตโดยตรงว่าภาพแผ่นหลังนั้นไม่ใช่ของวังอวีตง ขณะที่ในบทซีรีส์วายไทย เหตุการณ์ถูกปรับให้หมิงเห็นฉากใจในร่างใหม่กระโดดน้ำ ซึ่งเป็นฉากเดียวกับที่เคยทำให้หมิงตกหลุมรักแผ่นหลังของตงมาก่อน ทำให้เขาตระหนักว่าภาพแผ่นหลังที่หลงรักมาตลอดนั้นเป็นของโจ ไม่ใช่ตง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

เยียนหมิงซิวหันมาอย่างกะทันหัน จ้องมองโจวเสียงอย่าง
ดุคั่น “คุณว่าอะไรนะ”

ฉากที่ลงน้ำในทีวีใกล้จบแล้ว โจวเสียงมองภาพที่คุ้นเคย
นั้น พุดประชด “ผมว่า นั่นไม่ใช่วังอวิตง นั่นเป็นสแตนดอิน”

(ตอนที่ 23 หน้า 5)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 7 ฉากที่ 31
หมิงเห็นใจในร่างใหม่กระโดดน้ำ ทำให้ตระหนักว่าแผ่นหลังที่เขาหลงรักมาตลอดคือโจ ไม่ใช่ตง ดัง
ข้อความที่ว่า

- หมิงดูมอนิเตอร์ เห็นแผ่นหลังโจตอนลงน้ำ ทำให้คิดถึง
แผ่นหลังที่เคยหลงรักในภาคแรก

- หมิงซ็อกที่ได้รู้ความจริงว่าแผ่นหลังที่เค้ายกหลุมรัก
มาตลอดก็คือโจคนเดิม

(ตอนที่ 7 ฉากที่ 31)

4) การปิดเรื่อง (Close หรือ Conclusion)

จากการศึกษาพบว่า นวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเป็นการ
ปิดเรื่องในรูปแบบจบแบบสุขนากกรรมทั้งคู่ อย่างไรก็ตาม บทซีรีส์มีการปรับรายละเอียดบางประการ
เพื่อให้ความรักมีความสมบูรณ์มากกว่านวนิยายวายจีน กล่าวคือ ในบทซีรีส์วายไทยครอบครัวของหมิง
ยอมรับโจในฐานะคู่รักของหมิงอย่างเต็มที่ ในขณะที่นวนิยายวายจีนครอบครัวหมิงยอมรับ
ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ แต่สังคมและวงการบันเทิงยังเต็มไปด้วยอคติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

บ้านปรับปรุงเสร็จแล้ว หน้าของโจวเสียงเพิ่งถ่ายไปหนึ่ง
ในสามส่วน หลังจากเข้าหน้าร้อน ฉากนอกสถานที่เริ่มเยอะขึ้น โจวเสียงมักจะต้องยืนข้างนอกสีกว่า
นาที่ เหงื่อบนตัวไหลเหมือนหยดน้ำฝน ทั้งกองถ่ายเหนื่อยกันมาก รวมถึงโจวเสียงด้วย

เยียนหมิงซิวเคยมาเยี่ยมที่กองถ่ายสองครั้ง ทุกครั้งที่เขา
มาก็ไม่ได้หลบสายตาคนอื่น ทักทายคนในกองถ่ายตามปกติ ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาสองคน
ไม่ใช่ความลับอะไรอีกแล้ว ถึงแม้ไม่มีใครกล้าจินตนาการต่อหน้าพวกเขา

(ตอนที่ 34 หน้า 55-56)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทชีรีส์วายไทย ในตอนที่ 12 ฉากที่ 12 พ่อหมิงยอมรับใจและไว้วางใจใจอย่างแท้จริง หลังจากได้เห็นความจริงใจและคำสัญญาของเขา ดั่งข้อความที่ว่า

พ่อ ผมไม่อยากจะให้ลูกชายผมต้องเสียใจแบบนี้กันอีกแล้ว สัญญากับผมได้มัย ว่าคุณจะไม่หายไปไหน ให้เค้าต้องเสียใจอีก

ใจ ผมขอสัญญา ด้วยชีวิตของผมครับ

- โจมองตาพ่อจริงจัง พ่อรู้ว่าเชื่อใจใจได้

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 12)

ทั้งนี้ จากการศึกษาโครงเรื่องของนวนิยายวายจีนและบทชีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่าการหน่วงเรื่อง (Suspense) และการคลายปม (Denouement) ไม่มีการแปรรูป มีความสอดคล้องซึ่งกันละกัน

4.2.2 การจัดการตัวละคร

การจัดการตัวละครให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอในสื่อใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนบทให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในมิติของจำนวนตัวละคร บทบาทของตัวละคร ตลอดจนการปรับชื่อและภูมิหลังเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ชมกลุ่มใหม่ จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทชีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่ามีการจัดการตัวละครในประเด็นดังต่อไปนี้

4.2.2.1 ชื่อตัวละคร

จากการศึกษาพบว่า บทชีรีส์วายไทยมีการปรับเปลี่ยนและกำหนดชื่อใหม่ให้กับตัวละครทั้งหมด โดยตัวละครเอกและตัวละครรองบางส่วนได้รับการตั้งชื่อที่มีความสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับชื่อเดิมในนวนิยายวายจีน เช่น “โจ” ซึ่งมาจากชื่อในนวนิยายวายจีน “โจวเสียง” โดยมีการเลือกใช้เฉพาะพยางค์แรกที่ออกเสียงใกล้เคียงและเหมาะกับโครงสร้างพยางค์ภาษาไทย “หมิง” ซึ่งมาจากชื่อในนวนิยายวายจีน “เยียนหมิงชิว” โดยเลือกพยางค์กลางที่คุ้นหูผู้ชมไทยและออกเสียงง่ายกว่าเสียงประสมในชื่อเดิม และ “ตง” ซึ่งมาจากชื่อในนวนิยายวายจีน “วังอวีตง” โดยใช้พยางค์ท้ายซึ่งมีเสียงตรงไปตรงมาและสอดคล้องกับรูปแบบชื่อเล่นไทย การปรับเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงกลวิธีการแปรรูปชื่อตัวละครให้เหมาะกับบริบทภาษาไทย โดยมีการตัดทอนจำนวนพยางค์ให้สั้นลงเหลือเพียงหนึ่งพยางค์ และตัดเสียงที่คนไทยไม่คุ้นเคย เช่น เสียง “เยียน” ที่มีสระประสมที่ออกเสียงยาก จึงถูกปรับให้เหลือเพียงหนึ่งพยางค์ “หมิง” เพื่อให้ง่ายต่อการออกเสียงและจดจำในบริบท

ภาษาไทย อีกทั้งยังคงรักษาโครงสร้างเสียงเดิมจากภาษาจีนไว้ในระดับหนึ่ง ช่วยให้ผู้ชมสามารถเชื่อมโยงกับตัวละครต้นแบบในนวนิยายได้ โดยไม่ขัดกับรูปแบบชื่อเล่นและวัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทย

อย่างไรก็ตาม ตัวละครรองบางตัวมีการเปลี่ยนชื่อใหม่โดยสิ้นเชิง เช่น “ซอล” ที่ต่างไปจากชื่อเดิมในนวนิยายวายจีน “หลานซีหรง” และ “ฟิวฉี” ซึ่งแตกต่างจากชื่อเดิม “ชายเว่ย” การเปลี่ยนชื่อในลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของผู้แต่งบทซีรีส์ในการปรับชื่อตัวละครให้เข้ากับรสนิยมผู้ชมไทย ทั้งในด้านความคุ้นหู ความจำง่าย และการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครในบทซีรีส์วายไทย ในขณะเดียวกัน แม้มีการเปลี่ยนชื่อใหม่โดยสิ้นเชิง แต่ผู้เขียนบทยังคง รักษาความเชื่อมโยงเชิงเสียง กับชื่อเดิมไว้ในระดับหนึ่ง เช่น “ซอล” และ “หลานซีหรง” ต่างมีเสียงพยัญชนะต้น /ซ/ ไกล่เคียงกัน ซึ่งช่วยให้ยังคงมีร่องรอยของต้นแบบในนวนิยาย แม้จะอยู่ในรูปแบบใหม่ที่เหมาะสมกับผู้ชมไทยมากขึ้น

โดยสรุป การจัดการชื่อตัวละครในกระบวนการแปรรูปจากนวนิยายวายจีนสู่บทซีรีส์วายไทยเป็นการปรับให้สอดคล้องกับบริบททางภาษาและวัฒนธรรมของผู้รับสารกลุ่มใหม่ ตลอดจนสะท้อนเจตนาของผู้สร้างที่ต้องการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ให้กับผลงานซีรีส์ ขณะเดียวกันก็ยังคงมีความเชื่อมโยงกับนวนิยายวายจีนดั้งเดิม

4.2.2.2 ภูมิหลังของตัวละครเอก

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยมีการปรับเปลี่ยนภูมิหลังของตัวละครเอกทั้งสองคน ดังนี้

1) ตัวละครเอก “โจ” ในบทซีรีส์วายไทยถูกกำหนดให้มีภูมิหลังเป็นเด็กกำพร้า ซึ่งสูญเสียบิดามารดาตั้งแต่วัยเยาว์ แตกต่างจาก “โจวเสียง” ในนวนิยายวายจีน แม้จะประสบเหตุการณ์สูญเสียบิดามารดาเช่นเดียวกัน แต่ยังคงได้อยู่อาศัยในบ้านของตนเอง ทั้งนี้สามารถเห็นความแตกต่างได้จากข้อความต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

พ่อแม่ของโจวเสียงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ตอนที่เขาเรียนอยู่ชั้นประถม เดิมทีพ่อของเขาเป็นรองผู้อำนวยการของโรงงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ในเวลานั้นโรงงานมีกำไรดี พ่อจึงแบ่งบ้านที่อยู่ทางด้านทิศเหนือของวงแหวนที่สองให้กับเขา

(ตอนที่ 4 หน้าที่ 30)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 2 ฉากที่ 36 โจเป็นเด็กกำพร้า พ่อแม่ตายตั้งแต่เด็ก ดังข้อความที่ว่า

โจ รู้ปะ พ่อแม่พี่ตายตั้งแต่ยังเด็ก พี่โตมาแบบเด็กวัด ความฝันของพี่ คือการกลับบ้าน แล้วเจอว่าไฟเปิด อยู่ มีกลิ่นกับข้าวหอมๆ ลอยมา มีคนบอกเราว่ากลับมาแล้วหรือ ขอบใจนะที่ทำให้ฝันของพี่เป็นจริง
(ตอนที่ 2 ฉากที่ 36)

2) ตัวละครเอก “หมิง” ในบทซีรีส์วายไทยถูกกำหนดให้มีภูมิหลังเป็นลูกชายจากครอบครัวฐานะดีที่เป็นทายาทธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแตกต่างจาก “เยี่ยนหมิงชิว” ใน นวนิยายวายจีนที่ถือกำเนิดในครอบครัวทหาร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

“พ่อฉันไม่เห็นด้วยว่าควรให้หมิงชิวออกไปจากบ้าน เพราะฉะนั้นนายต้องมา ทำไม นายกลัวหรือ”

“คุณไม่ต้องมาขู่ผม ผมกลัวจริง ๆ นั่นแหละ บ้านคุณเป็นตระกูลทหารมาสามรุ่น ผมกลัวผมกลัวบอกออกมาไม่ได้”

(ตอนที่ 30 หน้าที่ 42-43)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 3 ฉากที่ 16 ตบบอกกับโจว่า หมิงเป็นทายาท แลนด์แอนด์โฮม ดังข้อความที่ว่า

ตง อย่าบอกว่าคุณไม่รู้ว่ามีหมิงเค้าเป็นทายาท แลนด์แอนด์โฮม ก็รู้ว่าคุณนายเปื้อนจะเป็นแอสตันดีนแล้ว แต่ก็ไม่นึกว่าจะหวังทางลัดขนาดนี้

- โจอึ้ง คิดถึงหมิงตอนที่ดูโบรชัวร์แลนด์แอนด์โฮมในฉาก 2

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 16)

3) ตัวละครเอก “หมิง” ในบทซีรีส์วายไทย เสียใจเรื่องตบกับพี่สาวเขา เลยขอแม่หนีไปเรียนต่อเมืองนอก ขณะที่ในนวนิยายวายจีน “เยี่ยนหมิงชิว” ถูกครอบครัวส่งไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ เนื่องจากครอบครัวตระหนักถึงธรรมเนียมทางเพศที่แตกต่างจากบรรทัดฐานสังคม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยาย

ตอนที่เขียนหนังสือกำลังเรียนอยู่ม.ต้น เขาก็รู้ว่าตัวเองไม่สนใจผู้หญิงเลย ถึงขนาดรำคาญที่พวกเธอรบกวนเขาไม่หยุด แต่ตอนนั้นเขาก็รำคาญเด็กผู้ชายโง่ๆ ในวัยเดียวกันเหมือนกัน เขาเลยไม่รู้ตัวว่ารสนิยมทางเพศของเขามีปัญหาอะไร

จนถึงตอนอยู่ม.ปลาย บังเอิญเขาได้ดู GV ออนไลน์ เขาจึงตระหนักได้ถึงความปลอดภัยของเขาว่าจริงแท้แล้วคืออะไร

เขามีพี่ชายหนึ่งคนและพี่สาวหนึ่งคน ในบ้านของเขา ทุกคนรักและเอ็นดูเขามาก และเขากลายเป็นคนที่ไม่จำเป็นต้องแบกรับความหวังอะไรมากมาย ดังนั้นเขาจึงทำอะไรตามอำเภอใจและไม่ฟังคำพูดของผู้ใหญ่ในบ้าน หลังจากพ่อแม่ของเขาเริ่มรู้เรื่อง เพราะร้อนตัวเขาจึงหนีไปเรียนที่สหรัฐอเมริกา

(ตอนที่ 9 หน้าที่ 12-13)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 3 ฉากที่ 28 หมิงอกหักจากตง จึงขอแม่หนีไปเรียนต่อเมืองนอก ดั่งข้อความที่ว่า

- หมิงเสียใจ ขอแม่หนีไปเรียนต่อเมืองนอก แต่แม่ไม่เข้าใจแม่หมิง อเมริกา? เรียนที่นี้ก็คืออยู่แล้ว จะถ่อไปถึงโน่นทำไม แล้วใครจะดูแลหมิง
- หมิง หมิงแค่มัวอยากอยู่ที่นี้แล้ว หมิงอยากอยู่คนเดียว
- หมิงปิดประตูใส่แม่
- หมิงเปิดกระดานปฏิทิน ข้างหลังซ่อนโปสเตอร์ภาพแผ่นหลังของตงไว้
- หมิงฉีกโปสเตอร์ทิ้งอย่างหัวใจสลาย

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 28)

4.2.2.3 บทบาทของตัวละครรอง

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยมีการเพิ่มบทบาทของตัวละครรอง ดังนี้

1) บทบาทของตัวละครรอง“ตง”

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยมีการเพิ่มบทบาทของตัวละครรอง“ตง”ช่วยให้การปิดเรื่องมีความสมบูรณ์แบบมากกว่า กล่าวคือตงไปขอความช่วยเหลือจากโจ และทำให้โจตกอยู่ในอันตราย หมิงพยายามไปช่วยด้วยตัวคนเดียว แต่ถูกจับตัวเป็นประกัน โจหา

จังหวัดช่วย หมิงแต่กลับถูกยิง โจรกลายเป็นวิญญาณ ได้โอกาสทบทวนใจตัวเองอีกครั้ง และเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้ครอบครัวของหมิงเห็นถึงความรักแท้จริงของเขาทั้งสองคน และทำให้ตงสำนึกผิดในพฤติกรรมที่ผ่านมา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 11 ฉากที่ 20 หมิงยื่นข้อเสนอจะใช้หนี้แทนตงเพื่อปกป้องโจและช่วยเขาออกมา ดังข้อความที่ว่า

หมิง ผมรู้ว่าคุณจับไปผิดคน แต่ผมยินดีที่จะใช้หนี้ให้ ถ้าคุณสัญญาว่าจะไม่ทำอะไรเค้า

เสี่ย ก่อนหน้านี้นายไม่ยอมช่วยพี่เขยตัวเอง แล้วตอนนี้จะมาช่วย แสตนด์อินเค้าเนี่ยนะ

หมิง พี่เขยผมเป็นหนี้พวกคุณเท่าไร

- เสี่ยหันไปมองโจ

เสี่ย ดูท่า มึงจะไม่ใช้แสตนด์อินธรรมดาซะแล้ว (กับหมิง) ตงติดเงินผม 300 กว่าล้าน รวมดอกเบี้ยเสียเวลา ผมคิดกลม ๆ แค่ 500 ล้าน

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 20)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 11 ฉากที่ 24 โจพยายามช่วย หมิงในช่วงจังหวัดที่เสียผลอ แต่กลับถูกยิง ดังข้อความที่ว่า

- โจอาศัยจังหวัดที่เสียผลอสลักลูกน้องหลุด แล้วเข้าไปแย่งยื้อปืนเพื่อช่วยหมิง จนหมิงหลุดออกมา

โจ หมิงหนีไป

- จังหวัดนั้น ปืนที่ยื้อ ก็ลั่นใส่โจ

หมิง พี่โจ!!!!

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 24)

ตัวอย่างที่ 3 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 12 ฉากที่ 14 ตงกล่าวขอบคุณโจที่ช่วยเหลือตนพร้อมทั้งกล่าวขอโทษหมิง โดยยอมรับว่าตนเองต่างหากที่เปลี่ยนไป ดังข้อความที่ว่า

ตง ขอบใจนะ ที่ยอมสลับตัว พี่จะคืนเครดิตในหนังให้นายทั้งหมด

โจ ไม่เป็นไร ผมก็แค่อยากช่วยหลาน

ตง หมิง พี่ขอโทษนะ พี่ขอคิดว่าเมื่อไหร่ พี่จะได้
น้องชายคนเดิมกลับมา ที่ไหนได้ พี่เอง เป็นคนที่
เปลี่ยนไป

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 14)

2) บทบาทของตัวละครรอง “พ่อหมิง”

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้ดำเนินการรวมบทบาทของ
ตัวละครรอง “คุณปู่ของหมิง” และ “คุณพ่อของหมิง” ในต้นฉบับนวนิยายวายเงินเข้าด้วยกันเป็นตัวละคร
เพียงหนึ่งเดียว คือ “คุณพ่อของหมิง” การปรับเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงกลวิธีการจัดการตัวละคร
ที่มุ่งลดทอนจำนวนตัวละครรองลง เพื่อความกระชับของโครงเรื่องและสร้างแรงขับเคลื่อนเรื่องราว
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายเงิน

เยียนเต๋อเจียงยิ้มเยาะ “ฮิ แก่รู้สึกคุ้มค่าก็ดี วันหลังถ้ามา
เสียใจทีหลัง จะไม่มีใครช่วยแก้จัดการเรื่องพวกนี้หรอก
นะ”

เยียนหมิงชีพยักหน้าอย่างจริงจัง

เยียนเต๋อเจียงพูดกับเยียนเพย “แกก็อายุปุนี่แล้ว ทำไม
ยังคิดไม่ได้ ชีวิตของลูกหลานให้ลูกหลานเดินเอง ฉันแก่แล้ว
อยู่ได้อีกไม่กี่ปีหรอก ฉันจะเอาแรงที่เหลืออุทิศให้กับ
ประเทศชาติ ไม่มีเวลามายุ่งเรื่องของพวกเขา เยียนเพย วัน
หลังเรื่องแบบนี้ไม่ต้องมาทวงฉันแล้ว ฉันว่าแกต้องคิดได้แล้ว
นะ ถ้าแกคิดเองได้แล้ว แกก็จะสบายใจ ”

เยียนเพยพูดอย่างรู้สึกโกรธ “คุณพ่อครับ พ่อจะตามใจ
เขาอย่างนี้หรือ”

(ตอนที่ 34 หน้า 17-18)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย พ่อหมิงยอมรับใจ
และไว้วางใจใจอย่างแท้จริง หลังจากได้เห็นความจริงใจและคำสัญญาของเขา ดังข้อความที่ว่า

พ่อ ผมไม่อยากให้ลูกชายผมต้องเสียใจแบบนั้นอีก
แล้ว สัญญากับผมได้มั๊ย ว่าคุณจะไม่หายไปไหน
ให้เค้าต้องเสียใจอีก

โจ ผมขอสัญญา ด้วยชีวิตของผมครับ

- โจมองตาพอจริงจัง พอรู้ว่าเชื่อใจได้

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 12)

4.2.3 การปรับฉาก เวลา และสถานที่

กลวิธีการปรับฉาก เวลา และสถานที่ได้แก่ฉากดั้งเดิมหากสามารถถ่ายทำได้ หากไม่เหมาะสมต้องแปรรูปให้เข้ากับบริบทการผลิต แต่ยังคงรักษารายการตามเจตนารมณ์เดิม จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนพบว่ามีการปรับฉาก เวลา และสถานที่ในประเด็นดังต่อไปนี้

4.2.3.1 การปรับฉากเหตุการณ์สำคัญ: อุบัติเหตุการเสียชีวิตของตัวเอง

จากการศึกษาพบว่า มีการปรับเปลี่ยนฉากเหตุการณ์อุบัติเหตุการเสียชีวิตของตัวเองอย่างมีนัยสำคัญ โดยในนวนิยายวายจีน ตัวละครโจเสี่ยงประสบอุบัติเหตุจากเหตุการณ์ดินโคลนถล่มระหว่างการถ่ายทำสารคดีที่มณฑลกว่างซี ซึ่งสะท้อนบริบททางภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อมจริงของพื้นที่ ส่วนในบทซีรีส์วายไทย ตัวละครโจเสียชีวิตจากอุบัติเหตุระหว่างการแสดงสตันท์ในกองถ่ายภาพยนตร์ริมทะเล อันเป็นการปรับฉากให้สอดคล้องกับบริบทการผลิตและอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่มีความคุ้นเคยกับฉากการถ่ายทำลักษณะดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน

กลางดึกในคืนนั้น พวกเขาประสบกับเหตุการณ์ดินโคลนถล่มที่น่ากลัว ดินโคลนถล่มในครั้งนี้นำทีมของพวกเขาแตกกลุ่ม ถนนถูกปิดกั้นเส้นทาง ในกลางคืนที่มีมืดมิด ทุกคนต่างหลงทาง รวมถึงโจวเสียงด้วย

โจวเสียงอยู่ตำแหน่งหลังสุดของทีม เมื่อโคลนถล่มลงมา ทุกคนต่างพากันหนีเอาชีวิตรอดไปคนละทิศละทาง โจวเสียงเองก็วิ่งเข้าไปในป่าลึก สุดท้ายหลังจากปลอดภัยแล้ว เขาสังเกตได้ว่าเขาหลงกับทุกคน ตอนนี้เขาไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ที่ไหน

.....

เขาไม่รู้ว่าเขาเดินไปที่ริมหน้าผาตั้งแต่เมื่อไร เขามองไม่เห็นแม้แต่ทางได้ฝ่าเท้าของเขา เลยพลัดตกลงไปในหุบเหวลึก เหมือนว่าตัวหนึ่งที่ขาดสาย

(ตอนที่ 13 หน้า 36-38)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 1 ฉากที่ 3 ระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ริมทะเล เมื่ออุปกรณ์เซฟตี้ขัดข้องจนทำให้โจพลัดตกลงไปในทะเลและเสียชีวิต

ฉากที่ 3 ภายนอก / กองถ่าย 1 ริมทะเล

- ทีมงานประกอบอุปกรณ์เซฟตี้ให้โจที่จุดแสดงต้นบ้าย ฉากที่ต้องเล่นสตันท์เสี่ยงตายริมทะเล

ผู้กำกับ พร้อมนะ

- โจทำสมาธิ ทุกคนลุ้นๆ

โจVO และงานนี้ กำลังจะเปลี่ยนชีวิตของผม ไปตลอดกาล

...

ผู้กำกับ แอนด์ ...แอคชั่น

- โจสุดหายใจ แล้ววิ่งออกไปแสดงฉากเสี่ยงตาย ทุกคนกลั้นหายใจลุ้น

- แม้จะหวาดเสียวแต่สุดท้ายโจก็แสดงได้สำเร็จ ทุกคนโล่งอก

- แต่แล้วอุปกรณ์ก็มีปัญหา จนทำให้โจตกลงไปกลางทะเล

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 3)

4.2.3.2 การปรับบริบทสถานที่และภูมิอากาศ: จากฤดูหนาวของปักกิ่งสู่ฤดูร้อนของกรุงเทพฯ

จากการศึกษาพบว่าบทซีรีส์วายไทยได้ปรับเปลี่ยนบริบทสถานที่และภูมิอากาศ จากนวนิยายต้นฉบับ นวนิยายวายจีนกำหนดฉากหลังเป็นกรุงปักกิ่งในฤดูหนาว ขณะที่บทซีรีส์วายไทยดัดแปลงให้เหตุการณ์เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ซึ่งมีอากาศร้อน การปรับดังกล่าวสอดคล้องกับภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย นอกจากนี้ บทซีรีส์ยังลดทอนรายละเอียดการบรรยายสถานที่และภูมิอากาศ เนื่องจากสื่อโทรทัศน์และภาพยนตร์สามารถใช้ภาพและองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ถ่ายทอดบรรยากาศได้โดยตรง จึงไม่จำเป็นต้องบรรยายอย่างละเอียดเหมือนในนวนิยายดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน

ฤดูหนาวนี้ ปักกิ่งหนาวมาก หิมะตกตั้งแต่ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน แม้ว่าอากาศจะหนาวเย็น แต่บ้านหลังเล็ก ๆ ของเขากับเหียนหมิงฉิวมักจะอบอุ่นเสมอ

(ตอนที่ 9 หน้า 21)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 9 ฉากที่ 12A พี่วุฒิบอกชอลว่า หมิงจัดงานศพให้โจที่วัดใกล้ ๆ ชอลเลยสงสัยว่าทำไมไม่จัดในกรุงเทพฯ

พี่วุฒิ ก่อนจะไปคุยเรื่องนั้น หมิงเค้าจัดงานศพให้นาย ที่วัดใกล้ๆ นี้

ชอล เฮ้ย ทำไมไม่ไปจัดดีๆ ในกรุงเทพ

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 12A)

ตัวอย่างที่ 3 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 3 ฉากที่ 15 ตงมา
ขอร่วมรับประทานอาหารกับทุกคน แต่ใจเห็นว่าสถานที่ร้อนจึงขอพาตงไปนั่งในห้องแอร์แทน

ฉากที่ 15 ภายใน / กองถ่าย - มุมกินข้าว

โจโจ้ ...อ้าวน้องตง มาหาพี่วุฒิหรอ

ตง ครับ เอากระเช้ามาให้ นำกินจัง ขอนั่งกินด้วยคนสิ

โจโจ้ พี่จะเติมข้าว มีใครจะเติมบ้าง

- โจโจ้ ยิมส์ จะลุกหนี แต่โจห้ามไว้

โจ อย่าเลย ตรงนี้ร้อน เตียวผมพาพี่ตงไปห้องแอร์เย็นๆ

ดีกว่า

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 15)

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บทซีรีส์เลือกใช้สถานที่และการ
กล่าวถึงอากาศร้อน เพื่อสะท้อนบริบทจริงของสังคมไทย และลดทอนรายละเอียดการบรรยายเชิง
บรรยายภาพ โดยปล่อยให้ภาพการถ่ายทำทำหน้าที่เล่าเรื่องแทน

4.2.3.3 การเพิ่มฉากใหม่: พิธีศพของโจในวัดไทย

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยมีการเพิ่มฉากใหม่ คือพิธีศพของโจใน
วัดไทย ซึ่งมีได้ปรากฏในนวนิยายวายจินตฉบับ การเพิ่มฉากดังกล่าวสะท้อนถึงความพยายามในการ
ปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้วัดเป็นพื้นที่
ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมชาวไทยคุ้นเคยและสามารถเข้าถึงได้ง่าย ดังตัวอย่าง
ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจิน

โจวเสียงได้สติ ดึงมือกลับ “ไม่เป็นไร ฉันไม่ได้เป็นไรแล้ว” เขาลูบ
ผมนิดหน่อย ถอนหายใจ “งานศพก็ช่างมันเถอะ ฝังไปเลย ฉันจะไปดูที่สุสานของพ่อกับแม่หน่อย ว่า
ยังมีที่ว่างไหม ตอนนั้นอายุน้อย เลยไม่ได้คิดถึงเรื่องเก็บที่ข้าง ๆ พวกเขาไว้ให้ตัวเอง ตอนนี้นึกฝังไว้
ด้วยกันไม่ได้แล้วแหละ”

(ตอนที่ 29 หน้า 15)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย งานศพของโจคนเก่าที่จัดขึ้น

ในวัด

ฉากที่ 13A ภายใน / ศาลาวัด

- หมิงนั่งอยู่ในศาลา ข้างหน้ามีโลงศพ กับดอกไม้วางประดับ
- หมิงหยิบรูปโพลาลอยด์ที่โจเคยถ่ายเล่นๆ กับหมิงที่พกติดตัว มาวางหน้าโลง แทนรูปงานศพ
- สักพักพี่วุฒิกับซอลก็เข้ามาในงาน หมิงมองแต่ไม่ว่าอะไร
- พี่วุฒิกับซอลจุกจุกไปหัว

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 13A)

4.2.4 การเขียนบทสนทนาและบทบรรยาย

กลวิธีการเขียนบทสนทนาและบทบรรยายได้แก่อิงข้อความสำคัญจากนวนิยายมาใช้ในบทพูด หากไม่มีเนื้อหาสำคัญเฉพาะ ผู้เขียนสามารถแต่งบทสนทนาใหม่ให้เหมาะกับตัวละครและบริบทของฉาก ทั้งนี้ จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่า บทซีรีส์วายไทยมีการแต่งบทสนทนาใหม่และบทบรรยายทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

4.2.4.1 การใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งและบุรุษที่สองระหว่างตัวละครเอก มีการปรับเปลี่ยนเป็นคำเรียกแบบไม่เป็นทางการ เช่น “พี่” และ “นาย” เพื่อสะท้อนความสัมพันธ์เชิงสนิทสนมระหว่างตัวละคร ในขณะที่ในนวนิยายวายเงิน สรรพนามบุรุษที่หนึ่งและบุรุษที่สองระหว่างตัวละครเอกใช้กันมีลักษณะเป็นทางการมากกว่า เช่น “ฉัน” และ “นาย” การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสะท้อนถึงตัวละครมีความสมจริงและเป็นธรรมชาติในสายตาผู้ชมมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายเงิน

โจวเสียงจิบสาเกและกระซิบว่า “ทำไมจู่ๆ นายถึงเป็นห่วงฉันขนาดนี้ล่ะ”

เขียนหมิงชีวค้อนใส่เขา “นายต้องแข็งแรงสิ เพราะฉันชอบอยู่กับนายมากกว่าไง”

โจวเสียงรู้สึกได้ว่าพวงแก้มร้อนผ่าว ใจเต้นแรง พุดโดยไม่คิดออกมาว่า “ไม่ฉันนายย้ายมาอยู่กับฉันสิ”

(ตอนที่ 7 หน้า 28)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย

โจ นายกำลังทำลายชีวิตพี่ ทำลายทุกอย่างที่พี่ทำมา
 หมิง แล้วไง ผมจะลงทุนทำหนังให้พี่เป็นพระเอกอีกก็เรื่องเลยก็ได้
 ขอแค่พี่ยอมอยู่กับผม
 โจ หึ ใช้สิ ขอแต่พี่ตั้งของนายได้บทยกลับไป นายก็ยอมได้ทุกอย่าง
 หมิง พี่แม่งไม่เข้าใจอะไรเลย

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 10)

4.2.4.2 การใช้ภาษาพูดที่ลดทอนความสุขภาพ มีการปรับระดับภาษาพูดให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ผู้เขียนบทเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง “กู” และสรรพนามบุรุษที่สอง “มึง” ซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ลดทอนความสุขภาพ แต่กลับสะท้อนถึงความเป็นกันเอง ความสนิทสนม และความผูกพันระหว่างตัวละคร ในขณะที่นวนิยายวายเงินมักใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง “ฉัน” หรือ “ผม” และบุรุษที่สอง “นาย” ซึ่งเป็นภาษาที่มีระดับความสุขภาพมากกว่า การเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและกลวิธีการเขียนบทสนทนาของผู้เขียนบทซีรีส์วายไทย ที่มุ่งเน้นความสมจริงและการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของคนไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายเงิน

โจเวเสียงคิดไปครู่หนึ่ง “ผมรับงานนี้ งานนี้เหมาะกับผมมาก แล้วตอนนี้ผมเลือกงานไม่ได้ด้วย งานนี้แหละที่จะเลือกผม”

ชายเวยถอนหายใจซำ ๆ “อาเสียง พี่ว่านายลองคิดดูดี ๆ อีกที ทำงานในป่าลึก เหนื่อยจะแย่ ยิ่งยังต้องแบกอุปกรณ์จำนวนมากและของอื่น ๆ อีก พี่ว่านายรออีกสองสามวันก่อน พี่จะช่วยถามให้ ช่วงนี้นายก็มาพักที่บ้านของพี่ก่อน”

(ตอนที่ 13 หน้าที่ 23)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย

วุฒิ นึกเตือนมึงด้วยความหวังดีนะ
 โจ ไม่เป็นไร ถ้าพี่ไม่ช่วย ผมไปหาคอนแทกจากคนอื่นก็ได้
 วุฒิ ไอ้ใจ!!!
 -พี่วุฒิกระซอกคอเสื้อโจ พี่จ้ารีบเข้ามาห้าม พี่วุฒิยอมปล่อยมือ
 วุฒิ ถ้ามึงรับงานนี้ มึงไม่ต้องมาเรียกกูว่าพี่อีก

- โจ้ลังเลว่าเอาไงดี พี่วุฒิลุ้นๆ

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 13)

4.2.4.3 การปรับโครงสร้างของประโยคสนทนาและบทบรรยายให้มีลักษณะสั้น กระชับ และตรงประเด็น อันเป็นการปรับให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอในบทซีรีส์ ช่วยให้การดำเนินเรื่องรวดเร็ว มีพลัง และสื่อสารอารมณ์ของตัวละครได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่นวนิยาย วายจิ้นมักมีการใช้ประโยคสนทนาและบทบรรยายที่ยาวกว่าและมีรายละเอียดมากกว่า ซึ่งสะท้อนถึง กลวิธีการเล่าเรื่องในรูปแบบวรรณกรรมที่เน้นการบรรยายเชิงลึก เพื่อสร้างอรรถรสทางภาษาและเปิด พื้นที่ให้ผู้อ่านได้จินตนาการถึงอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องราว การปรับเปลี่ยนจากรูปแบบ ดังกล่าวสู่ความกระชับในบทซีรีส์ จึงแสดงให้เห็นถึงการปรับกลวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับสื่อที่ แตกต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจิ้น

บ้านหลังเล็กๆ ที่ฉินอิงเข้ามา มีพื้นที่ 40 กว่าตารางเมตร มีห้องนอน เพียงห้องเดียว เธอพยายามทำความสะอาดบ้านให้สะอาด แต่ก็ไม่สามารถปิดบังความอึดอัดของ เจ้าของได้

ฉินอิงยิ้มและพูดว่า “แม่ทำความสะอาดห้องนอนเรียบร้อยแล้ว
ซื้อเตียงมาด้วยหลังนี้ing ต่อไปแม่นอนในห้องรับแขกเอง”

โจวเสียงรีบพูดว่า “แม่ครับ ผมนอนในห้องรับแขกเองครับ”

“จะได้ยังไงล่ะ ลูกเพิ่งออกจากโรงพยาบาล ยังต้องดูแลสุขภาพอยู่
แม่นอนบนเตียงไม้ที่โรงพยาบาลจนชินแล้ว ไม่เป็นไรหรอก”

(ตอนที่ 2 หน้าที่ 20-21)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย

ฉากที่ 10 ภายใน / อพาร์ทเมนต์แม่อิง – ห้องโจ

- ทันใดนั้นแม่อิงก็เอาซูปไก่เข้ามาให้ก่อน

แม่อิง แม่ตุนซูปไก่มาให้

โจ ขอขอบคุณครับ จริงๆ แม่มานอนในห้องดีกว่า เดี่ยวผมนอน
โซฟาเอง

แม่อิง ไม่เป็นไร โจเพิ่งหายกลับมา ต้องพักผ่อนเยอะๆ ค่อยๆ
กิน ระวังร้อนนะลูก

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 10)

สองตัวอย่างข้างต้นนี้แสดงให้เห็นถึงการปรับโครงสร้างของประโยคสนทนา และบทบรรยายของบทซีรีส์วายไทยอย่างชัดเจน โดยนวนิยายวายจีนมีการบรรยายรายละเอียดของ ฉากและสภาพแวดล้อมอย่างละเอียด รวมถึงบทสนทนาที่มีความยาวและซับซ้อน เพื่อสร้างภาพ จินตนาการที่สมบูรณ์ให้แก่ผู้อ่านและเปิดพื้นที่ให้เกิดการมีส่วนร่วมทางอารมณ์ ในขณะที่บทซีรีส์วาย ไทยเลือกใช้วิธีการเล่าเรื่องที่กระชับ ลดทอนรายละเอียดการบรรยายฉาก และเน้นการใช้บทสนทนา เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารข้อมูลแก่ผู้ชม การปรับรูปแบบดังกล่าวช่วยให้การดำเนินเรื่อง เหมาะสมกับข้อจำกัดด้านเวลาและรูปแบบการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ อีกทั้งเอื้อต่อการรับรู้ของ ผู้ชมผ่านภาพและการแสดงของนักแสดงมากกว่าการบรรยายโดยตรง

4.2.5 เทคนิคการดัดแปลง

เทคนิคการดัดแปลง แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การขยายความ การตัดทอนและ การดัดแปลง จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบเทคนิคการดัดแปลงทั้ง 3 รูปแบบ ดังรายละเอียดดังนี้

4.2.5.1 การขยายความ (Extension) หมายถึงการเพิ่มเนื้อหาใหม่เพื่อเติมเต็ม หรือเชื่อมโยงประเด็น จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่ามีการขยายความในประเด็นต่อไปนี้

1) ขยายความด้านบทบาทตัวละครรอง

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้ขยายบทบาทตัวละครรอง “ตง” เพื่อให้มีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องมากขึ้น โดยเพิ่มเหตุการณ์ที่ตงไปขอความช่วยเหลือ จากโจซึ่งนำไปสู่การเสียสละของโจและหมิง เป็นการขยายบทบาทตัวละครรองให้มีส่วนสำคัญต่อการ คลี่คลายเรื่องราว ส่งผลให้เกิดพัฒนาการทางอารมณ์ของตัวละครทั้งโจ หมิง และตง รวมถึงตอกย้ำ ประเด็นความรักและการสำนึกผิดในตอนจบ ทำให้บทสรุปของเรื่องสมบูรณ์และทรงพลังยิ่งขึ้น ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 11 ฉากที่ 17 ตงไปขอ ความช่วยเหลือจากโจ สุดท้ายโจใจอ่อนตัดสินใจช่วยตง ดังข้อความที่ว่า

- ตงคุกเข่าอ้อนวอน โจตกใจ
- ตง ช่วยพี่นะโจ ขอร้องละ พี่อยากเห็นหน้าลูก พี่ไม่อยากให้ ลูกกลายเป็นเด็กกำพร้า
- โจลังเลว่าเชื่อดีมัยั้ ทันใดนั่น พวกลูกน้องเจ้านี้ก็โผล่มา 2 คน ลูกน้อง1ตายๆ ซุปตาร์อันดับ 1 ทำไมหมดทรงขนาดนี้
- ตง โจ มันมาแล้ว ช่วยพี่ด้วย

ลูกน้อง1(กับโจ) ส่งตัวมันมา แล้วเราต่างคนต่างไป

ตง โจ ช่วยพี่ด้วย พี่ยังอยากเห็นหน้าลูก โจ

- ลูกน้องลากตงไป โจมองเป็นห่วง สุดท้ายก็ตัดสินใจต่อยลูกพวก
เจ้าหน้าที่ช่วยตง

- โจลากมือตง แล้วพาวิ่งหนีออกไป

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 17)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 11 ฉากที่ 24 โจ
พยายามช่วย หมิงในช่วงจังหวะที่เสียแผลอ แต่กลับถูกยิง ดังข้อความที่ว่า

- โจอาศัยจังหวะที่เสียแผลสลัดลูกน้องหลุด แล้วเข้าไปแย่งยี่ปิ่น
เพื่อช่วยหมิง จนหมิงหลุดออกมา

โจ หมิงหนีไป

- จังหวะนั้น ปิ่นที่ยี่ ก็ลั่นใส่โจ

หมิง พี่โจ!!!!

(ตอนที่ 11 ฉากที่ 24)

ตัวอย่างที่ 3 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 12 ฉากที่ 14 ตงกล่าว
ขอบคุณโจที่ช่วยเหลือตนพร้อมทั้งกล่าวขอโทษหมิง โดยยอมรับว่าตนเองต่างหากที่เปลี่ยนไป ดัง
ข้อความที่ว่า

ตง ขอบใจนะ ที่ยอมสลัดตัว พี่จะคืนเครดิตในหนังให้นาย
ทั้งหมด

โจ ไม่เป็นไร ผมก็แค่อยากช่วยหลาน

ตง หมิง พี่ขอโทษนะ พี่ขอคิดว่าเมื่อไหร่ พี่จะได้น้องชายคน
เดิมกลับมา ที่ไหนได้ พี่เอง เป็นคนที่เปลี่ยนไป

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 14)

2) ขยายความด้านฉาก

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้เพิ่มฉากพิธีศพของโจในร่างเดิม
ที่จัดขึ้นในวัดไทย การขยายฉากดังกล่าวเป็นการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและ
วัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะบทบาทของวัดในฐานะสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ช่วยให้ผู้ชม
เข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและเพิ่มน้ำหนักทางดราม่าให้กับการสูญเสีย ดังตัวอย่าง
ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในบทชีร์สวีไทย งานศพของใจในร่างเดิมที่
จัดขึ้นในวัด โจมัจจุรูปให้ศพของตนเอง

ฉากที่ 13A ภายใน / ศาลาวัด

- หมิงนี่

งอยู่ในศาลา ข้างหน้ามีโลงศพ กับดอกไม้วางประดับ

- หมิงหยิบรูปโพลาลอยด์ที่ใจเคยถ่ายเล่นๆ กับหมิงที่ปกติดัดตัว มา

วางหน้าโลง แทนรูปงานศพ

- สักพักพี่วุฒิกับซอลก็เข้ามาในงาน หมิงมองแต่ไม่ว่าอะไร

- พี่วุฒิกับซอลจูดรูปไหว้

- พี่วุฒิกับซอลไหว้เสร็จ หันกลับมาเห็นใจ โผล่มาข้างหลัง

ซอล พี่ใจ...

- ใจเดินเข้ามาหนึ่งๆ แล้วหยิบรูปมาจูดโลงศพตัวเอง

(ตอนที่ 9 ฉากที่ 13A)

4.2.5.2 การตัดทอน (Reduction) หมายถึงการลดทอนเนื้อหาที่ไม่จำเป็นต่อ
การดำเนินเรื่อง จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายจีนและบทชีร์สวีไทย เรื่อง MY STAND-
IN ตัวนายตัวแทน พบว่ามีการตัดทอนในประเด็นต่อไปนี้

1) ตัดทอนบทบรรยาย

จากการศึกษาพบว่า บทชีร์สวีไทยมีการตัดทอนบทบรรยายให้มี
ลักษณะสั้น กระชับ และตรงประเด็นมากขึ้น เมื่อเทียบกับนวนิยายต้นฉบับ ตัวอย่างเช่น ตัดเนื้อหาที่
เกี่ยวข้องกับพื้นหลังของฉากและรายละเอียดเชิงพื้นที่ออก เพื่อเร่งจังหวะการดำเนินเรื่องและเน้น
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน

พ่อแม่ของโจวเสียงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ตอนที่เขา
เรียนอยู่ชั้นประถม เดิมทีพ่อของเขาเป็นรองผู้อำนวยการของโรงงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ในเวลานั้น
โรงงานมีกำไรดี พ่อจึงแบ่งบ้านที่อยู่ทางด้านทิศเหนือของวงแหวนที่สองให้กับเขา บ้านหลังนี้มีพื้นที่
มากกว่า 70 ตารางเมตร ตอนนั้นทุกคนคิดว่าทำเลตรงนั้นก็ไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้รู้สึกว่ามีดีตรงไหน แต่ตอนนี้
ทำเลของบ้านในแถบนี้ เพิ่มมูลค่าขึ้นมากกว่า 20,000 หยวนต่อตารางเมตรแล้ว ถึงบ้านอาจจะเก่าไป
หน่อย แต่การที่เขาซื้อที่อยู่ตั้งรกรากในเมืองปักกิ่งได้ โจวเสียงก็พอใจมากอยู่แล้ว

ฝนตกปรอยๆ รถเข้ามาจอดที่ชั้นล่าง โจ้วเสียงเปิดท้ายรถอย่างรวดเร็ว เยียนหมิงฉิวเพิ่งได้ก้าวขาลงจากรถ แต่เขากลับถือกระเป๋าของเยียนหมิงฉิววิ่งเข้าไปในประตูแล้ว เขาสะบัดน้ำบนผมเล็กน้อย "ไฟของชั้นสองเสีย นายเดินระวังด้วย"

(ตอนที่ 4 หน้า 30-31)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย

ฉากที่ 22 ภายนอก / หน้าตึกบ้านโจ

- โจซ์ขับรถพาหมิงมาจอดที่หน้าตึกแถวที่บ้านตัวเองอยู่ตาดฟ้า

โจ บ้านพี่อยู่ตาดฟ้าตึกนี้ แน่ใจนะว่าอยากขึ้นไป...

หมิง ทำไม ...พี่ไม่ "อยาก" เหรอ

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 22)

จะเห็นได้ว่าสองตัวอย่างข้างต้นเป็นฉากที่ใช้แนะนำฉากบ้านของตัวละครเอก โดยนวนิยายวายจีนมีการบรรยายพื้นหลังและความเป็นมาของบ้านอย่างละเอียด ทั้งประวัติการครอบครองทำเลที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ และความรู้สึกของตัวละคร ขณะที่บทซีรีส์วายไทยเลือกนำเสนอเพียงภาพกว้างของสถานที่ร่วมกับบทสนทนาสั้น ๆ ระหว่างตัวละคร เพื่อให้ผู้ชมทราบเพียงว่าบ้านของตัวละครตั้งอยู่บนตาดฟ้าตึกแถว โดยไม่มีการบรรยายรายละเอียดพื้นหลังหรือสภาพของบ้าน การตัดทอนบทบรรยายในลักษณะนี้ช่วยให้จังหวะการเล่าเรื่องกระชับ รวดเร็ว และลดภาระการประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อนของผู้ชม

2) ตัดทอนตัวละคร

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยมีการตัดทอนตัวละคร "คุณปู่ของหมิง" ออก โดยรวมบทบาทของเขาเข้ากับ "คุณพ่อของหมิง" ให้กลายเป็นตัวละครเดียว การปรับเช่นนี้ช่วยลดจำนวนตัวละครรอง ทำให้โครงเรื่องกระชับขึ้น และเสริมแรงขับเคลื่อนของเรื่องราวให้ชัดเจนและต่อเนื่อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน

เยียนเต๋อเจียงยิ้มเยาะ "ฮึ แก่รู้สึกคุ้มค่าก็ดี วันหลังถ้ามาเสียใจทีหลัง จะไม่มีใครช่วยแก้จัดการเรื่องพวกนี้หรอกนะ"

เยียนหมิงฉิวพยักหน้าอย่างจริงจัง

เยียนเต๋อเจียงพูดกับเยียนเฟย "แกก็อายุปุนี่แล้ว ทำไมยังคิดไม่ได้ ชีวิตของลูกหลานให้ลูกหลานเดินเอง ฉันทแก่แล้ว อยู่ได้อีกไม่กี่ปีหรอก ฉันทจะเอาแรงที่เหลืออุทิศให้กับประเทศชาติ ไม่มีเวลา

มาอยู่เรื่องของพวกเขา แยก เย็นเพย วันหลังเรื่องแบบนี้ไม่ต้องมาทวงฉันแล้ว ฉันว่าแกต้องคิดได้แล้วนะ ถ้าแกคิดเองได้แล้ว แกก็จะสบายใจ ”

เย็นเพยพูดอย่างรู้สึกโกรธ “คุณพ่อครับ พ่อจะตามใจเขาอย่างนี้หรือ”

(ตอนที่ 34 หน้าที่ 17-18)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์ไทย

พ่อ รู้มั้ยทำไมผมถึงไม่ชอบคุณ

- โจ่งที่พ่อทำแบบนี้

พ่อ ...ไม่ใช่เพราะคุณจน ไม่ใช่เพราะเป็นผู้ชาย แต่เพราะความรักบ้าง เนี่ย มันเกือบทำให้ผมต้องเสียลูกชายไป

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 11)

จากตัวอย่างที่ 1 จะเห็นได้ว่าในนวนิยายวายเงินมีตัวละครสองคนที่ทำหน้าที่กดดันความสัมพันธ์ของตัวละครเอก ได้แก่ เย็นต่อเจียง ผู้เป็นปู่และเย็นเพย ผู้เป็นพ่อของเย็นหมิงชิว ขณะที่บทซีรีส์วายไทยเลือกให้มีเพียง “พ่อหมิง” ทำหน้าที่ดังกล่าวเพียงคนเดียว การปรับเปลี่ยนนี้ช่วยให้โครงเรื่องมีความกระชับ ลดความซ้ำซ้อน และเน้นความขัดแย้งหลักให้เด่นชัดมากขึ้น

4.2.5.3 การดัดแปลง (Modification) หมายถึงการปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือองค์ประกอบบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอ จากการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายวายเงินและบทซีรีส์วายไทย เรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน พบว่ามีการดัดแปลงในประเด็นต่อไปนี้

1) ดัดแปลงแก่นเรื่อง

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้ดัดแปลงแก่นเรื่องให้ความรักเพศเดียวกันได้รับการยอมรับในสังคม แตกต่างจากนวนิยายวายเงินที่ยังคงสะท้อนความสัมพันธ์ของตัวละครเอกต้องเผชิญแรงกดดันจากการไม่ยอมรับของผู้ใหญ่ ขณะที่ในบทซีรีส์วายไทย อุปสรรคมิได้เกิดจากการเป็นความรักเพศเดียวกัน หากแต่เน้นแรงกดดันที่มาจากความหวงใยของครอบครัว ซึ่งสะท้อนการดัดแปลงแก่นเรื่องเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทสังคมไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

โจวเสียงพูดอย่างเย็นชา “พวกผมก็เหมือนคนธรรมดาทั่วไป
หาคนรัก คบกันเป็นแฟน”

“เหลวไหล ผู้ชายสองคนคบกันอย่างนั้นหรือ แล้วจะคบกับ
เป็นแฟนหรือ ถ้ามันได้จริงๆ มนุษย์คงสูญพันธุ์กันไปตั้งนานแล้ว
แหละ”

เสียงของเยียนเพยไม่ดัง แต่ทรงพลังเป็นอย่างมาก เหมือน
ผสมไปด้วยพลังของการขมขู่แบบไร้รูปแบบ ไม่กี่ประโยค ก็ทำให้
โจวเสียงซาไปหมดทั้งตัว

(ตอนที่ 32 หน้า 31-32)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์ไทย ในตอนที่ 12 ฉากที่ 11 เหตุผลที่
พ่อหมิงไม่ชอบใจ ไม่ใช่เพราะใจเป็นผู้ชาย ดังข้อความที่ว่า

พ่อ รุ้มัยทำไมผมถึงไม่ชอบคุณ

- โจงงที่พ่อทำแบบนี้

พ่อ ...ไม่ใช่เพราะคุณจน ไม่ใช่เพราะเป็นผู้ชาย แต่เพราะ
ความรักบ้าง เนี่ย มันเกือบทำให้ผมต้องเสียลูกชาย
ไป

(ตอนที่ 12 ฉากที่ 11)

2) ดัดแปลงโครงเรื่อง

จากการศึกษาพบว่าบทซีรีส์วายไทยได้ดัดแปลงองค์ประกอบสำคัญของโครงเรื่องทั้งในด้านการเปิดเรื่อง การผูกปม จุดสุดยอด และการปิดเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอในโทรทัศน์และจำนวนตอนที่จำกัด

การดัดแปลงโครงเรื่องโดยการเปิดเรื่องถูกปรับจากการดำเนินตามปฏิทินใน นวนิยาย มาเป็นการสลับเวลาในซีรีส์ เริ่มจากเหตุการณ์ประสบอุบัติเหตุตกทะเลของโจก่อนตัดไปสองปีต่อมา สำหรับการผูกปม เปลี่ยนจากการค่อย ๆ ปูปมเป็นมีหลายปมพร้อมกัน ทั้งการหวนคืนสู่วงการบันเทิงของโจและการพบหมิงคนรักเก่าที่เกี่ยวข้องกับอดีต ความรักเต็มไปด้วยความเข้าใจผิด โดยหมิงเห็นโจเป็นตัวแทนของตง และโจค้นพบความจริงว่าหมิงชอบตงและเห็นตนเป็นแค่ตัวแทน ในส่วนของจุดสุดยอดเน้นภาพจำและอารมณ์ โดยปรับจากการเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับแผ่นหลังใน นวนิยาย เป็นฉากที่หมิงเห็นโจในร่างใหม่กระโดดน้ำ ทำให้ตระหนักว่าแผ่นหลังที่หลงรัก

ตั้งแต่แรกคือของโจ ขณะที่การปิดเรื่องปรับให้ความรักสมบูรณ์มากขึ้น ครอบครัวหมิงยอมรับใจเต็มที่ต่างจาก นวนิยายที่ยังมีอคติทางสังคม

การดัดแปลงโครงเรื่องระหว่างนวนิยายวายจีนกับบทซีรีส์วายไทยข้างต้นนี้สะท้อนถึงการปรับเปลี่ยนทั้งด้านโครงสร้างและจังหวะการเล่าเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสื่อโทรทัศน์ การเปิดเรื่องแบบสลับเวลา การผูกหลายปมพร้อมกัน การเน้นภาพจำและอารมณ์ในจุดสุดยอด และการปิดเรื่องที่สมบูรณ์ เป็นตัวอย่างของเทคนิคการดัดแปลงที่คำนึงถึงทั้งข้อจำกัดของจำนวนตอนและการสร้างประสบการณ์ทางอารมณ์แก่ผู้ชม

3) ดัดแปลงภูมิหลังของตัวละครเอก

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้ดัดแปลงภูมิหลังของตัวละครเอกทั้งสองคน กล่าวคือ บทซีรีส์ไทยกำหนดให้ “โจ” เป็นเด็กวัด เดบโตมาด้วยการสูญเสียพ่อแม่ตั้งแต่เด็ก ในขณะที่ “โจวเสียง” ในนวนิยายวายจีน แม้ประสบเหตุสูญเสียพ่อแม่เช่นกัน แต่ยังอยู่บ้านเดิมมีฐานะค่อนข้างมั่นคง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยายวายจีน

พ่อแม่ของโจวเสียงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ตอนที่เขาเรียนอยู่ชั้นประถม เดิมทีพ่อของเขาเป็นรองผู้อำนวยการของโรงงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ในเวลานั้นโรงงานมีกำไรดี พ่อจึงแบ่งบ้านที่อยู่ทางด้านทิศเหนือของวงแหวนที่สองให้กับเขา

(ตอนที่ 4 หน้าที่ 30)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 2 ฉากที่ 36 โจ เป็นเด็กวัด พ่อแม่ตายตั้งแต่เด็ก ดังข้อความที่ว่า

โจ รู้ปะ พ่อแม่ที่ตายตั้งแต่ยังเด็ก พี่โตมาแบบเด็กวัด ความฝันของพี่ คือการกลับมาบ้าน แล้วเจอว่าไฟเปิดอยู่ มีกลิ่นกับข้าวหอมๆ ลอยมา มีคนบอกเราว่ากลับมาแล้วเหอ ขอบใจนะที่ทำให้ฝันของพี่เป็นจริง

(ตอนที่ 2 ฉากที่ 36)

ส่วนภูมิหลังของหมิง บทซีรีส์ไทยกำหนดให้ “หมิง” เป็นลูกชายจากครอบครัวฐานะดี ทายาทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในขณะที่นวนิยายวายจีน “เยียนหมิงชิว” เดบโตในครอบครัวทหาร มีความเข้มงวดและความคาดหวังด้านหน้าที่การงาน และไม่ยอมรับรสนิยมทางเพศที่แตกต่างของหมิง จึงส่งหมิงไปเรียนที่ต่างประเทศ ในขณะที่บทซีรีส์ไทยเกิดจากการอหึกจากตง ทำให้หมิงตัดสินใจไปเรียนต่างประเทศเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างนวนิยาย

ตอนที่เขียนหนังสือกำลังเรียนอยู่ม.ต้น เขาก็รู้ว่าตัวเองไม่สนใจผู้หญิงเลย ถึงขนาดรำคาญที่พวกเธอรบกวนเขาไม่หยุด แต่ตอนนั้นเขาก็รำคาญเด็กผู้ชายโง่ๆ ในวัยเดียวกันเหมือนกัน เขาเลยไม่รู้ตัวว่ารสนิยมทางเพศของเขามีปัญหาอะไร

จนถึงตอนอยู่ม.ปลาย บังเอิญเขาได้ดู GV ออนไลน์ เขาจึงตระหนักได้ถึงความปลอดภัยของเขาว่าจริงแท้แล้วคืออะไร

เขามีพี่ชายหนึ่งคนและพี่สาวหนึ่งคน ในบ้านของเขา ทุกคนรักและเอ็นดูเขามาก และเขากลายเป็นคนที่ไม่จำเป็นต้องแบกรับความหวังอะไรมากมาย ดังนั้นเขาจึงทำอะไรตามอำเภอใจและไม่ฟังคำพูดของผู้ใหญ่ในบ้าน หลังจากพ่อแม่ของเขาเริ่มรู้เรื่อง เพราะร้อนตัวเขาจึงหนีไปเรียนที่สหรัฐอเมริกา

(ตอนที่ 9 หน้าที่ 12-13)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 3 ฉากที่ 28 หมิงงอกหักจากตง จึงขอแม่หนีไปเรียนต่อเมืองนอก ดังข้อความที่ว่า

- หมิงเสียใจ ขอแม่หนีไปเรียนต่อเมืองนอก แต่แม่ไม่เข้าใจ
- แม่หมิง อเมริกา? เรียนที่นี้ก็ได้อยู่แล้ว จะถ่อไปถึงโน่นทำไม แล้วใครจะดูแลหมิง
- หมิง หมิงแค่มัวอยากอยู่ที่นี้แล้ว หมิงอยากอยู่คนเดียว
- หมิงปิดประตูใส่แม่
- หมิงเปิดกระดานปฏิทิน ข้างหลังซ่อนโปสเตอร์ภาพแผ่นหลังของตงไว้
- หมิงฉีกโปสเตอร์ทิ้งอย่างหัวใจสลาย

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 28)

4) ดัดแปลงบทสนทนา

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้ดัดแปลงบทสนทนาใหม่ให้สั้น กระชับและเหมาะกับตัวละครและบริบทของฉาก โดยเฉพาะการปรับใช้บุรุษสรรพนามระหว่างตัวละคร ซีรีส์เลือกใช้คำเรียกแบบไม่เป็นทางการ เช่น “พี่” และ “นาย” เพื่อสะท้อนความสัมพันธ์เชิงสนิทสนมระหว่างตัวละคร นอกจากนี้ยังมีการใช้บุรุษสรรพนาม “กู” และ “มึง” ซึ่งแม้จะลดทอนความสุภาพ แต่กลับสะท้อนถึงความเป็นกันเอง ความใกล้ชิด และความผูกพันระหว่างตัวละคร ในขณะที่นวนิยายวายจีนมักใช้บุรุษสรรพนาม “ฉัน” “ผม” และ “นาย” เป็นส่วนใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน โจวเสียงและเยียนหมิงซิว
ใช้ บุรุษสรรพนาม “ฉัน” และ “นาย”

โจวเสียงพูดด้วยความโกรธ “นายปล่อยฉัน นายรู้ไหมว่าที่นี่
คือที่ไหน”

ถ้ามีคนเดินมาเจอในเวลานี้ เขาจะซ่อนที่ไหนได้ทัน

เยียนหมิงซิวขบฟันแน่น “ตอนนี้ นายกลัวชายหน้าแล้วเหรอ
แล้วตอนที่นายตามฉัน ทำไมนายไม่กลัวชายหน้าล่ะ ตอนนี้นาย
แสร้งมาทำแบบนี้ทำไม นายอยากไล่ฉันไป ก็ไล่แบบนี้ นายเห็นฉัน
เป็นอะไร”

(ตอนที่ 12 หน้า 11)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย โจและหมิงใช้บุรุษสรรพ
นาม “พี่” และ “นาย” พี่วุฒิและโจใช้บุรุษสรรพนาม “กู” และ “พี่”

โจ คืนวันคริสต์มาส นายละเมอกอดพี่ เรียกพี่ว่าพี่ตง ออก
หัทมาละสิคินนั้นเค้าขอแต่งงานกันหนิ

- หมิงเหวอที่โจรู้ความลับ เลยพยายามโมโหกลบเกลื่อน

หมิง นี่มันเรื่องส่วนตัวผม พี่ไม่ต้องมายุ่ง

โจ พี่ก็ไม่ได้มายุ่ง พี่แค่อยากให้มันจบ ออกจากบ้านพี่
ไปได้แล้ว

- หมิงโมโห โยนโจลงพื้นแล้วขึ้นคร่อม

.....

- หมิงเดินออกไป วุฒิเดินมาหาโจ

วุฒิ กูบอกมึงแล้วไข่ม้อย ให้เคลียร์ให้เรียบร้อย

โจ ขอโทษครับพี่

(ตอนที่ 4 ฉากที่ 6)

5) ดัดแปลงฉาก

จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้ดัดแปลงฉากเหตุการณ์สำคัญ
ที่เป็นฉากเหตุการณ์อุบัติเหตุการเสียชีวิตของตัวละครเอกอย่างมีนัยสำคัญ โดยดัดแปลงจากตัวละคร
โจวเสียงประสบอุบัติเหตุจากดินโคลนถล่มระหว่างการถ่ายทำสารคดีที่มณฑลกว่างซีเป็นตัวละครโจ
เสียชีวิตจากอุบัติเหตุระหว่างการแสดงสดบนเวทีในกองถ่ายภาพยนตร์ริมทะเล อันเป็นการดัดแปลงฉาก

ให้สอดคล้องกับบริบทการผลิตและอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่มีความคุ้นเคยกับฉากการถ่ายทำลักษณะดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน

โจวเสียงอยู่ตำแหน่งหลังสุดของทีม เมื่อโคลนถล่มลงมา ทุกคนต่างพากันหนีเอาชีวิตรอดไปคนละทิศละทาง โจวเสียงเองก็วิ่งเข้าไปในป่าลึก สุดท้ายหลังจากปลอดภัยแล้ว เขาสังเกตได้ว่าเขาหลงกับทุกคน ตอนนี้เขาไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ที่ไหน

(ตอนที่ 13 หน้า 36)

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 1 ฉากที่ 3 ระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ริมทะเล เมื่ออุปกรณ์เซฟตี้ขัดข้องจนทำให้โจพลัดตกลงไปในทะเลและเสียชีวิต

ฉากที่ 3 ภายนอก / กองถ่าย 1 ริมทะเล

- โจสูญหายใจ แล้ววิ่งออกไปแสดงฉากเสียงตาย ทุกคนกลั้นหายใจลื้น
- แม้จะหวาดเสียวแต่สุดท้ายโจก็แสดงได้สำเร็จ ทุกคนโล่งอก
- แต่แล้วอุปกรณ์ก็มีปัญหา จนทำให้โจตกลงไปกลางทะเล

(ตอนที่ 1 ฉากที่ 3)

นอกจากนี้ จากการศึกษา ยังพบว่าบทซีรีส์วายไทยได้ดัดแปลงบริบทสถานที่และภูมิอากาศจากนวนิยายต้นฉบับ นวนิยายวายจีนกำหนดฉากหลังเป็นกรุงปักกิ่งในฤดูหนาว ขณะที่บทซีรีส์วายไทยดัดแปลงให้เหตุการณ์เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ซึ่งมีอากาศร้อน การปรับดังกล่าวสอดคล้องกับภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างในนวนิยายวายจีน

ฤดูหนาวนี้ ปักกิ่งหนาวมาก หิมะตกตั้งแต่ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน แม้ว่าอากาศจะหนาวเย็น แต่บ้านหลังเล็ก ๆ ของเขากับเยียนหมิงซิวมักจะอบอุ่นเสมอ

(ตอนที่ 9 หน้า 21)

ตัวอย่างที่ 3 ตัวอย่างในบทซีรีส์วายไทย ในตอนที่ 3 ฉากที่ 15 ตงมาขอร่วมรับประทานอาหารกับทุกคน แต่โจเห็นว่าสถานที่ร้อนจึงขอพาตงไปนั่งในห้องแอร์แทน

ฉากที่ 15 ภายใน / กองถ่าย - มุมกินข้าว

โจโจ้อ้าวน้องตง มาหาพี่วุฒิเธอ

ตง ครีบ เอากระเข้ามาให้ น่ากินจัง ขอนั่งกินด้วยคนสิ
 โจโจ้ พี่จะเติมข้าว มีใครจะเติมบ้าง
 - โจโจ้ ยิมส์ จะลุกหนี แต่โจห้ามไว้
 โจ อย่าเลย ตรงนี้ร้อน เตียวผมพาพี่ตงไปห้องแอร์เย็นๆ
 ดีกว่า

(ตอนที่ 3 ฉากที่ 15)

4.2.6 การคำนึงถึงปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่ทำให้บทละครโทรทัศน์มีความแตกต่างจากนวนิยายมาจาก 3 ประการ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้แสดง ปัจจัยด้านผู้ชม และปัจจัยด้านระยะเวลาในการนำเสนอ จากการศึกษาพบว่า บทซีรีส์วายไทยได้คำนึงถึงปัจจัยภายนอกดังกล่าวอย่างชัดเจน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยด้านผู้แสดง

บทซีรีส์วายไทยมีการตั้งชื่อตัวละครใหม่ การปรับบทสนทนา และการดัดแปลงฉาก ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ผู้แสดงสามารถตีความและถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ สมจริง และเข้าถึงผู้ชมชาวไทยได้มากขึ้น ผู้แสดงนำของเรื่อง ได้แก่ อัฟ ภูมิพัฒน์ เอี่ยมสำอาง และ ภูมิ ภูริพันธ์ ทรัพย์แสงสวัสดิ์ ซึ่งได้รับเสียงตอบรับจากผู้ชมในแง่บวก ดังตัวอย่างคำรีวิวในเว็บไซต์นวนิยาย meb ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“ทุกคนมาช่วยกันสาปพอกัน เนื้อเรื่องสนุกมาก อ่านไปกำหมัดไป และตัวซีรีส์ก็ดีมาก น้องนสด.เล่นดีมาก อ่านทั้งนิยาย และดูซีรีส์กันเถอะ มีการปรับบทบางส่วน สามารถติดตามได้ทั้ง2อย่างแบบสนุกแน่นอนค่ะ”

(xiaoZHAN94 รีวิวไว้เมื่อ 12 มิ.ย. 2567 11:40 น.)

ตัวอย่างที่ 2

“เรื่องนี้ดีจริงตำมา ดูซีรีส์แล้วต้องมาอ่านอีก ตอนแรกตำหมิงพอนั้นสงสารหมิงมากๆ เรื่องนี้สนุกมากเข้มข้น อัฟ-ภูมิ คือดีมาก”

(นิรนามID : T2Da3T4224 รีวิวไว้เมื่อ 21 มิ.ย. 2567 14:6 น.)

ทั้งสองรีวิวสะท้อนให้เห็นว่าผู้ชมรับรู้ถึงการปรับบทที่ช่วยเสริมให้ผู้แสดงสามารถสื่อสารอารมณ์และบุคลิกของตัวละครได้อย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลให้ผู้ชมมีอารมณ์ในการ

รับชมเพิ่มมากขึ้น และเพิ่มพูนความมีส่วนร่วมทางอารมณ์ต่อการแสดงของนักแสดงนำ อัพ-ภูมิ อย่างชัดเจน

2) ปัจจัยด้านผู้ชม

บทซีรีส์วายไทยได้รับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและภูมิหลังของผู้ชมชาวไทย เช่น การปรับแก่นเรื่องในบทซีรีส์ไทยให้ความรักระหว่างเพศเดียวกันได้รับการยอมรับในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติของสังคมไทยร่วมสมัย นอกจากนี้ ยังมีการคงโครงเรื่องหลักและชื่อตัวละครให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับ เพื่อรักษาเสน่ห์ของเรื่องเดิมและตอบสนองความคาดหวังของแฟนคลับนวนิยาย ดังตัวอย่างคำรีวิวในเว็บไซต์นวนิยาย meb ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“ขอบคุณที่ซีรีส์ปรับบทให้ไม่เครียดขนาดนี้ คืออ่านไปเหนื่อยไปเลยอะ แต่สมเหตุสมผลเพราะนี่นิยายจีน มันก็เป็นความกดดันของสังคมเขาเหมือนกัน ชอบนะแต่พูดตรงๆคือเหนื่อยมาก ในซีรีส์ดูก็เหนื่อยแทนใจละ มาอ่านนิยายคือโคตรเหนื่อยเลย ไม่ได้พักสักนิด นิยายก็ยาวมาก แต่ดีตรงที่ในนิยายมีให้อ่านพาร์ทหึงควบคู่ไปด้วย เพราะซีรีส์เหมือนเป็นผีเกาะหลังใจไปทุกเรื่อง มุมมองหึงไม่ค่อยมีให้เห็นเลย ความรู้สึกหึงด้วย แต่ในนี้ละเอียดดีบทำให้เข้าใจตัวละครมากขึ้น”

(KenSTP รีวิวไว้เมื่อ 18 ก.ค. 2567 3:12 น.)

ตัวอย่างที่ 2

“เป็นนิยายที่ดีมากจริงๆ อ่านแล้ววางเลยและเป็นนิยายเรื่องรักที่มากเขียนรีวิวให้ การดำเนินเรื่องดี ชอบทุกตัวละคร โจวเสียงเป็นตัวละครน่าสงสารมากน้ำตาคลอตามหลายฉากเลย ส่วยก็มีป็นใจไปสงสารหึงด้วย

ก่อนซีรีส์ออนแอร์ก็วนกลับมาอ่านถึงสามครั้ง พอหลังจากซีรีส์ได้หนึ่งตอนก็วนกลับมาอ่านอีกคิดว่ากว่าซีรีส์จะจบก็คงวนกลับมาอ่านอีกหลายรอบอยู่เหมือนกัน อยากให้ทุกคนได้อ่านนสดีงามมากจริงๆ”

(SunshineSky14 รีวิวไว้เมื่อ 6 มิ.ย. 2567 11:12 น.)

ทั้งสองรีวิวสะท้อนให้เห็นว่า การปรับบทซีรีส์โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านผู้ชม ช่วยให้ผู้ชมรู้สึกเข้าถึงเรื่องราวได้ง่ายขึ้น ไม่รู้สึกกดดันจนเกินไป และยังเกิดความผูกพันกับตัวละคร ส่งผลให้ผู้ชมสนใจติดตามทั้งฉบับนวนิยายและฉบับซีรีส์ควบคู่กัน

3) ปัจจัยด้านระยะเวลาในการนำเสนอ

เนื่องจากซีรีส์วายไทยมีเพียง 12 ตอน ในขณะที่นวนิยายวายจีนมี 35 ตอน จึงต้องคำนึงถึงข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการออกอากาศ บทซีรีส์จึงจำเป็นต้องมีการตัดทอน หรือปรับลำดับเหตุการณ์ เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความกระชับและสอดคล้องกับจำนวนตอนที่กำหนด การแปรรูปโครงเรื่องระหว่างนวนิยายวายจีนกับบทซีรีส์วายไทยจึงมุ่งปรับทั้งโครงสร้างและจังหวะการเล่าเรื่องให้เหมาะสมกับสื่อโทรทัศน์ออนไลน์ เช่น การเปิดเรื่องแบบสลับเวลา การผูกปมหลายเหตุการณ์ควบคู่กัน เพื่อสร้างความต่อเนื่องและดึงดูดความสนใจของผู้ชมจนจบเรื่อง ดังตัวอย่างคำรีวิวในเว็บไซต์แพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ iQIYI ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“เรื่องนี้ดำเนินเรื่องเร็วดีไม่ยืดเยื้อ ถ้าใครลังเลว่าจะดูดีไหมดูเถอะ มันดีจริงๆ”

(User7030b0725 รีวิวไว้เมื่อ 21 เม.ย. 2568)

ตัวอย่างที่ 2

“ห๊ะ เอาดี จบเลยแบบนี้เคเอาแบบนี้แหละ ไม่ต้องต่ออะไรทุกอย่างพอ”

(User702d191d2 รีวิวไว้เมื่อ 8 ก.ค. 2567)

จากตัวอย่างคำรีวิวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของการปรับโครงสร้างเรื่องจากนวนิยายวายจีนสู่รูปแบบซีรีส์วายไทยที่ตอบโจทย์การนำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ชมรับรู้ถึงการปรับจังหวะการเล่าเรื่องของซีรีส์ให้มีความกระชับและรวดเร็ว ไม่ยืดเยื้อ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมประเภทนวนิยายวายแปลจากภาษาจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน (แปลโดย YYDS Entertainment ปี พ.ศ. 2567) และบทซีรีส์วายในชื่อเดียวกันที่ออกอากาศทางแพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ iQIYI สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 กลวิธีการแปรรูปนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทนสู่ ซีรีส์ไทย

ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการแปรรูปนิยายวายจีนเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สู่ซีรีส์ไทย สามารถสรุปได้เป็น 6 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

5.1.1.1 การปรับโครงสร้างเรื่อง

จากการศึกษาโครงเรื่องของนวนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทย MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าการปรับโครงสร้างเรื่องทั้งในด้านแก่นเรื่องและองค์ประกอบของโครงเรื่อง โดยแก่นเรื่องในนวนิยายสะท้อนประเด็นความรักชายรักชายที่ยังไม่ถูกยอมรับในสังคมจีน ขณะที่บทซีรีส์วายไทยปรับให้ความรักเพศเดียวกันได้รับการยอมรับมากขึ้น อุปสรรคหลักของเรื่องจึงมีได้อยู่ที่การเป็นความรักเพศเดียวกัน แต่เป็นแรงกดดันและความห่วงใยจากครอบครัว

นอกจากนี้ยังมีการปรับในส่วนขององค์ประกอบสำคัญของโครงเรื่อง ได้แก่ การเปิดเรื่องที่นวนิยายใช้การดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา ขณะที่บทซีรีส์เลือกใช้การเล่าเรื่องแบบสลับเวลา ทำให้เรื่องราวเปิดตัวอย่างเร้าใจและดึงความสนใจผู้ชมได้รวดเร็ว สำหรับการผูกปม นวนิยายค่อย ๆ ปูมอย่างค่อยเป็นค่อยไป ในขณะที่บทซีรีส์มีหลายปมดำเนินไปพร้อมกัน เพื่อให้จังหวะการเล่าเรื่องกระชับและสอดคล้องกับจำนวนตอนที่จำกัด จุดสุดยอดของเรื่องทั้งนวนิยายและบทซีรีส์มีสาระสำคัญใกล้เคียงกัน แต่บทซีรีส์ปรับวิธีการเปิดเผยความจริงให้ชัดเจนและดราม่ามากขึ้น ส่วนการปิดเรื่องทั้งนวนิยายและบทซีรีส์เป็นแบบสุขนานุกรมเช่นเดียวกัน แต่บทซีรีส์เพิ่มเติมรายละเอียดให้ความรักสมบูรณ์และได้รับการยอมรับมากขึ้น

5.1.1.2 การจัดการตัวละคร

จากการศึกษาโครงสร้างของนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าบทซีรีส์วายไทย MY STAND-IN ตัวนาย

ตัวแทน มีการจัดการตัวละครทั้งในด้านการตั้งชื่อตัวละคร ปรับภูมิหลังของตัวละครเอก และปรับบทบาทของตัวละครรอง เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทภาษา วัฒนธรรม และข้อจำกัดของสื่อโทรทัศน์

ในด้านชื่อของตัวละครพบว่าการปรับเปลี่ยนและกำหนดชื่อใหม่ทั้งหมด เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทภาษาไทย โดยชื่อตัวละครเอกและตัวละครรองบางส่วนยังคงมีความสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับชื่อเดิม โดยตัดทอนพยางค์ให้สั้นลง เลือกพยางค์ที่ออกเสียงง่ายและคุ้นหูผู้ชมชาวไทย ในขณะที่ชื่อตัวละครรองบางตัวถูกเปลี่ยนใหม่โดยสิ้นเชิง แต่ยังคงปรากฏร่องรอยของการเชื่อมโยงเชิงเสียงอยู่บ้างในระดับหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมกับรสนิยมผู้ชมไทย ทั้งในแง่ความคุ้นหู และการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครในบทซีรีส์วายไทย ตลอดจนยังคงความต่อเนื่องจากต้นฉบับจีน

สำหรับภูมิหลังของตัวละครเอก พบว่าการปรับเปลี่ยนของตัวละครเอกทั้งสองคนให้เข้ากับบริบทไทย ตัวละคร “โจ” ถูกกำหนดให้เติบโตมาในวัดหลังจากสูญเสียบิดามารดา ตั้งแต่วัยเด็ก ขณะที่ “โจวเสียง” ในนวนิยายยังคงมีบ้านของตนเองแม้จะกำพร้า ส่วนตัวละคร “หมิง” ถูกปรับให้มีภูมิหลังเป็นทายาทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แทนที่จะมาจากครอบครัวทหาร และเปลี่ยนแรงจูงใจที่ทำให้เขาเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ จากการถูกรับตัวส่งไปเพราะรสนิยมทางเพศ ในนวนิยาย กลายเป็นการตัดสินใจด้วยตนเองหลังผิดหวังในความรักกับตง

ในด้านบทบาทของตัวละครรอง บทซีรีส์มีการเพิ่มบทบาทของ “ตง” ให้มีส่วนสำคัญในการปิดเรื่องมีความสมบูรณ์แบบมากกว่า นอกจากนี้ บทซีรีส์ยังรวมบทบาทของ “คุณปู่ของหมิง” และ “คุณพ่อของหมิง” ในต้นฉบับเข้าด้วยกันเป็นตัวละครเพียงหนึ่งเดียว เพื่อลดจำนวนตัวละครรอง ทำให้เรื่องกระชับขึ้น และสร้างแรงขับเคลื่อนเรื่องราว

5.1.1.3 การปรับฉาก เวลา และสถานที่

จากการศึกษาโครงสร้างของนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าบทซีรีส์วายไทย MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน มีการปรับฉากเหตุการณ์สำคัญที่เป็นอุบัติเหตุการเสียชีวิตของตัวละครเอก จากเดิมที่เป็นดินโคลนถล่มในมณฑลกว่างซี ถูกปรับเป็นอุบัติเหตุระหว่างการแสดงสดนักร้องทะเลในกองถ่ายภาพยนตร์ไทย และปรับบริบทสถานที่และภูมิอากาศ จากฤดูหนาวของปักกิ่งสู่ฤดูร้อนของกรุงเทพฯ ทั้งนี้เป็นการปรับฉากให้สอดคล้องกับบริบทการผลิตและอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่มีความคุ้นเคยกับการถ่ายทำลักษณะดังกล่าว

นอกจากนี้บทซีรีส์วายไทยยังมีการเพิ่มฉากใหม่ที่เป็นพิธีศพของตัวละครเอกโจร่างเดิมในวัดไทย ซึ่งสะท้อนความพยายามในการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย

5.1.1.4 การเขียนบทสนทนาและบทบรรยาย

จากการศึกษาโครงสร้างของนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าบทซีรีส์วายไทย MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน มีการแต่งบทสนทนาใหม่และบทบรรยายทั้งหมด โดยมีกลวิธีสำคัญคือการเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งและบุรุษที่สองแบบไม่เป็นทางการ เช่น “พี่” และ “นาย” เพื่อสะท้อนความสัมพันธ์เชิงสนิทสนมระหว่างตัวละครเอก ซึ่งต่างจากนวนิยายที่ใช้สรรพนามอย่าง “ฉัน” และ “นาย” ที่มีความเป็นทางการมากกว่า ทำให้บทสนทนาดูสมจริงและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการปรับระดับภาษาพูดให้ลดทอนความสุภาพเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยเลือกใช้ “กู” และ “มึง” ในบทสนทนาของเพื่อนสนิทหรือเพื่อนร่วมงาน เพื่อสื่อถึงความเป็นกันเองและความผูกพันระหว่างตัวละคร

ขณะเดียวกันบทสนทนาและบทบรรยายในบทซีรีส์ถูกปรับให้มีความสั้น กระชับ และตรงประเด็น ลดรายละเอียดการบรรยายฉากและสภาพแวดล้อม อันเป็นการปรับให้เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอในบทซีรีส์ ช่วยให้การดำเนินเรื่องรวดเร็ว มีพลัง และสื่อสารอารมณ์ของตัวละครได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.1.5 เทคนิคการดัดแปลง

จากการศึกษาโครงสร้างของนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าผู้เขียนบทซีรีส์ใช้เทคนิคการดัดแปลง 3 รูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสื่อโทรทัศน์และรสนิยมของผู้ชมชาวไทย ได้แก่ การขยายความโดยเพิ่มบทบาทตัวละครรองและเพิ่มฉากใหม่ การตัดทอน ทั้งรายละเอียดการบรรยายฉากและภูมิอากาศที่ยืดเยื้อในนวนิยายรวมถึงการลดทอนบทบาทตัวละครที่ไม่จำเป็นเพื่อให้เรื่องราวกระชับ และการดัดแปลงส่วนของแก่นเรื่องและองค์ประกอบสำคัญของโครงเรื่องทั้งในด้านการเปิดเรื่อง การผูกปม จุดสุดยอด และการปิดเรื่อง รวมถึงดัดแปลงภูมิหลังของตัวละครเอก บทสนทนา ฉากเหตุการณ์สำคัญ ตลอดจนบริบทสถานที่และภูมิอากาศ

5.1.1.6 การคำนึงถึงปัจจัยภายนอก

จากการศึกษาโครงสร้างของนิยายวายจีนและบทซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า บทซีรีส์วายไทยได้คำนึงถึงปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการแปรรูปร่างเนื้อหาอย่างชัดเจนใน 3 ประการหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้แสดง โดยปรับชื่อตัวละคร บทสนทนา และฉาก ให้สอดคล้องกับบริบทไทย เพื่อให้ผู้แสดงถ่ายทอดอารมณ์ได้สมจริงและเข้าถึงผู้ชม ปัจจัยด้านผู้ชม โดยปรับแก่นเรื่องให้สะท้อนการยอมรับความรักเพศเดียวกันในสังคมไทยร่วมสมัย พร้อมทั้งคงเสน่ห์ของเรื่องเดิมเพื่อตอบสนองความคาดหวังของแฟนนิยาย และ ปัจจัยด้านระยะเวลาในการนำเสนอ โดยใช้กลวิธีการตัดทอนให้เนื้อเรื่องกระชับและเหมาะสมกับจำนวนตอน

ของซีรีส์ รวมถึงใช้เทคนิคการเปิดเรื่องแบบสลับเวลาเพื่อปรับลำดับเหตุการณ์และการผูกปมหลาย เหตุการณ์เพื่อสร้างความต่อเนื่องและดึงดูดความสนใจของผู้ชมจนจบเรื่อง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการแปรรูปวรรณกรรมจากนวนิยายวายเงินสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน สามารถอภิปรายผลได้รายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์โครงสร้างของนวนิยายและบทซีรีส์พบว่าแก่นนวนิยายวายเงินและซีรีส์วายไทยจะมีโครงสร้างพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ประการเดียวกัน ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และ ฉากและบรรยากาศ อย่างไรก็ตาม มีการปรับรายละเอียดสำคัญที่สะท้อนกลวิธีการแปรรูปซึ่งคำนึงถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

การปรับแก่นเรื่องจากความรักรักชายรักชายที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคมจีน มาเป็นความรักที่ได้รับการยอมรับในบริบทไทย แสดงให้เห็นถึงการแปรรูปวรรณกรรมด้านเนื้อหาแบบข้ามวัฒนธรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างทางค่านิยมและการยอมรับทางสังคมระหว่างทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นข้อค้นพบสำคัญของงานวิจัยนี้ที่สะท้อนการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับสังคมไทยและสอดคล้องกับการรับรู้ของผู้ชม นอกจากนี้ บทซีรีส์ได้ปรับองค์ประกอบของโครงเรื่องทั้งการเปิดเรื่อง การผูกปม จุดสุดยอด และการปิดเรื่อง เพื่อดึงดูดความสนใจผู้ชมตั้งแต่ต้นเรื่องและเหมาะสมกับจำนวนตอนที่จำกัดในรูปแบบซีรีส์ในสื่อออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดัดแปลงเนื้อหาของเพ็ญภา ศิริบรรจง (2563) และ ชมพูนิกส์ โพธิโรจน์ และคณะ (2564) ที่เน้นการปรับเปลี่ยนโครงเรื่องและองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายให้เหมาะสมกับสื่อโทรทัศน์และความคาดหวังของผู้ชม

การจัดการตัวละครทั้งในด้านการตั้งชื่อตัวละครใหม่ ปรับภูมิหลังของตัวละครเอก และปรับบทบาทของตัวละครรอง เพื่อให้บทซีรีส์วายไทยสอดคล้องกับบริบทภาษา วัฒนธรรม และข้อจำกัดของสื่อโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐคุณินธุ์ นิจรมย์ และวริษา อัครวัฒน์ (2565) ที่พบว่าการดัดแปลงตัวละครต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของบทบาทตัวละครกับบริบทสื่อ รวมถึงงานวิจัยของพรทิพย์ อิกำพร และฉลองรัฐ เณมมาลย์ชลมารค (2568) ที่ชี้ว่าการปรับตัวละครให้เหมาะสมกับสื่อภาพยนตร์หรือซีรีส์เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของเรื่อง

การปรับฉากเหตุการณ์สำคัญ เพิ่มฉากใหม่ และปรับบริบทสถานที่และภูมิอากาศ เป็นการปรับให้สอดคล้องกับบริบทการผลิตและวัฒนธรรมไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดัดแปลงฉากและสภาพแวดล้อมตามที่ทัตพิชา สกุลสืบ (2565) และพรทิพย์ อิกำพร และฉลองรัฐ เณมมาลย์ชลมารค (2568) เสนอว่าการปรับฉากและสถานที่ให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและสื่อเป็นกลวิธีสำคัญ

การแต่งบทสนทนาใหม่และบทบรรยายทั้งหมด และบทสนทนาและบทบรรยายในบทซีรีส์ถูกปรับให้มีความสั้น กระชับ และตรงประเด็น ลดรายละเอียดการบรรยายฉากและสภาพแวดล้อม อัน

เป็นการปรับให้บทสนทนาดูสมจริง เป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอในบทซีรีส์ ซึ่งเป็นข้อค้นพบเฉพาะของงานวิจัยนี้ และสะท้อนแนวโน้มการพัฒนาบทซีรีส์วายไทยให้สอดคล้องกับรสนิยมผู้ชมร่วมสมัย

ทั้งนี้ ผู้เขียนบทซีรีส์ใช้เทคนิคการดัดแปลง 3 รูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสื่อโทรทัศน์และรสนิยมของผู้ชมชาวไทย ได้แก่ การขยายความ การตัดทอน และการดัดแปลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของทัตพิชา สกุศลสืบ (2565) และชมพูนิกส์ โพธิโรจน์ และคณะ (2564) ที่พบว่า การดัดแปลงนวนิยายสู่ละครโทรทัศน์จำเป็นต้องใช้กลวิธีเหล่านี้เพื่อให้เหมาะสมกับสื่อและรสนิยมผู้ชม

นอกจากนี้ การแปรรูปวรรณกรรมยังได้คำนึงถึงปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการแปรรูปเนื้อหาอย่างชัดเจนใน 3 ประการหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้แสดง ปัจจัยด้านผู้ชม และปัจจัยด้านระยะเวลาในการนำเสนอ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของเพ็ญนภา ศรีบรรจง (2563) และพรทิพย์ ธิกำพร และฉลองรัฐ เถอมมาลย์ชลมารค (2568) ที่ชี้ว่าปัจจัยภายนอกเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนเนื้อหาและตัวละคร

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการขยายกรอบการศึกษาออกไป ทั้งในมิติการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน เช่น ผู้เขียนบท ผู้กำกับ หรือโปรดิวเซอร์ เพื่อทำความเข้าใจปัจจัยเบื้องหลังการตัดสินใจด้านการแปรรูปวรรณกรรม รวมถึงการเปรียบเทียบกรณีศึกษาเรื่องอื่นๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่กว้างขึ้น ตลอดจนการพิจารณาการแปรปวนิยายสู่รูปแบบละครโทรทัศน์ใหม่ ๆ เช่น ละครสั้น แนวตั้งที่กำลังได้รับความนิยม อันจะช่วยสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของกลวิธีการแปรรูปวรรณกรรมในสื่อร่วมสมัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการแปรรูปวรรณกรรมจากนิยายวายจีนสู่ซีรีส์วายไทยเรื่อง MY STAND-IN ตัวนายตัวแทน มีข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.1.1 ควรบูรณาการวิธีเชิงคุณภาพในเชิงลึก เช่น การสัมภาษณ์ผู้เขียนบท ผู้กำกับ หรือโปรดิวเซอร์ เพื่อทำความเข้าใจปัจจัยภายนอกที่อยู่นอกเหนือจากเนื้อหาตัวบทวรรณกรรม ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการแปรรูปวรรณกรรม

5.1.2 ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังนวนิยายวายจีนเรื่องอื่นๆ ที่แปรรูปเป็นซีรีส์วายไทย เช่น เรื่องร้ายนักรักเสพติดที่แปรรูปจากนวนิยายวายจีนเรื่อง Addicted เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการแปรรูปวรรณกรรม

5.1.3 ควรศึกษาการแปรรูปวรรณกรรมสู่รูปแบบสื่อใหม่ ๆ เช่น ละครสั้น เพื่อสะท้อนความหลากหลายและความเปลี่ยนแปลงของกลวิธีการแปรรูปวรรณกรรมสู่ละครโทรทัศน์ร่วมสมัย

บรรณานุกรม

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2522). *วรรณคดีวิจารณ์*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คมชัดลึก. (2566, 17 พฤศจิกายน). *เรื่องย่อ 'ตัวนาย ตัวแทน (MY STAND-IN) 'อ๊ฟ - ภูมิ' เจอกันครั้งแรก*. <https://www.komchadluek.net/entertainment/y-entertainment/563214>
- จักรกฤษณ์ ดวงพัตรา. (2563). *การแปรรูปวรรณกรรม*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จรรยาวรรณ เทพศรีเมือง. (2560). *รายวิชาวรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- จิรมน สังข์ชัย. (2560). *การดัดแปลงนวนิยายชุดผ้าของพงศกรเป็นบทละครโทรทัศน์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชมพูนิคส์ โพธิ์โรจน์, จินตภา บัวเขียว, และ ธมลวรรณ สุวรรณรัตน์. (2564). การศึกษากลวิธีการแปรรูปนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์ เรื่อง นาคี. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 13(1), 29–45.
- ณัฐคนินธุ์ นิจรมย์ และ วริษา อัครรัตน์. (2565). กลวิธีการดัดแปลงตัวละครนวนิยายเรื่องซ่งอัน **上瘾** Addiction สู่ละครออนไลน์เรื่องซ่งอัน **上瘾** Addiction. *มนุษยศาสตร์สาร*, 23(2), 8–27.
- ทักษญา หมอกบัว. (2563). *พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อที่มีผลต่อความชื่นชอบซีรีส์วายเรื่องเพราะเราคู่กันของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร [สารนิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- หัตพิชา สกุลสืบ. (2565). วนิดา: การดัดแปลงนวนิยายสู่ละครโทรทัศน์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 10(1), 35–53.
- นัทธนัย ประสานนาม. (2565). ภาวะเคียวรีโนนวนิยายยาโออิของ ร เรือในมหาสมุทร. *วารสารธรรมศาสตร์*, 41(1), 137–160.
- บุษบา ทองอุปการ. (2566). บันเทิงคดียาโออิไทย. ใน *การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 10 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 8* (หน้า 723–737). มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- พรทิพย์ อิกำพร และ ฉลองรัฐ เอมอมาร์ชลมารค. (2568). การดัดแปลงนวนิยายวัยรุ่นเป็นภาพยนตร์สำหรับโทรทัศน์. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 29(1), 178–185.
- เพ็ญนภา ศรีบรรจง. (2563). *การดัดแปลงนวนิยายเรื่อง เพลิงบุญ สู่ละครโทรทัศน์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยรังสิต.

- ภาวิณี พนมวัน ณ อยุธยา. (2564). ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องสั้นหนังสือวันเด็กแห่งชาติ. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 13(26), 77–89.
- ภูวีน บุญยะเวชชีวิน และ ญัฐธนนท์ ศุขอุทอง. (2562). *โลกของวาย: การดัดแปลงขนบบอยเลิฟญี่ปุ่นในซีรีส์วายไทย*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- วนิดา บำรุงไทย. (2544). *ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย*. สุวีริยาสาส์น.
- วุฒิพงษ์ ทรัพย์มาก และ ลักษณะ คล้ายแก้ว. (2563). การเล่าเรื่องความรักของตัวละครชายรักชายผ่านละครโทรทัศน์ไทยและการรับรู้เรื่องเพศทางเลือกของผู้ชมละคร. *วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร*, 5(2), 29–38.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. เอสอาร์พรีนติ้งแมสโปรดักส์.
- อนัญญา วาริสะอาด. (2565). อัตลักษณ์ชายรักชายกับวาทกรรมโรแมนติกในเรื่องสั้นแนววายของไทย: กรณีศึกษาจากรวมเรื่องสั้นชุด “MR. WORLD WIDE # สามีนานาชาติ”. *วารสารมังกรรายสาร*, 10(2), 51–66.
- BBC News ไทย. (2568, 23 มกราคม). 23 ม.ค. 2568 วันประวัติศาสตร์ กฎหมายสมรสเท่าเทียมมีผลใช้บังคับวันแรก. <https://www.bbc.com/thai/articles/c1kmv4rr4xzo>
- iQiyi. (2567). *MY STAND-IN ตั้วนาย ตัวแทน (UNCUT) EP1-12* [Video]. <https://www.iq.com/album/my-stand-in-2024-2bo696v0yep>
- iQiyi. (2567). *MY STAND-IN ตั้วนาย ตัวแทน (UNCUT) สัมภาษณ์พิเศษ: ผู้กำกับ Pepzi* [Video]. <https://www.iq.com/play/my-stand-in-19zp2i1e0ww>
- Shui Qiancheng. (2567). *MY STAND-IN ตั้วนาย ตัวแทน* (YYDS Entertainment, แปล). YYDS Entertainment. (ต้นฉบับภาษาจีนตีพิมพ์เมื่อ 2556). <https://www.mebmarket.com/ebook-287496->
- Theheadline. (2567, 13 กรกฎาคม). *ปิดฉากสวยงาม! ซีรีส์ “MY STAND-IN ตั้วนาย ตัวแทน” กวาดความนิยมจากแฟนคลับทั่วโลกไม่มีแผ่วจนอีพีสุดท้าย*. <https://www.theheadline.com/example-4/29835.html>
- Wang, A. (2021). Contemporary Danmei fiction and its similitudes with classical and Yanqing literature: Fiksi Danmei Kontemporer dan Persamaannya dengan Sastra Klasik dan Yanqing. *Department of Modern Languages and Cultures University of Liverpool*, 127–148.

ภาคผนวก

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

ภาคผนวก ก

เนื้อเรื่องย่อนวนิยาย MY STAND-IN ตัวนาย ตัวแทน

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

ภาคผนวก ก เนื้อเรื่องย่อรายตอนนวนิยาย MY STAND-IN ตัวนาย ตัวแทน

ตอนที่ 1

โจวเสียงฟื้นขึ้นมาจากการโคม่าหลังประสบอุบัติเหตุ โดยพบว่าตนเองอยู่ในร่างของชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีหน้าตาไม่คุ้นเคย และมีหญิงวัยกลางคนที่เรียกตัวเองว่า “แม่” คอยดูแลอยู่ไม่ห่าง ในขณะที่สับสนกับความจริงตรงหน้า โจวเสียงเริ่มสำรวจร่างกายของตัวเองและพบว่าหน้าตาของเขาเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง สิ่งที่ชัดเจนยิ่งกว่านั้นคือ เขาไม่ได้กลับมาในร่างเดิมอีกต่อไปแล้ว แต่กลับกลายเป็นอีกคนหนึ่งที่ชื่อก็ยังคงเป็น “โจวเสียง” เช่นกัน

แม้รู้สึกตกใจและไม่เข้าใจสถานการณ์ แต่โจวเสียงเริ่มเปิดใจทีละน้อย โดยเฉพาะเมื่อได้สัมผัสถึงความรักและห่วงใยอย่างจริงใจจาก “แม่ใหม่” ผู้ที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อน เขาค่อย ๆ ยอมรับร่างใหม่และความจริงที่เปลี่ยนแปลงไป และตัดสินใจใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าแทนเจ้าของร่างเดิม

ขณะดูโทรทัศน์ในโรงพยาบาล โจวเสียงเห็นข่าวของวังอวี้ตง ดาราชายที่เขาเคยเป็นสตैंด์อินให้ และได้ยินจากเฉินอิงเอ๋ยขึ้นว่าวังอวี้ตงได้แต่งงานกับพี่สาวของเยียนหมิงชิว คนรักเก่าของโจวเสียงในร่างเดิม ภาพเหล่านั้นสะเทือนใจเขาอย่างยิ่ง และกระตุ้นให้ตระหนักว่า แม่เขาจะได้ชีวิตใหม่ แต่หัวใจของเขายังคงถูกผูกไว้กับอดีตที่จากไปอย่างไม่มียวันหวนคืน

ตอนที่ 2

หลังจากโจวเสียงได้ฟื้นตัวมาอีกสองวัน เขาบังเอิญพบกับ “ชายเว่ย” เพื่อนเก่าในอดีตร่างเดิมโดยไม่คาดคิด ชายเว่ยเป็นลูกชายของผู้ป่วยเตียงข้าง ๆ และยังคงจดจำเพื่อนสนิทชื่อ “โจวเสียง” ได้อย่างไม่ลืมเลือน แม้จะไม่รู้เลยว่าชายหนุ่มที่กำลังพูดคุยด้วยก็คือเพื่อนคนนั้นในร่างใหม่

ชายเว่ยยังคงรู้สึกผิดที่เคยเป็นคนแนะนำงานอันตรายให้กับโจวเสียงคนเดิม และโทษตัวเองที่เพื่อนหายไปโดยไร้ร่องรอย ด้วยเฉินอิงเอ๋ยเคยช่วยเหลือพ่อช่วยเว่ยให้ เขาจึงแสดงน้ำใจด้วยการช่วยเหลือโจวเสียงอย่างจริงใจ ทั้งช่วยเหลือยืมข้าวแม่ลูกสองคน ส่งโจวเสียงกลับบ้านและเสนองานให้ โจวเสียงพยายามรักษาระยะห่าง ไม่เปิดเผยตัวตน และขอร้องให้ชายเว่ยแนะนำงานเบื้องหลังให้แทนที่จะผลักดันให้เขาเข้าสู่วงการบันเทิง

เมื่อกลับถึงบ้าน โจวเสียงได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นของเฉินอิง ผู้หญิงที่เป็นแม่ของเจ้าของร่างเดิม และได้ทราบว่าเธอแบกหนี้ค่ารักษาพยาบาลกว่า 370,000 หยวน เขารู้สึกผิดและตัดสินใจรับผิดชอบหนี้ก้อนนั้นเอง ในฐานะคนที่ได้ใช้ชีวิตในร่างนี้ โจวเสียงจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ใช้ชีวิตอย่างไร้เป้าหมายอีกต่อไป เขาสังเกตว่าเขาไม่ได้คิดถึงเยียนหมิงชิวเหมือนเดิมแล้ว

ตอนที่ 3

โจวเสียงเริ่มงานใหม่ที่บริษัทเดิมที่เขาเคยทำในอดีตร่าง ด้วยความช่วยเหลือของชายเว่ย ซึ่งปัจจุบันเป็นรองประธานบริหารของบริษัท ชายเว่ยยังคงดูแลโจวเสียงอย่างดีเหมือนเดิม แม้จะรู้ว่า

เขาคือเพื่อนเก่าที่หายตัวไป โจวเสียงได้กลับมาทำงานในกองถ่ายในตำแหน่งเบื้องหลัง และได้พบกับเพื่อนร่วมงานเก่า ๆ ที่เคยรู้จัก แต่ก็ไม่มีใครจำเขาได้

ในสตูดิโอ เขาเริ่มต้นฝึกงานกับอาลิ้วและเหล่าโจว ทุกคนให้การต้อนรับอย่างเป็นมิตร เขาสร้างทำตัวเป็นมือใหม่ที่ไม่รู้อะไร ทั้งที่จริงมีประสบการณ์มากมายในอดีตสร้างเดิม ช่วงบ่ายงานหนักและต่อเนื่อง จนกระทั่งช่วงเย็น ทีมงานได้รับแจ้งว่ามีดาราดังคนหนึ่งจะเข้ามาถ่ายโฆษณากะทันหัน ซึ่งก็คือ “เยียนหมิงชิว” — คนรักเก่าของโจวเสียงในร่างเดิม

เมื่อได้ยินชื่อนั้น โจวเสียงถึงกับมือสั่น หน้าซีด และขออนุญาตกลับก่อนโดยอ้างว่าสุขภาพยังไม่ดี ทีมงานเข้าใจและปล่อยเขากลับ ทว่าในขณะที่เขากำลังเดินไปที่ลิฟต์ ประตูลิฟต์กลับเปิดออก และเขาต้องเผชิญหน้ากับเยียนหมิงชิวแบบไม่ทันตั้งตัว

เยียนหมิงชิวที่อยู่ในวงล้อมของผู้คน หันมาเจอกับโจวเสียงเข้าอย่างจัง เขาจับจ้องมองด้วยความรู้สึกประหลาด หัวใจเต้นแรง รวากับรู้สึกคุ้นเคยกับสายตาของชายแปลกหน้าคนนี้อย่างไม่มีเหตุผล ขณะที่โจวเสียงพยายามควบคุมอารมณ์และเดินเลี่ยงไป เยียนหมิงชิวกลับคว้าแขนของเขาไว้ และถามคำถามที่ไร้ที่มาที่ไปว่า “นายเป็นใคร”

ตอนที่ 4

เรื่องราวพาย้อนกลับไปเมื่อสามปีก่อน โจวเสียงในร่างเดิมทำงานเป็นสตูดิโอแมนมืออาชีพในกองถ่ายภาพยนตร์ย้อนยุค เขากำลังเตรียมตัวเข้าฉากแสดงแทนวังอวีตง ดาราหนุ่มชื่อดังที่กำลังโด่งดัง และเป็นคนที่โจวเสียงมีรูปร่างด้านหลังคล้ายกันมาก ขณะกำลังแต่งตัวและซ้อมคิวอย่างสนุกสนานกับทีมงาน เยียนหมิงชิว—ชายหนุ่มที่เพิ่งกลับจากต่างประเทศ—ปรากฏตัวขึ้นเพื่อเซอร์ไพรส์วังอวีตง ผู้เป็นคนที่รักของพี่สาวเขา แต่เข้าใจผิดว่าโจวเสียงคือวังอวีตง จึงรีบโผล่เข้ากอดจากด้านหลัง

เมื่อเยียนหมิงชิวรู้ว่าจำคนผิดก็เกิดความรู้สึกอายและไม่ชอบหน้าโจวเสียงทันที ทว่าระหว่างรอวังอวีตง เยียนหมิงชิวกลับเฝ้ามองโจวเสียงที่กำลังแสดงฉากต่อสู้อย่างชื่นชมโดยไม่รู้ตัว หลังการถ่ายทำ โจวเสียงได้รับคำชมจากผู้กำกับ และขอเสนอให้รับบทเล็ก ๆ เพิ่มเติม ในขณะเดียวกันวังอวีตงก็มาถึงกองถ่าย และทักทายเยียนหมิงชิวอย่างสนิทสนมเผยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ลึกซึ้งของทั้งคู่

หลังเลิกงาน ขณะที่เยียนหมิงชิวกำลังยืนรอแท็กซี่ท่ามกลางฝนตกหนัก โจวเสียงซึ่งกำลังจะกลับบ้านก็แวะรับเขาไปส่ง ระหว่างทาง ทั้งสองได้พูดคุยกันเล็กน้อย โจวเสียงเข้าใจผิดว่าเยียนหมิงชิวอาจเป็นดาราดังใหม่จึงแนะนำบริษัทให้ แต่กลับพบว่าอีกฝ่ายไม่ได้สนใจวงการบันเทิง เยียนหมิงชิวตอบรับคำชวนให้ไปที่บ้านของโจวเสียงแทนที่จะไปหาพี่สาวของเขา เพราะไม่อยากเผชิญความจริงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับวังอวีตง

แม้บรรยากาศในรถจะอึดอัดเล็กน้อย แต่ก็มีกลิ่นอายแบบไม่รู้ตัว โจวเสียงเองก็รู้สึกประหลาดใจกับความไว้วางใจที่อีกฝ่ายมอบให้โดยไม่ตั้งใจ และก่อนถึงบ้านก็มีเหตุการณ์ลึกลับบน

บันไดที่ทำให้เยียนหมิงชีวิตต้องโอบประคองใจเสียงไวโดยอัตโนมัติ... เป็นจุดเริ่มต้นของความผูกพันบางอย่างที่ยังไม่รู้ชื่อ

ตอนที่ 5

โจวเสียงและเยียนหมิงชีวิตพัฒนาความสัมพันธ์จากความสนิทสนมสู่ความใกล้ชิดทางร่างกาย แต่ทั้งคู่พบว่าต่างเป็นฝ่าย "รุก" ทำให้ไม่สามารถมีอะไรกันได้ในคืนนั้น แม้บรรยากาศจะเร้าร้อนก็ตาม หลังจากนั้นทั้งคู่ยังคงติดต่อกัน โดยโจวเสียงรู้สึกสนใจเยียนหมิงชีวิตอย่างมาก ส่วนเยียนหมิงชีวิตเองก็ถูกดึงดูดด้วยความคล้ายคลึงของโจวเสียงกับวังอวีตง คนที่เขาหลงรักลับๆ

ในที่สุดทั้งคู่ก็นัดพบกันอีกครั้งที่ร้านอาหารไทย และแสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนขึ้น แม้จะถูกขัดจังหวะโดยพนักงานเสิร์ฟก็ตาม ระหว่างการสนทนา เยียนหมิงชีวิตเริ่มสนใจชีวิตและการงานของโจวเสียง ซึ่งเป็นสตันท์แมนที่พอใจกับชีวิตเรียบง่ายโดยไม่คิดวางแผนอนาคต ขณะที่เยียนหมิงชีวิตซึ่งมีฐานะดีและอายุน้อยกว่ามองว่าชีวิตแบบนั้นไม่มั่นคง และเริ่มลังเลว่าจะช่วยเหลือโจวเสียงทางสายงานหรือไม่ เพราะยังคงแอบเปรียบเทียบเขากับวังอวีตงในใจ

ตอนที่ 6

หลังรับประทานอาหารเย็นที่ร้านไทยหรู ซึ่งเยียนหมิงชีวิตใช้สิทธิ์สมาชิกพิเศษไม่ต้องจ่ายเงิน ทั้งคู่ตัดสินใจกลับบ้านโจวเสียงแทนการไปดื่มต่อ ในคืนนั้น ความสัมพันธ์ของพวกเขาก้าวลึกถึงขั้นใกล้ชิดทางร่างกาย แม้โจวเสียงจะเคยเป็นฝ่ายรุกเท่านั้น แต่ครั้งนี้เขายอมเป็นฝ่ายรับให้เยียนหมิงชีวิต

เขานั้น ทั้งสองใช้เวลาด้วยกันอย่างอบอุ่นเหมือนคู่รัก ก่อนที่โจวเสียงจะต้องออกไปทำงาน สอนสตันท์ แม้เยียนหมิงชีวิตจะพยายามกักเขาไว้ด้วยคำว่า "นายไม่ต้องออกไป... อยู่เป็นเพื่อนฉัน" แต่โจวเสียงยังคงเลือกหน้าที่ โดยหวังว่าจะได้เจอเขาอีกในเย็นวันนั้น แต่หลังโจวเสียงกลับบ้านก็พบว่าเยียนหมิงชีวิตไม่ได้กลับบ้านเขา

เช้าวันรุ่งขึ้น ที่กองถ่ายละครของวังอวีตง โจวเสียงต้องถ่ายฉากแอ็กชันในน้ำที่เหนียวยาก และหนาวจัด ท่ามกลางความอ่อนล้า เขากลับต้องเผชิญกับเยียนหมิงชีวิตที่ปรากฏตัวขึ้นแบบไม่คาดคิด พร้อมอาหารหรูสำหรับวังอวีตง—ผู้ซึ่งเปิดเผยว่าเป็นแฟนพี่สาวของเขาเอง เยียนหมิงชีวิตแสดงท่าทีเย็นชากับโจวเสียง และเขายังย้ำอย่างหนักแน่นให้โจวเสียง "เก็บเรื่องความสัมพันธ์ของเขาสองคนเป็นความลับ"

ความห่างเหินของเยียนหมิงชีวิตทำให้โจวเสียงสับสนและเจ็บปวด แต่เมื่อกลับถึงบ้านในค่ำคืนนั้น เขาก็พบว่าเยียนหมิงชีวิตกำลังรอเขาอยู่หน้าประตู—ราวกับความสัมพันธ์ของพวกเขายังไม่จบลงง่ายๆ

ตอนที่ 7

เยียนหมิงชีวิต หนีความอึดอัดจากครอบครัวและความรู้สึกที่มีต่อ วังอวีตง จึงมาหาโจวเสียง และขออยู่ด้วยชั่วคราว โจวเสียงยินดีต้อนรับโดยไม่ลังเล ทั้งคู่ใช้ชีวิตร่วมกันอย่างใกล้ชิด มีความสุข

ในช่วงสั้นๆ คล้ายคู่รัก โดยเฉพาะในช่วงหยุดยาวหกวัน เยียนหมิงชิวรู้สึกผ่อนคลายกับการอยู่ใกล้ โจวเสียง เพราะเขาสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ โจวเสียงเริ่มรู้ว่ารู้สึกดีมากกับเยียนหมิงชิว แต่ก็รู้ว่าความสัมพันธ์นี้ไม่มีอนาคต เพราะอีกฝ่ายยังเด็กและอารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ หลังหยุดยาว เยียนหมิงชิวกลับบ้าน แต่ทนความอึดอัดจากข่าวการหมั้นของพี่สาวกับวังอวีตงไม่ได้ จึงหนีกลับมาหาโจวเสียงอีก ความสัมพันธ์ทางกายของทั้งคู่เริ่มรุนแรงขึ้น มีฉากในห้องน้ำที่สะท้อนความคลั่งไคล้ของเยียนหมิงชิว และความล่งเลอของโจวเสียง เยียนหมิงชิวเริ่มแสดงออกถึงความผูกพันอย่างจริงจัง เช่น รอโจวเสียงทำงานจนดึกหลายชั่วโมงโดยไม่บ่น โจวเสียงหลุดปากชวนเยียนหมิงชิวมาอยู่ด้วยกัน และแม้จะตกใจในคำพูดของตัวเอง เยียนหมิงชิวก็ตกลง วันหนึ่ง โจวเสียงได้รับโทรศัพท์จาก “หลานซีหรง” อดีตรุ่นน้องที่เคยมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนัก และรู้ว่าจะต้องไปเจอกันที่งานเลี้ยง แม้จะไม่เต็มใจ เยียนหมิงชิวเริ่มรู้สึกไม่พอใจ และเสนอตัวเลี้ยงโจวเสียงถ้าเขาลาออก แต่โจวเสียงไม่ได้รับข้อเสนอนั้นอย่างจริงจัง

ตอนที่ 8

บริษัทจัดงานต้อนรับใหญ่โตให้ “หลานซีหรง” นักแสดงหนุ่มผู้โด่งดัง โจวเสียงเข้าร่วมงานด้วย และได้พบกับหลานซีหรงอีกครั้งหลังห่างหายไปนาน ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองเต็มไปด้วยความรู้สึกค้างคาใจจากอดีต และเมื่อได้พูดคุยกันเป็นการส่วนตัว หลานซีหรงจึงขอโทษเรื่องความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความรู้สึกของโจวเสียงในอดีต ทั้งสองคืนดีกัน และหลานซีหรงแสดงความคิดถึงและความผูกพันอย่างลึกซึ้ง

แต่เมื่อหลานซีหรงมาส่งโจวเสียงถึงบ้านกลับพบว่า เยียนหมิงชิวอยู่ที่นั่น ทำให้เกิดความตึงเครียดและหึงหวงอย่างรุนแรงระหว่างทั้งสองฝ่าย เยียนหมิงชิวเข้าใจผิดคิดว่าโจวเสียงยังมีใจให้หลานซีหรง และแสดงความหึงหวงออกมาอย่างชัดเจน

หลังจากนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างโจวเสียงและเยียนหมิงชิวเริ่มมีรอยร้าว ทั้งสองทะเลาะกันและห่างเหินกันไปหลายวัน จนกระทั่งโจวเสียงยอมรับกับตัวเองว่าเขารักเยียนหมิงชิว และเป็นฝ่ายอ่อนในที่สุด พร้อมทั้งสารภาพความรู้สึกอย่างจริงใจว่าอยาก “จีบ” เยียนหมิงชิวอย่างเป็นทางการ เยียนหมิงชิวยอมรับข้อเสนอนั้นโดยมีเงื่อนไขว่า โจวเสียงต้องตัดความสัมพันธ์กับหลานซีหรงให้ชัดเจน

อย่างไรก็ตาม ความผูกพันระหว่างโจวเสียงกับหลานซีหรงยังไม่จบสิ้น หลานซีหรงแสดงท่าทีอยากรื้อฟื้นความสัมพันธ์เก่า แม้โจวเสียงจะพยายามถอยห่าง แต่หลานซีหรงกลับรุกหนักและสารภาพว่ารู้ตัวแล้วว่า “อยากเป็นแฟนของพี่เสียง” แม้ว่าโจวเสียงจะปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าเขามีแฟนแล้ว และหลานซีหรงไม่ได้รักผู้ชายจริง ๆ

ส่วนเรื่องงาน โจวเสียงเจอปัญหาในกองถ่ายที่ผู้กำกับหวังขัดแย้งกับวังอวีตง และให้โจวเสียงแสดงแทนในฉากสำคัญ ซึ่งอาจส่งผลต่อชื่อเสียงของวังอวีตงในอนาคต

ตอนที่ 9

ชายเวทย์มาหาโจวเสียงถึงบ้าน และพบกับเยียนหมิงชิวเป็นครั้งแรก ชายเวทย์กลับพยายาม ทาบตามเยียนหมิงชิวให้เข้าสู่วงการบันเทิง

โจวเสียงกับเยียนหมิงชิวใช้ชีวิตร่วมกันอย่างหวานชื่น แต่มีประเด็นให้เข้าใจผิดเมื่อโจวเสียง ปิดบังเรื่องงาน ทำให้เยียนหมิงชิวรู้สึกไม่สบายใจ แต่สุดท้ายทั้งคู่ก็ปรับความเข้าใจกันได้ เยียนหมิงชิว เริ่มมีใจให้โจวเสียง และทั้งสองใช้ชีวิตร่วมกันอย่างอบอุ่นเหมือนคู่รักที่เพิ่งแต่งงาน

ในขณะเดียวกัน วังอวีตงและผู้กำกับหวังยังคงมีปัญหากัน ทำให้บรรยากาศในกองถ่ายตึงเครียด โจวเสียงที่อยู่ตรงกลางระหว่างทั้งสองคนก็ต้องระวังตัวตลอดเวลา

วันปิดกล้องของภาพยนตร์ หลานซีหรง นักร้องหนุ่มที่เคยสารภาพรักกับโจวเสียง ปรากฏตัว ขึ้นอีกครั้งและแสดงความรู้สึกชัดเจนว่าเขายังรักโจวเสียง เยียนหมิงชิวมาเจอทั้งคู่เข้าโดยบังเอิญและ แสดงอาการไม่พอใจชัดเจน

ต่อมา โจวเสียงถูกเยียนหมิงชิวดึงตัวไปพูดคุย ทั้งสองพูดคุยกันถึงความสัมพันธ์ แต่จู่ๆ ก็มี เหตุการณ์ไม่คาดฝัน เมื่อวังอวีตงมาเห็นทั้งสองคนกำลังกอดและจูบกัน เยียนหมิงชิวตกใจและผลัก โจวเสียงออกทันที ก่อนจะเดินตามวังอวีตงไป ทำให้โจวเสียงรู้สึกเสียใจและไม่แน่ใจว่าเยียนหมิงชิวคิด อย่างไร

หลังเลิกงานเลี้ยง โจวเสียงกลับไปบ้านหลานซีหรงเพื่อช่วยพาเขาที่เมากลับบ้าน แต่หลานซี หรงกลับพยายามจูบเขา โจวเสียงผลักออกและรีบกลับบ้าน ทว่าเปลอหยิบโทรศัพท์ของหลานซีหรง ติดมาด้วย ทำให้เยียนหมิงชิวเข้าใจผิด คิดว่าโจวเสียงโกหกและยังติดต่อกับหลานซีหรง ทั้งสองมีปาก เสียงกัน เยียนหมิงชิวระเปิดอารมณ์โดยการโยนโทรศัพท์ทิ้ง เป็นสัญญาณว่าความสัมพันธ์ของพวกเขา กำลังจะเผชิญวิกฤตครั้งใหม่

ตอนที่ 10

หลังจากเหตุการณ์ความเข้าใจผิดที่โจวเสียงไปส่งหลานซีหรง เยียนหมิงชิวเกิดอารมณ์หึงหวง จนทะเลาะกันอย่างรุนแรง โจวเสียงรู้สึกเหนื่อยล้าและผิดหวังที่ความสัมพันธ์ที่เขาทุ่มเทมาตลอดกลับ ได้รับเพียงความไม่ไวใจและความรุนแรงจากอีกฝ่าย เยียนหมิงชิวเองก็เริ่มตั้งคำถามว่าความสัมพันธ์นี้ เป็นเพียงการแทนที่วังอวีตงหรือไม่ ก่อนที่ความโกรธจะพุ่งถึงขีดสุดจนเขาตบหน้าโจวเสียง โจวเสียง จึงตัดสินใจออกจากบ้านด้วยความเสียใจ

ในคืนนั้นโจวเสียงไม่มีที่ไป จึงต้องนอนที่โรงแรม ทั้งที่บ้านหลังนั้นเคยเป็นของเขา เมื่อฟื้น ขึ้นมาในตอนเช้า เขาไตร่ตรองและตัดสินใจกลับไปที่บ้านอีกครั้งด้วยความหวังว่าจะปรับความเข้าใจ กับเยียนหมิงชิว แต่ก็ไม่พบเขา กลับพบว่าเขาเปลอเอาโทรศัพท์ของหลานซีหรงติดมือมาด้วย เขานัด เจอกับหลานซีหรงเพื่อคืนโทรศัพท์ และใช้เวลาคุยกันอย่างเป็นกันเองครั้งแรกในรอบหลายปี

หลังจากกลับบ้าน โจวเสียงพยายามติดต่อเยียนหมิงชิวแต่ไม่สำเร็จ จนในที่สุด เยียนหมิงชิวก็ กลับมาเพียงเพื่อเก็บของ โจวเสียงขอร้องให้คุยกันและยืนยันความบริสุทธิ์ใจ เยียนหมิงชิวกลับปิดกั้น

อารมณ์ ไม่ยอมยอมรับความรู้สึกที่มีต่อโจวเสียง จนกระทั่งเอ่ยปากว่าจะย้ายออก โจวเสียงรู้สึกเจ็บปวดจนต้องยอมลดตัวขอให้กลับไปเป็นเหมือนเดิม ทั้งที่รู้ว่าตัวเองอยากได้มากกว่านั้น ความสัมพันธ์นี้เต็มไปด้วยความไม่ชัดเจน และความรู้สึกฝ่ายเดียวที่ไม่ถูกตอบสนอง

ในช่วงเดียวกัน โจวเสียงได้รับโอกาสแสดงบทตัวประกอบจากผู้กำกับหวัง แต่ต้องพบกับแรงกดดันจากหวังอวี่ตง ซึ่งกำลังจะหมั้นกับคุณหนูจากตระกูล “เยียน” ที่ทรงอิทธิพล หวังอวี่ตงพูดจาถูกโจวเสียงตรงๆ ว่าไม่มีทางเป็นคนที่ยื่นหมิงชิวจะเลือกจริงจึงได้ พร้อมแนะนำให้โจวเสียงตัดใจจากเยียนหมิงชิวเสีย โจวเสียงได้แต่กลักรู้สึกอับอาย

ในท้ายที่สุด เขาก็ทราบจากประธานหวังว่าเยียนหมิงชิวเป็นหลานของ “เยียนเต๋อเจียง” บุคคลทรงอิทธิพลระดับประเทศ ความรู้สึกแค้นแค้นใจโถมใส่โจวเสียง เขาไม่เคยรู้มาก่อนว่าเยียนหมิงชิวมีภูมิหลังยิ่งใหญ่ขนาดนี้ และนั่นอาจเป็นคำตอบว่าทำไมความสัมพันธ์ของพวกเขาถึงดูเป็นไปไม่ได้สัก

โจวเสียงตัดสินใจจะทำเป็นไม่รู้เรื่องอะไรเลย และใช้ชีวิตต่อไปให้เหมือนเดิม เพราะเขาไม่ได้อยากได้สิ่งใดจากเยียนหมิงชิว นอกจากตัวเขาเพียงคนเดียวเท่านั้น

ตอนที่ 11

เยียนหมิงชิวกลับบ้านในตอนเย็น เห็นโจวเสียงมองเขาด้วยสายตาแปลก ๆ เขาหงุดหงิดกับงานหมั้นของพี่สาวและหวังอวี่ตงที่ใกล้เข้ามา และห่างเหินจากโจวเสียงอยู่หลายวัน โจวเสียงสังเกตเห็นว่าเขาเหนื่อยและเป็นห่วง จึงดูแลเขาอย่างใกล้ชิด ทั้งสองมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกันอีกครั้ง

แต่วันหนึ่ง เยียนหมิงชิวพบภาพแอบถ่ายโจวเสียงและหลานซีหรงในเว็บไซต์ข่าวบันเทิง ยิ่งทำให้เขาหงุดหงิดและไม่ไว้วางใจหลานซีหรงมากขึ้น แม้โจวเสียงจะอธิบายว่าแค่เอาโทรศัพท์ไปคืน เยียนหมิงชิวก็ยังไม่สบายใจ

โจวเสียงมีความกังวล เพราะตนต้องร่วมงานละครเรื่องใหม่กับหลานซีหรงอีกครั้ง ทั้งยังเป็นสตูดิโอแมนให้หวังอวี่ตง เขาไม่อยากให้เยียนหมิงชิวรู้ และอยากปกปิดให้นานที่สุด

ระหว่างนั้น ชาวหมั้นของหวังอวี่ตงกับพี่สาวของเยียนหมิงชิวแพร่กระจายไปทั่วอินเทอร์เน็ต โจวเสียงถามถึงเรื่องนี้ เยียนหมิงชิวก็ไม่ปิดบังนัก แต่ก็ไม่เต็มใจจะเล่ารายละเอียด โจวเสียงแสดงความเข้าใจ ไม่ยุ่งเรื่องครอบครัวของเขา

ในวันคริสต์มาส ทั้งสองไปฉลองด้วยกันที่ร้านอาหารหรู ทุกอย่างราบรื่นดี จนกระทั่งเจอเยียนหมิงเม่ยและหวังอวี่ตงโดยบังเอิญ บรรยากาศจึงเปลี่ยนไปทันที เยียนหมิงชิวหงุดหงิด พากลับบ้านทันที ไม่พูดไม่จาตลอดทาง คืนนั้น เขาปิดประตูใส่หน้าโจวเสียง และตั้งแต่นั้น ก็ไม่พูดถึงวันคริสต์มาสอีกเลย

ถัดมา ผู้กำกับหวังทะเลาะกับวังอวีตงอย่างรุนแรงในที่ประชุม โดยจะตัดวังอวีตงออกจากโปรเจกต์หนัง และเสนอให้โจวเสียงรับบทพระเอกแทน ทั้งห้องตกตะลึง โจวเสียงตกใจ ไม่กล้าตอบรับ เพราะรู้ว่าตัวเองอาจกลายเป็นเป้าหมายความเกลียดชังของแฟนคลับวังอวีตงได้

ประธานหวังพยายามไกล่เกลี่ย และบอกโจวเสียงให้รอคำตัดสินอีกวัน

ในคืนวันนั้นของวังอวีตง เยียนหมิงฉิวเผลอลืมมา โจวเสียงไปรับเขากลับมาบ้าน ระหว่างที่ดูแลเขา เยียนหมิงฉิวพูดพึมพำเรียกชื่อ “พีตง” ซ้ำแล้วซ้ำเล่า พร้อมกับโอบกอดและจูบโจวเสียงด้วยความเมามาย

โจวเสียงถึงกับช็อก เขาเพิ่งเข้าใจทุกอย่าง ว่าเยียนหมิงฉิวมองเขาเป็นแค่ตัวแทนของวังอวีตง มาตลอด ทั้งในความสัมพันธ์ทางกายและใจ เขาเจ็บปวดจนหนีออกจากบ้านไปกลางดึก และร้องไห้อย่างหนักในรถ

เขาบังเอิญเจอกับหลานซีหรงที่เป็นห่วงและพยายามดึงเขาไปดูแล แต่เขาปฏิเสธ เพราะต้องการอยู่คนเดียว

วันต่อมา เขานอนไม่หลับและขับรถไปที่บริษัท นอนพักในออฟฟิศของชายเว่ย ชายเว่ยรับรู้ว่าเขากำลังทุกข์ใจอย่างหนัก และบอกข่าวว่า ประธานหวังและผู้กำกับหวังให้โจวเสียงตัดสินใจเองว่าจะรับบทพระเอกหรือไม่

โจวเสียงลังเล เพราะรู้ว่าไม่ว่าจะเลือกทางไหนก็ต้องเผชิญความเสี่ยง ชายเว่ยชี้ให้เห็นว่าเขาไม่มีทางเลือกอื่นอีกแล้ว ต่อให้ไม่รับบท เขาก็จะถูกวางการบันเทิงทอดทิ้งอยู่ดี ทางเดียวที่เขาอาจ “เอาชนะ” วังอวีตงได้ คือการรับบทพระเอกและยืนหยัดด้วยตัวเอง แม้จะไม่มีเชื่อมั่น แต่เพื่อศักดิ์ศรีและโอกาสที่จะลบคำดูแคลน โจวเสียงก็เริ่มเอนเอียงที่จะ “เดิมพัน” ด้วยตัวเองในครั้งนี้อย่างหนัก

ตอนที่ 12

คืนนั้นโจวเสียงนอนที่บ้านชายเว่ย หลังจากผู้กำกับหวังตกลงให้เขาเล่นบทพระเอกแทนวังอวีตง แต่ประธานหวังไม่พอใจเพราะกังวลเรื่องรายได้ ชายเว่ยพยายามช่วยแต่ไม่บอกโจวเสียงเพื่อไม่ให้กดดัน

เยียนหมิงฉิวโทรมาตามหาหลังโจวเสียงไม่กลับบ้านหลายวัน โจวเสียงตัดสินใจบอกเลิก เพราะรู้ว่าเยียนหมิงฉิวยังชอบวังอวีตง แม้จะเจ็บปวด แต่เขาทนไม่ได้ที่ถูกลมมองเป็นตัวแทน

สองวันต่อมา เยียนหมิงฉิวตามมาที่บริษัท ทะเลาะกับโจวเสียงและหลานซีหรงที่เข้ามาช่วยจนประธานหวังต้องเข้ามาไกล่เกลี่ย เพราะรู้ว่าเยียนหมิงฉิวเป็นน้องชายวังอวีตง

เยียนหมิงฉิวพยายามควบคุมโจวเสียง ไม่ให้เขาไปร่วมงานเปิดตัวหนังเรื่องใหม่ โดยเสนอลงทุนให้เขาเอง แต่โจวเสียงปฏิเสธ เพราะไม่อยากถูกมองว่าเป็นคนต่ำต้อยที่คอยรับเศษจากเยียนหมิงฉิว

วังอวีตงโทรมาให้เยียนหมิงชีวช่วยกดดันโจวเสียงไมให้รับบทพระเอก เยียนหมิงชีวตอบตกลง ทำให้โจวเสียงโกรธและเสียใจมาก เขาตบหน้าเยียนหมิงชีวก่อนจะถูกจับมัดไว้ เยียนหมิงชีวบอกให้เขายังชอบตัวเองต่อไป แล้วจะให้ทุกอย่าง แต่โจวเสียงรู้สึกสิ้นหวังกับความสัมพันธ์นี้

ตอนที่ 13

เยียนหมิงชีวขังโจวเสียงไว้ในบ้าน ใช้ทั้งกำลังและคำพูดหวานล่อมเพื่อไม่ให้เขาไปรับบทพระเอกที่ตอนแรกวังอวีตงเป็นพระเอก และสัญญาว่าจะลงทุนหนึ่งให้เขาเอง แต่โจวเสียงยืนหยัดไม่ยอม สุดท้ายโจวเสียงพลาดโอกาสไปงานแถลงข่าวเปิดกล้องหนึ่งเนื่องจากเยียนหมิงชีวขังเขาไว้สองวันอย่างที่เขาพูด

เยียนหมิงชีวพาโจวเสียงไปพบผู้กำกับท่านอื่น เมื่อโอกาสมาถึง โจวเสียงตัดสินใจหนี หนีไปพึ่งชายเว่ยที่ช่วยหางานใหม่ให้ เขาลงเอยด้วยการร่วมทีมสารคดีสำรวจป่าลึกในภูเขาชื่อว่า ที่นั่นไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ ไม่มีวงการบันเทิงวุ่นวาย และที่สำคัญ - ไม่มีเยียนหมิงชีว

ก่อนเข้าป่า โจวเสียงโทรหาหลานซีหรง "อย่าทำอะไรเยียนหมิงชีวนะ เขาไม่ใช่คนที่เราสู้ได้" แต่เมื่อเยียนหมิงชีวโทรตามมา คำพูดสุดท้ายที่เขาได้ยินก่อนเบตหมดคือ "ผมจะไม่มองพี่เป็นวังอวีตงอีก..." สายขาดกลางคัน

4 วันหลังจากนั้น ภัยธรรมชาติมาเยือน ทีมงานแตกกระจาย โจวเสียงหลงทางในป่ามืด และแล้ว...เท้าของเขาก็พลาด

ขณะที่ตัวร่วงลงหุบเหว ชีวิตทั้ง30ปีของเขาแล่นผ่านหน้าเหมือนภาพยนตร์เร็ว - ความฝันที่จะเป็นพระเอก ความรักที่ไม่มีวันเป็นไปได้ และคำพูดที่ไม่ทันได้ยินจบ...

ตอนที่ 14

โจวเสียงตื่นขึ้นมาพร้อมกับความทรงจำจากชาติก่อนที่ไหลบ่าเข้ามาอย่างรุนแรง ทุกเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นกับเขาและเยียนหมิงชีวนั้นชัดเจนราวกับเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานนี้ ความเจ็บปวดจากการถูกเยียนหมิงชีวควบคุมและดูถูกยังคงสดใหม่ในใจ

เมื่อเขาเผชิญหน้ากับเยียนหมิงชีวอีกครั้งในร่างใหม่ แม้เยียนหมิงชีวจะจำเขาไม่ได้ แต่สัญชาตญาณบางอย่างทำให้เยียนหมิงชีวจับแขนเขาไว้ด้วยความสงสัย โจวเสียงพยายามควบคุมตัวเองให้สงบ แต่ความหวาดกลัวและความเจ็บปวดจากอดีตยังคงท่วมทับ

โจวเสียงตัดสินใจหลีกเลี่ยงเยียนหมิงชีวและมุ่งหน้าสร้างชีวิตใหม่ เขารับงานถ่ายแบบและงานแสดงเล็กๆ น้อยๆ เพื่อหาเงินใช้หนี้และดูแลเงินอิง แม่ของร่างใหม่ที่เขาคายอยู่ แม้งานจะยากลำบาก แต่เขาก็เต็มใจทำทุกอย่างเพื่อก้าวไปข้างหน้า

ระหว่างทำงาน เขาพบว่าตัวเองยังมีความสามารถด้านการแสดงและการต่อสู้เหมือนในอดีต ความคล้ายคลึงนี้ทำให้ชายเว่ยเพื่อนเก่าของโจวเสียงเดิมรู้สึกแปลกใจ และเริ่มสงสัยในตัวเขา

โจวเสียงแอบกลับไปที่บ้านเก่าของตัวเอง และพบว่าเยียนหมิงซิวยังคงใช้บ้านหลังนั้นอยู่ แม้เวลาจะผ่านไปสองปีแล้วก็ตาม การพบเจอครั้งนี้ทำให้เขาตระหนักว่าเยียนหมิงซิวยังไม่ยอมปล่อยวาง เขาไป ทั้งที่ในสายตาโลก เขาคือคนที่ตายไปแล้ว

เมื่อโจวเสียงได้รับโอกาสแสดงในงานโปรโมตเกม ความสามารถของเขาทำให้กรรมการคนหนึ่งสังเกตเห็นความคล้ายคลึงระหว่างเขากับวังอวีตง เธอเสนอให้เขาเป็นสแตนด์อินให้วังอวีตง ซึ่งเป็นบทบาทที่เขาเคยทำในชาติก่อน

ตอนที่ 15

โจวเสียงรู้สึกสับสนและเจ็บปวดเมื่อถูกเสนอให้เป็นสแตนด์อินให้ วังอวีตง อีกครั้ง เขารู้สึกเหมือนถูกسابให้ต้องเกี่ยวข้องกับคนนี้ไม่ว่าจะในชีวิตจริงหรือการแสดง แม้จะได้ชีวิตใหม่ก็ยังหนีไม่พ้น

โจวเสียงปฏิเสธข้อเสนอลงของ พี่จาง (ผู้จัดการกองถ่าย) ที่ชวนเขาเป็นสแตนด์อินแบบไม่ผ่านบริษัท โดยใช้ ช่วยเว่ย เป็นชื่ออ้าง ทั้งที่จริงแล้วเขาไม่อยากเกี่ยวข้องกับวังอวีตงอีกเลย เขาเกลียดการเป็นตัวแทนของคนที่เคยทำร้ายเขา และรู้สึกว่าชะตากรรมกำลังเล่นตลกกับเขา

พอโจวเสียงกลับบ้าน เขาพบว่าแม่ของเขา (เฉินอิง) ถูกหลอกเสียเงินไป 300 หยวน ทำให้โจวเสียงเครียดกับภาระหนี้สินที่ยังเหลืออีกมาก

เขาพยายามหาทางเอาเงินในบัญชีเก่าของตัวเอง (จากชีวิตก่อน) คืนมา แต่ยังไม่รู้วิธีเพราะไม่มีหลักฐานการตาย

ช่วยเว่ยมอบโอกาสให้เขาแสดงละครโบราณบทเล็ก ๆ แม้จะทำได้ไม่ดีในวันแรก แต่ก็ได้รับการสนับสนุน ช่วยเว่ยยังคงช่วยเหลือเขาเพราะรู้สึกผิดกับ โจวเสียงคนเก่า (ตัวตนเดิมของเขา) ที่เสียชีวิตในอุบัติเหตุ

โจวเสียงเผลอพูดเรื่อง ลูกแฝด ของช่วยเว่ยที่ตายในท้อง ซึ่งเป็นความลับที่ไม่มีใครรู้ นั่นทำให้ช่วยเว่ยสงสัยว่าเขารู้เรื่องนี้ได้อย่างไร ความผิดพลาดนี้เสี่ยงจะเปิดเผยความจริงว่าเขาเป็น โจวเสียงคนเดิม ที่กลับมาเกิดใหม่

เยียนหมิงซิวพบเขาโดยบังเอิญและสั่งให้สืบประวัติของโจวเสียงอย่างละเอียด เยียนหมิงซิวรู้สึกถึงความเชื่อมโยงลึกลับระหว่างโจวเสียงคนนี้ก็กับ โจวเสียงคนเก่า ทั้งชื่อและความรู้สึกที่เขามีต่อเขา เยียนหมิงซิววางแผนให้เขาเข้ามาร่วมงานถ่ายโฆษณาด้วย ซึ่งอาจนำไปสู่การเผชิญหน้ากันอีกครั้ง

ตอนที่ 16

โจวเสียงได้พบกับหลานสาวของช่วยเว่ย ซึ่งรักเขาแบบไม่ทราบสาเหตุ ทำให้ช่วยเว่ยแปลกใจ เขาพลาดพูดถึง "ลูกแฝด" ของช่วยเว่ยที่เสียชีวิตในท้อง ซึ่งเป็นความลับที่ไม่มีใครรู้ ทำให้ช่วยเว่ยสงสัยว่าเขาไปรู้เรื่องนี้มาจากไหน

ชายเว่ยจัดงานแสดงเล็กๆ ในละครโบราณให้เขา แม้เขาจะทำได้ไม่ดีในวันแรก แต่ก็ได้รับกำลังใจ หลานซีหรงสนใจเขาและให้โอกาสแสดงใน MV ของตัวเอง และในขณะที่เดียวกัน เยียนหมิงชิวยืนยันให้เขาเป็นแบบในโฆษณาชุดสูท แม้ชายเว่ยจะพยายามปิดกั้น

หลังถ่ายโฆษณาเสร็จ เยียนหมิงชิวพาเขาไปทานข้าวและถามถึงความสัมพันธ์กับชายเว่ย เยียนหมิงชิวยืนยันว่า "โจวเสียงยังไม่ตาย" และสั่งให้เขาบอกชายเว่ยว่า "อย่าปากเสีย"

โจวเสียงสับสนและวิตกกังวลว่าเยียนหมิงชิวอาจสงสัยอะไรบางอย่าง

โจวเสียงตัดสินใจกลับไปที่บ้านเก่าของตัวเอง (ร่างเดิม) เพื่อเอาเงินสดและบัตร ATM ที่ซ่อนไว้ เขาแอบเข้าไปในบ้านตอนกลางคืน

ตอนที่ 17

โจวเสียงแอบกลับไปที่บ้านเก่าของตัวเองเพื่อเอาเงินและบัตร ATM ที่ซ่อนไว้ แต่ถูกหลานซีหรง พบเข้า ทั้งสองปะทะกัน โจวเสียงใช้ดินในกระถางดอกไม้ปาใส่หลานซีหรงแล้วหนีไป

หลานซีหรงเรียกชายเว่ยมา และทั้งคู่ตัดสินใจแจ้ง เยียนหมิงชิว ให้จัดการเรื่องนี้แทนการแจ้งตำรวจ

เยียนหมิงชิวโกรธมากที่หลานซีหรงเข้าไปในบ้านของโจวเสียง (บ้านเก่าของโจวเสียงคนเดิม) และทั้งสองคนทะเลาะกันอย่างรุนแรง เยียนหมิงชิวยืนยันว่า "โจวเสียงยังไม่ตาย" และสั่งให้ตามหาโจวที่บุกเข้าไปในบ้าน

ในขณะที่เดียวกัน ฉินอิงเป็นลมระหว่างฝึกอบรมงาน ตรวจพบอาการผิดปกติที่ไต แต่ยังไม่ทราบผลชัดเจน โจวเสียงรู้สึกผิดและเครียด เพราะต้องหาเงินเพิ่มเพื่อรักษาแม่ โจวเสียงตัดสินใจรับงานเป็นสแตนดอินให้ วังอวีตง เพื่อหาเงินรักษาฉินอิง เขาถูกทดสอบฝีมือและได้รับการยอมรับจากผู้กำกับ

เยียนหมิงชิวมาเยี่ยมชมกองถ่ายและพบโจวเสียงโดยบังเอิญ เขาสังเกตเห็นว่า ท่าทางและพฤติกรรมของโจวเสียงคล้ายโจวเสียงคนเดิมมาก เยียนหมิงชิวตัดสินใจขอร่วมแสดงในหนังเรื่องนี้ด้วย เพื่อสังเกตโจวเสียงอย่างใกล้ชิด

ตอนที่ 18

โจวเสียงใช้เวลาช่วงบ่ายถ่ายทำฉากที่ค้างไว้ โดยมีเยียนหมิงชิวมองเขาอย่างจ้องจอนเขา รู้สึกอึดอัด ผู้กำกับเสนอให้เพิ่มบทร้องชายพระเอกที่ป่วยหนักและตายอย่างโศกเศร้าให้เยียนหมิงชิวเล่น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื้อเรื่อง โจวเสียงสังเกตว่าเยียนหมิงชิวมักรับบทเล็กๆ เฉพาะในหนังของ วังอวีตงเท่านั้น

ระหว่างพัก โจวเสียงแอบได้ยินเยียนหมิงชิวโทรนัดนักสืบไปตรวจสอบบ้านเก่าของเขา ในวันรุ่งขึ้น เขาตกใจและตัดสินใจกลับไปบ้านในคืนนั้นเพื่อทำลายหลักฐาน ก่อนจะพาเยียนหมิงชิวไปดื่มจนเมาเพื่อไม่ให้มาเกี่ยวข้อง

ที่คลับ เยียนหมิงชีวเมาจันผลอจวบโจวเสียง พร้อมร้องให้ถามว่า "นายใช่ไหม?" โจวเสียงซ็อก แต่ผู้ช่วยของเยียนหมิงชีวที่เห็นเหตุการณ์ก็แกล้งทำเป็นไม่รู้เรื่องและจากไป โจวเสียงพาเยียนหมิงชีวกลับบ้าน แล้วรีบไปที่บ้านเก่าเพื่อรื้อของปลอมเป็นว่าถูกโจรเข้าปล้น

วันต่อมา โจวเสียงพาเงินอิงไปฟังผลตรวจ—เธอเป็นโรคไตวายระยะสุดท้าย ต้องล้างไตตลอดชีวิต ค่ารักษาที่สูงลิ่วทำให้เขาท้อแท้ เขาคิดจะเปิดเผยตัวตนเพื่อขอยืมเงินจากเพื่อนๆ แต่ล้มเลิกเพราะไม่อยากเป็นภาระ ในที่สุดเมื่อเยียนหมิงชีวโทรมา เขาก็ระเปิดอารมณ์ตะโกนใส่แล้ววางสายด้วยความคับแค้นใจที่ชีวิตต้องมาเจอเรื่องร้ายๆ เพราะเยียนหมิงชีว

ตอนที่ 19

เช้าวันที่สอง โจวเสียงโทรหาป้าหวังเพื่อจ้างเธอดูแลเงินอิง พร้อมพาไปฟอกเลือดสัปดาห์ละสองครั้ง เนื่องจากฐานะทางการเงินที่จำกัด เขาต้องประหยัดทุกทาง แม้จะเหนื่อยล้าจากปัญหาที่ถาโถม แต่เขายังต้องดิ้นรนหาวิธีรักษาเงินอิงและจัดการหนี้สิน

ที่บริษัท ช่ายเว่ยช่วยเหลือด้วยการให้ยืมเงิน 50,000 หยวน พร้อมเตือนให้เขาขอการช่วยเหลือจากประธานหวังที่กำลังเข้ามา แต่โจวเสียงรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณเขามากเกินไป ขณะเดียวกัน เจียงหวิ้นก็มาส่งข่าวว่าเยียนหมิงชีวต้องการพบเขาโดยด่วน

เมื่อโจวเสียงไปพบ เยียนหมิงชีวถามถึงคืนก่อนที่เขาพาส่งบ้าน และจู่ๆ ก็จับจอบเขาอย่างรุนแรง ก่อนจะแสดงท่าที่สับสนและรังเกียจตัวเอง กลายเป็นว่าเยียนหมิงชีวเห็นเขาเป็น "ตัวแทน" ของอดีตคนรัก (โจวเสียงในร่างก่อนหน้า) และเสนอข้อแลกเปลี่ยน: เขาจะสนับสนุนทุกอย่างในวงการบินเหิง หากโจวเสียงยอมเป็นของเขา

โจวเสียงที่กำลังปวดหัวจากปัญหาค่าใช้จ่ายการรักษาของเงินอิง ตัดสินใจขายตัวเองด้วยการขอเงินสด 2 ล้านหยวนและบ้านหนึ่งหลัง เยียนหมิงชวยอมทันที โดยกำหนดเงื่อนไขว่าเขาต้องย้ายเข้าไปอยู่ในคอนโดที่จัดเตรียมไว้ และพร้อมให้เยียนหมิงชีวมาเยี่ยมเมื่อใดก็ได้

พอลับบ้าน โจวเสียงโกหกเงินอิงว่าได้ยืมเงินจากเพื่อนดาราชื่อดัง เพื่อให้เธอสบายใจ แล้วรีบย้ายบ้านใหม่พร้อมจ้างป้าหวังเป็นแม่บ้านประจำ อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกอับอายและขุ่นเคืองยังคงกัดกร่อนเขา โดยเฉพาะเมื่อนึกถึงการต้องใช้ร่างกายของ "ลูกชายเงินอิง" เป็นเครื่องแลกเปลี่ยน

วันต่อมา เจียงหวิ้นพาเขาไปดูคอนโดหรูที่เยียนหมิงชีวมอบให้ พร้อมบอกว่าเขาควรยอมรับสถานะการเป็นเด็กเลี้ยงชั่วคราวของเยียนหมิงชีว โจวเสียงแสร้งทำเป็นไม่สนใจ แต่ในใจเต็มไปด้วยความขมขื่น

ระหว่างถ่ายทำภาพยนตร์ วังอวีตงผลอเปรียบเทียบทักษะของเขากับ "โจวเสียงคนก่อน" ทำให้เยียนหมิงชีวโกรธและเดินหนี เกิดความตึงเครียดระหว่างทั้งคืน ท้ายที่สุด โจวเสียงได้รับข้อความจากเยียนหมิงชีวว่า "คืนนี้" ซึ่งหมายถึงการเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบข้อแลกเปลี่ยนอย่างเป็นทางการ

ก่อนกลับ เขาถูกเด็กดาราดังคนหนึ่งดึงตัวไปคุยแบบเคลือบแคลง แต่เนื่องด้วยโจวเสียงที่
ความจำเสื่อมจึงได้ตอบอย่างเย็นชา

ตอนที่ 20

การเผชิญหน้ากับถานอวีเซวียน (ถานอิน): โจวเสียงพบว่าเด็กดาราดังใหม่ที่บริษัทหวังอวีตง
กำลังปั่นคือแฟนเก่าของเจ้าของร่างเดิม เขาพยายามวางตัวเฉยเมย แต่ถานอินยังคงสงสัยและกดดัน
เขา ด้วยความห่างเหินที่เปลี่ยนไปจากอดีต

เยียนหมิงชิวเรียกตัวโจวเสียงมาที่คอนโดหรู แต่แทนที่จะบังคับความสัมพันธ์ทางกาย เขา
กลับเพียงกอดโจวเสียงจากด้านหลังขณะหลับ สร้างความสับสนให้โจวเสียง ทั้งสองต่างรู้สึกถึง
ความคุ้นเคยที่อธิบายไม่ได้ เยียนหมิงชิวสังเกตทุกพฤติกรรมของโจวเสียง ตั้งแต่การทำอาหาร (ที่
คล้ายโจวเสียงในอดีต) ไปจนถึงกลิ่นครีมอาบน้ำ

เยียนหมิงชิวสั่งโจวเสียงกลับบ้าน แต่แท้จริงแล้วคืออยากตรวจสอบร่องรอยการบุกรุกที่บ้าน
โจวเสียง (ร่างเดิม) อีกครั้ง เขาเริ่มสงสัยว่าโจวเสียงอาจยังมีชีวิตอยู่ และคนที่กลับไปบ้านคือเขาเอง

ฉินอิงรับรู้ความจริง: ฉินอิงเริ่มสงสัยความสัมพันธ์ระหว่างโจวเสียงกับเยียนหมิงชิว
หลังเยียนหมิงชิวมาเยี่ยมที่บ้าน เธอยอมรับว่าเคยรู้ว่าโจวเสียงเป็นเกย์ และเตือนลูกชายให้ระวังถาน
อินที่เคยทำร้ายเขา เธอย้ำว่าเธอไม่ต่อต้านหากโจวเสียงมีแฟนผู้ชาย แต่ขอให้เป็นคนดี

ตอนที่ 21

หลานซีหรง กลับประเทศก่อนกำหนดเพราะโมโหที่เยียนหมิงชิวสงสัยและตั้งคำถามเกี่ยวกับ
คืนที่เขาเจอโจวเสียงในบ้านของโจวเสียง เขารู้สึกเหมือนถูกมองว่าเป็นคนโกหกและไม่ได้รับความไว้วางใจ

โจวเสียง เริ่มทำงานในวงการบันเทิงอย่างจริงจัง ได้รับโอกาสแสดงมิวสิกวิดีโอกับหลานซีหรง
และหนึ่งกับหวังอวีตง เขาต้องแบกรับค่าใช้จ่ายในการรักษาแม่ที่ป่วยเป็นโรคลิเทียมเป็นพิษ

หลานซีหรงสังเกตว่าโจวเสียงคนใหม่มีท่าทางและรูปร่างคล้ายโจวเสียงคนเก่าจนทำให้เขา
สับสนและรู้สึกคุ้นเคย

ในขณะที่ถ่ายทำมิวสิกวิดีโอ หลานซีหรงเห็นภาพหลังของโจวเสียงขณะวิ่งแล้วนึกถึงโจวเสียงที่
พบในบ้านโจวเสียง ทำให้เขาสงสัย แต่ยังไม่กล้าคิดมาก

เยียนหมิงชิวยังคงควบคุมและหึงหวงโจวเสียงคนใหม่ บังคับให้เขาห่างจากหลานซีหรง

ในคืนหนึ่งที่โจวเสียงเมาเหล้า เยียนหมิงชิวพาเขากลับบ้านและมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ทั้งคู่ต่าง
รู้สึกว่างเปล่าและเจ็บปวด

โจวเสียงยอมรับสภาพความสัมพันธ์แบบ "การซื้อขาย" แต่ในใจเขารู้สึกเหนื่อยและสับสนกับ
ความรู้สึกของเยียนหมิงชิวที่ยังคงหลงเหลือความทรงจำเก่า

โจวเสียงต้องไปถ่ายทำหนังนอกสถานที่กับทีมงาน ซึ่งเยียนหมิงชิวก็จะไปด้วย ทำให้เขา
เครียดเพราะกลัวคนอื่นจะรู้ความสัมพันธ์ลับๆ ของพวกเขา

เยียนหมิงฉิวเรียกเขาไปพบก่อนเดินทางและถามตรงๆ เกี่ยวกับวันเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งโจวเสียงพยายามปิดบังเพราะกลัวความลับจะถูกเปิดเผย

ตอนที่ 22

เยียนหมิงฉิวยังคงกลางแคลงใจเกี่ยวกับตัวตนของโจวเสียง เขาพยายามสอบถามโจวเสียงเกี่ยวกับอดีต แต่โจวเสียงยังคงแก้งทำเป็นไม่รู้เรื่องและยืนยันว่าตนความจำเสื่อม

เยียนหมิงฉิวพบโจวเสียงหยิบกระดุมเพชรที่โจวเสียงเคยให้เป็นของขวัญในอดีต และแสดงอาการโกรธเมื่อโจวเสียงสัมผัสสิ่งของส่วนตัวของเขา

ทีมงานและนักแสดงเดินทางไปถ่ายทำหนังที่กุ้ยโจว โดยโจวเสียงถูกสั่งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยส่วนตัวของเยียนหมิงฉิว เยียนหมิงฉิวให้โจวเสียงพักห้องเดียวกันกับเขา แม้ว่าห้องนั้นจะมีเพียงเตียงเดี่ยว ซึ่งทำให้คนอื่นๆ ในทีมงานแปลกใจและอิจฉา

ในขณะเดียวกัน ถานอินพยายามเข้าใจโจวเสียงอีกครั้ง และเปิดเผยว่าเขาเคยมีความสัมพันธ์กับโจวเสียงในอดีต โจวเสียงปฏิเสธถานอินอย่างชัดเจน และบอกว่าเขาไม่ต้องการข้องเกี่ยวกับเขามากกว่า ถานอินรู้สึกเจ็บปวดและโกรธที่โจวเสียงไม่ยอมคืนดีกับเขา

วังอวี่ตงรู้ว่าถานอินและโจวเสียงเคยคบกัน และใช้เรื่องนี้เป็นข้ออ้างเพื่อหาเรื่องโจวเสียง เขาสั่งให้ถานอินสืบความสัมพันธ์ระหว่างโจวเสียงและเยียนหมิงฉิว

ถานอินพยายามขโมยโทรศัพท์ของโจวเสียงเพื่อหาข้อมูล แต่ถูกโจวเสียงจับได้และทั้งสองทะเลาะกัน วังอวี่ตงใช้เรื่องนี้เป็นข้ออ้างเพื่อกล่าวโทษโจวเสียงต่อหน้าทีมงาน เยียนหมิงฉิวเข้ามาแทรกและสั่งให้ทุกคนหยุดเรื่องนี้ชั่วคราว

เยียนหมิงฉิวยังคงสงสัยในตัวตนของโจวเสียง แต่ก็ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเขาเป็นโจวเสียงคนเดิม ทั้งสองมีเพศสัมพันธ์กันอย่างรุนแรงและเยินชา โดยเยียนหมิงฉิวสั่งไม่ให้โจวเสียงแสดงสีหน้าใดๆ

วังอวี่ตงได้ยินเสียงจากห้องข้างๆ และโทรมาทวงถามเยียนหมิงฉิว วังอวี่ตงพยายามโน้มน้าวเยียนหมิงฉิวให้เลิกสนใจโจวเสียง โดยอ้างว่าเขาเป็นคนไม่ดี เยียนหมิงฉิวโกรธมากเมื่อวังอวี่ตงพูดว่า "โจวเสียงตายแล้ว" และขู่ว่าจะไม่ไว้ชีวิตหากเขาพูดอีก

ตอนที่ 23

โจวเสียงและเยียนหมิงฉิวดูหนังเรื่องเก่าของวังอวี่ตงในทีวี ซึ่งโจวเสียงเคยเป็นสแตนด์อินให้เขา โจวเสียงเฉลยพูดว่า "นั่นไม่ใช่วังอวี่ตง" โดยอ้างว่าท่าทางการแสดงไม่ใช่ของวังอวี่ตงจริง เยียนหมิงฉิวตกใจมาก เพราะหนังเรื่องนั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เขาหลงรักวังอวี่ตง

เขาโทรหาผู้ช่วยเก่าของวังอวี่ตงเพื่อยืนยัน และพบว่า สแตนด์อินคนนั้นคือโจวเสียงคนเดิม

เยียนหมิงฉิวรับความจริงไม่ได้ว่า คนที่เขาหลงรักมาตลอดคือโจวเสียง ไม่ใช่วังอวี่ตง เขาวิ่งออกจากโรงแรมด้วยชุดนอนเพียงชุดเดียว โดยไม่สนใจอากาศหนาวและความมืด โจวเสียงตามเขาไป

และพบว่า เกิดแผ่นดินไหวเล็กน้อย เขาเจอเยียนหมิงฉิวในสภาพสับสนและเป็นลม โจวเสียงแบกเขากลับมา

วังอวีตงโมโหที่โจวเสียงพาเยียนหมิงฉิวเข้าไปในป่าอันตราย ทีมงานมองโจวเสียงในแง่ลบ เพราะคิดว่าเขาพยายามใช้เยียนหมิงฉิวเพื่อผลประโยชน์ เยียนหมิงฉิวฟื้นขึ้นมา แต่ยังไม่พูดอะไรกับใคร

เยียนหมิงฉิวเรียกโจวเสียงมาคุยส่วนตัวและถามว่า ทำไมเขารู้ว่าวังอวีตงใช้สแตนด์อิน เขาสงสัยมากขึ้นว่า โจวเสียงคนนี้อาจมีความเชื่อมโยงกับโจวเสียงคนเดิม เขาบังคับให้โจวเสียงตอบ แต่โจวเสียงยังคงยืนยันว่า เป็นแค่เรื่องบังเอิญ เยียนหมิงฉิวเชื่อว่าสักวันจะรู้ความจริง

ทั้งสองกลับปักกิ่งโดยไม่พูดคุยกััน เยียนหมิงฉิวไปพบนักสืบเพื่อตรวจสอบ กุญแจบ้านของโจวเสียงคนเดิม เขาสงสัยว่า มีคนใช้กุญแจปลอมเปิดบ้าน และอาจเกี่ยวข้องกับโจวที่ขโมยของ เขาตั้งใจจะให้คนที่เคยเห็นภาพแผ่นหลังโจวมาช่วยดูกล้องวงจรปิดเพื่อหาตัวผู้ต้องสงสัย

ตอนที่ 24

ชายเวยนัดโจวเสียงที่ร้านอาหารเก่าที่พวกเขาคุ้นเคย เพื่อถามตรงๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเยียนหมิงฉิว โจวเสียงยอมรับว่าเขาทำไปเพราะเงิน ทำให้ชายเวยโกรธและรู้สึกทรยศ

ชายเวยสงสัยว่าโจวเสียงคนนี้รู้รายละเอียดส่วนตัวของเขาและโจวเสียงคนเก่าได้อย่างไร เช่นเรื่องเมนูอาหารของครอบครัวเหล่าโจวหรือลูกแฝดของชายเวยที่ไม่มีใครรู้

โจวเสียงไปเยี่ยมหลุมศพพ่อแม่ (ในร่างเดิมของเขา) และพูดคุยกับพวกเขาแบบเปิดใจ โดยไม่รู้ว่าชายเวยและหลานซีหรงตามมาได้ยินทุกอย่าง ทั้งคู่ตะลึงและยอมรับความจริงว่าโจวเสียง "กลับมาเกิด" ในร่างใหม่ ทั้งสองรู้สึกโกรธที่โจวเสียงปิดบังพวกเขา แต่ก็ดีใจที่เพื่อนยังมีชีวิตอยู่ แม้จะอยู่ในร่างอื่น พวกเขาตีมือเล้าร่วมกันและปลดปล่อยความรู้สึกที่เก็บกดมานาน

ฝั่งเยียนหมิงฉิวยังคิดว่าโจวเสียงยังไม่ตายและอาจเป็นคนขโมยของจากบ้านหลังเก่า เยียนหมิงฉิวทดสอบโจวเสียง (ในร่างใหม่) ทางเพศ เพราะสังเกตว่าจุดเสียวของเขาเหมือนโจวเสียงคนเดิม

หลังเปิดใจกับชายเวยและหลานซีหรง โจวเสียงรู้สึกโล่งใจเหมือนได้ปลดปล่อยความลับที่กดทับมานาน

ตอนที่ 25

โจวเสียง หลานซีหรง และชายเวยเดินทางไปยังหมู่บ้านห่างไกลในเขตกว้างซี หลังจากได้รับข่าวว่าพร่างของโจวเสียงตัวจริงที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุเมื่อสามปีก่อน ท่ามกลางความเจ็บปวด โจวเสียงตัดสินใจไปเผชิญความจริงด้วยตัวเอง แม้จะรู้ว่ามันคือการยืนยันมอง "ศพของตัวเอง"

แต่เมื่อไปถึง พวกเขาพบว่าหมู่บ้านถูกควบคุมโดยทหารของตระกูลเยียน เยียนหมิงชิวและพี่ชายมาถึงก่อนแล้ว และไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้ศพ โจวเสียงแอบเข้าไปพบว่าเยียนหมิงชิวอยู่ในห้องเดียวกับศพนั้น—นั่งซึมเศร้า ไร้ชีวิตชีวา ไม่ยอมกินหรือพูดกับใครมาตลอดสองวัน

เมื่อเห็นร่างเดิมของตัวเองที่เหลือเพียงกระดูก โจวเสียงแทบสติแตก เขาตั้งคำถามว่า ทำไมเยียนหมิงชิวถึงทำแบบนี้? ถ้าเขาสนใจจริง ทำไมไม่แสดงออกตอนที่ยังมีชีวิตอยู่? ความโกรธและความเจ็บปวดท่วมทับจนเขาวิ่งออกจากที่นั่นอย่างบ้าคลั่ง ทరుกลงกลางป่าด้วยความสิ้นหวัง

ตอนที่ 26

หลังจากพบศพตัวเองที่กว้างซี โจวเสียงกลับปักกิ่งด้วยใจสับสน เมื่อเยียนหมิงชิวแสดงพฤติกรรมคลั่งไคล้ศพของเขา เขาตัดสินใจแอบกลับบ้านเก่าเพื่อนำของสำคัญคืน แต่กลับพบเยียนหมิงชิวรอเขาอยู่ที่นั่น

เยียนหมิงชิวรู้ความจริงว่าโจวเสียงกลับมาในร่างใหม่ และสารภาพด้วยน้ำตา: "ผมรักพี่" แต่โจวเสียงปฏิเสธอย่างเจ็บปวด: "ถ้ารักจริง ทำไมไม่บอกตั้งแต่ฉันยังมีชีวิต?" ทั้งสองเผชิญหน้าอย่างดุเดือด ก่อนโจวเสียงจะหลบหนีไป

วันต่อมา ในงานวางขายอัลบั้มของหลานซีหรง เยียนหมิงชิวปรากฏตัวพร้อมประธานหวัง และประกาศจะให้โจวเสียงแสดงนำในหนังเรื่องใหม่ของเขา หลานซีหรงพยายามปกป้องโจวเสียง แอบจูงเขาที่มุมปากและสัญญาว่าจะช่วยให้พ้นจากเยียนหมิงชิว

ขณะงานกำลังวุ่นวาย เยียนหมิงชิวเดินตรงมาหาโจวเสียงอีกครั้ง สร้างความตึงเครียดให้ทุกคนที่อยู่รอบข้าง

ตอนที่ 27

โจวเสียงถูกเยียนหมิงชิวพาตัวออกจากงานเปิดตัวอัลบั้มของหลานซีหรง ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจของสื่อ เยียนหมิงชิวใช้สถานะและอิทธิพลของตัวเองปกป้องโจวเสียงจากนักข่าว แต่กลับทำให้ข่าวลือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขารุนแรงขึ้น

เยียนหมิงชิวพาโจวเสียงกลับไปที่บ้านเก่าของเขา ซึ่งยังคงสภาพเหมือนวันสุดท้ายที่โจวเสียงจากไป เขาพยายามโน้มน้าวให้โจวเสียงเชื่อว่าเขารักและคิดถึงเขาจริงๆ ไม่ใช่แค่เพราะความรู้สึกผิด แต่โจวเสียงยังคงไม่ไว้วางใจ เนื่องจากอดีตที่ถูกใช้เป็น "ตัวแทน" ของวังอวีตง

เยียนหมิงชิวยืนยันว่าโจวเสียงยังต้องทำตามสัญญาที่เหลือ ซึ่งโจวเสียงจำได้ว่าเขาเคยขายตัวให้เพื่อแลกเงิน 2 ล้านหยวนและบ้านหลังหนึ่ง เขาจำใจยอมรับ แต่ตั้งเงื่อนไขว่าเยียนหมิงชิวต้องไม่เปิดเผยความสัมพันธ์ของพวกเขา และไม่ทำอะไรที่ทำให้เขาตกเป็นเป้าค้นหา

การได้กลับไปที่บ้านเก่า ทำให้โจวเสียงต้องเผชิญกับความทรงจำทั้งดีและร้าย เขารู้สึกขัดแย้งระหว่างความโกรธแค้นและความอาลัยอาวรณ์ต่อเยียนหมิงชิว

วันต่อมา เยียนหมิงชีวพาเงินอิงไปตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลชั้นนำ ทำให้เธอประทับใจในตัวเขา เธอเริ่มสงสัยว่าความสัมพันธ์ระหว่างลูกชายกับเยียนหมิงชีวนั้นลึกซึ้งกว่าเพื่อน แต่เธอตัดสินใจสนับสนุนลูกชายไม่ว่าจะเลือกทางไหน

ตอนที่ 28

หลังจากกลับถึงบ้าน เงินอิงไปคุยกับน้ำหวัง ส่วนโจวเสียงเข้าห้องและโทรหาเยียนหมิงชีวเพื่อถามว่าทำไมถึงพาแม่ของเขาไปที่อื่นโดยไม่บอก? เยียนหมิงชีวอ้างว่าเพื่อให้แม่ของโจวเสียงได้รับการรักษาที่ดีขึ้น แต่โจวเสียงรู้สึกไม่สบายใจเพราะกลัวแม่จะรู้ความสัมพันธ์ของพวกเขา

เยียนหมิงชีวยืนยันว่าแม่ของโจวเสียงเข้าใจดี และเขาจะดูแลเธอเหมือนแม่ของตัวเอง โจวเสียงโมโหและวางสาย แต่เยียนหมิงชีวกลับมาหาเขาที่บ้านตอนที่ 2 พร้อมสารภาพรัก

ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ที่ร้อนแรงในคืนนั้น แต่เช้าวันต่อมา โจวเสียงยังคงลังเลและบอกว่าเขาสองคนไม่ควรกลับมาคบกันอีก เพราะกลัวความเจ็บปวดแบบเดิมจะกลับมา เยียนหมิงชีวพยายามโน้มน้าว แต่โจวเสียงยังคงกังวลเรื่อง ความแตกต่างทางฐานะและแรงกดดันจากครอบครัวเยียน

เงินอิงจับได้ว่าทั้งคู่มีความสัมพันธ์กัน แม้จะตกใจแต่ก็ยอมรับเพราะไม่ยากให้โจวเสียงอึดอัด เธอเตือนทั้งคู่ให้คิดให้ดีก่อนตัดสินใจอะไร

เยียนหมิงชีวพาโจวเสียงไปพบ สตูดิโอภาพยนตร์ชื่อดัง เพื่อให้เขาได้บทบาทดีๆ แต่กลับเจอวังอวีตง และถ่านอินทำให้บรรยากาศตึงเครียด

โจวเสียงสารภาพกับเยียนหมิงชีวว่า เขาอิจฉาวังอวีตง เพราะเขามีทุกอย่างที่เขาไม่มี เยียนหมิงชีวตอบโจวเสียงว่าเขาจะทำให้โจวเสียงได้ทุกอย่างที่ดีกว่าที่เขาเคยมี และพยายามโน้มน้าวให้ โจวเสียงเริ่มต้นใหม่กับเขา

ตอนที่ 29

โจวเสียงได้รับบทบาทนักแสดงนำชายในภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ โดยมีเยียนหมิงชีวเป็นผู้สนับสนุนด้านการเงินและสตูดิโอ ซึ่งทำให้เขารู้สึกตื่นเต้นและกดดันกับความสำเร็จที่กำลังมาถึงขณะเดียวกัน เขาก็เริ่มสัมผัสถึง "ชื่อเสียง" ที่เพิ่มขึ้นจากการปรากฏตัวใน MV ของหลานซีหรง

หลังงานเลี้ยงอาหารเย็นกับทีมงานภาพยนตร์ โจวเสียงกลับบ้านพร้อมเยียนหมิงชีว ทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดขึ้นเรื่อยๆ แม้โจวเสียงจะยังสับสนกับความรู้สึกของตัวเอง แต่เขาก็เริ่มชินกับการอยู่ร่วมกันแบบนี้

เมื่อถึงวันรอบปฐมทัศน์ภาพยนตร์ โจวเสียงตื่นเต้นที่จะได้เห็นตัวเองบนจอใหญ่ แต่กลับพบว่าฉากทั้งหมดของเขาถูกตัดออก แม้แต่ชื่อในเครดิตยังถูกเขียนผิดเป็น "โจวหยาง" นี่เป็นการดูถูกอย่างชัดเจนจากวังอวีตง ที่ไม่เพียงตัดบทของเขา แต่ยังลบชื่อเขาออกจากภาพยนตร์อย่างสิ้นเชิง

เยียนหมิงชีวโกรธมากและสัญญาว่าจะให้วังอวีตงมาขอโทษด้วยตัวเอง แต่เมื่อวันถัดมาวังอวีตงกลับพา เยียนหมิงเม่ยมาด้วย เพื่อกดดันให้เยียนหมิงชีวอนุมัติเงินกู้ให้เขา

เยียนหมิงเมย์ไม่พอใจที่เห็นน้องชายสนิทกับโจวเสียง และพูดจาตู่โจวเสียงว่าเป็น "ผู้ชายที่หาเสียเลี้ยง" โจวเสียงพยายามสงบสติอารมณ์ แต่เมื่อถูกย้าอีกครั้ง เขาจึงตัดสินใจเดินออกไป

เยียนหมิงชิวตามออกมาและพยายามปลอบใจ พร้อมยืนยันว่าเขาจะจัดการกับความกดดันจากครอบครัวเอง แต่โจวเสียงรู้ว่า ความสัมพันธ์ของพวกเขาจะเต็มไปด้วยอุปสรรค โดยเฉพาะเมื่อครอบครัวของเยียนหมิงชิวไม่ยอมรับความสัมพันธ์แบบนี้

ตอนที่ 30

เยียนหมิงชิวถูกพ่อแม่กักตัวไว้ที่บ้าน เนื่องจากเขาประกาศอย่างชัดเจนว่าเขารักโจวเสียงและไม่ยอมแต่งงานกับผู้หญิง พ่อของเขาโกรธมากและขังเขาไว้ ในขณะที่แม่พยายามช่วยเหลือลูกชายเยียนหมิงชิวอดอาหารเพื่อต่อสู้กับครอบครัว

โจวเสียงถูกเยียนหมิงชิวเชิญมาที่บ้านตระกูลเยียนเพื่อเจอเยียนหมิงชิว เยียนหมิงชิวเปิดเผยความจริงกับพี่ชายว่า โจวเสียงคนนี้เป็นโจวเสียงคนเดิมที่ตายไปแล้ว แต่กลับมาเกิดใหม่ในร่างของคนอื่น เยียนหมิงชิวตกใจมาก แต่เริ่มเชื่อเพราะเห็นว่าเยียนหมิงชิวไม่เคยโกหกเรื่องนี้

โจวเสียงตัดสินใจจบความสัมพันธ์ โจวเสียงบอกเยียนหมิงชิวว่า เขาต้องเลิกกัน เพราะเงินอิงรู้เรื่องความสัมพันธ์ของพวกเขาและรู้ว่าเงินที่ใช้รักษาตัวเธอมาจากเยียนหมิงชิว เธอเสียใจมากและขอให้โจวเสียงคืนเงินและบ้าน และครอบครัวเยียนไม่ยอมรับ และอาจทำร้ายจิตใจเงินอิงอีก โจวเสียงรู้สึกว่าการของตัวเองกับเยียนหมิงชิวอยู่ในโลกคนละใบ และไม่ยากให้ทั้งคู่ต้องเจ็บปวดอีก

เยียนหมิงชิวสารภาพว่า เขาชอบโจวเสียงมาตลอด แม้แต่ตอนที่คิดว่าตัวเองชอบวังอวีตง ก็เพราะ ภาพแผ่นหลังในหนังสือที่เขาชอบนั้นเป็นของโจวเสียง เขาตระหนักว่า คนที่เขารักจริงๆ คือโจวเสียง ไม่ใช่ใครอื่น

โจวเสียงสับสนมาก เขารักเยียนหมิงชิว แต่กลัวว่าความสัมพันธ์นี้จะนำความทุกข์มาสู่คนรอบข้าง เขารู้สึกว่าตัวเองถูกโชคชะตาเล่นตลก สองชาติแล้วที่เขาต้องเจอความยากลำบากกับเยียนหมิงชิว แต่ยังไม่เห็นทางออกที่ดี

ตอนที่ 31

เยียนเต๋อเจียงปรากฏตัวและแสดงความไม่พอใจอย่างรุนแรงที่เห็นเยียนหมิงชิวทรุดโทรมเพราะโจวเสียง เขาสั่งให้โจวเสียงออกไปทันทีเพราะมองว่าเขาเป็น คนนอก แต่เยียนหมิงชิวชัดเจนและยืนยันจะไม่ปล่อยมือ

โจวเสียงรู้สึกสับสนและเจ็บปวด แต่เมื่อเยียนหมิงชิวบอกเล่าความจริงว่าเยียนหมิงชิวยังรักและคิดถึงเขามาตลอด เขาตัดสินใจยอมรับความรักครั้งใหม่ แม้จะยังกังวลกับบาดแผลในอดีต

ทั้งสองตกลงจะก้าวผ่านความเจ็บปวดและเริ่มต้นใหม่อย่างจริงจัง เยียนหมิงชิวพยายามแสดงความรักอย่างเปิดเผย ในขณะที่โจวเสียงค่อยๆ เรียนรู้ที่จะไว้วางใจอีกครั้ง

เยียนหมิงชีวช่วยจัดหาหมอผู้เชี่ยวชาญด้านโรคไตให้ฉินอิง และเสนอแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมด แม้โจวเสียงจะรู้สึกไม่สบายใจแต่ก็ยอมรับเพราะต้องการให้แม่ได้รับการรักษาที่ดีที่สุด

ตอนที่ 32

โจวเสียงและเยียนหมิงชีวกลับมาใช้ชีวิตร่วมกันอีกครั้ง โดยเริ่มต้นจากกิจวัตรธรรมดาอย่าง การไปซื้อของที่ซูเปอร์มาร์เก็ต ซึ่งเคยเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยกันบ่อยในอดีต บรรยากาศระหว่างทั้งคู่ เต็มไปด้วยความอบอุ่น ความคุ้นเคย และความเข้าใจกันมากขึ้น แม้พฤติกรรมบางอย่างของ เยียนหมิงชีวจะยังเหมือนเดิม แต่โจวเสียงก็ไม่ได้รำคาญ กลับรู้สึกเป็นความสุขเล็กๆ หนึ่งที่หวนคืนมา

เมื่อกลับถึงบ้าน ทั้งสองช่วยกันเตรียมหม้อไฟ กินไปคุยกันไปอย่างสนุกสนาน แสดงให้เห็นถึงความผ่อนคลายของโจวเสียงที่ไม่ต้องแบกรับทุกอย่างคนเดียวอีกต่อไป แต่บรรยากาศดี ๆ ก็มีสะดุด เมื่อมีสายโทรเข้าจากวังอวีตง เยียนหมิงชีวปฏิเสธรับสายทันที ทำให้โจวเสียงรู้สึกสะใจ เพราะเป็นครั้งแรกที่เยียนหมิงชีวเลือกเขาเหนือวังอวีตง ซึ่งเป็นเหมือนอดีตที่เคยกดทับโจวเสียงมาตลอด

การพูดถึงวังอวีตงยังสะท้อนความเปลี่ยนแปลงในตัวของโจวเสียง เขาไม่ได้รู้สึกอิจฉาหรือเจ็บปวดอีกต่อไป เพราะตอนนี้เขาเป็นผู้ชนะในเรื่องความรัก เยียนหมิงชีวเองก็แสดงออกอย่างชัดเจนว่าพร้อมจะปกป้องและดูแลโจวเสียงอย่างเต็มที่ แม้จะต้องใช้วิธีการที่เด็ดขาดในการจัดการวังอวีตง

ตอนค่ำ โจวเสียงไปกินข้าวกับชายเว่ย และตัดสินใจบอกว่าเขากลับไปอยู่บ้านกับเยียนหมิงชีวแล้ว ทำให้ชายเว่ยตกใจและไม่พอใจ เพราะยังไม่สามารถให้อภัยในสิ่งที่เยียนหมิงชีวเคยทำกับ โจวเสียงได้ แต่สุดท้ายชายเว่ยก็ยอมรับและเปิดใจเล่าความจริงบางอย่างว่า ตอนเกิดอุบัติเหตุ เยียนหมิงชีวเป็นคนออกเงินและบีบให้ทีมค้นหาตามหาโจวเสียงนานกว่า 1 เดือน ซึ่งเกินมาตรฐานทั่วไป แสดงให้เห็นถึงความรักและความเจ็บปวดที่เยียนหมิงชีวมีต่อการสูญเสียโจวเสียง

คืนนั้นเมื่อกลับถึงบ้าน โจวเสียงนั่งอยู่ในบ้านอย่างเงียบ ๆ รำลึกถึงอดีต และพบว่าทุกมุมของบ้านมีร่องรอยของเยียนหมิงชีวเต็มไปหมด เยียนหมิงชีวกลับมาดึกและเมาเล็กน้อย บอกว่าไปดื่มกับพ่อ และขอให้โจวเสียงสัญญาว่าจะไม่ทิ้งเขาไป โจวเสียงรู้สึกทั้งสงสารและสับสน เพราะเยียนหมิงชีวในตอนเมาดูอ่อนแอและต้องการความรักอย่างมาก สุดท้ายเขาก็ยอมกอดตอบอีกฝ่าย พร้อมให้คำสัญญาที่ปลอดภัย

ตอนที่ 33

โจวเสียงจมอยู่กับความสิ้นหวัง ความสัมพันธ์ที่ยังดึงกลับสู่เส้นทางที่ควรจะเป็น ก็ยิ่งหลุดออกไปทุกที เขาเจ็บปวดกับความไม่ยุติธรรมที่ตนและเยียนหมิงชีวต้องเผชิญมาโดยตลอด เขารู้สึกว่าทุกสิ่งที่เสียสละไป ไม่ควรถูกจบลงด้วยความว่างเปล่า โจวเสียงจึงตัดสินใจทำในสิ่งที่คิดว่าจำเป็น—ไปพบเยียนเพย พ่อของเยียนหมิงชีว

เขาไปถึงบ้านของเยียนเพยในย่านที่อยู่อาศัยของข้าราชการระดับสูง และเผชิญหน้ากับทั้งเยียนเพยและแม่ของหมิงชีวอย่างตรงไปตรงมา โจวเสียงประกาศอย่างชัดเจนว่าความรักของเขา

กับเยียนหมิงชิวนั้นจริงจัง และเขาไม่สามารถเล่นบทบาทที่ครอบครัวฝ่ายนั้นต้องการได้ แต่เขาสามารถรักเยียนหมิงชิวไปจนวันตายได้ ขอเพียงให้ครอบครัวเคารพการตัดสินใจของลูกชายตัวเอง

หลังจากพูดทุกอย่าง โจวเสียงออกจากบ้านนั้นด้วยความรู้สึกโล่งใจ แล้วมุ่งหน้ากลับไปหาเยียนหมิงชิวที่บ้าน ทั้งคู่เผชิญหน้ากันอีกครั้ง ด้วยความโหยหาและเข้าใจอย่างสุดหัวใจ พวกเขาอดจูบกันอย่างร้อนแรง ภายใต้พรมแดนของความรัก ความเจ็บปวด และความต้อร้อนที่ผ่านมาทั้งชีวิต

รุ่งเช้า โจวเสียงตื่นขึ้นมาพร้อมกับร่างกายที่เจ็บระบม แต่หัวใจกลับเบาสบาย เขาได้ยินเยียนหมิงชิวคุยโทรศัพท์เรื่องงานที่เกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชี และรู้ในเวลาต่อมาว่าทั้งหมดเกี่ยวข้องกับวังอวี่ตง—คนที่อาจเป็นอุปสรรคของพวกเขา

เยียนหมิงชิวเผยว่าเขาเป็นคนปล่อยข่าวเรื่องวังอวี่ตงและพ่อพั้วพันการระดมทุนผิดกฎหมาย เพื่อเป็นการชู่และกดดันฝ่ายตรงข้าม ซึ่งหากใช้ให้ถูกจังหวะ เขาก็สามารถจัดการศัตรูโดยไม่ต้องลงมือโดยตรงได้ โจวเสียงตกใจในความเยือกเย็นและเด็ดขาดของเยียนหมิงชิว แต่ก็ยอมรับความจริงที่ว่าหากไม่มีความเข้มแข็งแบบนี้ พวกเขาคงไม่มีวันเอาชนะสิ่งที่ต้องเผชิญมาได้

ถึงจะรู้สึกกลัว แต่ในขณะเดียวกัน โจวเสียงก็รู้ว่า ความรักของพวกเขาแข็งแกร่งเกินกว่าจะมีใครมาทำลายได้อีกแล้ว — และครั้งนี้ พวกเขาจะไม่ปล่อยให้สิ่งใดมาพรากกันไปอีก

ตอนที่ 34

หลังจากเยียนหมิงชิวบาดเจ็บ โจวเสียงใช้เวลาหลายวันอยู่บ้านดูแลเขา ชีวิตที่เรียบง่ายและสงบสุขกลับกลายเป็นช่วงเวลาที่มีความหมาย ทั้งสองคนใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างเงียบ ๆ โจวเสียงได้มีเวลาทบทวนบทละคร เขารู้สึกซาบซึ้งที่ได้รับโอกาสนี้ ซึ่งไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยหากไม่มีเยียนหมิงชิว เขาจึงตั้งใจและจริงจังกับงานมากขึ้น

แต่วันพักผ่อนก็จบลงอย่างรวดเร็ว เมื่อเยียนหมิงชิวต้องกลับไปทำงานที่บริษัท โจวเสียงจึงกลับมาสู่วิถีประจำของเขา ฝึกขี่ม้า ทบทวนบทละคร และลดน้ำหนักเพื่อเตรียมตัวสำหรับการถ่ายทำ ในขณะที่เยียนหมิงชิวก็ค่อย ๆ เติบโตขึ้นหลังจากผลงาน MV ล่าสุด งานเริ่มเข้ามามากขึ้น เขาก็ไม่ยอมปล่อยโอกาสในการทำเงิน โดยมีเป้าหมายคือการคืนเงิน 2 ล้านหยวนให้เยียนหมิงชิว เพื่อจะได้ภูมิใจในตัวเองมากขึ้น

ในบริษัท โจวเสียงได้รับการต้อนรับจากเพื่อนร่วมงานอย่างอบอุ่น ทุกคนยังคงปฏิบัติต่อเขาเหมือนเดิม แม้จะมีข่าวลือเรื่องเขากับเยียนหมิงชิวมานานแล้ว เขารู้สึกซึ่งใจมาก โดยเฉพาะเมื่อได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับวังอวี่ตงว่า พ่อของเขากำลังมีปัญหาทางการเงินอย่างหนักและถูกสงสัยว่าระดมทุนผิดกฎหมาย แม้โจวเสียงจะไม่ได้สงสัย แต่ก็สัมผัสได้ถึงความโหดร้ายของโลกใบนี้

ขณะคุยเรื่องงานกับชายเว่ย โจวเสียงได้กำชับไม่ให้พูดถึงปัญหาของวังอวี่ตง เพราะเขาเชื่อว่าวังอวี่ตงไม่มีทางล้มง่าย ๆ ในเมื่อยังเป็นลูกเขยของตระกูลเยียน

เย็นวันนั้น ขณะกำลังจะออกไปซื้อกับข้าว เขาถูกทหารมารับตัวโดยไม่ทันตั้งตัว ถูกพาไปยังบ้านของตระกูลเยียนโดยไม่ได้เปลี่ยนชุดนอนด้วยซ้ำ พอไปถึง เขาพบสมาชิกในตระกูลเยียนนั่งล้อมโต๊ะอาหารอยู่เต็ม มีเพียงเยียนหมิงชิวที่ให้การต้อนรับอย่างอ่อนโยน ท่ามกลางบรรยากาศที่ตึงเครียด

เยียนเต๋อเจียง ปู่ของเยียนหมิงชิว ถามถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองคนอย่างตรงไปตรงมา แม้จะดูเหมือนไม่ยอมรับในตอนแรก แต่สุดท้ายก็ประกาศชัดว่าจะไม่ยุ่งเรื่องของหลานอีก และเตือนเยียนเพยให้ปล่อยวาง ไม่ต้องควบคุมชีวิตของลูกชายมากเกินไป

ท่ามกลางสายตาดูแคลนของวังอวีตงและเยียนหมิงเม่ย โจวเสียงและเยียนหมิงชิวจับมือกันแน่น พวกเขาเผชิญกับคำดูถูก การทดสอบ และแรงกดดันมากมาย แต่ความรักของพวกเขายังคงมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง

ก่อนกลับ วังอวีตงพยายามเข้ามาคุยกับเยียนหมิงชิวเกี่ยวกับปัญหาของพ่อเขา แต่เยียนหมิงชิวไม่ตอบรับใด ๆ แสดงท่าทีเมินเฉย ทำให้บรรยากาศกลับมาตึงเครียดอีกครั้ง

ตอนนี้ โจวเสียงและเยียนหมิงชิวไม่ได้อยู่ในช่วงที่ต้องพิสูจน์อะไรอีกแล้ว สิ่งที่พวกเขาต้องการมีเพียงแค่การใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบ แม้ว่าโลกภายนอกจะเต็มไปด้วยแรงกดดันและอคติก็ตาม

ตอนพิเศษ 2 ตอน

ในช่วงหลายเดือนก่อน เยียนหมิงชิวเริ่มรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงในใจตัวเอง—ความรู้สึกที่มีต่อโจวเสียงไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป แต่เขาก็กลับเลือกเมินเฉย เพราะโจวเสียงเป็นคนแรกที่เขายอมเปิดประตูให้เข้ามาในโลกส่วนตัว เขาไม่อยากเสียโจวเสียงไป ไม่ว่าจะต้องแลกกับอะไร

จนกระทั่งวันที่โจวเสียงเดินจากไป พร้อมกับคำพูดที่เหมือนมีดกรีดใจ เขาเพิ่งเข้าใจว่า ทุกอย่างที่เขาเคยยึดมั่นมาตลอด มันพังทลายลงแล้ว

หลังจากวันนั้น เยียนหมิงชิวใช้เวลาทบทวนทุกอย่าง เขาเผ้ารอ รอวันที่จะได้เริ่มต้นใหม่กับโจวเสียงอีกครั้ง ถึงแม้จะรู้ว่าเขาจะให้ภัยตัวเองหรือเปล่า แต่ขอแค่ได้พยายาม

โจวเสียงเองก็ไม่เคยลืมความรู้สึกที่เคยมีให้กับเยียนหมิงชิว ถึงแม้จะเคยเจ็บปวด เคยผิดหวัง แต่เขาก็ไม่สามารถโกหกหัวใจตัวเองได้

เมื่อโชคชะตานำพาให้พวกเขากลับมาเผชิญหน้ากันอีกครั้ง ไม่ใช่ในฐานะตัวแทน หรือคนที่ต้องสวมบทบาทของใครอีกต่อไป แต่เป็นตัวของตัวเอง—คนที่เคยรัก และยังรักอยู่

ในคำคืนเงินสงบ โจวเสียงเงยหน้ามองท้องฟ้า ข้างกายคือเยียนหมิงชิวที่ยืนอยู่เงียบ ๆ สายลมพัดเอื่อย ๆ คล้ายจะพัดพาอดีตไปให้ไกล เหลือเพียงปัจจุบันที่กำลังเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง และคราวนี้ไม่มีใครต้องแสดงแทนใครอีกแล้ว

ภาคผนวก ข

เนื้อเรื่องย่อบทซีรีส์ MY STAND-IN ตำนาน ตัวแทน

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

ภาคผนวก ข เนื้อเรื่องย่อรายตอนบทซีรีส์ MY STAND-IN ตัวนาย ตัวแทน

ตอนที่ 1 โจคนเก่าในร่างใหม่

โจ สตันท์แมนฝีมือดีกำลังจะถ่ายทากสำคัญกลางท้องทะเลอันห่างไกล ก่อนถ่ายมีโทรศัพท์มาจากหญิงอดีตคนรัก แต่โจเลือกจะไม่รับแล้วออกไปทำการแสดง ทว่าระหว่างถ่ายทำอุปกรณ์กลับขัดข้องจนทำให้โจตกลงไปในทะเลแม้จะช่วยกันตามหาเท่าไรก็ไม่มีใครพบร่างของโจอีกเลย

2 ปีต่อมา โจฟื้นขึ้นมาในร่างของชายหนุ่มอีกคนที่ชื่อ “โจ” เช่นกัน ซึ่งประสบอุบัติเหตุจนกลายเป็นเจ้าชายนิทราในวันเดียวกับที่โจคนเก่าตกทะเล ร่างใหม่นี้เป็นนายแบบหน้าใหม่โดยมีแม่เฝ้าคอยดูแลใกล้ชิด บังเอิญว่าเตียงข้าง ๆ เป็นพ่อพี่วุฒิที่นอนพักรักษาตัว พี่วุฒิเป็นพี่ใหญ่ในวงการที่โจคนเก่านับถือเสมือนพี่ชายแท้ ๆ ด้วยความที่แม่เฝ้าคอยช่วยดูแลพ่อให้พี่วุฒิ พี่วุฒิเลยเอ็นดูโจคนใหม่ ผักโจเข้าไปทำงานในบริษัทหนึ่งที่พี่วุฒิบริหารอยู่ ซึ่งก็คือบริษัทเดิมที่โจคนเก่าเคยทำงานอยู่ โจจึงขอพี่วุฒิว่าขอทำงานอะไรก็ได้ที่ไม่ใช่งานหน้ากล้อง เพราะไม่อยากกลับไปซ้ำรอยเดิม

โจมาเริ่มงานใหม่ในฐานะทีมอาร์ต ต้องคอยปกปิดตัวเองไม่ให้คนรอบข้างรู้ว่าเขาคือโจคนเดิมทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดี จนโจได้ยินข่าวว่าหญิงที่ตอนนี้เป็นดาราดัง กำลังจะมาถ่ายโฆษณาที่บริษัท โจพยายามหลบหน้า แต่กลับเจอหญิงในลิปต์ หมิงรู้สึกสะดุดตาเมื่อได้เห็นแผ่นหลังของโจ จนคว้าแขนของโจเอาไว้ ทำให้โจหวนคิดไปถึงวันที่เขาได้เจอกับหญิงครั้งแรก เมื่อ 3 ปีก่อน...

สามปีก่อน โจทำงานเป็นสตันท์แมนให้ตง พระเอกวัยรุ่นสายบู๊ชื่อดัง โจได้งานนี้เพราะแผ่นหลังของเขาคล้ายกับตงมาก วันหนึ่ง หมิงที่เพิ่งเรียนจบจากเมืองนอกกลับมาเยี่ยมตงที่กองถ่าย หมิงแอบชอบตงมานาน พอเห็นแผ่นหลังของโจจึงเข้าใจผิด รีบโผล่เข้าไปกอด โจได้เห็นหมิงก็รู้สึกตกหลุมรักทันที

หมิงอ้อนตงให้พาไปเลี้ยงข้าวต้อนรับที่เขากลับมา แต่ตงบอกว่าไม่ว่าง ทำให้หมิงนอนหนักกลับบ้าน ระหว่างหมิงรอเรียกแกร็บ โจก็ขับรถผ่านมาพอดี โจอาสาจะไปส่งเพราะฝนกำลังจะตก หมิงจึงยอมขึ้นรถไปด้วยอย่างไม่ได้คิดอะไร

ระหว่างอยู่บนรถ ตงก็ทักมาว่าว่างไปกินข้าวด้วยหรือเปล่า หมิงดีใจ ก่อนจะรู้ว่าตงอยู่กับเมย์พี่สาวของหมิง ซึ่งเป็นแฟนกัน ทั้งคู่กำลังเตรียมปาร์ตี้เซอร์ไพรส์ต้อนรับหมิงไว้ที่บ้าน หมิงเห็นตงกับเมย์ใกล้ชิดกันก็รู้สึกเข็งจนประชดชีวิต ขอไปพักตั้งหลักที่บ้านโจแทน

โจพาหมิงกลับมาที่บ้านด้วยความงง ๆ ปกติโจที่ได้ใกล้ชิดกับหมิง ระหว่างเข้าบ้าน หมิงลื่นจนโจต้องประคอง หมิงโผล่เข้าจูบปากโจ ทั้งคู่ขึ้นห้องเตรียมจะมีอะไรกัน แต่กลับพบว่าต่างฝ่ายต่างเป็นรุก หมิงเลยหมดอารมณ์จะกลับบ้าน แต่เพราะฝนตกหนัก โจจึงขอให้หมิงรอฝนซาก่อน

โจขอแยกตัวไป หมิงคิดว่าโจยังโกรธ แต่ที่จริงโจไปทำอะไรมาให้หมิงกิน ทั้งคู่จึงได้นั่งกินมาอย่างอบอุ่น หมิงประทับใจในความใจดีและความซื่อของโจแบบที่ไม่เคยเจอมาก่อน หมิงเลยเปลี่ยนใจ นอนค้างที่นี่

ระหว่างกำลังจะนอน โจถามหึ่งว่า พรุ่งนี้เช้าเมื่อตื่นขึ้นมา เขาจะยังเจอหึ่งอยู่ไหม หึ่งแกล้งบอกว่า ถ้าอยากให้เขาอยู่คืนนี้ โจต้องยอมให้เขา “ทำ” โจบอกว่าไม่ติดที่ต้องเป็นรับ เพียงแต่ยังไม่เคยมาก่อน หึ่งจึงเอ็นดูและบอกให้โจเก็บความขิงนี้ไว้ให้คนที่เหมาะสมดีกว่า แล้วทั้งคู่ก็นอนหลับกันไป

เช้าวันรุ่งขึ้น โจตื่นมาแต่พบว่าหึ่งหายไปแล้ว เรื่องราวเมื่อคืนเหมือนเป็นเพียงความฝัน โจก็กลับไปทำงาน พยายามทำใจให้ลืมหึ่ง แต่กลับลืมไม่ได้

ตงหาโอกาสเลี้ยงข้าวหึ่งสองคนแทน หึ่งดีใจ แต่ระหว่างกินอยู่ เมย์โทรมาบอกว่าป่วย ทำให้ตงต้องรีบกลับไปดูแล หึ่งน้อยใจ นึกถึง “ตัวแทน” ของตงอย่างโจ จึงโทรหาเบอร์โทรของโจแล้วชวนมากินข้าวด้วย

โจมาเจอหึ่งด้วยความดีใจ แต่หึ่งไม่ค่อยสนใจ เอาแต่กินเหล้าจนเมาหนัก โจเลยต้องหามหึ่งกลับมานอนที่บ้าน หึ่งเห็นโจเป็นตัวแทนของตง จึงเข้ามาคลอเคลีย คราวนี้โจยอมเป็นฝ่ายรับ เพราะโหยหาหึ่งมาก

เช้าวันรุ่งขึ้น โจตื่นมา แต่คราวนี้มีหึ่งนอนอยู่ข้าง ๆ โจรู้สึกว่าการฝันได้กลายเป็นความจริงแล้ว

ตอนที่ 2 จากคุณนอนสู่ชีวิต

เช้าวันต่อมา หลังจากมีอะไรกัน ทั้งคู่ก็ทำตัวไม่ถูก ไม่รู้จะเรียกความสัมพันธ์นี้ว่าอะไรดี โจต้องไปกองถ่ายเป็นสตันท์ให้ตงหึ่งอยากเจอตงเลยขอตามไปด้วยหึ่งห้ามไม่ให้โจบอกใครเรื่องความสัมพันธ์ แต่แล้วทั้งคู่ก็มีโมเมนต์หึงกัน หึ่งหึงโจที่ต้องเล่นสตันท์กับนางเอกหนึ่ง ขณะเดียวกันโจก็หึงหึ่งที่ใกล้ชิดกับตง ทั้งคู่มาเคลียร์ใจกัน โจบอกหึ่งว่าเขาเป็นเกย์ ไม่ได้คิดอะไรกับผู้หญิง ส่วนหึ่งก็โกหกโจว่าตนไม่ได้คิดอะไรกับตง เพราะตงเป็นแฟนพี่สาว

โจชวนหึ่งไปค้างบ้านด้วยกันอีก แต่หึ่งไม่อยากจะจริงจึงเลยเลือกที่จะกลับบ้านตัวเอง แต่ก็เจอแม่ นัดให้ไปดูตัวกับลูกสาวเพื่อนแม่ ทำให้หึ่งเซ็ง จึงหนีไปหาโจ ที่กำลังทำหน้าที่เป็นครูสอนสตันท์รุ่นใหม่ ๆ อยู่ โจดีใจมากที่หึ่งมา หึ่งรู้สึกเอ็นดูจนแกล้งลากโจไปมีอะไรกันในห้องน้ำ

หลังจากนั้นหึ่งก็มาค้างบ้านโจ เพราะไม่อยากจะกลับไปเจอตงที่มาหาพี่สาวเขาบ่อย ๆ โจเริ่มมีความสุขที่มีหึ่งอยู่ด้วย จนชวนให้หึ่งย้ายมาอยู่ด้วยถาวร แต่หึ่งยังลังเลที่จะจริงจังกับโจ

ระหว่างนั้นเอง ซอล ไอดอลตัวท็อปของบริษัทก็กลับจากการเดบิวต์ที่เกาหลี ซอลเคยเป็นรุ่นน้องในทีมสตันท์ของโจ แต่มีแหวจนบริษัทปั้นให้เป็นไอดอล ตอนนั้นโจแอบชอบซอล แต่ซอลรู้เข้า จึงรังเกียจและคิดว่าโจทำดีเพราะหวังจะหลอกพัน จนหนีไปเดบิวต์ที่เกาหลี คราวนี้ซอลกลับมาขอโทษโจด้วยความรู้สึกผิดที่เคยรังเกียจ โจไม่ว่าอะไร เลี้ยงเหล้าซอลจนตัวเองเมา ทำให้ซอลต้องมาส่งที่บ้าน หึ่งเจอซอลก็รู้สึกหึง ทั้งคู่จึงเขม่นกัน

เช้าวันต่อมา หมิงทะเลาะกับโจเรื่องซอล ก่อนจะรู้ว่าไม่ใช่แฟนกัน ก็ไม่มีสิทธิ์ไปหึงอีกฝ่าย หมิงงอนกลับบ้านไปหาพีเมย์ พีเมย์ดูแลหมิงอย่างดี ทำให้รู้ว่าหมิงผูกพันกับพีสาวมาก เพราะพีเมย์เคยช่วยชีวิตหมิงจากการจมน้ำ จนตัวเองเป็นปอดบวม ทำให้ร่างกายอ่อนแอจนถึงทุกวันนี้ หมิงจึงรู้สึกผิดที่แอบชอบตง และเริ่มมีความคิดจะคบโจจริงจัง เพื่อจะได้ตัดใจจากตงเสียที

ขณะเดียวกัน โจก็ไปขอโทษซอลที่วันก่อนต้องลำบากมาส่งบ้าน ซอลสารภาพรักกับโจ แต่โจปฏิเสธ เพราะตอนนี้เขารู้สึกดีกับหมิงแล้ว หมิงแอบได้ยินก็รู้สึกดี

หมิงเริ่มมีใจให้โจ ประกอบกับความหึงหวงซอล จึงตัดสินใจรับคำชวนของโจที่จะย้ายมาอยู่ด้วยกันถาวร โดยมีเงื่อนไข 2 ข้อ คือ ห้ามโจไปมีคนอื่น โดยเฉพาะซอล และห้ามถามเรื่องส่วนตัวของกันและกัน โจยินดีรับเงื่อนไขอย่างเต็มที่

ตอนที่ 3 เริ่มต้นชีวิตคู่

โจกับหมิงเริ่มต้นใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน เริ่มจากไปซื้อของแต่งบ้าน โจเลือกซื้อแก้วคู่ จานคู่ ชุดนอนคู่ อย่างมีความสุข หมิงไม่ชินแต่ก็ยอมตามใจโจอย่างเอ็นดู ทั้งคู่สนิทกันมากขึ้น

โจเริ่มคิดที่จะขยับขยายทางอาชีพจริงจังเพื่อเลี้ยงดูหมิงได้ แต่ไม่รู้จะเริ่มยังไง จนวันหนึ่งพีเป่า ผู้กำกับหนังทะเลาะกับตง เลยให้โจเล่นฉากนั้นแทนเป็นการประชด แม้สุดท้ายพีวุฒิจจะไม่ยอมให้ใช้ภาพที่ถ่ายมา แต่ฝีมือการแสดงของโจก็เป็นที่น่าประทับใจของผู้กำกับและทีมงาน จนตงเริ่มไม่พอใจ

งานเลี้ยงปิดกล้องหนัง โจชวนหมิงมาด้วยโดยไม่รู้ว่าจะมาแสดงความยินดีกับโจ หมิงเห็นก็ไม่พอใจ โจเลยหาจังหวะบอกซอลว่าตอนนี้เขาคบกับหมิงแล้ว ซอลเสียใจแต่ก็ยินดีกับโจ หมิงเห็นทั้งคู่คุยกันนานก็หึง ลากโจออกมาต่อว่า แล้วจูบระบายอารมณ์แสดงความเป็นเจ้าของ โดยไม่คิดว่าตงจะเข้ามาเห็นพอดี

โจหมิงกลุ่มใจเรื่องตงรู้ความสัมพันธ์ แต่ก็มีข่าวดีเข้ามา เมื่อซอลชวนโจไปเล่นเป็นตัวประกอบในหนังเรื่องใหม่ของเขาที่มีพีเป่าเป็นผู้กำกับ โจตั้งใจที่ได้ขยับมาอยู่หน้ากล้อง แต่ก็ลำบากใจที่เรื่องนี้มีตงเป็นพระเอก เพราะรู้ว่าสองคนนี้จะต้องทะเลาะกันแน่

แต่แล้วก็มีเรื่องให้หนักใจกว่า เมื่อตงที่รู้ว่าโจกำลังจะตีจาก ก็เรียกโจมาชมชู้ บังคับให้โจยังเป็นสตั้นท์ให้เขาต่อ และบีบให้โจเลิกกับหมิง โดยบอกความจริงว่าครอบครัวหมิงคือตระกูลเศรษฐีรายใหญ่ของประเทศ โจตกใจมาก

โจกับหมิงมาเที่ยวคริสต์มาสด้วยกันตามทีนัดกันไว้ แต่ในหัวโจกลับมีแต่เรื่องที่หมิงเป็นทายาทตระกูลใหญ่ โจพาหมิงไปกินข้าวที่ร้านอาหารที่พีวุฒินแนะนำ พร้อมให้ของขวัญหมิงเป็นนาฬิกาหรูที่โม่ทุ้มเงินสั่งซื้อทางเน็ต แต่หมิงดูแวบเดียวก็รู้ว่าเป็นของขวัญ โจยิ่งรู้สึกว่าตัวเองกระจะจอก แต่แล้วทั้งคู่กลับเจอตงและเมย์มากินข้าวที่ร้านพอดี ตงอยากแกล้งโจเลยชวนมาร่วมโต๊ะด้วย โจอึดอัดไม่ยอม

ให้พี่สาวหมิงจับได้ กลายเป็นซอลที่มารที่ร้านพอดี้ เข้ามาช่วยดึงใจออกไป อ้างว่านัดใจไว้ที่ร้าน ทำให้หมิงต้องนั่งกินข้าวกับพี่สาวและตงต่อ

ซอลบอกให้โจตัดใจจากหมิงเพราะครอบครัวต่างกัน แต่โจยังคือรันจะสู้ และขอแยกตัวไปรอหมิงที่บ้าน ขณะเดียวกันมีจังหวะที่หมิงอยู่กับพี่เมย์สองคน พี่เมย์ดูออกว่าหมิงคบหากับโจ พี่เมย์สนับสนุนและยอมให้หมิงกลับไปหาโจได้ หมิงดีใจ กำลังจะกลับ แต่กลายเป็นว่าคืนนั้นตงขอพี่เมย์แต่งงาน หมิงซ็อก ใจหนึ่งก็ติดกับพี่สาว อีกใจหนึ่งก็รู้สึกอึดอัด หมิงไม่กลับไปหาโจ เอาแต่กินเหล้าเมา คิดถึงเหตุการณ์ที่เริ่มชอบตง ตั้งแต่ได้ดูหนังเรื่องแรกที่ตงเล่นแล้วตกหลุมรักแผ่นหลัง ฉากที่ตงกระโดดลงไปใต้น้ำจนให้พ่อเป็นสปอนเซอร์หนังที่ตงเล่น ทำให้ได้ไปใกล้ชิดตงที่กองถ่าย แต่กลายเป็นว่าตงกลับเข้ามาตีสนิทพี่สาว ทำให้หมิงเสียใจ นีไปเรียนต่อเมืองนอก

โจรอหมิงนานจนไม่สบายใจ สุดท้ายหมิงก็เมาแล้วกลับมา โจประคองหมิงไปนอน ก่อนจะเคลียร์ของให้หมิง เห็นถุงใส่ของเปิดดู ก็เจอว่าเป็นของขวัญคริสต์มาสที่หมิงซื้อให้โจเป็นแก้วคู่ โจดีใจมาก หมิงงัวเงียเห็นแผ่นหลังโจก็คิดว่าเป็นพี่ตง ละเมอมากอดแล้วเรียกว่า “พี่ตง” โจตกใจ เริ่มปะติดปะต่อพฤติกรรมของหมิง ทั้งที่เข้าใจผิดมาเฝือกอดโจที่แรก ที่ชอบมีเซ็กซ์ แต่ที่ข้างหลังทั้งหมดทำให้โจรู้ว่าหมิงชอบตง และเห็นเขาเป็นตัวแทนมาตลอด โจช็อกจนทำแก้วคู่หล่นแตก เหมือนหัวใจของโจที่แตกสลาย

ตอนที่ 4 จุดจบชีวิตเดิมจุดเริ่มชีวิตใหม่

โจมาประชุมเตรียมงานหนังเรื่องใหม่กับตงและซอล แต่การประชุมกลับตาลปัตรเมื่อตงและผู้กำกับปะกาศทะเลาะกัน พี่เป่าเลยประชดด้วยการดันให้โจขึ้นเป็นพระเอกแทน เหตุการณ์บานปลายจนเจ้าของบริษัทโยนให้โจเป็นคนตัดสินใจว่าจะรับเล่นหรือไม่ พี่วุฒิเชียร์ให้โจถอนตัว เพราะงานนี้เสี่ยงมาก แต่โจที่ยังแค้นหมิง เลยยอมตกลงเล่นเพื่อเป็นการเอาคืนหมิงและตง

โจไปค้างบ้านพี่วุฒิ แล้วโทรให้หมิงขนของออกจากบ้าน โดยไม่ยอมบอกเหตุผล หมิงไม่พอใจบุกมาที่บริษัทเพื่อขอเคลียร์กับโจ โจเลยบอกเรื่องที่หมิงละเมอชื่อ “ตง” ออกมา หมิงเสียใจแต่ไม่ยอมแพ้ พยายามจะขอคืนดี แต่ซอลเข้ามาช่วยกระชากหมิงออกไป หมิงกับซอลตะลุมบอนกันจนวายจันทน์วุฒิเข้ามาแยกแล้วไล่ให้หมิงออกไป

โจยอมกลับบ้านไปเคลียร์กับหมิง โจพยายามให้หมิงเก็บของออกไป แต่หมิงที่เพิ่งรู้ว่าโจกำลังจะเล่นหนังกับซอล ก็เข้าใจผิด คิดว่าโจตีตัวออกห่างเพราะมีใจให้ซอล หมิงพยายามอ้อนวอนให้โจถอนตัวจากหนังเรื่องนี้ อย่าไปงานแถลงข่าวเปิดตัวหนัง แต่โจไม่ยอม เพราะคิดว่าหมิงอยากให้ตงได้กลับมาเล่น ระหว่างนั้นซอลมากอดด้วยความหวังใจ ยิ่งทำให้หมิงเข้าใจผิด หึงซอลจนหน้ามืดคว้าโคมไฟมาตีโจจากด้านหลังจนสลบ

โจตื่นมา พบว่าตัวเองถูกหมิงจับใส่กุญแจมือไว้บนเตียงที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เพื่อไม่ให้โจไปงาน แกลงข่าว หมิงพยายามจ้อโจด้วยการบอกว่าจะลงทุนทำหนังให้เล่นเรื่องอื่น แต่โจไม่สนใจ คิดแต่จะหาทางหนีไปให้ได้ สุดท้ายโจแกล้งทำเป็นใจอ่อน อ้อนให้หมิงถอดกุญแจเพื่อมีเซ็กซ์กัน แล้วใช้โอกาสที่หมิงเผลอหนีออกไป

โจรีบไปหาพี่วุฒิ แต่ก็พบว่าสายไปแล้ว งานแกลงข่าวเปิดตัวหนังล้มเพราะโจไม่มา จนทุกคนโกรธมาก ขึ้นบัญชีดำใจให้หากินในวงการนี้ไม่ได้อีก โจไม่เหลืออะไรแล้ว ทั้งงานและคนรัก โจอยากหนีไปจากตรงนี้ พี่วุฒิเลยเสนองานสตันท์หนังนอกที่มาจากถ่ายทำที่ไทยอย่างไม่เต็มใจ เพราะเป็นกองถ่ายเถื่อน ไม่ได้ขออนุญาตรัฐบาล เบื้องหลังเป็นมาเฟียพอกเงิน ต้องไปถ่ายทำในที่กันดารห่างไกล แต่โจที่อยากหนีไปจากหมิงก็ยอมรับงานนี้

โจปิดมือถือและขอให้พี่วุฒิอย่าบอกใครว่าเขาอยู่ไหน ก่อนจะออกเดินทางไปกับกองหนังนอกเพื่อถ่ายฉากสตันท์กลางทะเลอันห่างไกล ก่อนถ่ายทำฉากสำคัญ โจปิดมือถือ เห็นหมิงส่งข้อความมากมาย หมิงโทรศัพท์มาหา โจลั้งเลแต่สุดท้ายก็รับสาย หมิงพยายามถามว่าโจอยู่ไหน แต่โจไม่ยอมบอก ทั้งคู่คุยกันอีกสักพัก ก่อนจะจบลงที่หมิงกำลังจะบอกอะไรกับโจ แต่มือถือแบตหมดก่อน

ภาพโจเดินไปถ่ายทำฉากสำคัญอย่างสับสน สลับกับภาพโจคนใหม่ที่เดินเข้าไปในลิฟต์ที่มีหมิงอยู่ในนั้น จังหวะที่โจคนเดิมกระโดดเสียงตายจนกลายเป็นวาระสุดท้าย ตัดสลับกับภาพที่หมิงกระชากแขนโจคนใหม่ในหน้าลิฟต์

อดีตมาบรรจบกับปัจจุบัน หมิงกระชากแขนโจคนใหม่ในลิฟต์แล้วถามโจว่า “เราเคยเจอกันมาก่อนรีเปล่า” โจรีบปฏิเสธแล้วเดินหนีออกมา ทั้งให้หมิงรู้สึกคาใจ โจรู้สึกโกรธแค้นหมิงอย่างมาก เพราะหมิงทำให้เขาต้องตายมาอยู่ในร่างนี้

โจกลับมาบ้านเจอแม่ แม่เห็นโจดูเศร้า ๆ เลยทำอาหารให้กินปลอบใจ โจรู้สึกอบอุ่น หลังกินข้าวกับแม่เสร็จ โจกลับห้องค้นหาข่าวสองปีที่ผ่านมา ทำให้รู้ว่าอุบัติเหตุของโจร่างเก่าถูกปิดข่าว มีแต่ข่าวซุบซิบว่าสตันท์หายสาบสูญ หนังสือที่โจเกือบจะได้เล่นนั้นสุดท้ายเปลี่ยนผู้กำกับ ได้ตงกลับมาเล่น และทำให้ตงโด่งดังโกอินเตอร์ ส่วนหมิงไม่รู้ทำไมครึ่งปีที่ผ่านมา ถึงตัดสินใจไปเป็นดารารายโฆษณ

โจอยากรู้ว่าบ้านตัวเองเป็นอย่างไรบ้าง กลางดึกเลยแอบไปที่บ้านตัวเอง จนรู้ว่ากุญแจสำรองยังซ่อนที่เดิม โจกำลังจะไขเข้าบ้าน แต่ก็ต้องแปลกใจเมื่อพบว่าในบ้านมีหมิงอยู่ โจแปลกใจว่าทำไมหมิงถึงยังอยู่บ้านเก่า ๆ ของเขา โจเริ่มสับสน หรือว่าหมิงยังมีใจให้เขาอยู่จริง ๆ

ตอนที่ 5 วิวหนีอดีต

โจสับสนเรื่องหมิงได้ไม่นาน ก็ต้องกลับมาทวงชีวิตตัวเอง เมื่อเงินกู้ในระบบมาทวงเงินถึงบ้าน

ทำให้รู้ว่าแม่ได้ไปกู้เงินมารักษาทัวในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา เป็นเงินกว่า 3 ล้านบาท แม่พยายามไปหางานทำ แต่ใจเห็นว่าแม่แก่แล้ว จึงตัดสินใจยอมกลับไปทำงานหน้ากล้อง เริ่มจากเป็นสตั้นท์แมน โจบากหน้าไปขอที่วุฒิต่างงาน พอดีกับจังหวะที่วุฒิกำลังแคสต์หาสตั้นท์ไปถ่ายซีรีส์เรื่องใหม่ของบริษัท

สตั้นท์น้องใหม่แสดงได้ไม่ถูกใจวุฒิจนโจขอลองดูบ้าง โจแสดงได้เชี่ยวชาญจนทุกคนตะลึง โดยเฉพาะวุฒิที่รู้สึกทึ่งว่าท่วงท่าของ “โจคนใหม่” คล้าย “โจคนเก่า” แต่โจพยายามแถมว่าเคยหัดศิลปะการต่อสู้มาบ้าง ทำให้โจได้รับเลือกให้เล่นในซีรีส์เรื่องนี้

วุฒิชวนใจทำสัญญา และขอเลขบัญชี ทำให้โจนึกถึงเงินเก็บของตัวเองในร่างเก่าที่มีอยู่ 7 แสนบาท ซึ่งน่าจะพอเอามาใช้หนี้ได้บ้าง

ฝั่งหมิง หลังจากได้เจอโจคนใหม่ ก็ยิ่งคาใจจนต้องกลับไปหาพระอาจารย์วัดป่าที่ครอบครัวเคารพ ท่านเคยบอกหมิงว่า “โจยังไม่ตาย แต่ก็ไม่ถือว่ามีชีวิต” หมิงพยายามถามว่าหมายถึงอะไร แต่พระอาจารย์บอกเพียงว่า อีกไม่นานหมิงจะเข้าใจเอง ทำให้หมิงยิ่งสงสัย

โจกลับบ้าน ซ็อกกับข้าวดี ๆ มาเลี้ยงแม่ ปลอบใจว่าได้งานสตั้นท์มาช่วยแล้ว จากนั้นโจไปกองถ่ายหนังละครย้อนยุค ก่อนเข้าฉากมีจังหวะเดินดูฉากเล่น ๆ แล้วเจอหมิงที่มาถ่ายโฆษณาที่นี่พอดี หมิงเข้ามาดูโจทำการแสดง โจกังวลว่าหมิงจะจำได้ จึงแกล้งแสดงไม่ดี แต่ก็ไม่ได้ทำให้หมิงหายสงสัย หมิงสั่งให้เลขาจิมส์ช่วยไปสืบประวัติโจ

โจเล่นเสร็จแล้วก็ขอโทษวุฒิที่เล่นได้ไม่ดี วุฒิไม่ว่าอะไร ถือว่าเป็นงานแรก วุฒิยังชวนโจไปกินข้าวที่บ้านต่อ โจผลอหลุดปากถามเรื่อง “ลูกแฝด” ซึ่งมีแต่โจคนเดียวที่รู้ เกือบทำให้วุฒิจับได้ วุฒิบอกว่าหมิงให้เลขามาติดต่อชวนโจไปทำงาน แต่วุฒิไม่อยากให้โจไปยุ่งกับหมิงหรือตง จึงปฏิเสธไป โดยจะให้โจไปถ่ายงานของซอลแทน แต่โจขอทำงานกับหมิงแค่คนเดียว วุฒิจึงจำใจต้องยอม

โจไปถ่ายแฟชั่นโฆษณาใส่สูทดำเท่ ๆ กับหมิง หลังถ่ายเสร็จ เลขาชวนโจไปกินข้าวกับหมิงต่อสองคน หมิงพยายามเค้นว่าโจเป็นอะไรกันกับ “โจคนเก่า” โจผลอพูดว่า “โจคนเก่าตายไปแล้ว” หมิงก็ไม่พอใจหนัก จนโจสงสัยว่าทำไมหมิงต้องแค้นเขาขนาดนี้ โจแอบขโมยโทรศัพท์ของเลขาจิมส์มาจนรู้ว่าหมิงจะไม่อยู่ไทยอาทิตย์หน้า ทำให้โจคิดแผนจะแอบเข้าไปที่บ้านตัวเองช่วงนั้น

เมื่อได้จังหวะที่หมิงไม่อยู่ โจก็แอบเอากุญแจสำรองไขเข้าไปในบ้านตามแผน แต่ยังไม่ทันได้ทำอะไร ก็เจอว่า ซอลไขกุญแจเข้ามาในบ้านพอดี ตอนที่ 6 เพื่อแม่ต้องยอมกลับไปเป็นตัวแทนอีกครั้ง

ซอลที่เข้ามาในบ้านเห็นโจก็คิดว่าเป็นขโมย โจฉวยโอกาสที่ซอลผลอจุ่มจนซอลล้ม แล้วคว้าเงินสดเท่าที่หาเจอได้ วิ่งหนีออกจากบ้านไป ซอลมองแผนหลังโจที่วิ่งไป รู้สึกคุ้นตาเหมือนเคยเห็นที่ไหนมาก่อน โจกลับบ้านอย่างสิ้นหวังที่จะได้เงินในบัญชีคืน แถมยังเสี่ยงที่จะโดนจับข้อหาบุกรุก

เช้าวันต่อมา หมิงที่รู้ว่าบ้านถูกบุกรุกก็บินกลับด่วน แล้วเรียกพี่วุฒิกับซอลมาเคลียร์ที่บ้าน เป็นการส่วนตัว พี่วุฒิไม่อยากให้ซอลเสียหาย หมิงเริ่มระแวงว่าซอลกุเรื่องขึ้นมาเพราะอยากหาเรื่อง หมิง จึงสรุปว่าจะจ้างนักสืบมาช่วยสืบเป็นการภายใน

โจที่เครียดเรื่องบุกบ้าน ก็มาเจอเรื่องหนักกว่า เมื่อแม่ล้มป่วยเข้าโรงพยาบาล ระหว่างที่รอหมอสรุปสาเหตุ โจที่อยากได้เงินมารักษาแม่ จึงต้องยอมกลับไปรับงานเป็นสตันท์ให้ตง แต่ตอนนี้ตง มีสตันท์คนใหม่แล้ว โจไม่ยอมแพ้ บุกไปถึงกองถ่าย และได้รู้ว่าตงไม่ค่อยพอใจสตันท์คนใหม่ที่เล่นได้ ไม่เหมือนตงเท่าไร

โจเลยโชว์ลีลาท่าทางจนซื้อตงได้ใจ ตงจึงยอมจ้างโจเป็นสตันท์ โจดีใจ โดยไม่รู้ว่าทั้งหมดอยู่ในสายตาของหมิงที่มาย่อมกองพอดี

หมิงเรียกโจไปเค้นว่า ทำไมถึงคล่องแคล่วเหมือนเคยเป็นสตันท์ของตงมาก่อน แต่โจพยายาม บ่ายเบี่ยง หมิงอยากรู้จักโจมากขึ้น จึงขอตงเล่นหนังเรื่องนี้ด้วย ตงก็ยินดี ขณะที่โจรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องทำงานในกองเดียวกับหมิงอีก

โจถ่ายเสร็จแล้วอยากรีบกลับ ไม่อยากอยู่ใกล้หมิง แต่ก็ต้องเปลี่ยนใจเมื่อได้ยินหมิงคุยโทรศัพท์กับนักสืบ นักสืบบอกหมิงว่า เบื้องต้นคิดว่าคนที่บุกบ้านไม่น่าใช่โจรทั่วไป เดี่ยวพรุ่งนี้จะเช็กอย่างละเอียดอีกที โจเลยชวนทุกคนในกองไปกินเหล้าเพื่อหวังมอมหมิง หวังหาโอกาสกลับไปทำลายที่เกิดเหตุ

พอไปถึงงาน หมิงกลับถูกแยกไปอีกโต๊ะหนึ่ง ทำให้จอมอมหมิงไม่ได้ แต่แล้วร้านก็ส่งเด็กนั่งดริงก์มาซงเหล้าให้โจ หมิงเห็นแล้วหึง เลยดึงโจไปนั่งด้วย ทำให้โจสามารถมอมหมิงได้ตามแผน

หลังดื่มเสร็จ โจช่วยเลขาหามหมิงกลับไปส่งที่คอนโด ระหว่างประคอง โจสะดุดล้มจนหมิงล้มทับ หมิงแผลอจุบโจ โจสับสน แต่ก็พยายามตั้งสติแล้วแอบเข้าไปในบ้านเพื่อทำลายหลักฐาน เช็ดรอยลายนิ้วมือ

เช้าวันต่อมา หมิงได้สติ ก็รู้ว่ามีคนบุกเข้าไปทำลายหลักฐาน นักสืบคิดว่าคนที่ทำต้องเป็นคนใกล้ชิดหมิง หมิงพยายามติดต่อโจ แต่โจไม่รับสาย โจคิดว่าหมดเรื่องกังวลแล้ว แต่กลายเป็นว่าผลตรวจแม่ออกมาว่าเป็นโรคร้าย ต้องหาเงินมาฟอกเลือดไปตลอดชีวิต โจกลับมาสิ้นหวังอีกครั้ง

โจบอกพี่วุฒิเรื่องแม่ พี่วุฒิพยายามจะให้ยืมเงินเก็บมาช่วย แต่โจเกรงใจ บอกว่ายังไงก็ต้องหาทางแกเอง พี่วุฒิชวนโจมาคุยกับซอล เพื่อให้เล่น MV ให้ซอล ที่แรกซอลก็มีอคติกับโจ เพราะอดเปรียบเทียบกับโจคนเดิมไม่ได้

โจไปคุยกับแม่ที่โรงพยาบาล เดิมที่ตั้งใจจะปลอบใจแม่ แต่กลับกลายเป็นว่าแม่เป็นฝ่ายขอโทษที่ทำให้โจลำบาก โจซาบซึ้ง เลยสัญญากับแม่ว่าไม่ว่าจะยังไงก็ต้องช่วยแม่ให้ได้

โจเดินเหม่อ คิดหาวิธีวนไปวนมาจนเกือบโดนรถชน เป็นซอลที่ดึงโจไว้ทัน ซอลรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับโจ ก็ส่งสาร ยิ่งเห็นแววตาของโจคนนี้เหมือนโจคนเดิม ก็เลยเสนอให้ยืมเงิน แต่โจไม่เอา เพราะไม่ยอมใช้ประโยชน์จากคนดี ๆ แบบซอล ซอลใจอ่อน ยอมให้โจมาเล่น MV ของตัวเอง

โจขอตัวแยกจากซอล แต่กลับโดนหมิงชวนขึ้นรถของหมิง โจเห็นว่าหมิงสนใจตัวเองมากเกินไป ประกอบกับรู้สึกว่ามีเป็นต้นเหตุที่ทำให้เขาต้องลำบากแบบนี้ จึงยอมรับข้อเสนอ เป็นเด็กเก็บของหมิงเป็นเวลา 1 ปี แลกกับเงิน 5 ล้านบาท และบ้านเช่าดี ๆ ให้แม่อยู่

ตอนที่ 7 ทริปต่างจังหวัดกับความลับของแผ่นหลัง

คืนนั้น หลังจากที่โจยอมทำสัญญาขายวิญญาณให้หมิง หมิงก็ให้โจไปอาบน้ำ เตรียมจะมีเซ็กซ์ด้วยกัน แต่พอถึงจังหวะจริง ๆ หมิงกลับรู้สึกผิดต่อ "โจคนเก่า" เลยให้โจแค่นอนอยู่ข้าง ๆ เฉย ๆ ก็พอ โจนอนเจิบ ๆ อย่างอึดอัด จนตอนเช้า หมิงตกใจที่ตัวเองนอนหลับสนิท เพราะตั้งแต่โจคนเก่าตายไป หมิงก็ไม่เคยนอนหลับสนิทอีกเลย

เช้าวันนั้น โจเห็นหมิงไม่กินอะไร เลยเอาของเหลือในตู้มาทำให้กินเหมือนครั้งแรกที่ "โจคนเก่า" เคยทำให้หมิงกิน ยิ่งทำให้หมิงสงสัยในตัวโจ

โจไปเล่น MV กับซอล และได้รู้ว่าซอลเพิ่มบทให้โจได้เล่นเป็นตัวหลักใน MV เป็นคู่รักกับซอล มีข้อต่อนึงโจต้องเล่นฉากวิงหนีหมา ซอลดูมอนิเตอร์แล้วเห็นแผ่นหลังโจตอนวิ่ง ทำให้รู้สึกเหมือนแผ่นหลังของคนที่ถูกบ้านหมิง จึงเริ่มสงสัยโจ

หลังถ่ายเสร็จ ซอลมากินข้าวกับโจเพื่อหลอกถามข้อมูล ระหว่างนั้นหมิงโทรมาตามโจ ซอลที่ไม่ชอบขึ้นหน้าหมิงอยู่แล้ว ก็แยงมือถือโจไปคุยจนทะเลาะกัน สุดท้ายโจต้องไปหาหมิง หมิงสั่งห้ามโจไปยุ่งกับซอลอีก โจเริ่มรู้สึกว่าชีวิตวนกลับมาลูบเดิม

ต่อมาโจไปถ่ายหนังของตงและได้รู้ว่านี่คือภาคต่อของหนังเรื่องแรกของตง เรื่องนั้นตงเคลมว่าเล่นสตันท์เอง ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้หมิงตกหลุมรัก "แผ่นหลัง" ของตง ทีมงานนัดโจไปถ่ายที่ต่างจังหวัด เป็นจุดเดียวกับที่เคยถ่ายทำในภาคแรก

ที่กองถ่าย โจได้เจอดาราสมทบชื่อธาร ซึ่งเป็นเพื่อนเก่าของเจ้าของร่าง ธารตกใจมากที่เห็นโจ โจบอกว่าตัวเองความจำเสื่อม แต่ธารไม่ค่อยเชื่อ

หมิงให้โจไปค้างที่คอนโดเพื่อเก็บกระเป๋าเตรียมไปกองถ่ายด้วยกัน หมิงเอะใจว่าทำไมวันที่โจประสบอุบัติเหตุ ถึงตรงกับวันที่โจคนเก่าหายไป โจพยายามเลี่ยงคำตอบ แต่หมิงยังไม่หายสงสัย ระหว่างเก็บกระเป๋า โจเจอนาฬิกาถูก ๆ ที่เคยซื้อให้หมิงเป็นของขวัญคริสต์มาส หมิงมาเห็นเข้าก็โมโหที่โจไปยุ่งกับของส่วนตัว แต่โจกลับแปลกใจว่าทำไมหมิงถึงยังเก็บของไร้ค่าแบบนี้เอาไว้

เมื่อเดินทางไปถ่ายละครต่างจังหวัด โจไม่ยอมไปเพราะรู้สึกเหมือนมีอดีตบางอย่างซ่อนอยู่ ขณะเดียวกันตงก็พยายามกล่อมหมิงให้ลงทุน 300 ล้านทำโรงแรมกับเพื่อน แต่หมิงไม่ยอมเพราะเห็น

ว่าเสียงเกินไป แกรมหมิงยังเอาแต่สนใจธารที่เข้ามาตีสนิทกับโจ ตงจึงไม่พอใจ กลัวว่าโจจะมาแย่งหมิงซึ่งเป็น "กระเป๋าสตางค์" ของตัวเองไป

ตงจึงเรียกธารมาคุย และรู้ว่าธารเคยเป็นแฟนเก่าของโจ เลยขอให้ธารช่วยแยกโจออกจากหมิง ธารเลยพยายามนอนห้องเดียวกันกับโจ ธารสารภาพว่าเคยเป็นแฟนเก่า และพยายามลวนลามโจ โจขัดขึ้นแต่ก็ไม่สำเร็จเพราะรู้ว่าธารมีตงหนุนอยู่ หมิงโทรหาโจแต่โจไม่รับสาย จึงไปขอกุญแจจากโรงแรมและบุกเข้ามาพอดี

หมิงโมโห กระจกใจไปที่ห้องตัวเอง ต่อว่าโจว่าผิดสัญญาไปยุ่งกับคนอื่น โจเถียงว่าธารต่างหากที่พยายามปล้ำ เพราะตงไม่ยอมให้โจใกล้ชิดกับหมิง หมิงเหมือนถูกจี้ใจดำว่ามีใจให้โจ จึงยิ่งโกรธและปล้ำโจติดกำแพงหวังให้โจหยุดพูด แต่โจกลับทำหาย หมิงจึงกระจกเสียใจ แต่ทันใดนั้น ตงก็มาเคาะห้อง ทำให้หมิงต้องยอมเปิด และตงก็เตือนให้โจกลับไปพัก เพราะวันรุ่งขึ้นต้องถ่ายฉากสำคัญ

ตงยังพยายามกล่อมหมิงให้เลิกเอา "โจคนนี้" มาเป็นตัวแทนโจคนเก่า แต่หมิงโกรธยิ่งกว่าเดิม เพราะสำหรับหมิง "โจยังไม่ตาย"

เช้าวันต่อมา โจเตรียมถ่ายฉากสำคัญ ซึ่งเป็นฉากกระโดดลงน้ำในตำนานของภาคแรก โจนึกถึงตอนที่ตัวเองเคยเป็นสตันท์ให้ตง แต่ตงขอร้องไม่ให้รับเครดิต เพื่อให้ตงได้ชื่อเสียงว่าเล่นเอง ตอนนั้นโจยังเด็กจึงยอม ขณะเดียวกัน หมิงก็ได้ยินทีมงานเก่าพูดกันว่าฉากนั้นไม่ใช่ตงที่เล่น แต่เป็นโจคนเก่า

หมิงตกใจมาก และเมื่อได้เห็นโจกระโดดลงน้ำจากมอนิเตอร์ ก็คิดถึงโจคนเดิมทันที หมิงซ็อกที่ได้รู้ความจริงว่า "แผ่นหลัง" ที่ตัวเองตกหลุมรักมาตลอด แท้จริงแล้วคือของโจคนเก่า

เมื่อโจขึ้นมาจากน้ำ หมิงรู้สึกผิดกับโจคนเดิมจนควบคุมตัวเองไม่ได้ เข้าไปกอดโจคนใหม่ที่เหมือนตัวแทนของโจคนเก่า หมิงกอดโจร้องไห้ต่อหน้าทุกคนในกองถ่าย จนทั้งกองตกตะลึง ตอนที่ 8 ความจริงเริ่มเปิดเผย

หลังจากเหตุการณ์ที่หมิงกอดโจร้องไห้กลางกองถ่าย หมิงก็ตีตัวออกห่างจากโจ ขณะเดียวกัน ตงก็จ้องหาเรื่องโจหนักขึ้นด้วยความหมั่นไส้ โจถ่ายหนังต่อด้วยความอึดอัด เหมือนทุกอย่างวนกลับมาเหมือนเดิมอีกครั้ง โจกัดฟันทำงานเพื่อเงินจนเสร็จแล้วเดินทางกลับบ้าน

คดีคนบุกรุกบ้านหมิงถึงทางตัน โจทำลายหลักฐานทุกอย่างจนเหลือแค่กล้องวงจรปิดตามถนน นักสืบนัดหมิง ซอล และฟิวตี้ไปดูกล้องวงจรปิดในวันที่มีคนบุกรุกบ้าน เพราะคิดว่าคนร้ายน่าจะเป็นคนใกล้ชิดของทั้ง 3 คน ซอลเห็นรูปในกล้องก็จำได้ว่าเป็นโจ แต่แกล้งบอกทุกคนว่าไม่ใช่ ฟิวตี้เห็นซอลมีพิรุณก็เริ่มสงสัย

หมิงกลับมาค้นถามโจอีกครั้ง เพราะไปรู้มาว่าโจรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการถ่ายทำฉากกระโดดน้ำเมื่อภาค 1 อย่างละเอียด แต่โจก็ได้แค่บ้ายเบียง จนหมิงไม่รู้จะทำยังไงดี หมิงคาใจเรื่องโจ

เลยกลับไปหาพระอาจารย์ หมิงบอกว่าเขารู้สึกว่าโจคนั้นเหมือนโจคนเดิมมาก พระอาจารย์ชวนให้หมิงนั่งสมาธิปฏิบัติธรรม แล้วจะยอมบอกคำตอบ หมิงลังเลแต่ก็ยอมเพราะไม่มีทางเลือก

พี่จตุเรียกโจมาคุยเรื่องที่หมิงกอดโจที่กองถ่าย โจยอมรับว่าคบกับหมิงเพื่อเงิน พี่จตุแข็งแต่ไม่รู้จะช่วยยังไง พี่จตุสงสัยว่าทำไมโจรู้หลายเรื่องที่มีแต่โจคนเดิมนั่นที่รู้ โจอยากบอก แต่สุดท้ายก็ไม่กล้าคิดว่าสักวันหนึ่งถ้ามีจังหวะดี ๆ คงจะเล่าให้พี่จตุฟังโจขอลางานพี่จตุโดยไม่บอกเหตุผล พี่จตุสงสัยเลยไปคุยกับซอล ถามซอลว่าจริง ๆ แล้วซอลรู้ใช้ไหมว่าใครคือคนบุกบ้านหมิง ซอลอึกอัก

โจที่ขอลางานพี่จตุ จริง ๆ แล้วเพื่อไปไหว้พ่อแม่ที่ตายไป โจอึดอัดเลยระบายทุกอย่างกับพ่อแม่ ทั้งเรื่องที่ตายและเรื่องที่ย้ายกลับมาอยู่ร่างนี้ โดยไม่รู้ว่พี่จตุกับซอลแอบฟังอยู่ ทำให้ทั้งหมดรู้ความจริง พี่จตุทั้งโมโหที่โจปกปิด และดีใจที่โจยังอยู่ ทั้งหมดไปเลี้ยงฉลองรำลึกความหลังกัน

หลังจากที่ซอลรู้ว่าโจคือโจคนเดิม ซอลก็เริ่มเข้ามาจีบ โดยการมาเยี่ยมโจกับแม่ เอา MV ที่เล่นด้วยกันมาให้ดู เอาภาพนิ่งโฆษณาของโจกับหมิงมาอวดแม่ ซอลพยายามขอช่วยใช้หนี้ แต่โจเกรงใจ ซอลจึงกลับไป แม่โจบอกว่าชอบซอล อยากให้โจมีแฟนจะได้มีคนดูแลเวลาแม่ไม่อยู่

หมิงนั่งสมาธิจนครบกำหนดที่พระอาจารย์บอก การได้นั่งครุ่นคิดทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมาทำให้หมิงมั่นใจว่าโจคนใหม่คือโจคนเดิม หมิงก็ไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกันว่าทำไมถึงเชื่อแบบนั้น หมิงถามพระอาจารย์ว่าสิ่งที่เขาคิดมันเป็นไปได้ยังไง พระอาจารย์ก็บอกว่าโลกนี้มีเรื่องเหลือเชื่อมากมาย อีกไม่นานหมิงจะได้คำตอบทั้งหมด

มีข้อความจากหมิงให้โจไปหาที่บ้าน แต่พอไปกลับเจอพี่ไมค์ผู้เป็นพี่ชายหมิง ที่มาเช็คว่าโจเป็นใครถึงทำให้น้องชายเขาเข้าวัดไปนั่งสมาธิสักพัก หมิงกลับมาและลากตัวโจไปบ้านเก่าของโจ โจรู้สึกว่บรรยากาศคืนนี้โรแมนติกไม่เหมือนกับช่วงที่ผ่านมา โจเริ่มปล่อยใจไปกับหมิง หมิงใช้เช็กส์แบบที่เคยคบกับโจ เพื่อเช็คว่าโจคนนี้ใช่โจคนเดิมหรือเปล่า จนทำให้โจคิดถึงเช็กส์เมื่อร่างที่แล้ว จนต้องพยายามเก็บความรู้สึกไม่ให้หมิงรู้

หมิงทำเสร็จก็บอกว่ามั่นใจแล้วว่าโจคือโจคนเดิม บีบให้โจยอมรับ โจอึกอักลังเลว่าจะบอกหมิงยังไงดี ทันใดนั้น เลขาหมิงก็โทรมารายงานว่าเจอตัวโจคนเดิมแล้ว เจอโจคนเดิมแล้ว
ตอนที่ 9 หมิงรู้ความจริง

หลังจากมีคนพบซากศพที่เชื่อว่าเป็นร่างของโจคนเดิม หมิงรีบเดินทางไปโรงพยาบาลบนเกาะ พร้อมเลขาจิมเพื่อตรวจสอบความจริง ขณะเดียวกัน โจในร่างใหม่ก็รู้ข่าวและตัดสินใจเดินทางไปพิสูจน์ด้วยตัวเอง แม้จะหวั่นไหวกับการต้องเผชิญหน้าศพของตัวเองก็ตาม

หมิงเห็นร่างไร้วิญญาณที่เหลือเพียงโครงกระดูกก็แทบล้มทั้งยืน เขาเลือกเฝ้าอยู่ในห้องเก็บศพตลอดคืนด้วยความรู้สึกผิดและโศกเศร้า เมื่อผลตรวจ DNA ยืนยันว่าเป็นโจจริง ๆ หมิงยังคงอยู่ในความเจ็บปวด ด้านโจคนใหม่ที่ทนไม่ไหว แอบหนีไปดูผลตรวจด้วยตนเอง และพบว่าตัวตนเก่าของเขาได้ตายจากโลกนี้ไปแล้วจริง ๆ

หมิงใช้อำนาจของตระกูลเข้ามาดูแลโจคนเดิม ทั้งเรื่องงานศพและมรดก หมิงหัวใจสลาย จึงตั้งใจจะเอาสมบัติทั้งหมดของโจคนเดิมไปเผาทิ้ง แล้วปิดตายบ้านหลังนั้น โจไม่ยอม แต่ทำอะไรไม่ได้ เพราะในบ้านมีของบางอย่างที่โจเสียไปไม่ได้ จึงตัดสินใจแอบกลับไปเก็บสิ่งสำคัญบางอย่าง โดยมีซอลคอยร่วมเสี่ยงไปกับเขา

โจหยิบรูปครอบครัวรูปเดียวที่มีเก็บไว้ออกมา ก่อนจะลึงเลไปหยิบแก้วคู่ที่หมิงให้ในวันคริสต์มาส แต่กลายเป็นว่าหมิงเผลอมาเฉลยว่าทั้งหมดเป็นแผนที่ทำไว้เพื่อให้โจยอมเปิดเผยตัว หมิงดีใจ รีบบอกว่ารักและคิดถึงโจมาตลอด ทำให้โจสะบัดสับสน เพราะเข้าใจมาตลอดว่าหมิงรักแต่ตรง

ระหว่างที่โจสับสนอยู่นั้น ซอลที่เป็นห่วงโจจนตามมาช่วย ก็ตั้งใจออกไป บอกว่าคราวนี้เขาจะไม่ยอมทำพลาดเสียโจให้หมิงอีกแล้ว

ซอลพาโจขึ้นรถขับหนีหมิงออกมา โจเล่าเรื่องที่หมิงบอกรักเขาอย่างสับสน ซอลกลัวว่าโจจะใจอ่อนกลับไปคืนดีกับหมิง

แต่โจคิดทบทวนแล้ว ไม่อยากกลับไปเจ็บแบบเดิมอีก เลยยืนยันกับซอลว่ายังไงก็ไม่กลับไปรีเทิร์นกับหมิงเด็ดขาด ซอลดีใจ

ซอลชวนโจไปออกงานแถลงเปิดอัลบั้มใหม่ ซอลพยายามจิบใจตลอดทั้งงาน โจพยายามใจแข็ง แต่แล้วงานก็ต้องร้อนเป็นไฟ เมื่อหมิงบุกมาเป็นแขกในงาน โดยที่ซอลไม่ทันตั้งตัว ทั้งคู่ฮึดๆ กัน โดยมีนักข่าวได้แต่สงสัย

ออฟเตอร์ปาร์ตี้หลังแถลงข่าว ซอลและหมิงพยายามแย่งตัวโจ จนมีจังหวะที่ซอลต้องออกไปคุยกับประธานบริษัท ทำให้หมิงอาศัยโอกาสนี้รุกทำคะแนนกับโจ จนทุกคนแปลกใจ ซอลกลับมาไม่พอใจ จะมีเรื่องกับหมิง จนประธานต้องออกหน้าห้ามทั้งคู่ไม่ให้ทะเลาะกัน

ประธานเรียกโจไปคุยด้วย บอกว่าถ้าโจเป็นคนฉลาดก็ควรคว้าโอกาสนี้ไว้ แล้วส่งโจขึ้นรถให้หมิง ทำให้โจรู้ว่าประธานอยู่ฝั่งหมิง

หมิงพาโจไปที่คอนโดของตัวเอง ขอโอกาสได้บাপ แต่โจไม่ให้ เพราะไม่อยากเจ็บปวดอีก สุดท้ายหมิงจึงจัดไม้ตาย ว่าสัญญาเหลือเวลาอีกครึ่งปี เขาจะใช้เวลาทุกนาทีต่อจากนี้เปลี่ยนใจโจ ให้กลับมารักเขาอีกครั้งให้ได้

ตอนที่ 10 หมิงตามง้อขอคืนดี

หมิงพยายามง้อคืนดีด้วยการพาโจกลับมาที่บ้าน โจได้เห็นหมิงซ่อมแซมสิ่งที่เสียหายจากการทะเลาะกัน หมิงแสดงความจริงใจด้วยการไม่ฝืนให้โจมีเซ็กซ์ แต่เลือกนอนกอดมือกันอย่างอบอุ่นแทน

เช้าวันต่อมา โจตื่นมาไม่เจอหมิง ก่อนจะรู้ว่าหมิงไปทำอาหารเช้ามาง้อ หมิงยังเอาของใช้คู่กันออกมาใช้เพื่อเอาใจโจ แต่โจก็ยังใจแข็งอยู่ หมิงไปอาบน้ำ ขณะนั้นตงโทรเข้าเครื่องโจ พุดจาไม่ดีใส่ โจหมั่นไส้เลยกดตัดสาย แต่หมิงไม่ว่าอะไร บอกว่าตงน่าจะโทรมาเรื่องยืมเงิน ได้ยินมาว่าคราวก่อน

หลังจากหมิงไม่ให้ตงยืมเงินไปลงทุน ตงก็ไปกู้เงินจากเพื่อนในวงการสีเทา แต่แล้วโปรเจกต์โรงแรมก็ล้มแบบที่หมิงเตือน ทำให้ตงนี่ตั้งเป็นหนี้เพื่อนอยู่หลายร้อยล้าน เลยอยากมาขอยืมเงินหมิงไปใช้หนี้ก่อน ผึ้งตงถูกเพื่อนกดดันหนัก ถ้าไม่จ่ายจะใช้ความรุนแรง ตงรับปากว่าจะรีบหาเงินจากหมิงมาจ่ายให้

โจแยกกับหมิงไปทำงาน แล้วจะไปรับแม่จากการฟอกเลือด แต่ไม่เจอแม่ จึงรู้ว่าหมิงพาแม่ไปหาหมอผู้เชี่ยวชาญโรคไต โจไปที่บ้านแม่ เห็นหมิงกำลังรอกินข้าวกับแม่ พอกินข้าวเสร็จ โจก็ไล่หมิงกลับบ้าน แม่จึงมีโอกาสนคุยเปิดใจกับโจ มองออกว่าโจชอบหมิง แม่ไฟเขียว บอกว่าหมิงเป็นคนโอเค จากที่แม่ลองใจหลาย ๆ อย่างแล้วพบว่าหมิงรักโจมาก โจเริ่มใจอ่อน

คืนนั้นหมิงโทรมาบอกว่าลืมเอากุญแจบ้านมา ขอขึ้นมาค้าง โจรู้ทัน แต่ก็ใจอ่อนยอมให้ขึ้นมา หมิงอ่อนจนใจยอมมีเซ็กซ์กันที่สุดในที่สุด เช้าวันต่อมา โจกังวลว่าแม่จะจับได้ เลยให้หมิงแอบกลับไปก่อน แต่แม่ก็จับได้อยู่ดี แม่ทำอาหารเช้าให้หมิงกับโจ แล้วชวนคุยว่าเป็นห่วงว่าที่บ้านหมิงจะยอมรับโจที่เป็นผู้ชายหรือเปล่า หมิงยอมรับว่าเรื่องนี้เป็นปัญหา แต่เขามีแผน ขอให้แม่อดทนรอ โจสงสัยว่าหมิงกำลังวางแผนอะไร

ต่อมา หมิงพาโจไปบริษัททำหนังยักษ์ใหญ่เพื่อจะลงทุนสร้างหนังให้โจเป็นพระเอก หมิงเล่าว่า ที่แรกตั้งใจจะให้โจถอนตัวจากหนังที่เล่นกับซอล แล้วมารับบทพระเอกเต็มตัว แต่โจดันหนีไปเสียก่อน

บริษัทบอกว่าที่แรกสนใจจะชวนโจมาแคสต์เป็นตัวรอง แต่พอหมิงมาลงทุนก็ยินดีจะดันโจเป็นพระเอกของเรื่อง โจตื่นเต้นที่จะได้เป็นดารานำ แต่ยั้งลังเลเพราะไม่อยากเติบโตด้วยเส้นสาย หมิงเลยขอให้โจลองเอาบทไปอ่านก่อน

ระหว่างเดินออกจากห้องประชุมก็เจอตงที่เอาโปรเจกต์มาขาย ตงรู้ว่าหมิงจะลงทุนทำหนังให้โจ แต่ไม่ยอมให้ตงยืมเงิน ก็เลยโมโห หมิงเลยประกาศตรง ๆ ว่าคบกับโจแล้ว ตงอยากเอาคืนจึงชวนโจมาดูหนังรอบสื่อด้วย

แต่เมื่อหมิงกับโจไปดู ก็พบว่าตงไม่ได้ให้เครดิตว่าโจเป็นสตั้นท์ แถมยังให้สัมภาษณ์ว่าตงเป็นคนเล่นบู๊เองทุกฉาก หมิงโกรธมากจะเข้าไปเอาเรื่อง แต่โจดึงไว้เพราะมีนักข่าวเยอะ ให้หมิงกลับบ้านก่อนแล้วค่อยมาเคลียร์ทีหลัง

วันรุ่งขึ้น หมิงนัดตงไปคุยที่บริษัท พร้อมสัญญาให้ตงยอมใส่เครดิตคืนและขอโทษโจต่อหน้า โรู้สึกดีที่หมิงอยู่ข้างตัวเอง แต่เมื่อถึงวันจริง ตงกลับพาแม่หมิงมาดักหลัง ตงฟ้องแม่หมิงว่าเรื่องโจ แม่เข้าใจว่าโจหวังมาเกาะหมิงกิน เลยสั่งให้หมิงเลิกยุ่งกับโจ ไม่งั้นจะเอาเรื่องไปฟ้องพ่อ

โจรู้สึกแพ้ จึงหนีออกมาจากวงศุข หมิงตามมาจับ แต่โจบอกว่ายังไงครอบครัวหมิงก็ไม่ยอมรับตน จึงขอห่างออกไป หมิงจำใจปล่อยโจไปอย่างเจ็บปวด ตงตามมาซ้ำเติมหมิงว่าทำที่ทั้งหมดก็เพื่อให้หมิงตาสว่างแล้วกลับมาเป็นน้องที่ดีอีกครั้ง

ตงไปส่งแม่หมิงที่บ้าน ปลอดภัยเดี๋ยวมิงก็กลับตัวมาเป็นลูกที่ดีเหมือนเดิม แต่หมิงกลับบุกมาที่บ้าน แล้วบอกกับพ่อตรง ๆ ว่า เขากำลังคบกับผู้ชายที่ชื่อโจ

ตอนที่ 11 ศึกลุ่ต่ายตายหรืออยู่

หลังจากที่โจขอร้องกับหมิง โจก็กลับมาใช้ชีวิตกับแม่ ถึงวันเกิดแม่ กลับมีแค่ซอลที่มาฉลองวันเกิดด้วย ซอลรู้ว่าโจห่างกับหมิงก็มีความหวัง แต่ก็ดูออกว่ายังงใจยังรักหมิงอยู่ โจติดต่อหมิงไม่ได้ สักพักก็เริ่มเป็นห่วง จนวันหนึ่งหมิงติดต่อมาให้ไปเจอ พ่อโจไปกลับเจอพี่ชายหมิง มาบอกว่าตอนนี้หมิงโดนพ่อขังไว้ที่บ้านเพราะไปบอกพ่อว่าคบกับโจ พี่ชายเลยขอเจรจาให้โจเลิกกับหมิงแลกกับเงินก้อนใหญ่ โจยอมเลิกเพื่อหมิงแต่ขอเป็นคนไปบอกต่อหน้าหมิงเอง พี่ชายไม่ยอมให้เจอหมิง การเจรจาเลยล้ม

โจกลับบ้านมาเจอว่าระหว่างที่เข้าไปคุยกับพี่ชายหมิง บ้านหมิงแอบส่งนายมาฟ้องแม่โจ ว่าโจทำสัญญาขายตัวให้หมิงเป็นเวลา 1 ปี แม่โจเสียใจมาก โจโกรธจัด คิดว่าเป็นแผนของพี่ชายหมิงก็โทรไปต่อว่า แต่พี่ชายไม่รู้เรื่องและขอชดใช้ด้วยการยอมให้โจเจอหมิงได้ แต่ต้องเป็นที่บ้านหมิง โจก็กลัวการไปบ้านหมิง แต่ไม่มีทางเลือก

โจไปที่บ้าน เจอหมิงโดนขังอยู่ในห้อง โจเล่าให้ฟังว่าถูกขอให้เลิกกับหมิง หมิงไม่ยอม ขอร้องให้พี่ชายช่วย โดยอ้างว่าพี่เคยสัญญาว่าจะช่วยถ้าโจคนเดิมกลับมา และตอนนี้โจคนเดิมก็กลับมาแล้ว แค่ออยู่ในร่างใหม่ พี่ชายซ็อกแต่ก็เชื่อว่าน้องไม่โกหก พ่อหมิงกลับมาพอดี เห็นโจก็ไม่พอใจอาละวาด โชคดีที่หมิงอ้วกแล้วซัก ทำให้แม่หมิงให้ทุกคนสงบศึกแล้วพาหมิงไปโรงพยาบาลก่อน

พี่ชายหมิงพาโจไปเยี่ยมหมิงที่โรงพยาบาล ถึงรู้ว่าหมิงแกล้งอ้วกเป็นเลือดเพื่อหนีมาตั้งหลักก่อนตามแผน พี่ชายรับปากว่าจะหาทางช่วยหมิง แม่หมิงมาเยี่ยม เห็นโจดูแลหมิงดีจนแม่เริ่มใจอ่อน แม่ยอมรับสารภาพว่าเป็นคนส่งคนไปแฉกับแม่โจเอง เพราะคิดว่าโจมาเกาะลูกเขา แต่ตอนนี้เริ่มเชื่อว่าโจรักหมิงจริง ขอให้โจกับหมิงชนะใจพ่อให้ได้ หมิงบอกว่าเรื่องนั้นมีแผน แต่กำลังอยู่ในการดำเนินการ

หลายวันต่อมา พี่ชายหมิงใช้เส้นสายเอาข้อมูลกลับมาให้หมิง เป็นหลักฐานว่าตงกำลังแอบอ้างชื่อบริษัทของตระกูลหมิงไประดมทุนหาเงินมาใช้หนี้ให้เพื่อน หมิงเอาข้อมูลนี้ไปฟ้องพ่อ ชูว่าถ้าไม่ให้เขาคบกับโจ หมิงจะแฉเรื่องนี้ทำให้ชื่อเสียงบริษัทพ่อเสียหาย ตงพยายามขอร้อง โดยเอาพี่สาวหมิงที่ท้องแก่มาเรียกร้องความเห็นใจ แต่กลายเป็นว่าพี่สาวหมิงเข้าข้างหมิง ใครทำผิดก็ต้องรับผิดชอบ พ่อไม่มีทางเลือก ยอมให้หมิงคบกับโจ แลกกับการที่หมิงกับโจต้องไม่มาให้เห็นหน้าอีกตลอดชีวิต

โจกับหมิงกลับมาคบกันตามที่หวัง กลายเป็นฝ่ายตงที่เดือดร้อน เมื่อการยกเลิกระดมทุนทำให้เพื่อนนักเลงที่เป็นเจ้านั้นกระดกส่งคนมาล้อมตงเพื่อทำร้าย ตงบุกมาขอร้องโจให้ช่วยไปขอหมิง เพราะติดต่อหมิงไม่ได้ ระหว่างคุยกันอยู่ ลูกน้องนักเลงก็บุกมาจับตง โจส่งสารตงที่เมีย ท้องแก่ เลยยอมสลับตัวเป็นคนโดนจับไปเอง ตงซาบซึ้งรีบไปบอกหมิงให้ไปช่วยโจ

นักเลงโทรเรียกเงินจาก 300 ล้านเป็น 500 ล้านเพื่ออ้างดอกเบี้ย แต่หมิงมีเงินไม่พอ ไปขอพ่อ แต่พ่อก็ไม่ยอมเสียเงิน 500 ล้านเพื่อช่วยโจ สุดท้ายหมิงเลยบุกไปหาพวกนักเลง ทำที่ว่าจะเอาเงิน 500 ล้านไปให้ แต่ที่จริงไปขอเปลี่ยนตัวประกัน ระหว่างเจรจา ลูกน้องนักเลงเห็นตำรวจที่พี่ชายหมิงพามาช่วย ทำให้หัวหน้านักเลงคิดว่าหมิงมาหลอก เลยจะจับหมิงเป็นตัวประกันเพื่อหนีไป โจอาศัยจังหวะที่นักเลงเผลอเข้าไปแย่งปืน จนตัวเองโดนยิง ตำรวจเข้ามารวบตัวพวกนักเลง

โจนอนอยู่โรงพยาบาล หมิงนอนกอดเป็นห่วง โจกลายเป็นวิญญาณ ได้โอกาสตัดสินใจอีกครั้งว่าจะอยู่กับหมิงต่อแล้วต้องเจอเรื่องเจ็บปวดใจไม่รู้จบ หรือ ตายตอนนี้เพื่อหลุดพ้นจากบ่วงกรรม

โจคิดทบทวนนึกถึงความทุกข์และความสุขที่อยู่กับหมิง สุดท้ายโจก็ตัดสินใจอยู่ต่อ โจฟื้นขึ้นมา หมิงร้องไห้ดีใจ

ตอนที่ 12 ชีวิตที่ไม่ต้องเป็นตัวแทนใครอีกต่อไป

โจพักฟื้นโดยมีหมิงดูแลอย่างใกล้ชิด แม่โจ ซอล และพี่วุฒิมายเยี่ยม ซอลกับหมิงเคลียร์ใจกัน ซอลยอมหลักทางให้หมิง แต่ขอให้หมิงสัญญาว่าครอบครัวหมิงจะไม่ทำร้ายโจอีก ซึ่งหมิงก็สัญญาว่าจะทำได้

วันออกจากโรงพยาบาล โจกลับถูกคนของพ่อหมิงอุ้มไปหาพ่อหมิง พ่อหมิงยื่นข้อเสนอสุดท้ายให้โจเลิกกับหมิง แต่โจไม่ยอมรับ พ่อหมิงเฉลยว่าที่จริงแล้วเขาเป็นห่วงหมิงมาก เพราะตั้งแต่โจคนเก่าตาย หมิงก็หมดอาลัยตายอยาก เขาไม่อยากให้หมิงเป็นแบบนั้นอีก จึงขอให้โจสัญญาว่าจะไม่ทิ้งหมิงไปอีก ซึ่งโจก็รับปาก

พ่อพาโจลงมาข้างล่าง เจอคนในครอบครัวหมิง ทั้งแม่ พี่ชาย พี่สาว ตง และหมิง นั่งรอกินข้าวกันอยู่ พ่อยอมอ่อนข้อให้โจคบกับหมิงได้ และยังมีเงินเคลียร์หนี้กับตง โดยมีเงื่อนไขให้ตงหาเงินมาใช้คืน หลังจากกินข้าว ตงยอมขอโทษหมิงและโจในเรื่องที่ผ่านมา และขอบคุณโจที่ช่วยชีวิต ทุกคนปรับความเข้าใจกันอย่างชื่นมื่น

โจกับหมิงกลับมาใช้ชีวิตคู่กันอย่างมีความสุข ในบ้านเล็ก ๆ ที่แสนอบอุ่นของโจ โจเลือกเล่นหนังที่หมิงลงทุน แต่มีข้อแม้ว่าขอเล่นเป็นตัวรองที่เหมาะสมกับตัวเองมากกว่า โจกลับไปหาเพื่อนพี่น้องที่บริษัทตัวเอง ทุกคนแสดงความดีใจที่โจได้เป็นดารานำกล้องจริง ๆ สักที โจบอกพี่วุฒิเรื่องคบกับหมิงอย่างจริงจัง พี่วุฒิแข็ง ๆ แต่ก็อวยพรให้โจกับหมิงโชคดี

ซอลที่รู้ว่าหมิงกับโจคบกัน ก็รู้สึกอึดอัด จึงอยากหนีไปตั้งหลักที่เกาหลีอีกครั้ง ซอลร่ำลาโจที่บริษัท แต่ไม่ยอมบอกใครว่าจะบินไปวันไหน เพราะไม่อยากให้ใครมาส่ง แต่แล้ว ยัมส์ ช่างแต่งหน้าที่สนิทกับซอลกลับเป็นคนเดียวที่มาส่ง ซอลรู้สึกดีและแลกไลน์กับยัมส์เอาไว้

แม่หมิงมายเยี่ยมหมิงที่บ้านโจ เห็นบ้านเก่าก็เป็นห่วงหมิง แต่หมิงบอกว่าบ้านนี้อบอุ่นและมีความสุขดี หมิงลงครัวทำอาหารให้โจกับแม่กิน ทั้งสามคนนั่งกินข้าวกันอย่างอบอุ่น

งานแถลงข่าวรอบปฐมทัศน์หนังสือเรื่องแรกของโจในฐานะดาราเต็มตัว โจรู้สึกตื่นเต้นที่มีใครมา
จ่อหน้า โจนั่งดูหนังสืออย่างมีความสุขจนกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ หนังสือมีคนแห่มาแสดงความดีใจ โจกับ
หมีงกลับมาบ้านอย่างหมดแรง โจชวนหมีงไปนั่งกินมาม่วง ๆ กันสองคน เหมือนคืนแรกที่ทั้งคู่เจอ
กัน โจรู้สึกว้าวซีเสียงไต ๆ ก็ไม่มีความหมาย เท่ากับการได้อยู่กับหมีง กินข้าวด้วยกันอย่างอบอุ่น
ก่อนที่ทั้งคู่จะมีอะไรกันอีกครั้ง คราวนี้หมีงไม่ใช่ฝ่ายอยู่ข้างหลังอีกต่อไป เพราะโจไม่ต้องเป็นตัวแทน
ใครอีกแล้ว

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

ภาคผนวก ค

ภาพแผนผังตัวละครนวนิยายและบทซีรีส์ MY STAND-IN ตัวนาย ตัวแทน

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสมัยใหม่

ประวัติผู้เขียน

| | |
|---------------------|--|
| ชื่อ ชื่อสกุล | นางสาวชุนเยียน หลี |
| วัน เดือน ปีเกิด | 16 มีนาคม พ.ศ. 2540 |
| ภูมิลำเนา | เลขที่ 42 ถนนเจียนหมินช่วงตะวันตก เขตคูเมือง เมืองเหมียนหยาง มณฑลเสฉวน |
| สถานที่อยู่ปัจจุบัน | 99/254 ซีไฮ่ส์ ซ.นนทรี 3 ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยาน นาวา กรุงเทพฯ 10120 |
| E-mail Address | daolcy0316@gmail.com |

ประวัติการศึกษา

| | |
|-----------|--|
| พ.ศ. 2559 | ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมหลิวซู |
| พ.ศ. 2563 | ระดับอุดมศึกษา ศศ.บ. สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะ ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ |

ประวัติการทำงาน

| | |
|--------------------|---|
| พ.ศ. 2563-2564 | ครูสอนภาษาจีน โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง |
| พ.ศ. 2564-ปัจจุบัน | ผู้จัดการแผนกลิขสิทธิ์ บริษัท อินไซต์ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด |